॥ इति स्तवावर्णी १४२ विषयकी समाप्त ॥

१ श्री ऋषभ
नाथजी.

२ श्री अजित
नाथजी.

३ श्री संभव
नाथजी.

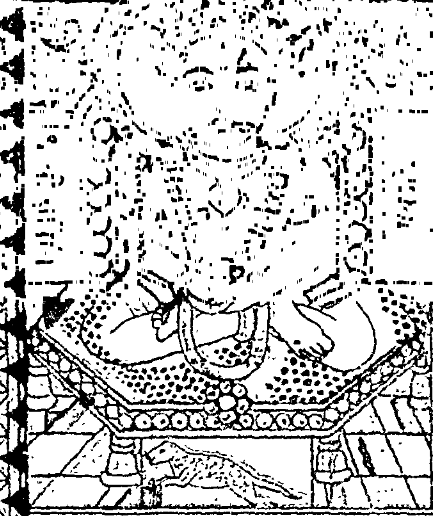

४ श्री अभिनंद
न स्वामीजी.

५ श्री सुमति
नाथजी.

६ श्री पद्मप्रभ
स्वामीजी.

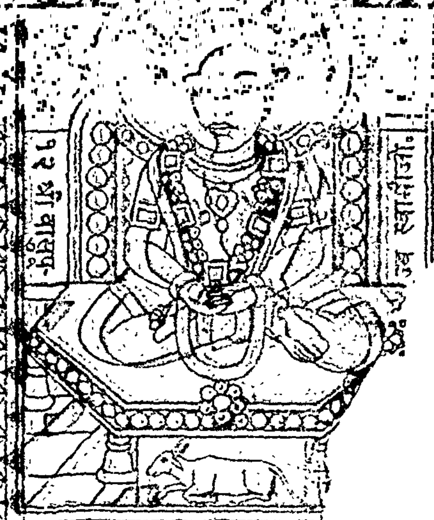

७ श्री सुपार्श्व
नाथजी.

८ श्री चंद्रप्रभ
स्वामीजी.

नाथजी.

११ श्री श्रेयांस
नाथजी.

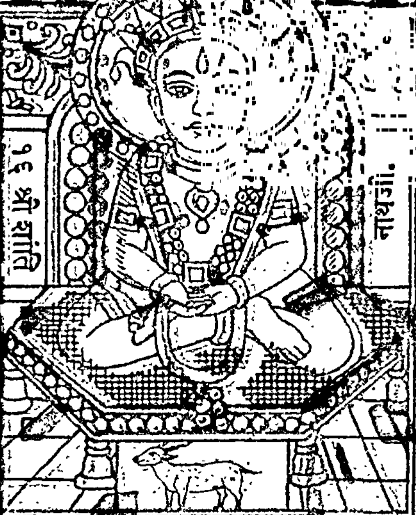

१२ श्री वासुपू-
ज्य स्वामीजी.

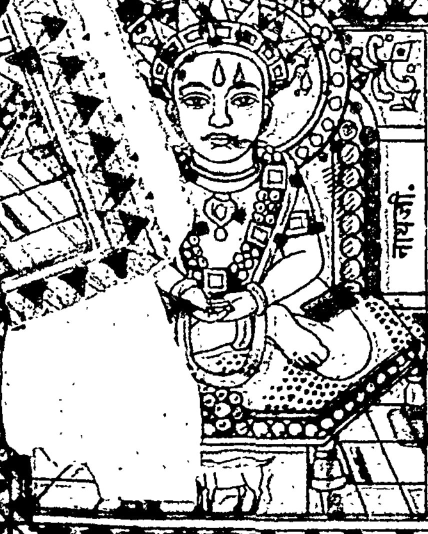
श्री वेमल

नाथ

अथ

॥ श्री ॥

॥ अनापूर्वि ॥

॥ प्रारंभः ॥

॥ श्री नवकार मंत्र ॥

॥ १ नमो अरिहंताणं. ॥

॥ २ नमो सिद्धाणं. ॥

॥ नमो आयरियाणं. ॥

॥ ४ नमो उवझायाणं. ॥

॥५ नमो लोय.सब साहुणं॥

आणापूर्वि (१)

१	२	३	४	५
२	१	३	४	५
१	३	२	४	५
३	१	२	४	५
२	३	१	४	५
३	२	१	४	५

आणापूर्वि (२)

१	२	४	३	५
२	१	४	३	५
१	४	२	३	५
४	१	२	३	५
२	४	१	३	५
४	२	१	३	५

आणापूर्वि (३)

१	३	४	२	५
३	१	४	२	५
१	४	३	२	५
४	१	३	२	५
३	४	१	२	५
४	३	१	२	५

आणापूर्वि (४)

२	३	४	१	५
३	२	४	१	५
२	४	३	१	५
४	२	३	१	५
३	४	२	१	५
४	३	२	१	५

आणापूर्वि (५)

१	२	३	५	४
२	१	३	५	४
१	३	२	५	४
३	१	२	५	४
२	३	१	५	४
३	२	१	५	४

आणापूर्वि (६)

१	२	५	३	४
२	१	५	३	४
१	५	२	३	४
५	१	२	३	४
२	५	१	३	४
५	२	१	३	४

आणापूर्वि (७)

१	३	५	२	४
३	१	५	२	४
१	५	३	२	४
५	१	३	२	४
३	५	१	२	४
५	३	१	२	४

आणापूर्वि (८)

२	३	५	१	४
३	२	५	१	४
२	५	३	१	४
५	२	३	१	४
३	५	२	१	४
५	३	२	१	४

आणापूर्वि (९)

१	२	४	५	३
२	१	४	५	३
१	४	२	५	३
४	१	२	५	३
२	४	१	५	३
४	२	१	५	३

आणापूर्वि (१०)

१	२	५	४	३
२	१	५	४	३
१	५	२	४	३
५	१	२	४	३
२	५	१	४	३
५	२	१	४	३

आणापूर्वि (११)

१	४	५	२	३
४	१	५	२	३
१	५	४	२	३
५	१	४	२	३
४	५	१	२	३
५	४	१	२	३

आणापूर्वि (१२)

२	४	५	१	३
४	२	५	१	३
२	५	४	१	३
५	२	४	१	३
४	५	२	१	३
५	४	२	१	३

आणापूर्वि (१३)

१	३	४	५	२
३	१	४	५	२
१	४	३	५	२
४	१	३	५	२
३	४	१	५	२
४	३	१	५	२

आणापूर्वि (१४)

१	३	५	४	२
३	१	५	४	२
१	५	३	४	२
५	१	३	४	२
३	५	१	४	२
५	३	१	४	२

आणापूर्वि (१५)

१	४	५	३	२
४	१	५	३	२
१	५	४	३	२
५	१	४	३	२
४	५	१	३	२
५	४	१	३	२

आणापूर्वि (१६)

३	४	५	१	२
४	३	५	१	२
३	५	४	१	२
५	३	४	१	२
४	५	३	१	२
५	४	३	१	२

आणापूर्वि (१७)

२	३	४	५	१
३	२	४	५	१
२	४	३	५	१
४	२	३	५	१
३	४	२	५	१
४	३	२	५	१

आणापूर्वि (१८)

२	३	५	४	१
३	२	५	४	१
२	५	३	४	१
५	२	३	४	१
३	५	२	४	१
५	३	२	४	१

२	४	५	३	१
४	२	५	३	१
२	५	४	३	१
५	२	४	३	१
४	५	२	३	१
५	४	२	३	१

३	४	५	२	१
४	३	५	२	१
३	५	४	२	१
५	३	४	२	१
४	५	३	२	१
५	४	३	२	१

॥ इति ॥

॥ श्री अनापूर्वि. ॥

॥ समाप्तः ॥

अनापूर्वि भणवानी विधि.

शुद्ध धोती और दुपेट्टा रख, बाकी सब कपडे दूर रख, एकांत स्थानमें जमी पूंजनीसे पूंज, बेटका बिछा, मुहपति मुखपे बांधकर, अनापूर्वी भणनी.

अनापूर्वि भणवानो फळ.

दुहा ॥ अनापूर्वि भनजिे जोय, षट मासी तपनो फल होय ॥ इणमे संदेह न आनो लगार, निरमळ चित्ते जपो नवकार ॥१॥ अशुभ कर्मके हरणकुं, मंत्र बडो नवकार ॥ वांणी द्वादश अंगमें, देख लेवो तत सार ॥२॥ एक एक अक्षर नवकाररो, शुद्ध भणे जे सार ॥ त बांधे देवलोकरो, आयुष्य अपरंपार ॥३॥ चोपाई ॥ अनापूर्वि भणे सार, ओली चढतां अंक विचार ॥ स्थिर मनसुं ध्यान जे धरे, ते संसार सागरथी तरे ॥४॥ इति ॥

॥ श्री ॥

॥ श्री पारस्वनाथायनः ॥

॥ अथ श्री नवकारमंत्र प्रारंभः ॥

णमो अरिहंताणं ॥ णमो सिद्धाणं ॥ णमो आयरियाणं ॥ णमो उवज्झायाणं ॥ णमो लोए सव्वसाहुणं ॥ एसो पंच ॥ णमुक्कारो ॥ सव्व पाव प्पणासणो ॥ मंगलाणंच सव्वेसिं ॥ पढमं हवइ मंगलं ॥ इति नमस्कारः ॥ १ ॥

॥ अथ तिखुत्तारी पाटी लिख्यते ॥

तिखुत्तो आयाहिणं पयाहिणं करेमि वंदामि णमंसामि सक्कारेमि सम्माणेमि कल्लाणं मंगलं देवयं चेइयं ॥ पज्जुवासामि मच्छएण वंदामि ॥ १ ॥ इति ॥ २ ॥

॥ अथ इरियावहीनी पाटी लिख्यते ॥

॥ इच्छाकारेण संदिसह भगवन् इरियाव हियं पडिक्कमामि इच्छं इच्छामि, पडिकमिउं, इरियावहियाए, विराहणाए, गमणागमणे, पाणक्कमणे, वीयक्कमणे, हरियक्कमणे, उसाउ

त्तिंग, पणग दग, मट्टी मक्कडा संताणा संक्रमणे, जे मे जीवा विराहिया, एगिंदिया, बेइंदिया, तेइंदिया, चउरिंदिया, पंचिंदिया, अभिहया, वत्तिया, लेसिया, संघाइया, संघट्टिया, परियाविया, किलामिया, उद्दविया, ठाणाउठाणं संकामिया, जीवियाउ, ववरोविया, तस्स मिच्छामि दुक्कडं ॥१॥३॥

॥ अथ तस्सउत्तरिनी पाटी लिख्यते ॥

तस्स उत्तरी करणेणं, पायच्छित करणेणं, विसोही करणेणं, विसल्लीकरणेणं, पावाणं, कम्माणं निग्घायणठाए, ठामि काउस्सग्गं, अन्नच्छ उससिएणं, निससिएणं, खासिएणं, छीएणं, जंभाइएणं, उड्डुएणं वायनिसग्गेणं, भमलिए, पित्तमुच्छाए, सुहुमेहिं अंगसंचालेहिं सुहुमेहिं, खेल संचालेहिं, सुहुमेहिं दिट्ठीसंचालेहिं, एवमाइएहिं आगारेहिं, अभग्गो, अविराहिउ, हुज्जमे काउस्सग्गो, जाव अरिहंताणं, भगवंताणं, नमुक्कारेणं, न पारेमि, तावकायं ठाणेणं, मोणेणं, झाणेणं, अप्पाणं वोसिरामि ॥ १ ॥ इति ॥ ४ ॥

॥ अथ लोगस्सनी पाटी लिख्यते ॥

लोगस्स उज्जोयगरे, धम्म तिच्छयर जि
णे ॥ अरिहंते कित्तइस्सं. चउवीस्संपि केव
ली ॥ १ ॥ उसभमजियं च वंदे, संभवम
भिणंदणं च सुमइंच ॥ पउमप्पहं सुपास,
जिणं च चंदप्पहं वंदे ॥ २ ॥ सुविहिंच पु
प्फदंतं, सीअल सिज्जस वासुपुज्जं च ॥ वि
मल मणतं च जिणं, धम्मं संतिं च वंदा
मि ॥ ३ ॥ कुंथु अरंच मल्लिं, वंदे मुणिसुव
यं नामि जिणं च ॥ वंदामि रिठनेमिं, पा
सं तह वद्धमाणं च ॥ ४ ॥ एवं मए अभि
थुआ विहुयरयमला पहीण जरमरणा ॥
चउवीसंपि जिणवरा, तिच्छयरा मे पसियं
तु ॥ ५ ॥ कित्तिय वंदिय महिया, जे ए
लोगस्स उत्तमा सिद्धा ॥ आरुग्ग बोहि
लाभं, समाहिवर मुत्तमं दिंतु ॥ ६ ॥ चंदे
सु निम्मलयरा, आइच्चेसु अहियं पयास
यरा ॥ सागर वर गंभिरा, सिद्धा सिद्धिं
मत दिसंतु ॥ ७ ॥ ५ ॥

अथ सामायिक लेवणकी पाटी लिख्यते॥

करेमि जंते सामायियं, सावज्जं जोगं प च्चखामि, जावनियमं पज्जुवासामि, दुविहं, तिविहेणं, नकरेमि, न कारवेमि, मण सा, वयसा, कायसा, तस्सजंते, पडिक्कमामि, निंदामि, गरिहामि, अप्पाणं वोसिरामि ॥ १ ॥ ६ ॥

॥ अथ श्री नमुत्थुणंनी पाटी लिख्यते ॥

नमुत्थुणं, अरिहंताणं, जगवंताणं, आइगराणं, तित्थयराणं, सयंसंबुद्धाणं, पुरिसुत्तमाणं, पुरिस सिहाणं, पुरिसवर पुंडरियाणं, पुरिसवर गंध हत्थीनं, लोगुत्तमाणं, लोगनाहाणं, लोगहियाणं, लोगपइवाणं, लोगपज्जोयगराणं, अजयदयाणं, चखुदयाणं, मग्गदयाणं, सरणदयाणं, जीवदयाणं, बोहिदयाणं, धम्मदयाणं, धम्मदेसियाणं, धम्मनायगाणं, धम्मसारहीणं, धम्मवरचा उरंतचक्कवट्टीणं, दिवोताणं, सरण गइप इट्ठाणं अप्पडिहय वरनाणं, दंसणधराणं, वीअट्ठ छउमाणं, जिणाणं, जावयाणं तिन्नाणं, तारयाणं, बुद्धाणं बोहियाणं, मुत्ताणं मो

यगाणं, सवन्नुणं सवदरिसिणं, सिवमयल मरुअमणंत मरवय मवाबाह मपुणरावित्ति सिद्धगइ नामधेयं, ठाणं, संपत्ताणं, नमो जिणाणं, जियन्नयाणं ॥ १ ॥ ७ ॥

॥अथ सामायिक पारवानी पाटी लिख्यते॥

नवमा सामायिक व्रतना पंच अइयारा जाणियवा न समायरियवा तंजहा ते आ लोउं, मण दुप्पणिहाणे, वय दुप्पणिहाणे, काय दुप्पणिहाणे, सामाइयस्स अकरणया ए, सामाइयस्स अणावुठायस्स करणयाए, त स्स मिच्छामि दुक्कडं, सामायिकने विषे दस मनना, दस वचनना, बारे कायाना ए ब त्तीस दोष माहेलो कोइ दोष लागो होयतो मिच्छामि दुक्कडं, आहारसंज्ञा, न्नयसंज्ञा, मिहुणसंज्ञा, परिग्गह संज्ञा, ए चार संज्ञा माहेली कोई संज्ञा करी होय तो मिच्छामि दुक्कडं, स्त्री कथा, राज कथा, न्नक्तकथा, दे श कथा ए माहेली कोई कथा करी होयतो मिच्छामि दुक्कडं, सामायिक समकाएणं,

फासियं, पालियं, सोहियं, तिरियं, किट्टि
यं, आराहियं, आणाए अणुपालियं, न भ
वइ तस्स मिच्छामि दुक्कडं ॥ १ ॥ ८ ॥

॥ अथ सामायिकनी विधी लिख्यते ॥

प्रथम श्री सीमंधर स्वामीजीनी आज्ञा
लेईने एक 'नवकार' गुणीने "इरियावही
नी" पाटीभणवी, पछीतस्सउत्तरीनीपाटी
भणीने काउस्सग्ग करवो, काउसग्गमांहि
"इरियावहिया" थकी ते "जीवियाउ वि
वरोविया तस्स मिच्छामि दुक्कडं" सुधीनो
पाठ मनमां बोलिने एक नवकार मनमां
कहीने काउसग्ग पारवो पछ प्रगट "लो
गस्सकी" पाटी कहीने सामायिकनी आ
गन्या लेईने "करेमि भंतेनी पाटी" जाव
नियम सुधी कहीने आगल मुहूर्त [बा
लाणो हुव तिके] घालणो, पछी "पज्जुवा
सामि" थकी "अप्पाणं वोसिरामि" सु
धी पाठ कहीने सामायिक पच्चखवी पछे
डाबो गोडो उभो करीने दोयवार नमुत्थु

णं " नी पाटी केहवी, दूजा नमुत्थुणंना छे हेडे " ठाणं संपाविउ कामस्स नमो जिणा णं " एम केहवो, अने सामायिक पारती वेळा " इरियावही, तस्स उत्तरी " नी पा टी जणीने काउसग्ग करवो, काउसग्ग, माहीं " इरियावहीनी " पाटी कहीने एक नवकार गुणीने काउसग्ग पारवो, पछी " लोगस्स " जणी " नमुत्थुणं " दोयवार उपर लिख्यामुजब कहीने नवमा सामायि कनी पाटी " अणुपालियं नजवइ तस्स मिछामि दुक्कडं" सुधी कहीने तीन नवकार गुणीने सामायिक पारवुं ॥ १॥ इति ॥ ९ ॥

॥अथ श्री प्रतिक्रमण विधिसहित लिख्यते॥

विधिः–प्रथम " चोविस स्तव " किज उजो रहिने " तिखुत्तो " गुणीजे. देव गुरु तथा वडा साधर्मी जाईनी पडिक्कमण ठाय वानी आगन्या लेइने " इछामिणं जंते " नी पाटी कहीजे ते पाटी कहेछे.

॥ अथ इछामिणं जंतेनी पाटी लिख्यते ॥

इच्छामिणं भंते तुम्भेहिं अभ्भणुं नायस माणे देवसि पडिक्कमणुं ठाएमि देवसि नाण, दंसण, चारित्त, तप, अतिचार चितवणार्थं करमि काउस्सग्गं ॥ १ ॥ इति ॥

पछी " नवकार " कहिजे " तिखुत्तारा " पाठसुं पहिला आवसग्गनी आगन्या मांगीने " करेमि भंते " नी पाटी कहिजे पछी " इच्छामि ठामी " नी पाटी भणिजे.

॥अथ इच्छामि ठामिनी पाटी लिख्यते॥

इच्छामि ठामि काउस्सग्गं जो मे देवसिउ अइयारो कउ, काइउ वाइउ माणसिउ उस्सुत्तो अकप्पो अकरणिज्जे दुज्झाउ दुविचिंतिउ अणायारो, अणछियवो, असावग पाउग्गो नाणे तह दंसणे, चरित्ता, चरित्ते, सुए सामाइए. तिन्हं गुत्तीणं, चउन्हं कसायाणं, पंचन्हं मणुव्वयाणं. तिन्हं गुणव्वयाणं, चउन्हं सिक्खावयाणं, बारस विहस्स, सावग धम्मस्स जं खंडियं, जं विराहियं तस्स मिच्छामि दुक्कडं ॥ २ ॥ इति ॥

पछी " तस्सउत्तरी " नी पाटी कहीने उन्नो रहीने काउस्सग्ग ठाइजे, काउस्स ग्गमाहि १४ ग्यानका, ५ समकितका, ६० बारा व्रतका, १५ कर्मादानका, ५ संलेहणा का, एवं ९९ अतिचारनी चिंतवणा कीजे, वे अतिचार, आप्रमाणे (तपस्या आशक्तप णा वगैर कारणसुं उन्नो रहीने काउस्स ग्ग करणाकी शक्ती न होय तो नीचे वेसी ने काउसग्ग ठाईजे)

[१४ ग्यानका अतिचार कहेछे] आ गमे तिविहे पन्नते तंजहा सुत्तागमे, अत्था गमे, तदू नयागमे, एहवा श्री ज्ञानने वि षे जे कोई अतिचार लागो होय ते आलो उं, जंवाइद्धं, वच्चा मेलियं, हीणखरं, अ च्चखरं, पयहीणं, विनयहीणं, जोगहीणं घो सहीणं, सुठुदिन्नं, दुठुपडिछियं, अकाले कन सज्झाउ, काले न कउ सज्झाउ, असज्झा ए सज्झायं, सज्झाइए न सज्झायं, भणतां गु णतां चिंतवतां अने विचारतां, ग्यान अ

ने ग्यानवंतोनी आसातना किनी होय।

(५ समकितना अतिचार) दंसणसमकित परमथ्र संथवोवा, सुदिठ परमथ्र सवाणावावा, वावन कुदंसण वज्जणा, समत्त सद्दहणा ॥ एहवा समकितना समणोवासयाणं. समत्तस्स, पंच अइयारा पयाला जाणियवा, न समायारियवा, तंजहा ते आलोउं. संका, कंखा, वितिगिछा, परपासंडी परसंसा, परपासंडी संथुवो ॥

(६० व्रतका अतिचार) पहिला थूल प्राणातिपात वेरमणं व्रतना पंच अइयारा पयाला जाणियवा, न समायारियवा तंजहा ते आलोउं. वंद. वहे, छविछेए, अइभारे, भत्तपाणवुछेए ॥ १ ॥ वीजा थूल मृषावाद वेरमणं व्रतना पंच अइयारा जाणियवा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं. सहस्सा भखाणं, रहस्सा भखाणं, सदारमंतभेय, मोसोवएसे, कुडलेह करणं ॥ २ ॥ त्रीजा थूल अदत्तादान वेरमणं व्रतना पंच

अइयारा जाणियवा, न समायरियवा तंज
हा ते आलोउं. तेन्नाहडे, तक्करप्पउगे, वि
रूद्ध रज्जाइक्कम्मे, कुडतोले, कुडमाणे, तप्प
डिरूवग ववहारे ॥ ३ ॥ चोथा थूल मेहूण
वेरमणं व्रतना पंच अइयारा जाणियवा
न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं, इत
रपरिग्गहिया गमणे, अपरिग्गहिया गमणे,
अनंग क्रिडा, पररिवाह करणे. कामभोगे
सु तिव्वाभिलासा ॥ ४ ॥ पांचमां थूल परि
ग्रह परिमाण वेरमणं व्रतना पंच अइयारा
जाणियवा, न सामायरियवा तंजहा ते आ
लोउं. खित्तवत्थु पमाणाइक्कमे, हिरण सुव
न्न पमाणाइक्कम्मे, धणधान पमाणाइक्कमे,
दुपद चौपद पमाणाइक्कम्मे, कुविय पमाणा
इक्कम्मे ॥ ५ ॥ छठा दिशि वेरमणं व्रतना
पंच अइयारा जाणियवा, नसमायरियवा
तंजहा ते आलोउं. उद्धदिशि पमाणाइ
क्कम्मे, अहोदिशि पमाणाइक्कम्मे, तिर्य
दिशि पमाणाक्कम्मे, खेत्तवुड्ढा, सयंतरद्धा

॥ ६ ॥ सातमां उवनोग परिनोग दुविहे पन्नंते तंजहा नोयणाउय कम्मउय. नोयणा उय समणो वासयाणं पंच अइयारा जा णियवा, न समायरिवा तंजहा ते आलो उं. सचित्ताहारे, सचित्त पडिबद्धाहारे, अ प्पोलसहि नखणया, दूप्पोलसहि नखण या तुछोसहि नखणाया. कम्मउय समणो वासयाणं पन्नरस कम्मदाणाइ जाणियवा न समायरियवा तंजहा ते आलोउं.

(१५ कर्मादानका अतिचार) इंगाल कम्मे, वणकम्मे, साडीकम्मे, भाडीकम्मे, फोडीकम्मे. दंतवाणिज्जे, केसवाणिज्जे, रस वाणिज्जे. लखवाणिज्जे. विसवाणिज्जे, जंत पिल्लणाकम्मे, निल्लंछणाकम्मे, दवग्गिदा वणाया, सरदहतलाव परिसोसणया, असइ जण पोसणया. ॥ ७ ॥ आठमा अनर्थदंड वेरमणं व्रतना पंच अइयारा जाणियवा. न समायरियवा तंजहा ते आलोउं. कंदप्पे, कुकुइए. मोहरिए. संजुत्ताहिगरणे, उवनोग

परिभोग अइरत्ते ॥ ८ ॥ नवमां सामायिक व्रतना पंच अइयारा जाणियवा, न समाय रियवा तंजहा ते आलोउं मणदुप्पणिहा णे, वय दुप्पणिहाणे, काय दुप्पणिहाण, सामाइयस्स अकरणयाए, सामाइयस्स अणवुठियस्स करणयाए ॥ ९ ॥ दसमां दसा वगासिक व्रतना पंच अइयारा जाणियवा, न समायरियवा तंजहा ते आलोउं. आणव णप्पओगे, पेसवणप्पओगे, सद्दाणुवाइ, रूवाणु वाइ, वहिया पुग्गल पख्खेव॥१०॥इग्यारमां परिपूर्ण पौषध व्रतना पंच अइयारा जाणि यवा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं. अ प्पडिलेहिय दुप्पडिलेहिय सज्जा संथारए, अप्पमज्जिय, दुप्पमज्जिय सज्जा संथारए, अ प्पडिलेहिय दुप्पडिलेहिय उच्चारपासवण भूमि, अप्पमज्जिय दुप्पमज्जिय उच्चारपासव णभूमि, पोसहस्स सम्मं अणाणु पालणया ॥ ११ ॥ बारमां अतिथि संविभाग व्रतना पंचअइयारा जाणियवा, न समायरियवा

लगावता मुखसुं 'अ' अक्षर कहेवो, पि
छे तेमज दश आंगुली आपरा मस्तकने
लगावता 'हो' अक्षर कहेवो. ए दोनुं
अक्षर केहतां [१] एक आवर्त हुवो. इण
हिज रीतिसुं 'का' ने 'यं' ए दो अक्षर
उच्चारतां [२] दूजो आवर्त हुवो. अने
'का' ने 'य' दो अक्षर उच्चारतां
[३] तिजो आवर्त हुवो. पछी जत्ता ने,
जवणि, ज्जं, च, त्तं, शब्द उच्चारतां ३ आवर्त
हुवे छे, ते कहे छे-प्रथम 'ज' अक्षर मं
द स्वरसुं, 'त्ता' अक्षर मध्यम स्वरसुं ने
'त्ते' अक्षर उंचा स्वरसुं उपरकी रीतिसुं
मस्तके हात लगावतां कहेवो. एवं ए तीन
अक्षर कहेतां प्रथम आवर्त. तथा [ज]
[व] [णी] ए तीन अक्षर त्रिविध मा
दसुं उपर मुजब उच्चारतां दूजा आवर्त तथा
[ज्जं] [च] [त्तं] ए पिण ३ तीन अ
क्षर पूर्वनी रीते कहतां तीजो आवर्त होय
एवं ६ आवर्त मस्तक पाटी माहे करीने ऽ

था " तित्तीसन्नयराए " ए पाठ आवे ति
हां पाछो उत्रो रहीजे. इणविध दोयवार
॥ खमासमणारी पाटी संपूर्ण कहीजे. ते
पाटी आ प्रमाणें ॥

॥ अथ खमासमणारी पाटी लिख्यते ॥

इछामि खमासमणो, वंदिउं जावणिज्जा
ए निसिहियाए, अणुजाणह, मे मिउग्ग
हं निसिहि, आहो, कायं, काय. संफासं,
खमणिज्जो, भे, किलामो, अप्पकिलंताणं,
बहुसुभेण भे. दिवसो, वइकंतो, जत्ता. भे,
जवणिज्जं, च, भे, खामेमि, खमासमणो,
देवसियं, वइक्कम्मं, आवासियाए, पडिक्क
मामि, खमासमणाणं, देवसियाए, आसा
यणाए, तित्तीसन्नयराए, जंकिंचि मिछाए,
मणदुक्कडाए, वयदुक्कडाए, कायदुक्कडाए,
कोहाए, माणाए, मायाए, लोहाए, सवका
लियाए, सवमिछावयराए, सवधम्माइक्कम
णाए, आसायणाए, जो मे देवसिउ
यारो कउ तस्स खमासमणो पडिक्क

निंदामि गरिहामि अप्पाणं, वोसिरामि ॥ ३ ॥

विधी—इति तिजो 'वंदना' आवश्यक संपूर्ण. पछी 'तिखुत्तारा' पाठसुं चौथा आवश्यकनी आगन्या मांगीजे. प्रथम काउसग्गमाहे ९९ अतिचार कह्या ते "आगमे तिविहे" नी पाटी थकी 'इच्छामिटामि' नी पाटी सुधी प्रगटपणे केहवो. जिणमाहे प्रत्येक पाटी तथा थूलका छेहडे "तस्स मिच्छामि दुक्कडं" केहवुं. पछी "तस्स सवस्स" नी पाटी कहीजे ते कहेछे.

॥ अथ तस्स सवसकी पाटी लिख्यते ॥

तस्स सवस्स देवसियस्स अइयारस्स दुब्भासियं दुचितियं अलोयंते पडिक्कमामि ॥ ४ ॥

विधि—पछी नीचे बेसीने जीमणो गोडो उभो करीने "नवकार. करेमिभंते" नी पाटी कहीजे तथा "चत्तारि मंगलं" नी पाटी कहिजे. ते पाठी कहेछे ॥

॥ अथ चत्तारि मंगलंकी पाटी लिख्यते ॥

चत्तारि मंगलं, अरिहंता मंगलं, सिद्धा मंगलं, साहू मंगलं, केवली पणत्तो धम्मो मंगलं ॥ चत्तारि लोगुत्तमा, अरिहंता लोगुत्तमा, सिद्धा लोगुत्तमा साहू लोगुत्तमा, केवली पणत्तो धम्मो लोगुत्तमा ॥ चत्तारि सरणं पवज्जामि, अरिहंता सरणं पवज्जामि, सिद्धा सरणं पवज्जामि, साहू सरणं पवज्जामि, केवली पणत्तं धम्मं सरणं पवज्जामि ॥ अरिहंताजीको सरणो, सिद्धाजीको सरणो, साधुजीको सरणो, केवली परुप्या दया धर्मको सरणो ॥

दुहा ॥ चार सरणा दुःहरणा, और न बीजो कोय ॥ जो भवि प्राणी आदर, तो अखय अचल गति होय ॥ ८ ॥

विधी-पछी " इच्छामि ठामि " तथा 'इरियावही " नी पाटी कहीने 'तिखुत्तारा' पाठसुं व्रत अतिचार जोळा केहवानी आगन्या मांगीजे ते नीचे लिखछे, तिहां प्रथम ' आगमेतीविहे ' नी पाटी कहिजे, ते कहे

॥ अथ आगमे तिविहेनी पाटी लिख्यते ॥

आगमे तिविहे पणंते तंजहा, सुत्तागमे, अत्थागमे, तदुभयागमे, एहवा श्री ज्ञानने विषे जे कोई अतिचार लागो होय ते आलोउं, जंवाइद्धं, वच्चामेलीयं, हीणखरं, अच्चखरं, पयहीणं विणयहीणं, जोगहीणं, घोसहीणं, सुठुदिन्नं, दुठुपडिच्छायं, अकाले कउ सज्झाउ, काले न कउ सज्झाउ, असज्झाए सज्झायं, सज्झाइए न सज्झायं भणतां, गणतां, चितवतां ने विचारतां ज्ञान अणे ज्ञानवंतनी आसातना किनी होय तो तस्स मिच्छामि दुक्कडं ॥ ६ ॥

पछी दंसण समकितरी पाटी कहीजे, ते कहे छे,

दंसण समकित, परमत्थ, संथवोवा, सुदिठ परमत्थ सेवणा वावि ॥ कुदंसण वज्जणाय एवी सम्मत्त सद्दहणा ॥ एहवा समकितना समणा वासगाणं समत्तस्स पंच अइयारा पयाला जाणियव्वा नसमायरियव्वा तंजहा ते आलोउं, संका, कंखा, वितिगि

च्छा, परपासंडीपरसंसा, परपासंडी संथवो, एवं पांच अतिचार मध्यें जे कोई अतिचार लागो होय तो तस्स मिच्छामि दुक्कडं ॥७॥ पछी बारे व्रत अतिचार कहिजे ते कहेछे.

(१) पहिलुं अणुव्रत थूलाउ पाणाइवायाउ वेरमणं, त्रसजीव बेइंद्रिय तेइंद्रिय चउरिंद्रिय पंचेंद्रिय जाणि प्रीछी, विण अपराधी, आकुटी, संकलपी, सल्हेशी हणवानिमित्ते हणवा पच्चखाण. जावजीवाए, दूविहं, तिविहेणं, नकरेमि, नकारवेमि, मणसा वयसा कायसा, एहवा पहिला थूल प्राणातिपात विरमण व्रतना, पंच अइयारा, पइयाला जाणियव्वा नसमायरियव्वा, तंजहा ते आलोउं. बंधे वहे, छविछेए अइभारे, भत्त पाण वुछेए, तस्स मिच्छामि दुक्कडं ॥८॥

(२) बीजो अणुव्रत थूलाउ, मुसावायाउ विरमणं, कन्नालियं, गोवालियं, भोमालियं, थापणमोसा, मोटकी कूडी साख, इत्यादिक मोटकुंकूट बोलवा पच्चखाण. जा

जाए, दुविहं, तिविहेणं, नकरेमि, नकारवे
मि. मणसा, वयसा, कायसा, एहवा बीजा
थूल मृषावाद विहरमणं व्रतना, पंच अइ
यारा, जाणियवा नसमायरियवा, तंजहा ते
आलोउं. सहस्सा नखाणे, रहस्सा नखाणे,
सदार मंतभेए, मोसोवएसे, कुडलेह करणे,
तस्स मिच्छामि दुक्कडं ॥ ९ ॥

(३) त्रीजं अणुव्रत थूलाउ, अदिन्ना
दाणाउ, वेरमणं, खात्तरखणी, गांठडी गोडी
तालंपरकुंचिये करी, पडी वस्तु धणीयाती
जाणी, इत्यादिक मोटकूं अदत्तादानना
पच्चखाण. सगा संबंधि व्यापार संबंधि तथा
निभ्रमि वस्तु उपरांत. आदत्तादान लेवा
ना पच्चखाण. जावजीवाए, दुविहं ति
हेणं, नकरेमि. नकारवेमि, मणसा, व
सा. कायसा, एहवा त्रीजा थूल अदत्ता
न विरमणं व्रतना, पंच अइयारा, जाणि
वा, न समायरिवा. तंजहा ते आलोउं
आहडे, तक्कर पओगे, विरुद्ध रज्जाइक्कमे,

कुडतोले कुडमाणे, तप्पडि रूवग ववहारे, तस्स मिछामि दुक्कडं ॥ १ ॥

(४) चोथुं अणुव्रत थूलाउ, मेहुणाउ वेरमणं, सदार संतोसिए, अवसेसं मेहूण विहं पच्चखाण [ए पुरुषने] (अने स्त्रीने) सभतार संतोसिए, अवसेसं मेहूणनो पच्चखाण, (अने जे स्त्री पुरुषने मूलथकी का याए करी मेहुण सेववानो पच्चखाण होय, तेहने) देवतां मनुष्य तिर्यंच संबंधि मेहूण नो पच्चखाण, जावजीवाए देवता संबंधी दुविहं, तिविहेणं, नकरेमि, न कारवेमि, मणसा वयसा, कायसा, मनुष्य तिर्यंच संबंधि एग विहं एगविहेणं नकरेमि, कायसा, एहवा चोथा थूल मेहुण विरमणं व्रतना, पंच अइयारा, जाणियव्वा, नसमायरियव्वा, तंजहा ते आलोउं. इत्तरिय परिगहिय गम णे, अपरिगहियगमणे, अनंग क्रीडा, परवि वाह करणे, काम जोगेसु तिवाभिलासा, तस्स मिछामि दुक्कडं ॥ ११ ॥

(५) पांचमुं अणुव्रत थूलाउ, परिग्गहा उ. वेरमणं, खेत्तवत्थुनो यथापरिमाण, हिरण सोवननो यथापरिमाण, धणधान्ननुं यथा परिमाण. दुपदचउपदनो यथापरिमाण, कुवइ धातनो यथापरिमाण. ए यथापरिमा ण कीधो छे, ते उपरांत पोताने करी प रिग्रह राखवाना पच्चखाण. जावजीवाए, एगविहं, तिविहेणं, नकरेमि. मणसा व यसा. कायसा. एहवा पांचमां थूल परिग्रह परिमाण विरमणं व्रतना पंच अइयारा. जाणियव्वा. नसमायरियव्वा, तंजहा ते आलोउं. खेत्तवत्थुप्पमाणाइक्कमे, हिरणसो वनप्पमाणाइक्कमे, धणधांनप्पमाणाइक्कमे दुपदचउपदप्पमाणाइक्कमे, कुवयप्पमाणा इक्कमे. तस्स मिछामि दुक्कडं ॥१२॥ इति ॥

(६) छठुं दिशिव्रत. उर्द्धदिशानुं यथा परिमाण, अधोदिशनुं यथापरिमाण, ति रियदिशिनुं यथापरिमाण ए यथापरिमाण कीधो छे. ते उपरांत सइछाइ, कायाइ जइ

ने पंच आश्रव सेवावाना पच्चखाण, जाव जीवाए, दुविहं तिविहेणं, नकरेमि, नकारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, करंतनाणु जाणाइ, वयसा, कायसा, एहवा छठा दिशि वेरमणं व्रतना, पंच अइयारा, जाणियव्वा, नसमायरिव्वा, तंजहा ते आलोउं. उर्द्ध दिशिप्पमाणाइक्कमे, अधोदिशिप्पमाणाइक्कमे, तिरियदिशिप्पमाणाइक्कमे, खेत वुद्धी, सइअंतरद्धाए, तस्समिच्छामि दुक्कड ॥१३॥

(७) सातमा व्रत उवभोग परिभोग विहं, पचखायमाणे, उल्लणियाविहं, दंतण विहं, फलविहं, अभंगणविहं, उवटणविहं, मंजणविहं, वछविहं, विलेवणविहं, पुप्फविहं, आभरणविहं, धुपविहं, पेजविहं, भखण विहं, उदनविहं, सुपविहं, विगयविहं, साग विहं माहुरविहं, जिमणविहं, पाणीविहं, मुखवासविहं, वाहनविहं, वाहानविहं, सयं णविहं, सचित्तविहं, दव्वविहं, इत्यादिकनु यथापरिमाण कीधो छे ते उपरांत उवभो

ग परिमो जोगनिमित्ते जोगववा पच्चखा
ण. जावजीवाए, दुगविहं तिविहेणं, नकरेमि
मनसा. वयसा, कायसा. एहवा सातमा उ
वभोग परिभोग दुविहे पन्नते तंजहा. भो
यणाउय, कम्मउय. भोयणाउय समणो वा
साणं पंच अइयारा, जाणियवा, नसमा
यरियवा, तंजहा ते आलोउं. सचित्ताहारे,
सचित्तपडिबद्धाहारे, अप्पोलिउ साहि भख
णाया, दुप्पोलिउ सहि भखणाया, तुगस
हि भखणाया. कम्मउय समणोवासएणं
पन्नरस्सकम्मादाणाइ, जाणियवा, नसमाय
रियवा. तंजहा ते आलोउं. इंगालकम्म.
वणकम्मे, साडीकम्मे, भाडीकम्मे, फोडी
कम्मं. दंतवाणिज्ज, लखवाणिज्ज. कमवाणि
ज्ज, रस्सवाणिज्ज, विसवाणिज्ज, जंतपिल्लण
कम्मं, निलंछणकम्मं, दवग्गिदावणिया.
सरदह तलाग परिसोसणया. असइजण
पोसणयाकम्मं, तस्समिच्छामि दुक्कडं ॥ ७ ॥

[८] आठमा व्रत अनर्था दंडनो के

मणं, चउविहे, अणत्थादंडे. पन्नते, तंजहा,
अवझाणाइचरियं, पमायचरियं, हिंसप्पया
णं, पावकम्मोवएस, एहवा अनर्थादंड
सेववा पच्चखाण. जावजीवाए, दुविहं, ति
विहेणं, नकरेमि, नकारवेमि, मणसा, वय
सा, कायसा, एहवा आठमा अनर्थादंड वि
रमण व्रतना पंच अइयारा. जाणियवा
न समायरिवा, तंजहा ते आलोउं. कंदप्पे,
कुक्कुइए. मोहरिए संजुताहिगरणे. उवभो
ग परिभोग अइरत्ते, तस्स मिच्छामि दू
क्कडं ॥ १८ ॥ इति ॥

(९) नवमो सामायिक व्रत, सावज
जोगनो, वेरमणं. जावनियम, पज्जुवासामि,
दुविहं, तिविहेणं, नकरेमि, नकारवमि, मण
सा, वयसा. कायसा, करंतंनाणु जाणइ,
वयसा, कायसा, एहवी सद्दहणा परुपणा,
फरसनाए करिये त्यारे सुद्ध, एहवा नवमा
सामायिक व्रतना पंच अइयारा, जाणिय
वा, नसमायरियवा. तंजहा, ते आलोउं.

मणदुप्पणिहाणे, वयदुप्पणिहाणे, कायदु
प्पणिहाणे. सामाइयस्ससइ अकरणियाए,
सामाइयस्स अणवठियस्स करणयाए,
तस्स मिच्छामि दुक्कडं ॥ १६ ॥ इति ॥

(१०) दसमो देसावगासिक व्रत, दिन
प्रति प्रभातथकी प्रारंभीने पूर्वादिक छदिसे
जेटली भूमका मोकळी राखीछे, ते उपरांत
सइच्छाइ, कायाइ, जइने, पांच आश्रव सेव
वा पच्चखाण. जावअहोरत्तं, दुविहं, तिविहे
णं नकरेमि, नकारवेमि, मणसा, वयसा,
कायसा. करंतनाणु जाणेजा, वयसा, काय
सा. जेटली भूमका मोकळी राखीछे, तेमां
जे द्रव्यादिकनी मर्यादा कीधी छे. ते उप
रांत, उवभोग, परिभोग, भोगनिमित्ते, भोग
ववा पच्चखाण. जावअहोरत्तं एगविहं. ति
विहेणं, नकरेमि, मनसा, वयसा, कायसा.
एहवा दसमा देसावगासिक व्रतना. पंच अइ
चार. जाणियव्वा, नसमायरियव्वा. तंजहा.
ते आलोउं. आणवणप्पओगे, पेसवणप्पओ

गे, सद्दाणुवाए, रूवाणुवाए, बहिया पुग्गलप खेवे, तस्स मिच्छामि दुक्कडं ॥ १७ ॥ इति ॥

(११) इग्यारमो पोषध व्रत. असणं, पाणं, खाइमं, साइमनो पच्चखाण. अबंभनो पच्चखाण. अमुक मणि सुवर्णनो पच्चखाण. मालावनंग विलेवणनो पच्चखाण. सत्थमुसला दिक सावज जोवनो पच्चखाण. जावअहोरत्तं, पज्जुवासामि, दुविहं, तिविहेणं, नकरेमि न कारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, करंतनाणु जाणइ, वयसा, कायसा, एहवी सद्दहणा, प रूपणा करीए, तेवारे फरशनाए करी सुद्धि, एहवा इग्यारमा समप्पाडपुन्न पोषध व्रतना, पंच अइयारा, जाणियवा नसमायरियवा, तंजहा ते आलोउं. अप्पडिलेहियं दुप्पडिले हियं सिज्जा संथारए, अप्पमज्जियंदुप्पमज्जियं सिज्जा संथारए, अप्पडिलेहियं दुप्पडिलेहियं उच्चारपासवणभूमि, अप्पमज्जियंदुप्पमज्जियं उच्चारपासवणभूमि, पोसहस्ससम्मं अणाणु पालणाया, तस्स मिच्छामि दुक्कडं ॥ १८ ॥ इति ॥

(१२) बारमो अतिथि संविभागव्रत.

समणे निग्गंथे, फासु एसणिजेणं, असण, पाणं, खाइम्मं, साइमेण. वछ, पडिग्गह, कंब लं, पायपुछणेणं, पाडियारु, पीढ फगल सेजा संथारएणं, उसह भेसजेणं, पडिलाभेमाणे, विहरामि, एहवी सद्दहणा, परुपणा, फरसनाए करीसुद्ध. एहवा बारमा अतिथि संविभाग व्रतना, पंच अइयारा जाणियवा, नसमायरि यवा. तंजहा ते आलोउं. सचित्त निखे वणया, सचित्त पेहिणया, कालाइक्कम्म, परोवएसे, मछरियाए, तस्स मिछामि दूक्कडं ॥ १९ ॥ इति ॥

पीछे 'संलपणा' को पाठ कहीजे ते कहेछे.

अपछिम, मरणांतीय. संलेहणा. झुसणा. आराहणा. पोपधसाला पुंजीने, उच्चार पास वण भूमिका. पडिलेहीने, गमणा गमणं पडि कमिने, दर्भादिक संथारो संथरीने, दर्भादिक संथारो दुरुहिने, पूर्व तथा उत्तरदिशि, पलं

कादिक आसण बेसीने, करलय संपग्गहियं, सिरसावत्तयं. मछए अंजली कट्टु, एवं वयासी नमोत्थुणं. अरिहंताणं, नगवंताणं. जावसंपत्ताणं, एम अनंता सिद्धने नमस्कार करीन, वर्तमान तीर्थंकरने नमस्कार कराने, पोताना धर्माचार्यने नमस्कार करीने, साधु प्रमुख च्यारुं तीर्थ खमाविने, सर्व जीव रास खमावीने, पूर्वे जे व्रत आदर्यां छे, तेना जे अतिचार दोष लाग्या होय, ते सर्वने आलोइ, पडिक्कमि, निंदी. निसल्ल थइने, सव्वं पाणाइ वायं पच्चखामि, सवं मुसा वायं पच्चखामि, सवं अदिन्नादाणं पच्चखामि, सवं मेहुणं पच्चखामि, सवं परिग्गहं पच्चखामि, सवं, कोहं, माणं, जाव मिथ्या दंसण सलं. सवं अकरणीजं पच्चखामि, जाव जीवाए, तिविहं. तिविहेणं, नकरेमि, नकारवेमि, करंतं नाणु जाणइ, मणसा, वयसा, कायसा, एम अढारे पापस्थानक पच्चखीने, सवं असणं, पाणं खाइमं,

साइमं, चउविहंपि आहारं. पच्चक्खामि, जाव जीवाए, एम च्यारे आहार पच्चखीने, जंपीयं, इमं सरीरं. इट्ठं, कंतं, पीयं, मणुन्नं, मणामं, धिज्जं, विसासियं. समयं. अणुमयं. वहूमयं. भंड करंड समाणे. रयण करंडग भूयं. माणं सियं, माणंउन्हं, माणंखुहा, माणं पीवासा, माणंवाला. माणंचोरा. माणं दंसा, माणं म सगा, माणं वाहियं. माणं पितियं, क फियं. संभासं. सन्निवाइयं, विवहा रोगा, यंका. परिसहा, उसग्गा, फासा फुसंति एवं पीयाणं चरिमेहिं, उसास निसासेहिं वोसिरामि तिकट्ठु, एम सरीर वोसि रावीने. कालं आणवकंखमाणे, विहरामि, एहवी सद्दहणा परुपणा करिए तिवार फर सनाए करी सुद्धि. एहवा अपछिम मरणां तिय संलेहणा. जुसणा आराहणाना पंच अइच्यारा जाणिव्वा नसमायरिव्वा तं जहा ते आलोउं. इहलोगा संसप्पउगे, पर लोगा संसप्पउगे. जीवियासंसप्पउगे. मरणा

संसप्पउगे, कामभोगा संसप्पउगे, तस्स मिच्छामि दूक्कडं ॥ २० ॥ इति ॥

एम समकित पुर्वक बारव्रत सलेषणा सहित एहने विषे जे कांई अतिक्रम व्यतिक्रम अतिचार अनाचार जाणतां अजाणतां मन वचन कायाये करि सेव्या होय. सेवराव्यो होय, सेवता प्रत्ये अनुमोद्यो, होय ते अनंता सिद्ध केवलीनी साखे मिछामि दुक्कडं ॥ २१ ॥

एम कहीने पछी १८ पापस्थानक कही जे, तेनो पाठ प्रथम लखायेलो छे, एवं अढारे पापस्थानक सेव्यां होय, सेवराव्यां होय, सेवतां प्रत्ये अनुमोद्यां होय. ते अनंतां सिद्ध केवलीनी साखे मिछामि दुक्कडं ॥ २२ ॥

विधिः—पछी "इच्छामि ठामि" नी पाटी कहीजे, आहीं सुधी जिमणो गोडो उंचो राखीने बेसीजे. पछी उभो थइ हाथ जोडीने "तस्स धम्मस्स" नी पाटी कहीजे, ते कहेछे—

तस्स धम्मस केवलीपन्नत्तस्स अब्भूठिउ

५

सि, आराहणाए. विरउमि विराहणाए,तिवि हेण,पडिक्कंतो.वंदामिजिणेचउवीसं॥८३॥

विधिः—पछी "इच्छामि खमासमणा" री पाटी दोय वार विधि पुर्वक कहीजे, प छी आज्ञा लहिने उकडु आसणे वेसी वेहु हाथ गोडानी वचाले राखी धरतीयें मस्त क लगावीजे.

"पांच पदारी वंदणा" करीयें ते कहेछेः

इहां प्रथम नवकार कहेवो. पछी १ पहि ले पदें श्री अरिहंतजी ते जघन्यथी वीस तिर्थंकरजी, उत्कृष्टा एकसो सित्तर दे वाधिदेवजी ते माहि वर्तमानकाले वीस विहरमानजी ते माहाविदेह क्षेत्रमांहि विचरे छे, एक हजार आठ लक्षणना धरणहार, चोत्रीस अतिशय पेंतीस वाणीयें करी वि राजमान छे, वार गुण करी सहित, अढार दोषथकी रहित. चारसठ इंद्रना वंदनीक पु जणीक, अनंतज्ञान, अनंत दर्शन, अनं त चारित्र, अनंत, वलवीर्य अनंत सुख,

दिव्यध्वनी, नामंडल स्फाटिक सिंहासन, अशोकवृक्ष कुसुमवृष्टी देवदुंदूभि छत्र धराय, चामर विंझाय, पुरुषाकार पराक्रम ना धरणहार, अढाईद्वीप पंदर क्षेत्रमां विचरे, तथा जघन्य तो दोय क्रोड केवली, उत्कृष्टा नव क्रोड केवला, केवल ज्ञान केवल दर्शनना धरणहार, सर्व द्रव्य क्षेत्र काल भावना जाणणहार ॥

सवैया ॥ नमु श्री अरिहंत, करमाको कियोअंत, हूवा सो केवलवंत, करुणा भंडारी है ॥ अतिस चोतिस धार, पेंतिस वाणी उच्चार. समजावे नर नार, पर उपगारी है ॥ शरीर सुंदराकार, सूरज सो झलकार ॥ गुण है अनंत सार, दोष परिहारा है ॥ केत है तिलोकारिख, मन वच काय करी ॥ लली लली वारंवार, वंदना हमारी है ॥ १ ॥

ऐसा अरिहंत भगवंतदीनदयाल महाराजको दिवस संबंधी अविनय, आशातना किधी होय तो, हाथ जोडी मान मोडी,

काय संकीडो, वारंवार खमावुं हुं. मछएण वंदामि १००८ वार नमस्कार करूं हुं "ति खुत्तो, आयाहिणं पयाहिणं वंदामि, नमं सामि साक्करोमि सम्माणामि कल्लाणं मं गलं देवयं चेईयं पजुवासामि " आप मां गलिक छो, उत्तम छो, हे स्वामिनाथ ! आ पको इण जवे परजवें जवोजवें सदाकाल शरणो होजो ॥ २४ ॥

॥ इति प्रथम पद संपुर्ण ॥

२ बीजे पदें श्री सिद्धजगवंत महाराज ते पन्नर जेदे अनंत सिद्धवे. आठ कर्म ख पावीने मोक्ष पहोता छे १ तीर्थ सिद्धा २ अतीर्थ सिद्धा ३ तीर्थंकर सिद्धा, ४ अति र्थंकर सिद्धा, ५ स्वयं बुद्ध सिद्धा, ६ प्रत्ये बुद्ध सिद्धा, ७ बुद्ध बोधित सिद्धा ८ स्त्री लिंग सिद्धा ९ पुरुष लिंगसिद्धा, १० नपुंस कलिंग सिद्धा, ११ स्वलिंग सिद्धा १२ अ न्यलिंग सिद्धा, १३ गृहस्थलिंग सिद्धा, १४ एक सिद्धा, १५ अनेक सिद्धा, जिहां जन्म

नही, जरा नही, मरण नही. भय नही, रोग नही, सोग नही, दुःख नही, दारिद्र नही, कर्म नही, काया नही, मोह नही, माया नही, चाकर नही, ठाकर नही, भू ख नही, तृषा नही, ज्योतिमे ज्योती विरा जमान, सकल कारज सिद्ध करीने चउदे प्रकारे पन्नरे भेदें अनंत सिद्ध भगवंत हु वा. अनंत सुखमां लीन, अनंत ज्ञान. अनं त दर्शन, अनंत चारित्र, क्षायिकसमकि त निराबाद, अटल अवगाहणा, अमूर्ति, अगुरुलघु, अनंतवीर्य आठगुणों करी सहित॥

॥ सवैया ॥ सकल करम टाल, वशकर लियो काल ॥ मुगतिमें रह्या माल, आत माका तारी है ॥ देखत सकल भाव, हुवा है जगत राव, सदाहि क्षायिक भाव, भये अविकारी है ॥ अचल अटल रुप, आवे नवि भवकूप ॥ अनुप सरूप ऊप, ऐसे सि द्धधारी है ॥ केत है तिलोक रिख, बतावो ए वास प्रभू ॥ सदाही उगंत सूर, वंदणा

हमारी है ॥ २ ॥ ऐसा सिद्ध भगवंतजी महाराज आपकी दिवस संबंधी अविनय आसातना कीधी होय तो हाथ जोडी मान मोडी काय संकोडी वारंवार खमावूं तुं. तिखुत्ताना पाठसुं मच्छुएण वंदामि नमस्कार करूं तुं १००८ वार यावत भवो भव शरणां होजो ॥ २४ ॥

३ त्रीज पदें श्रीआचारजजी छतीस गुणें करी विराजमान, पांच महाव्रत पाले, पांच आचार पाले, पांच इंद्रिय जीते, चार कषाय टाले नव वाड शुद्ध ब्रम्हचर्यना पाळणहार, पांच समितियें समित्ता, तीन गुप्तियें गुप्ता, आठ संपदा सहित ॥

॥ सवैया ॥ गुणहें छत्तीसपुर, धारत धरम उर, मारत करमकूर, सुमाति विचारी हैं ॥ शुद्धसो आचारवंत, सुंदर हैं रूपवंत, भाणिया सबहि सिद्धंत, वांचणी सु प्यारी है ॥ अधिक मधुरवेण, कोई नहीं लोपे केण, सकल जीवांका सेण, किरत अपारी हैं ॥ कहत हैं तिलोक

लोकरिख, हितकारी देत सीख. ऐसा आ चारज ताकु, वंदणा हमारी है ॥ १ ॥ ऐसा आचारजन्यायपक्षी नद्रकपरीणामि, परम पुज्य, कल्पानिक, अचित्त वस्तुका ग्रहणहा र, सचित्तका त्याजी, वैरागी, महागुणी गु णका अनुरागी, सोनागी, एहवा श्री आ चारजजी महाराज आपकी दिवस संबंधी अविनय आसातना कीधी होय तो हाथ जोडी मान माडी काया संको डी वारंवार खमावुं बुं, १००८ वार तिखुत्ता ना पाठथी मत्थएण वंदामि एटले नमस्का रकरुंबु. यावतन्नवोन्नवशरणु होजो ॥ २८ ॥

४ चोथें पदें श्री उपाध्यायजी महारा ज पच्चीश गुणें करी सहित बे. ते पच्चीस गु ण कहेबे? इगियारा अंगना नणणहार, ते इगियारे अंग कहे बे, श्री आचारांगजी, सु यगडांगजी, ठाणांगजी, समवायांगजी, नगवतिजी, ज्ञाता धर्मकथाजी, उपासक दसांगजी, अंतगडदसांगजी, अनुत्तरोववा

इजी, प्रश्नव्याकारणजी, विपाकसूत्रजी ॥ ए इग्यारा अगनो अर्थ पाठ संपुर्ण जाणे, (१२ उपांग नाणे, ते) उववाईजी, रायप्प सेणीजी, जीवाभिगमजी, पन्नवणाजी, जंबु दिपपन्नत्ती, चंदपन्नत्ती सूरपन्नत्ती, निरया वलिया, कप्पवडंसीया, पुप्फिया, पुप्फचु लिया, वन्हिदिशा [४ मूल सूत्र] उत्तरा ध्ययन, दशवैकालिक, नंदीसूत्र अनुयोग द्वार, (४ छेद ग्रंथ) दशाश्रुतस्कंध, बृहत कल्प, व्यवहार, निशीथ अने बत्रीसमुं आवश्यक ॥ आदि देई अनेक ग्रंथना जा णनार, चौदे पूर्वना पाठी, सात नय, नि श्चय व्यवहार, चार प्रमाणादिके करी स्व मत तथा अन्यमतका जाण, मनुष्य अथ वा देवता कोई पिण जेने विवादमा छल वाने समर्थ नहीं, जिन नहीं पिण जिन सारिखा, केवली नहीं पिण केवली सारिखा ॥

सवैया ॥ पढत इग्यारा अंग, करमासु करे जंग, पाखंडीको मान भंग, करण छु

स्यारी है ॥ चउद पूरबधार, जानत आगम सार ॥ भविय नके सुखकार, भ्रमता निवारी है ॥ पढावे भविक जन, थिर कर देवे मन ॥ तप करी तावे तन, ममता निवारी है ॥ केत है तिलोक रिख, ज्ञानभानु परतिख ॥ ऐसे उपाध्याय ताकुं, वंदणा हमारी है ॥ ॥ १ ॥ एसा श्री उपाध्यायजी महाराज मिथ्यात्वरुप अंधकारना मेटणहार, समकितरूप उद्योतना करणहार, धर्मथकी डिगतां प्राणीने थीर करे. सारए, वारए, धारए, इत्यादिक अनेक गुण सहित छे. एहवा जे श्री उपाध्यायजी महाराज आप की दिवससंबंधी अविनय आसातना कीधी होय तो हाथ जोडी मान मोडी, काया संकोडी, वारंवार खमावुं छुं, १००८ वार तिखुत्ताना पाठथा मत्थएण वंदामी एटले नमस्कार करुं छुं. यावत भवोभव शरणं होजो ॥ २६ ॥ इति ॥

९ पांचमे पदें श्री साधुजी ते पोतारा ध

र्माचार्यजी (आ ठेकाणें आप आपका गु रु महाराजको नाम लेनो) आद देइने ज घन्य तो दोय हजार क्रोड साधु साधवी, उत्कृष्टा नव हजार क्रोड साधु साधवी, अढाइद्वीप पन्नरे क्षेत्रमे जयवंता विचरे छे. ते साधुजी केहवा छे ? पांच महाव्रतका पा लणहार, पांच इंद्रियोंका जितणहार, चा र कषायका टालणहार, भावसच्चे, करण स च्चे, जोगसच्चे, क्षमावंत, वैराग्यवंत, मनसमा धारणिया, वयसमा धारणिया कायसमाधा रणिया, नाण संपन्ना, दंसणसंपन्ना, चारि त्तसंपन्ना, वेदणासमा अहियासणिया, मर णांतिसमा अहियासणिया एहवा सत्ता वीस गुणेंकरी सहित, बारे भेदे तपका क रणहार, सत्तरे भेदें संजमना पालणहार, तेत्तीस आसातनाका टाळणहार, बेतालीश दोष टालीने आहारपाणी कालेवणहार, स त्तेतालीस दोष टालीने आहारपाणी भोगव णहार, बावन अनाचीर्णकेटालणहार, तेडचा

आवे नही, नेथ्या जिमे नही, सचित्तका त्यागी, अचित्तका भोगी, बावीस परिसहके जितणहार, अनेक लब्धिका धरणहार, लोचको करणो, अणवाणेपगे चालणो, इत्यादिक काय क्लेशका करणहार, मोह ममता रहित ॥

सवैया ॥ आदरी संजमभार, करणी करे अपार, सुमती गुपति धार, विकथा निवारी है ॥ जयणा करे छउ काय, सावद्यन बोले वाय, बुझाई कषाय लाय, किरिया भंडारी है ॥ ज्ञान भणे आठो जाम, लेत भगवंत नाम, धरमको करे काम, ममताको मारी है ॥ केत है तिलोक रिख, करमांके टाले विख, ऐसा मुनिराज ताकुं, वंदना हमारी है ॥ १ ॥ एहवा श्री मुनिराज महाराज आपकी दिवस संबंधी अविनय आसातना किधी होय तो हात जोडी मान मोडी काय संकोडी वारंवार खमावुं छुं. १००८ वार तिखुत्तारा पाठसुं मत्थएण वंदामि एट

ले नमस्कार करुं. जावत सदाकाल शरणुं होजो ॥ इति पांचमुं पद संपूर्ण ॥८॥२७॥

विधीः—पग उन्नो थई आयरिय उवज्काए कहिजे. ते कहे छेः—

आयरिय उवज्काए, सिसे साहम्मिए कुल गणे अ ॥ जे मे केई कसाया, सव्वे तिविहेणं खामेमि ॥ १ ॥ सव्वस्स समणसंघस्स, नगवउ अंजलि करिय सिसे ॥ सव्वं खमावइत्ता, खमामि सव्वस्स अहयंपि ॥२॥ सव्वस्स जीवरासिस्स, नावउ धम्म निहीय नियचित्तो ॥ सव्वं समावइत्ता, खमामि सव्वस्स अहयंपि ॥ ३ ॥ २८ ॥

पछी अढाइद्वीपनो पाठ कहिजे, ते कहे छेः—

अढाइद्वीप तथा पन्नर क्षेत्र मांहि तथा बाहेर, श्रावक श्राविका दान देवे, शिल पाले, तपस्या करे, नावना नावे, संवर करे. सामायिक करे, पोसह करे, पडिक्कमणा करे. तीन मनोरथ चउदे नियम चिंतवे. एक व्रतधारी. जाव बार व्रतधारी

थका जे ज्ञगवंतकी आज्ञामांही विचरे, अ माराथकी मोठाने हाथजोडी पगे लागीन खमावुं तुं. बेटाने वारंवार खमावुं छुं ॥२९॥

विधीः—पछी " चोराशी लाख जीवायो नि " खमाववानो पाठ कहीये. पछी " खा मेमिसव्वजीवेनो " पाठकहीये ते लखीये छैये।

॥ अथ चोराशी लाख जीवायोनी प्रारंज्ञः ॥

सात लाख पृथ्वीकाय, सात लाख अप काय, सात लाख तेऊ काय, सात लाख वा ऊ काय, दश लाख प्रत्येक वनस्पती का य, चवदे लाख साधारण वनस्पती काय; बे लाख बेंद्रिय, बे लाख तेंद्रिय, बे लाख चौरिंद्रिय, चार लाख देवता, चार लाख ना रकी, चार लाख तिर्यंच पचेंद्रिय, चाद ला ख मनुष्य, एवं चोराशी लाख जीवयोनी माहे माहरे जीवे जे कोई जीव हण्यो होय, हणाव्यो होय, हणताप्रत्यें अनुमोद्यो हो य ते सवें मनें, वचनें, कायायें करी, १८, २४, १२० अढारे लाख चोवीस हजार ए

कसो वीस प्रकारे तस्समिच्छामि दुक्कडं॥३०॥
॥ अथ खामेमि सव्वजीवेनो पाठ प्रारंभः ॥
खामेमि सव्व जीव, सव्वे जीवा खमंतु मे
॥ मित्ती मे सव्व भूएसु, वेरं मुज्झं न केणइ
॥ १ ॥ एवमहं आलोइअ निंदिअ गरहि
अ दुगंछअ सम्मं ॥ तिविहेण पडिक्कंतो
वंदामि जिणे चउव्वीसं ॥ २ ॥ इति ॥

विधिः– पछी "अढारे पापस्थानक" क
हीजे, इति सामायिक, चउविसथ्थो, वंदनक,
पडिक्कमणुं ए चार आवश्यग्ग पुरा थया. हि
वे तिक्खुत्तोना पाठसेंति पांचमा आवश्य
ग्गनी आज्ञा लीजे॥
पछी "देवसि प्रायश्चित" कहिजे ते कहेछे.
देवसि प्रायश्चित विशुद्धनार्थं करेमि
काउस्सग्ग ॥ ३३ ॥ इति ॥

विधिः–पछी " नमो अरिहंताणं थी मां
डी यावत नवकारनो संपुर्ण पाठ " कही
जे. पछी " करेमि भंते सामाइयं थी मांडी.
अप्पाणं वोसिरामि थकी पाठ" कहीजे पछी

" इछामि ठामि काउसग्गथी मांडीने यावत तस्स मिछामि दूक्कडं " पर्यंत पाठ कहीजे, पछी " तस्स उत्तरीकरणेणं थी मांडीने, अप्पाणं वोसरामि " सुधीनो पाठ कहीने, पछी काउसग्ग करवो. तेमां मनमां देवसि राइसिमे (४ लोगस्स) नुं ध्यान कीजे, पखी पडिक्कमणे (१२ लोगस्स) नुं ध्यान कीजे, चोमासी पडिक्कमणे (२० लोगस्स) नुं ध्यान कीजे, संवत्सरि पडिक्कमणे [४० लोगस्स] नुं ध्यान कीजे. संवत्सरी संबंधि चालीस लोगस्सनो काउसग्ग लिख्यो छे परंतु एमां केटलाएक भाइयो न्युन काउसग्ग पिण करे छे, माटे जेमना धर्माचार्यना आदेश उपदेश मुजब जेटला लोगस्सना काउसग्ग करवानी परंपरा चालती आवेली होय तेमने तटला लोगसनो काउसग्ग करवो. पछी नमो अरिहंताणं कही काउस्सग्ग पारीजे, पछी काउसग्गमांहि आर्तध्यान, रौद्रध्यान ध्या

कसो वीस प्रकारे तस्समिच्छामि दुक्कडं ॥ ३० ॥

॥ अथ खामेमि सव्वजीवेनो पाठ प्रारंभः ॥

खामेमि सव्व जीवे, सव्वे जीवा खमंतु मे ॥ मित्ती मे सव्व भूएसु, वेरं मुज्झं न केणइ ॥ १ ॥ एवमहं आलोइअ निंदिअ गरहिअ दुगंछिअ सम्मं ॥ तिविहेण पडिक्कंतो वंदामि जिणे चउव्वीसं ॥ ३२ ॥ इति ॥

विधि:- पछी "अढारे पापस्थानक" [illegible] ही, पछी गुरु मुनिराज पासे तथा वडेरा पासे, इणारो योग न हुवे तो आपणा मेळे पच्चखाण धारणा प्रमाणे करीये ते कहे छे:-

गंठीसहि, मुठीसहि, नवकारसी, पोरसी, साढ्ढ पोरसी, आप आपनी धारणा प्रमाणे तिविहंपि, चउव्विहंपि, आहारं. असणं, पाणं, खाइमं, साइमं, अन्नत्थणाभोगेणं, सहस्सागारेणं, महत्तरागारेणं, सव्वसमाहि, वत्तिआगारेणं वोसिरे ॥ ३४ ॥

विधि:-सामायिक, चउविसत्थो, वंदनक,

" इच्छामि ठामि काउसग्गथी मांडीने यावत तस्स मिच्छामि दूक्कडं " पर्यंत पाठ कहीजे, पछी " तस्स उत्तरीकरणेणं थी मांडीने, अप्पाणं वोसरामि " सुधीनो पाठ कहीने, पछी काउसग्ग करवो. तेमां मनमां देवसि. राइसिमे (४ लोगस्स)नुं ध्यान कीजे, पखी पडिक्कमणे (१२ लोगस्स) नुं ध्यान कीजे, चोमासी पडिक्कमणे (२० लोगस्स)नुं ध्यानु पडिक्क [illegible] प्रतिक्कमणो मणामाहेलुं पडिक्कमणुं नही कीधुं होय, तस्स मिच्छामि दुक्कडं ॥ गया कालनुं पडिक्कमणुं, वर्तमान कालना संवर, आवतां कालना पच्चखाण, तेने विषे जे दोष लागो होय तस्स मिच्छामि दुक्कडं ॥ ३९ ॥ थुइ थुइ मंगलं ॥

हिवे नीचे बेसी डावो गोडो उभो राखीने बे वार नमोत्थुणं कहीजे, पछी उभो थइने श्री सीमंधरस्वामीजी प्रत्ये पांचे अंग नमावीने तिखुत्ताना पाठथी १००८ वार

वंदना करुं छुं, एम कहीने नमस्कार करवो. पछी पोतानाधर्माचार्यजीने तिखुत्ताना पाठथी वंदना करीने, उपाश्रयमां जो कोई मुनिराज होय तो तेमने पिण तिखुत्ताना पाठथी वंदना करीने खमाववुं, पछी तिहांज रहेला साधर्मीभाइउ माहेला जे तपस्या करनार होय तेमने सुखसाता पुछीने खमत खामणा करवी अने अन्यसाधर्मीभाइउ साथ पिण अविनय आसातना संबंधी खमत खामना करवी, देवसिपडिक्कमणामे मिछामि दूक्कडं आवे, तिहां दिवस संबंधी, मिछामि दुक्कडं दीज, राइसीमें राइसी संबंधी, पखीमें देवसीपखी संबंधी, चोमासीमें, देवसीचोमासी संबधी, संवछरीमें संवत्सरी संबंधी, मिछामि दुक्कडं इम कहीजे ॥ ए पडिक्कमणाविधि कह्यो, बाजो अंतर विधि वडेरा ग्रंथमांथी जाणवो ॥

॥ अथ विधि सहित दश पच्चखाण प्रारंभः॥

॥ तिहां प्रथम नमुक्कारसहिअंनुं पच्चखाण॥

उग्गए सूरे नमुकारसहियं पच्चखामि चउविहंपि आहारं असणं पाणं खाइमं साइमं अन्नत्थणा भोगेणं सहस्सा गारेणं वोसिरामि ॥ १ ॥

अथ बिजुं पोरिसी साढपोरिसिनुं पच्चखाण.

उग्गए सूरे पोरिसी पच्चखामि चउविहं पि आहारं असणं पाणं खाइमं साइमं अन्नत्थणा भोगेणं सहसा गारेणं पच्छन्न कालेणं दिसा मोहेणं साहुवयणेणं सवसमाहि वत्ति आगारेणं वोसिरामि ॥ २ ॥ एम साढपोरिसियं पच्चखामि पिण केहवो.

॥ अथ त्रिजुं पुरिमढनुं पच्चखाण ॥

उग्गए सुरे पुरिमढं पच्चखामि चउविहं पि आहारं असणं पाणं खाइमं साइमं अन्नत्थणा भोगेणं सहसा गारेणं पच्छन्न कालेणं दिसा मोहेणं साहुवयणेणं महत्तरागारेणं सवसमाहि वत्तिआगारेणं वोसिरामि ॥ ३ ॥

॥ अथ चोथुं विगइ निविगइनुं पच्चखाण ॥

विगइउ निविगइउ पच्चखामि अन्नत्थणा

न्नोगेणं सहसागारेणं लेवालेवेणं गिहत्थसंस
ठेणं उखित्त विवगेणं पडुच्च मखिएणं पारि
ठावणिया गारेणं महत्तरागारेणं सव्वसमा
हि वत्तिया गारेणं वोसिरामि ॥ ४ ॥

अथ चोथुं निविगइनुं एकासणानुं पच्चखाण

उग्गए सूरे निविगइ एकासणं पच्चखामि
तिविहंपि आहारं असणं खाइमं साइमं अ
न्नथणान्नोगेणं सहसागारेणं लेवालेवेणं गिह
थसंसठेणं उखित्त विवगेणं पडुच्च मखिएणं
पारिठावणियागारेणं महत्तरारेणं सव्वस
माहि वत्तिया गारणं वोसिरामि ॥ ४ ॥

अथ पांचमुं एकासणा वियासणानुं पच्चखाण

उग्गए सूरे एगासणं वियासणं पच्चखा
मि दुविहं तिविहंपि आहारं असणं खाइ
मं साइमं अन्नथणान्नोगेणं सहसागारेणं सा
गारिआगारेणं आउट्टण पसारेणं गुरुअन्नुठा
णेणं पारिठावणिआगारेणं महत्तरागारेणं स
व्वसमाहि वत्तियागारेणं वोसिरामि ॥ ५ ॥

॥ अथ छठुं एकलठाणानुं पच्चखाण ॥

उग्गए सूरे एगलठाणं पच्चखामि ॥ ति विहंपि आहारं, असणं, खाइमं, साइमं, अन्नथणा भोगेणं सहसागारेणं सागारिआगारेणं गुरुअन्नूठाणेणं पारिठावणिआगारेणं महत्तरागारेणं सव्वसमाहि वत्तिआगारेणं वोसिरामि ॥ ६ ॥

॥ अथ सातमु आंबिलनुं पच्चखाण ॥

उग्गए सुरे आयाबिलं पच्चखामि तिविहंपि आहारं, असणं. खाइमं, साइमं. अन्नथणाभोगेणं सहसागारेणं लेवालवेणं गिहथ संसठेणं उखित्तविवगेणं पारिठावणिआगारेणं महत्तरागारेणं सव्वसमाहि वत्तिआगारेणं पाणस्स लेवेण वा, अलेवेण वा, अच्छेण वा, बहुलेवेण वा, ससिथेण वा, असिथेण वा, वोसिरामि ॥ ७ ॥

अथ आठमुं चउविहार उपवासनुं पचखाण

उग्गए सुरे अन्नत्तठं पच्चखामि ॥ चाविहंपि आहारं. असणं, पाणं, खाइमं. साइमं, अन्नथणा भोगेणं सहसागारेण पारिठावणिआ

गारेणं महत्तरागारेणं सव्वसमाहि वत्तिआगारे
णं वोसिरामि ॥ ८ ॥

॥ अथ नवमुं तिविहार उपवासनुं पच्चखाण ॥

उग्गए सूरे अभत्तठं पच्चखामि ॥ तिविहं
पि आहारं, असणं, खाइमं, साइमं अनथ्थणा
भोगेणं सहसागारेणं पारिठावणीआगारेणं
महत्तरागारेणं सव्वसमाहिवत्तिआगारेणं ॥ पा
णहार पोरिसि पच्चखामि ॥ अन्नथ्थणाभोगे
णं सहसागारेणं पच्छन्नकालेणं दिसामोहेणं
साहुवयणेणं महत्तरागारेणं सव्वसमाहि वत्ति
आगारेणं ॥ पाणस्स लेवेण वा, अलेवेण वा,
अच्छेणवा, बहुलेवेण वा, ससिथ्थेण वा,
असिथ्थेण वा, वोसिरामि ॥ ९ ॥

॥ अथ दसमुं रात्रेंचउविहार करवो तेनुं पच्च
खाण तथा भवचारिमनुं पच्चखाण लिख्यते ॥

दिवस चरिमं पच्चखामि चउविहंपि आ
हारं, असणं, पाणं, खाइमं, साइमं, अन्नथ्थणा
भोगेणं सहसागारेणं महत्तरागारेणं सव्वसमा
हि वत्तिआगारेणं वोसिरामि ॥ १० ॥

अथ गंठ, मुंठसहियादिअभिग्रहनुंपच्चखाण॥

सूरे उग्गए गंठसहिअं मुंठसहिअं पच्च खामि चउविहंपि आहारं असणं, पाणं खाइमं, साइमं, अन्नछणाभोगेणं सहसागारेणं महत्तरागारेणं सव्वसमाहि वतिआगारेणं वोसिरामि ॥ इति ॥

अथ चउद नियम धारणारने देशावगासिक
॥ अभिग्रहनुं पच्चखाण ॥

देसावगासिअं उवभोगं पच्चखामि अन्नछणा भोगेण, सहसागारेणं, महत्तरागारेणं वोसिरामि ॥ इति पच्चखाण विधि संपूर्ण ॥

अथ श्रावकनुंचारशरणालेवानुं पाठ प्रारंभः

चत्तारि सरणं पडिवज्जामि, अरिहंता सरणं पडिवज्जामि, सिद्धा सरणं पडिवज्जामि, साहू सरणं पडिवज्जामि, केवलिपण्णत्तं धम्म सरणं पडिवज्जामि ॥ पहिलुं सरणु श्री अरिहंत भगवतजीनुं उत्पन्न विमल केवलनाणें करी, सूर्यनी परें प्रकाशना करणहार, मिथ्यात्वरूप तिमिर अंधकारना मेटणहा

र, समकित शुद्धधर्मना दयणहार छे अनंत ज्ञानी छे. अनंत चारित्र, अनंतलोचन अनंतगुण अनंतजीवना रक्षपाळ, जगतगुरु जगतजीवन, जगतलोचन, परम आल्हादक, हर्षआनंदना उपजावणहार, मोक्षमारगना देखाडणहार, अभयदानना दयणहार, शरणाना दयणहार. संजम जीवितव्यना दयणहार, जगतना मित्र, जगदीश्वर, जे समोसरणमां बिराजमान थइने पुष्करावर्त मेघनी परें धर्मना वचनोने वरसावीने भविक जीवोना संदेहने भांजतां थका विचरछे. एवा निर्विकारी, जेमनी शांतमुद्रा जोवाथी काम, क्रोध, लोभ अने मोहादिक अनादिना दाप मिटे. अंतरमां संवरनी शैली प्रगटे, सर्वसमकेती जीवना प्राणाधारक. सकलमुनि मनमोहन एवा श्री अरिहंत भगवंत पांच भरत, पांच एरवत, पांच महाविदेह क्षेत्रनेविषे अनंता अरिहंत भगवंत थया अने हमणां माहा

विदेह क्षेत्रने विषे संख्याता अरिहंत भग वंत केवली घणा भव्य जीवोने तारता वि चरे छे. एहवा श्री अरिहंत भगवंतजीनुं प हिलुं शरणुं पडिवज्जुं छुं ॥ इति प्रथम शर णुं ॥ समाप्त ॥ १ ॥

अथ द्वितिय शरणुं श्रीसिद्धभगवंतनुं प्रारंभः

सिद्धभगवंतजी इकतीस गुणें करी शा श्वतां शोभे छे, ते गुण कहे छे. पांच भेदें ज्ञानावरणीय कर्मना क्षयना करणहार, न व भेदें दर्शनावरणीय कर्मना क्षयना कर णहार, बे भेदें वेदनीय कर्म तेना क्षयना करणहार. बेहु भेदें मोहनीय कर्म तेना क्ष यना करणहार, चार भेदें आयुःकर्म तेना क्षयना करणहार, बे भेदें नाम कर्म तेना क्षयना करणहार, बेहु भेदें गोत्र कर्मना क्ष यना करणहार, पांच भेदें अंतराय कर्मना क्षयना करणहार, वली घणा अतिशयें क री बिराजमान ते अतिशय कहीये छैये, न बीहे, न हस्से, न वंछे, न तंसे, न चउरं

से. न परिमंडले, न किन्हे, न निले, न लो हिए, न हलिद्दे, न सुक्किले, न सुरहिगंधे, न दुरहिगंधे, न तित्ते, न कडुवे न कसा येले. न आंबिले, न महूरे, न कक्कडे न मउ ए, न गुरुए, न सीए, न उन्हे, न सन्निद्धे, न लुक्ख न काउ, न रूवे, न संगेहने, न इत्थी, न पुरिसे न नपुसगे, न मोहे, एहवा चव वेदें पनरे प्रकारे करी सिद्धभगवंत केव ल ज्ञान, केवल दरिसण, क्षायिक समकित ना धरणाहार, अनंत आतिशयें करी विरा जमान, सिद्धे, बुद्धे, परंपारगते, अजर अ मर, अखय अव्याबाध, निःकलंक, निरा कार, निरंजन, अशरीरी जीवस्वरूपी. जि हां एक सिद्ध तिहां अनंत सिद्ध, लोकाग्र भागने विषे विराजी रह्या छे, सर्व कर्म च कचूर करी खपावीने ज्ञानानंदे करी भरपु र थका मोक्षनगरनुं राज्य भोगवे छे. अनं त काळे अनंत मोक्ष पहुता, हमणा वर्त मान काळे संख्याता मोक्ष पहुंचे छे, आ

गामि कर्कालें अनंता मोक्ष पहुंचशी, एहवा अतींद्रिय, अविनाशी, अनुपाधि, अवंधा, अक्लेशी, अमुर्ति, शुद्धचैतन्य, ज्ञान दर्शन चारित्रादि अनंतगुण भाजन, सच्चिदानंद स्वरूपी एहवा अनंता सिद्ध भगवतनुं शरणु पडिवजुं हुं ॥ इतिबीजुं शरणुं समाप्त ॥ २॥

हिवे त्रीजुं शरणुं साधु भगवंतजीनुं कहेछे.

साधु भगवंतजी केहवा छे? अनंत ज्ञानी, अनंत दरसी, जघन्य दोय क्रोड उत्कृष्टा नव क्रोड कवली, वली गणधर, आचार्य, उपाध्याय, बहूश्रुत, द्वादशांगिना भणणाहार, ऋजुमति, अवधिज्ञानी, वैक्रीय लब्धिना धणी, तपस्वी, महोटा माहानुभाव, ज्ञानवंत, दरशणवंत, चारित्रवंत, ज्ञानदरशणना धरणहार, बारे भेदें तप करी कर्मना क्षयना करणहार, इरियासमिया, भाषासमिया, एषणासमिया, आयाणभंडमत निखेवणासमिया, उच्चारपासवण खेलसिंघाण जलपारिठावणियासमि

या, मणगुत्ता, वयगुत्ता, कायगुत्ता, गुत्ता गुत्तं दिया, गुत्तबम्भयारी, जियकोहा जियमाणा, जियमाया, जियलोहा, जियनिंदा, जियप रिगहा, जियइंद्रिया, जीवियमरण भयवि मुक्का, अममा, अकिंचणा, आमासहिपत्ता, खेलोसहिपत्ता, जलोसहिपत्ता, सवोसहिप त्ता, बीजबुद्धि, कोठबुद्धि, पदानुसारिणी, मनवलिया, वयणवलीया, कायवलीया, ना णवलीया, दंसणवलीया, चारित्रवलिया, खीरासवा, महूसवा, सप्पिसवा, अखिण माणसिया, चारणविजाहरा, चउथ भति या, छठ भतिया, आठम भतिया, दसम भतिया, दुवादस भतिया, चउदस भति या, अद्धमासिया, मासया, दुमासिया, तिमासिया, चउम्मासिया, पंचमासिया, छमासिया, अंत चरगा, पंत चरगा, लुह चरगा, समुदाणचरगा, अंत आहारी, पंत आहारी, अरस आहारी, विरस आहारी, लूह आहारी लुछ आहारी, अंतजीवी, पंतजी

वी, लद्ध जीवी, तुछ जीवी, उवसंत जीवी, पसंत जीवी, आयंबिलिया, पुरिमढ्ढिया, एगासणिया, निविगईया, अमग्ग जमग्ग सासीणो, णोणीगामरसन्नाई, एहवा मूल उत्तर गुणना सेवनारा, मोक्ष मार्गना साधनारा भाव निर्ग्रंथ समतारूपशुन्नध्यानाग्निवडे कर्मरूपी काष्टने बालता. अनादि परिचित विभाव परिणतीने वमता, जेने नहीं माया, नहीं ममता, नवी नवी तप क्रियाना करणार, चारित्र पालनरूप प्रवहणें करी संसार समुद्रना तरता, शत्रु मित्र समद्रष्टी, एहवा साधु भगवंतजीनुं त्रिजुं शरणुं पडिवज्जुं इति तृतीयशरणुं संपूर्ण ॥३॥

हिवे चोथुं शरणुं श्री केवली भाषित दया धर्मनुं, जेमां प्रधान भाव दया छे, त्रस, थावर सुक्ष्म, बादर, अप्रयाप्ता, पर्याप्ता, पृथ्वी, अप, तेउ, वायु, वनस्पति, बेइंद्रि, तेंद्रि, चौरेंद्रि, पंचेंद्रि ए सर्व जीव लोकने विषे राखवा पिण कोई जीव विरा

धतो नही, एहवो श्री केवली भाषित दया धर्म, सत्य नित्य शाश्वतो संदेह रहित छे. संसार समुद्रमां पडता जीवने द्वीप समान छे, प्रवहण समान छे, तारण शरण गत प्रति आधार छे, एहिज कल्यानक छे, एहिज मांगलिक छे, धर्म ते किशु कहिये? जे दुर्गति पडता जीवने धरे, तेण धर्म कहिये. जे धर्म, पापरूप जलमांथी तरवाने नाव समान छे, जेने परमेश्वरे परम सुखनो हेतु कह्यो छे, एह धर्म अतितकाले अनंता तिर्थंकरे कह्यो, वर्तमानकालें संख्याता तिर्थंकर कहे छे, आगामिककालें अनंता तिर्थंकर कहेशी, एहवा श्री जिनधर्म अतितकालें विराधीने अनंता जीव भमता हुवा, वर्तमान कालें संख्याता भमे छे, आगामिककालें अनंता जीव भमशी, एहवा श्री तिर्थंकरजीना मार्ग आराधिने गये कालें अनंता जीव तर्या, वर्तमान कालें संख्याता तरे छे, आगामिक कालें अनंता

जीव आराधीने तरशी एहवा श्रीकेवलिप रूपित दया धर्मनुं शरणुं पडिवजुं ॥ ४ ॥

॥ इति चार शरणा संपूर्ण ॥

॥ अथ श्रावकना तीन मनोरथ लिख्यते ॥

श्रावकजी नीचे लिखेला तीन मनोरथने चिंतवतो थको, माहा महोटी निर्ज्जरा करे, संसारनो अंतकरे, ते लखीये छैये ॥

तिहां पहेलो मनोरथ कहेछ, श्रमणोपासक श्रावक इम चिंतवे जे केवारे हुं बाह्य तथा अभ्यंतर एवो प्रारंभ अने परिग्रह थोडो ने घणो. न्हानो अने महोटो सचित्त अचित अने मिश्र, हलवो ने भारी, जे महापापनुं मूल, दुर्गतिनो वधारनारो, महा काम, क्रोध, मान, माया, लोभ, विषय अने कषायनो स्वामी, महादुःखनुं कारण, महा अनर्थकारी, महा दुर्गतिनी शिला, माठी लेश्याना अध्यवसायनो परिणामी, महा अज्ञान, मोह मत्सर राग अने द्वेषनुं मूल, दशविध यतिधर्मरूप

रूपवृक्ष तद्रुप वननो दावानल, ज्ञान, क्रि या, क्षमा, दया, सत्य, संतोषनो नाश करनारो, तथा बोधबीजरूप समकितनो नाश करनारो, संजम व्रत अने ब्रम्हचर्यनो घात करनारो, महा कुमती तथा कुबुद्धि रूप दुःख दारिद्रनो देवावालो सुमति अने सुबुद्धि रूप सुख सौभाग्यनो नाश करनारो. महा तप संजमरूप धननो लुंटनारो, महा लोभ क्लेशरूप समुद्रनो वधारनारो महा जन्म जरा अने मरण भयनो देवावालो, महा माया एटले कपटनो भंडार. मिथ्यात्व दर्शनरूप शल्यं भरेलो, महा मोक्षमार्गनो विघ्नकारी, महा कडवा कर्म विपाक फलनो देवावालो, अनंत संसारनो वधारनारो, महा पापी, पांच इंद्रियना विषयरूप वैरीनी वृद्धिनो करनारो, महा संसाररूप अगाध वह्निनो सिंचनारो, महा कूड कपटनुं आगार, महा बंध परम क्लेशनो आगार, माहोटा गारव भेद अने

कर्म बंधना मंदिरनो करावनारो, महा मंद बुद्धिनो आदर्यो, उत्तम पुरुष साधु निर्ग्रंथायें जेने निंद्यो छे, अने सर्व लोकमां सर्व जीवोमे एना सरिखो बीजो कोई विषम नथी, मोहरूप पाशनो प्रतिबंधक, इहलोक तथा परलोकना सुखनो नाश करनार, महापापी. पांच आश्रवनुं आगर, महा अनंत दारुण कर्कशकठोर अछता एवा दुःख अने भयना देवावालो, महोटा सावद्य व्यापार कुवाणिज्य कुकर्मादाननो करावनारो, महा अध्रुव. अनित्य अशाश्वतो, असार, अत्राण, अशरण, एवो जे आरंभ अने परिग्रह तेने हुं केवारें छांडीश ! जे दिवसें छांडीस, ते दिवस माहारो धन्य छे? एवी रीतें प्रथम मनोरथ श्रावक करे॥१॥

२ हिवे दूजा मनोरथमां श्रमणोपासक श्रावक एम चिंतवे जे. केवारें हुं मुंड थइने दश प्रकारें यतिधर्म धारि. नववाडें विशुद्ध ब्रम्हचारी. सर्व सावद्यपरिहारी, अणगा

रना सत्ताविस गुणधारी, पांच समिति, त्र णगुप्तिये विशुद्धविहारी, महोटा अभिग्रह नो धारी, बेंहतालीश दोष रहित विशुद्ध आहारी, सत्तेर भेदें संजमधारी, बार भेदें तपस्याकारी, अंत आहारी, प्रांत आहारी, अरस आहारी, विरस आहारी, लुख आहारी, तुच्छ आहारी, अंतजीवी, प्रांतजीवी, अरसजीवी, विरसजीवी, लुखजीवी, तुच्छ जीवी, सर्व रस त्यागी, छकायनो दयाळ, निर्लोभी, निःस्वादी, कुक्षीसंबल, पंख तुल्य वायरानी परें अप्रतिबंध विहारी, वीतरागनी आज्ञासहित, एहेवा गुणोनो धारक जे अणगार ते हुं केवारें थइश! जे दिवसें हूं पुर्वोक्त गुणवान थइश ते दिवस धन्य छे! ए रीतें बीजो मनोरथ श्रावक करे।

३ त्रीजा मनोरथमां श्रमणोपासक श्रावक एम चिंतवे, केवारें हुं सर्व पापस्थानक आलोइ निंदी निःशल्य थइ, सर्व जीवराशी खमावीने, सर्व व्रत संभारीने, अ

ढारे पापस्थानकथी त्रिविधे करी वोसिरा वीने, चारे आहार पच्चखीने, आ इठं, कातं, पियं, माणं, मणामं, धीजियं, वेसासियं, समयं, अणुमयं, बहुमयं, भंडकरंडगसमाणं, रयणकरंडगभूयं, माणंसिया, माणं उन्हा, माणं खुआ, माणं पीवासा, माणं वाला, माणं चोरा, माणं दंसमसगा, माणं वाइयं, पित्तियं, सवेसन्निवाइयं, विविहारोगायंका. परिसहा. उवसग्गा, फासा फुसांति, एहवुं महारुं शरीर छे तेने, छेहले श्वासोश्वासें वोसिरावीने, त्रण आराधना आराधतो थको, चार मांगलिकरूप चार शरणा मखे उच्चारतो थको, सर्व संसारने पूठ दतो थको, एक अरिहंत, बीजा सिद्ध, त्रीजा साधु अने चोथो केवलिप्ररूपितदयाधर्म. तेना ध्याननें ध्यावतो थको, शरीरनी ममता रहित थयो थको, पादोपगमन संथारा सहित पंडित मरणना पांच अतिचार टालतो थको, मरणने अणवांछतो थको, एहवुं पंडित मरण

अंतकालें मुझने होजो ॥ए त्रीजो मनोरथ॥३॥
ए त्रण मनोरथने समणोपासक श्रावक मन, वचन अने कायायें करी शुद्धपणे ध्यावतो थको पडिजागरणमाणे करतो थको, सर्व कर्मनी निर्जरा करीने, संसारनो अंत करे ने मोक्षरूप शाश्वत स्थानकप्रत्यें पामे ॥

॥ इति तीन मनोरथ समाप्त ॥

॥ अथ दान शील तप भावनो संवाद ॥

॥ चोढालियो लिख्यते ॥

दुहा ॥ प्रथम जिणेसर पाय नमी, पामं सुगुरु प्रसाद ॥ दान शील तप भावना बोलीस बहु संवाद ॥ १ ॥ वीर जिणंद समोसर्या, राजग्रही उद्यान ॥ समवसरण देवें रच्युं, बेठा श्री वर्द्धमान ॥ २ ॥ बेठी बारे परखदा, सुणवा जिनवर वाण ॥ दान कहे प्रभू हुं वडो, मुजने प्रथम वखाण ॥ ३ ॥ सांभलजो सहु को तुमे, कुण छे मुज समान ॥ अरिहंत दीक्षा अवसरे, आपे पहिलां दान ॥ ४ ॥ प्रथम पोहोर दातारनो, लवे

सहु कोई नाम ॥ दीधारी देवल चढे, सी
जे वंछित काम ॥ ५ ॥ तीर्थंकरने पारणे, कु
ण करशी मुज होड ॥ बरखा करी सोवण तणी,
साडी बार क्रोड ॥ ६ ॥ हुं जग सघलो वस
करुं, मुज मोठी छे वात ॥ कुण कुण दान
थकी तिरचा, ते सुणजो अवदात ॥ ७ ॥

ढाल १ ली ॥ मधुकरणी ॥ ए देशी ॥ ध
न सारथवाह साधुने, दीधो घृतनो दान ॥
ललना ॥ तीर्थंकर पद में दीयो. तिण मुज
ने अभिमान ॥ ललना ॥ १ ॥ कहे ज
ग हुं बडो, मुज सरिखो नही कोय ॥ ल० ॥
ऋद्धि समृद्धि सुख संपदा, दाने दौलत हो
य ॥ ललना ॥ दा० ॥ २ ॥ सुमुख नामे गा
थापति, पडिलाभ्यो अणगार ॥ लल० ॥ कु
मर सुबाहु सुख लह्यो. ते तो मुज उपगार
ललना ॥ दा० ॥ ३ ॥ पांचसें मुनीने पार
णे, देतो वोहोरी आण ॥ ल० ॥ भरत थ
यो चक्रवर्ती भलो, ते पिण मुज फलजाण ॥
ललना ॥ दा० ॥ ४ ॥ मासखमणने पारणे,

पडिलाभ्यो ऋषिराय ॥ ललना ॥ शालि
भद्र सुख भोगवे, दान तणे सुपसाय ॥ ल
लना ॥ दा० ॥ ५ ॥ आप्या उडदन बाकु
ला, उत्तम पात्र विशेष ॥ ललना ॥ मूलदव
राजा थयो, दान तणा फल देख ॥ ललना
दा० ॥ ६ ॥ प्रथम जिणेसर पारणे, श्री श्रेयांस
कुमार ॥ लल० सेलडी रस वोहारावीयो,
पाम्या भवनो पार ॥ ल० ॥ दा०॥७॥ चंद
नबाला बाकुला, पडिलाभ्या महावीर ॥ ल०
॥ पंच दीव्य प्रगट थया, सुंदर रूप शरीर
ललना॥ दा०॥८॥ पूरव भव पारेवडो, सरणे
राख्यो सूर ॥ ल० ॥ तीर्थंकर चक्रवर्ति तणा,
प्रगट्यो पुण्य अंकूर ॥ ल० ॥ दा० ॥ ९ ॥
गजभवे सुसलो राखीयो, करुणा कीधी सा
र ॥ ललना ॥ श्रेणीकने घरें अवतर्यो, अं
गज मेघ कुमार ॥ ललना ॥ दा० ॥ १० ॥
इमअनेककर्मे उद्धर्यां, कहेतां नावे पार
॥ ललना ॥ समयसुंदर प्रभू वीरजी, मुज प
हिला अधिकार ॥ ललना ॥ दा० ॥ ११ ॥

दुहा ॥ शील कहे सुण दान तूं, किसुं करे अहंकार ॥ आडंबर आठे पहूर, जाच कसुं व्यवहार ॥ १ ॥ अंतराय वली ताहरे, भोग करम संसार ॥ जिनवर कर नीचो करे, तुजने पड्यो धिकार ॥ २ ॥ गर्व मकररे दान तुं, मुज पुठें सहू कोय ॥ चाकर चाले आगलें, ताशुं राजा होय ॥ ३ ॥ जन मंदिर सोनातणां, नवो निपावे काय ॥ सोवन कोडी काई दान दियें, शील समो नही होय ॥४॥ शीलें संकट सवि टले, शीलें जस सौभाग शीलें सुर सानिध्यकरे, शील बडो वैराग ॥ ५ ॥ शीलें सर्प न आभडे, शीलें सीतल आग ॥ शीलें अरिकरी केशरी, भय जावे सवि भाग ॥ ६ ॥ जनम मरणना भय थकी, में छोडाव्या अनेक ॥ नाम कहुं हिवे तेहना, सांभलजो सुविवेक ॥ ७ ॥

ढाल २ जी ॥ पास जिणंद जुहारीयें ॥ ए देशी ॥ शील कहे जग हूं बडो, मुज वात सुणो अति मीठीरे ॥ लालच लावे लोक

ने मैं दाणातणी बात दीठीरे ॥ शील० ॥ १ ॥
कलीकारज जग जाणीयो. वली विरति न
ही पिण कांइरे ॥ ते नारद मैं उद्धरया, मु
ज जोवो एअधिकांइरे॥शी०॥२॥बाहेपेहेरया
बेहेरखा, संख राजायें दूषण दीधोरे ॥ कां
प्या हाथ कलावती. ते मैं नवपल्लव तसु की
धोरे ॥ शी० ॥ ३ ॥ रावण घर सीता रही,
तो रामचंद्रैं घर आणीरे ॥. सीतारे कलंक
उतारीयां, मैं पावक कीधो पाणीरे ॥ शी० ॥
॥ ४ ॥ चंपा बार उघाडीयो, वली चालणी
यैं काढ्यो नीरोरे ॥ सतीय सुभद्रा जस थ
यो, मैं तसु कीधी भीडोरे ॥ शी० ॥ ५ ॥ रा
जा मारण मांडीयो, राणी अभयायें दूषण
दाख्योरे ॥ सुली सिंघासण मैं कीयो मैं शे
ठ सुदर्शन राख्योरे ॥ शी० ॥ ६ ॥ शील स
नाह मंत्रीसरे, आवंता अरिदल थंभ्यारे ॥
तिहां पिण सान्निध्य मैं करी ॥ वली धरम
कारज आरंभ्यारे ॥ शी० ॥ ७ ॥ पेहेरणची
र प्रगट कीया मैं आठोत्तरसो वारोरे ॥ पां

डव नारी द्रौपदा, में राखी माम उद्दारोरे ॥ शी० ॥ ८ ॥ ब्राम्ही चंदनबालिका, वली शीलवंती दमयंतीरे ॥ चेडानी साते सुता, राजेमती सुंदरी कुंतीरे ॥ शी० ॥ ९ ॥ इत्यादिक में उद्धरया, नर नारीना वृंदोरे ॥ समय सुंदर प्रनू वीरजी, पहिला मुऊ आणंदोरे ॥ शी० ॥ १० ॥

दुहा ॥ तप बोल्या त्रटकी करी, दानने तूं अवहील ॥ पिण मुऊ आगल तूं किशुं, सांनलर तूं शील ॥ १ ॥ सरसा नोजन में तज्या, नगमे मीठा नाद ॥ देह तणी ममता तजी, तुजमें किशुं सवाद ॥ २ ॥ नारी थकी डरतो रहे, कायर किस्युं वखाण ॥ कूड कपट बहु केलवी, जिम तिम राखे प्राण ॥ ३ ॥ के विरलो तुज आदरे, छंडी सहु संसार ॥ आप एक तूं नांजतो, बीजा नांजे चार ॥ ४ ॥ करम निकाचित तोडवा, नांजु नव नय नीड ॥ अरिहंत मुजने आदरे, वरस छमासी सीम ॥ ५ ॥ रुचक नंद

सर उपरें, मुज लब्धे मुनि जाय ॥ चैत्य जु
हारे शाश्वता, आनंद अंग न माय ॥ ६ ॥
मोटा जोयण लाखना, लघु कुंथु आकार ॥
हय गय रथ पायक तणा, रूप करे अणगा
र ॥ ७ ॥ मुज कर फरसे उपशमे, कुष्टादि
कना रोग ॥ लब्धि अठावीस ऊपजे उत्त
म तप संजोग ॥ ८ ॥ जे में तार्या ते कहुं
॥ सुणजो मन उल्लास ॥ चमत्कार चित्त
पामसो, देसो मुज शाबास ॥ ९ ॥

ढाल ३ जी ॥ नणदलनी देशी ॥ द्रढप
हार अति पापीयो, हत्या कीधी चारहो ॥
सुंदर ॥ ते पिण तेणे भव उद्धर्यो मुक्यो
मुक्ति मजारहो ॥ सुंदर ॥ १ ॥ तप सरिखो ज
ग कोई नही, तप करे करमनो सूडहो ॥
सुं० ॥ तप करतां अति दोहिलो ॥ तपमांहि
नहीं को कूडहो ॥ सुं० ॥ त० ॥ २ ॥ सात
माणस नित मारतो, करतो पाप अघोरहो
॥ सुं० ॥ अरजुणमाली में उद्धर्यो, छेद्यां
कर्म कठोरहो ॥ सुं० ॥ त० ॥ ३ ॥ नंदिषेणने

में कियो. स्त्री वल्लभ वसुदेवहो ॥ सुं० ॥ व होंत्तर सहेस अंतेउरी, सुख भोगवे नित मं वहो ॥ सुं० ॥ तप० ॥ ४ ॥ रूप कुरूप का लो घणुं, हरिकेसी चंडालहो ॥सुं०॥ सूर न र कोडी सेवा करे, ते में कीधो चालहो ॥ सुं० ॥ त० ॥ ५ ॥ विष्णु कुमार लब्धे की यो, लाख जोयणणुं रूपहो ॥सुं०॥ श्री संघ केरे कारणे, ए मुज शक्ति अनूपहो ॥ सुं० ॥ ॥ तप० ॥ ६ ॥ आष्टापद गौतम चढ्या वा द्या जिन चोविसवो ॥ सुंदर ॥ तापस पिण प्रतिबुजव्या, तिण मुज आधिक जगीसहो ॥ सुं० ॥ तप ॥ ७ ॥ चौद सहेस अणगार में, धन धन्नो अणगारहो ॥ सुं० ॥ वीर जि णंद वखाणीया ए पिण मुज अधिकारहो॥ सुं० ॥ त० ॥ ८ ॥ कृष्ण नरेसर आगले, दुःक्करकार करेहहो ॥ सुं० ॥ ढंढण नेमी प्रसंसियो, मुज महिमां साचे तेहहो ॥ सुं० ॥ तप० ॥ ९ ॥ नंदीशेण वोहारेण गयो, ग णिकायें कीधो हासहो ॥ सुंदर ॥ वृषा क

री सोवन तणी ॥ में तसु पुरी आसहो ॥
सुं० ॥ त० ॥ १० ॥ इम बलभद्र प्रमुख व
हु, तारया तपसी जीवहो ॥ सुंदर ॥ सम
य सुंदर प्रभू विरजी, पहेला मुज प्रस्तावहो
॥ सुं० ॥ तप० ॥ ११ ॥

दुहा ॥ भाव कहे तप तूं किस्यो बड्यो
करे कषाय ॥ पूर्व कोडजो तप तपे, तो क
णमां खेरु थाय ॥ १ ॥ खंदक आचारज
प्रतें, तें वाल्यो सवि देश ॥ अशुभ निया
णो तुं करे ॥ क्षमा नही लव लेस ॥ २ ॥ द्वि
पायनऋषि दूहव्या, सांब प्रद्युम्नसाह ॥ तं
तप क्रोध करा तिहां, दीधो द्वारीका दाह
॥ ३ ॥ दान शील तप सांभलो, मतकरो
फुठ गुमान ॥ लोक सहुको साख दे, धरम
भाव प्रधान ॥ ४ ॥ आप नपुंसक गे त्रण
ये व्याकरणी साख ॥ कामसरे नही को
में, भाव भणे सुपाख ॥ ५ ॥ रस विण क
क न नीपजे, जल विण तरुवर वृद्धि ॥
सवंती रस नही लवण विण, तिम मुज

ण नही सिद्धि ॥ ६ ॥ मंत्र जंत्र मणी ओ
षधि, देव धर्म गुरु सेव ॥ भाव बिना
ना सर्व वृथा, भाव फले नितमेव ॥ ७ ॥
दान शियल तप जे तुमे, निज निज कह्यां
विरतंत ॥ तिहां जो भाव न होय तो, कि
सी सिद्धि न हुंत ॥ ८ ॥ भाव कहे में ए
कले, तार्यां बहु नर नार ॥ सावधान थई
सांभलो, नाम कहूं निरधार ॥ ९ ॥

ढाल ४ था ॥ कपुर होय अति उजलोरे ॥ ए देशी ॥ वनमांहे काउसग्ग रह्योरे, प्र
श्नचंद ऋषिराय ॥ ते में कीधो केवलीरे
ततक्षण करम खपाय ॥ १ ॥ सोभागी सुंदर
भाव वडो संसार ॥ ए आंकणी ॥ एतो बी
जो मुज परिवार ॥ सो० ॥ दानादिक वि
ण एकलोरे, पोहोंचाडुं भवपार ॥ सो० ॥ २ ॥
वंस उपर चढी खेलतोरे, एला पुत्र अपा
र ॥ केवल ज्ञानी में कीयोरे, प्रतिबोध्यो प
रिवार ॥ सो० ॥ ३ ॥ भूख तृषा खमे अति
घणीरे, करतो कूर आहार ॥ केवल महिमा

सुर करेरे, करकंडू अणगार ॥ सो० ॥ ४ ॥
लाभथी लोभ वाधे घणुंरे, आण्यो मन वै
राग ॥ कपील थयो मुनि केवलीरे, ते मुक
ने सौभाग ॥सो०॥ ॥५॥ अनिका सुत गछनो
धणीरे, क्षीण जंघावली जाण ॥ कीधो अंतग
ड केवलीरे, गंगाजल गुणखाण ॥ सो० ॥६॥
पनरेसें तापस भणीरे, दीधी गौतम दीख
॥ ततक्षिण कीधा केवलीरे, जो मुक मानी
सीख ॥ सो० ॥ ७ ॥ पालक पापीयें पिली
यारे, खंधक सूरीना शिष्य ॥ जनम मरण
थी छोडाव्यारे, आपे मुक आशीष ॥ सो०
॥ ८ ॥ चंद्ररुद्रने चालतारे, दीधा दंड प्र
हार ॥ नव दीक्षित थयो केवलीरे, ते गुरु
पिण तेणीवार ॥ सो० ॥ ९ ॥ धन्य रथकार
क साधुनेरे, पडिलाभ्यो उल्लास ॥ मृगला
भावना भावतोरे, पोहोंतो स्वर्ग आवास
॥ सो० ॥ १० ॥ निज अपराध खमावतोरे,
मूक्यो मनथी मान ॥ मृगावतीने में दी
योरे, निरमल केवल ज्ञान ॥ सो० ॥ ११ ॥

मरुदेवी गज उपरेरे, देखी पुत्रनी ऋद्धि ॥ मुक्ने मन मांहे धरयोरे, ततक्षिण पामि सिद्धि ॥ सो० ॥ १२ ॥ वीर वांदणने चाल्यो मारगेरे, चांप्यो चपल तुरंग ॥ दर्दूर नांमे देवतारे, तेह थयो मुक्त संग ॥ ॥ सो० ॥ १३ ॥ प्रभू पाय पूजण नीसरीरे, दुर्गला नामे नार ॥ कालधर्म विच्चमे कर्योरे, पोहाती स्वर्ग मझार ॥ सो० ॥ १४ ॥ कायानी शोभा कारमीरे, रूप कियो अभिमान ॥ भरत आरीसा भूवनमेरे, पाम्यो केवल ज्ञान ॥ सो० ॥ १५ ॥ आषाडभूति कला निलोरे, प्रगटयो भरत सरूप ॥ नाटक करतां पामीयोरे, केवल ज्ञान अनूप ॥ सो० ॥ १६ ॥ दिक्षादिन काउसग्ग रह्योरे गजसुकमाल मसाण ॥ सोमल सीस प्रजालियोरे, सिद्धिगयो शुभ ध्यान ॥ सो० ॥ ॥ १७ ॥ गुणसागर थयो केवलीरे सांभली पृथवीचंद ॥ पोते केवल पामीयोरे, सेव करे सुरइंद्र ॥ सो० ॥ १८ ॥ इम अनेक मे उद्धू

चारे, मूक्या शिवपुर वास ॥ समय सुंदर प
जू वीरजीरे, मुझने प्रथम प्रकाश । सो० ॥१९॥
दुहा ॥ वीर कहे तुमें सांभलो, दान शी
ल तप भाव ॥ निंदाथे अति पापणी, धर्म
करो प्रस्ताव ॥ १ ॥ पर निंदा करतां थकां,
पाप पिंड भराय ॥ वढ राढ वाधे घणी, दु
र्गती प्राणी जाय ॥ २ ॥ निंदक सारिखा पा
पीयो, भूंडो कोई न दीठ ॥ वली चंडाल
समो कह्यो. निंदक मुख अदिठ ॥ ३ ॥ आ
प प्रशंसा आपणी, करतो इंद्र नरिंद्र ॥ ल
घुता पामे लोकमें, नासे निजगुण वृंद ॥४॥
को कहनी मकरो तुमें, निंदा ने अहंकार
आप आपणा ठामे रहो, सहूको भलो संस
र ॥ ५ ॥ तोपिण अधिको भावछे, एकेक
समरथ ॥ दान शील तप तूण भला, पि
भाव विना अकयथ ॥ ६ ॥ अंजन आंखे
आंजता, इधकी आणी रेख ॥ रजमाहि त
ज काढतां, इधको भाव विशेप ॥ ७ ॥ भ
गवंत हट भंजन भणी, चार सरिखा गणं

ति ॥ चारे करी मुख आपणा, चतुर्विध ध र्म जणति ॥ ८ ॥

ढाल ५ मी ॥ वीर जिणेसर इम जणेरे, बैठी परखदा बार ॥ धर्म करो तुमे प्राणी यारे, जिम पामो जव पारोरे ॥ १ ॥ धर्म हीये धरो ॥ धर्मना चार प्रकारोरे ॥ जविय ण सांजलो, धर्म मुक्ति सुखकारोरे ॥ ध र्म० ॥ २ ॥ धर्म थकी धन संपजेरे, धर्म थ की सुख होय ॥ धर्म धकी आरती टलेरे, धर्म समो नही कोयरे ॥ धर्म० ॥ ३ ॥ दुर्ग ति पडतां प्राणीयारे, राखे श्री जिन धर्म ॥ कुटुंब सहुको कारमोरे, मत जूलो जवि ज मरे ॥ ध० ॥ ४ ॥ जीवजीके सुखीया थयां रे, वली होसे हे जेह ॥ ते जिनवरना धर्म थीरे, मत कोई करो संदेहरे ॥ ध० ॥ ५ ॥ सोलहसें बासट समेरे, सांगानेर मझार ॥ पद्म प्रजू सुपसाउलेरे, एह जण्या अधिका ररे ॥ धर्म० ॥ ६ ॥ सोहमसामी परंपरारे ॥ खरतर गछ कुलचंद ॥ युग प्रधान जग परे

गछोरे, श्री जिनचंद सुरिंदरे ॥ धर्म० ॥७॥
तास शिष्य अति दिपतारे. विनयवंत ज
सवंत ॥ आचारज चढती कलारे, जिन सिं
ह सूरी महंतरे ॥ ध० ॥ ८ ॥ प्रथम शिष्य
श्री पुज्यनारे, सकलचंद तसु शिष्य ॥ स
मयसुंदर वाचक जणेरे, संघ सदा सुजगी
सोरे ॥ धर्म० ॥ ९ ॥ दान शील तप भावनारे,
सरस रच्यो संवाद ॥ जणतां गुणतां भाव
सुरे, ऋद्धि समृद्धि सुप्रसादोरे ॥ ध० ॥१०॥
॥अथ सुभद्रा सतीरो चोढालियो लिख्यते ॥
ढाल १ ली ॥ सरसत सांमण वीनवुं, आ
पजो अविरल वांणरे ॥ सियल तणी मही
मां कहुं, सांभलो चतुर सुजाणरे ॥ १ ॥ सी
यल सुरतरु सेवजो ॥ ए आंकणी ॥ जिम
हुवे तुरक वाररे ॥ सीयल सुभद्रा सेवियो,
पामीयो भवतणो पाररे ॥ सी० ॥ २ ॥ सु
भद्रा श्रावकनी सुता, परणी मिथ्याती ज
णरे ॥ सुभद्रा मनमांहे चिंतवे, वखत लि
ख्यो प्रमाणरे ॥ सी० ॥ ३ ॥ देव अरिहं

बीजो नही, शुद्ध गुणवंत अणगाररे ॥ केवली भाषीत धरमनो, ध्यान धरूं निरधाररे ॥ सी० ॥ ४ ॥ इण परें समकित पालती, टालती दोखण पांचरे ॥ कुमत कदाग्रह वारती, तजिया प्रमाद प्रपंचरे ॥ सी० ॥ ५ ॥ श्रावकना व्रत सांचवे, विधसुं सुणे वखाणरे ॥ चवदे नेम संभारति, गुरु मुख करे पच्चखाणरे ॥ सी० ॥ ६ ॥ दुधने कांजी कने कने, जैनने शीव विचाररे ॥ राखणहार पंडित हूवे, बिगडे नही तिलमातरे ॥ सी० ॥ ॥ ७ ॥ अवसर पडिकमणो करे, अवसर करे जिन सेवरे ॥ अवसर साधु सेवा करे, ध्यान धरे नीत मेवरे ॥ सी० ॥ ८ ॥ पेहली ढाल पुरी थइ, समकित सील विचाररे ॥ मांनसागर कहे सेवजो, जिम लहो भवतणो पाररे ॥ सी० ॥ ९ ॥

ढाल २ जी ॥ एक दिवस जिन वांदवा, गइ सुभद्रा नारीजी ॥ सासु दिठी आवती, कोप कियो तिणवारीजी ॥ १ ॥ तिणवा

र सासु कोप किधो, वयण विरुत्रा उच्चरे ॥ कुलहीन वहूंअर किसुं जाणो, वादवा जिन संचरे ॥ एक शीख अमनी सुणो वहूंअर, पारस देवने परिहरो ॥ वसुदेव नंदन किसन केरो, ध्यान सदा हियडे धरो ॥ २ ॥ दोख अठारे दिसे नहीं, द न तिको अरिहंतोजी ॥ ध्यान धरुं तेहनो सदा, टाले मननी भ्रंतोजी ॥ ३ ॥ मनभ्रंत टाले अवर देवा, वांदवा चित आखडी ॥ घर गाय धूजे कांमधेनु, मोल कुणले बाखडी ॥ कल्प व्रक्ष उगो राय आंगण, तोड आंख न वावीये ॥ सेलडी गांडी कंटक डाली, खांत करी नही वावीये ॥ ४ ॥ सासु कहे सुण शंखणी, मांन अमारो वयणोजी ॥ कुल आचार राखो सदा, वचन करो परमाणोजी ॥ ५ ॥ परमाणकीजे वचन अमनो, कहे सासु कुंपातरी ॥ अती गाल गाल सदाइ काढे, पिहर कांनी जा परी ॥ ६ ॥ लिन्या खडग कर झाल वहूंअर, पांचे इंद्री वस किया ॥ अरिहंत

देवने सदाई ध्यावे, पापतणा दल खे कीया ॥ ६ ॥ एक दिवस मुनी गोचरी, करतां न गर मझारोजी ॥ मास खमणने पारणे, जि ण कलपी अणगारोजी ॥ ७ ॥ जिण कलप मारग सुध पाले, एकलो विचरे नही ॥ सिंह सरप मारगटले आलगा, आप तिहां टलवो न हीं ॥ इम नगर भमता साधु आया, वहूंअ र घर वोहोरण भणी ॥ तस आंख पड्यो त्रिणे देखी, थइ सुभद्रा दयामणी ॥८॥ न यण झर जलबिंदुओ, देख थइ दिलगीरोजी ॥ जिन कलपी जिन सारीखो, मेरुतणी परे धीरोजी ॥ ९ ॥ मेरुतणी परें धीर देखी, आंख तिणें काढीयो ॥ बहूलीक मुनिवर सिष्य दिठो, सासु लंछन चाढिओ ॥ मत हिण वहूंअर लखण देखी, देखवा सवी व हुंअर मिलो ॥ एक वोहोरवा मुनि आज आयो, वहूंअर हुइ सांनणी ॥ १० ॥ ध्रिग ध्रिग ताहारो जिवीयो, ध्रिग ध्रिग ताहारी जातोजी ॥ ध्रिग ध्रिग ताहारा तातने, ध्रि

ग धिग ताहारी मातोजी ॥ ११ ॥ धिग धिग तुमारी मात जिणने. ता सरखी जाइ घर॥ बेहु पक्ष पूरो कलंक चाढ्यो, बीजी हुवे तो सहिमरे ॥ आपणी जांघ उघाड करतां, आपणही लाजे सही ॥ लाजवंत माणस स दाइ लाजे, निरलज्जको लाज नही ॥ १२॥ सासु सुतने नखावीयो, कही कही बहुला थोकोजी ॥ नारी नीर उतारीयो, वातकरे सहु लोकोजी ॥ १३ ॥ सहु लोक सदा मुख बोले. लोक लोकन कहे ॥ पर वात करतां स्वाद बहुलो, तात पर्जन कोलहे ॥ इसी वा त सुणने कांन बहुअर, ध्यान अरिहंतनो धरे ॥ तिणे आठम पचखी आपणे, मुख मं त्र नवपद उच्चरे ॥ १४ ॥ जिनशासन च धिष्टाइका, शासन देवी नामोजी ॥ ते आ ई तिण अवसरे, आवी कियो परणामोजी ॥ १५ ॥ प्रणाम कीधां सीसनामी, देखी हियडे गहगहि ॥ तिण शील नूपण अंग प हरयो. महिमा हु करसुं सही ॥ हिवे सील

जिम मोर ॥ भविय० ॥ धन० ॥ ३ ॥दा ॥
य करी बहूं वीनवे, लागी सासुना पे सु
भावियण ॥ हूकम हूवे जो तुम तण
वहुं मोरीमाय ॥ भवि० ॥ धन० ॥ कडीरे
वकल ... ोरे ला
... रे ॥ प्रो
... य न सके
का ... शोमा सुनोरे
लाल, जे से ... ० ॥ तस घर
नव निध संपजेरे लाल, तण घर जै जैकार
॥ मन० ॥ सी० ॥ १ ॥ पोलजडी चिहूं पां
खतीरे लाल. कोई न लागे जोर ॥ म० ॥ हा
हा दैव कीशुं कीयोरे लाल, लोक करे बहु सोर
॥ मनमो० ॥ सी० ॥ २ ॥ चंपा नगरी तणो
धणीरे लाल, अरिमर्दन तिहां राज ॥ मन०
॥ आयो पोल उघाडवारे लाल, करतो अ
धिक अवाज ॥ मन० ॥ सी० ॥ ३ ॥ दैववा
णी तिण अवसररे लाल, जे हूवे सील सधी
र ॥ मन० ॥ धागे बांधी चालणीरे लाल,

काढे ग ताहारी मातोजी ॥ ११ ॥ ध्रिग ध्रिग
ह उ ो मात जिणने. ता सरखी जाइ घर॥
वार । क्ह पूरो कलंक चाढ्यो, बीजी हुवे
एहनो हिमरे ॥ आपणी जांघ उघाड करतां,
जी ढां ही लाजे सही ॥ लाजवंत माणस स
रतंत ॥ से, निरलज्जको लाज नही ॥ १२ ॥
लाल. होसे नखावीयो, कही कही बहुला
॥ ६ ॥ एहवी व नारी नीर उतारीयो, वातकरे
नरपत लोक ॥ १३ ॥ सहु लोक ह राजवार
लाल, करसी सगळे कहे ॥ पुर० ॥ सां० ॥ ७ ॥

ढाल ४ थी ॥ मधुकरणी ए देशी ॥ पुर
मे पडहो वजावियो, सांभलजो नरनार ॥
भवियन ॥ एहवो पुरुष हुवे जिको, ते आ
वो इणवार ॥ भ० ॥ १ ॥ धन धन सील स
दा भलो ॥ ए आंकणी ॥ जे सेवे नरनार
॥ भ० ॥ राजानी अंतेउरी, नगर तणी व
हु नार ॥ भवनीय ॥ धन० ॥ २ ॥
गळीयां गुंजतां, लोक करे बहु सोर ॥ भवि
यण ॥ सुभद्रा सुण हरखीत थई, मे

जिम मोर ॥ ज्ञविय० ॥ धन० ॥ ३ ॥ विन
य करी बहूं वीनवे, लागी सासुना पाय ॥
ज्ञवियण ॥ हूकम हूवे जो तुम तणो, पडह
वंतुं मोरीमाय ॥ ज्ञवि० ॥ धन० ॥ ४ ॥ न
वकुल नाग गया वही, आयो कांखीडे राय ॥
ज्ञ० ॥ पूरव चारित्र कीया जिके, अजीयन
आवे लाज ॥ ज्ञवियण ॥ ध० ॥ ५ ॥ सासु
ने वहूंअर कहे, थें ज्ञूला किणही बात ॥ ज्ञ
वियण ॥ मेरु न डोले वायथी, वाजे वाय
अख्यात ॥ ज्ञवि० ॥ ध० ॥ ६ ॥ गंगा जो उ
लट वहे, शशीहर वरसे अंगार ॥ ज्ञवि० ॥
कल्पवृक्ष हुवे कोरडो, जलनिधि लोपे का
र ॥ ज्ञवियण ॥ धन० ॥ ७ ॥ पूरबथी पछि
म दिसे, सूरज ऊगे जोय ॥ ज्ञविय० ॥ सा
सुने वहुंअर कहे, तो मुज कलंक न होय ॥
ज्ञवि० ॥ ध० ॥ ८ ॥ सासुने समजाविने,
पडह वंब्यो तिणवार ॥ ज्ञ० ॥ अधपत दी
ठी आवती, चंपा नगरी मफार ॥ ज्ञवि० ॥
॥ ध० ॥ ९ ॥ विध सगळी विघस्तुं करी, ज्ञ

गवंत कीधी ज्यांरी नीर ॥ नवि० ॥ धागे बांधी चालणी, काढ्यो कूंवे नीर ॥ नवियणां ॥ ध० ॥ १० ॥ पोल उघाडी पदमणी, पाणी सेंती गंह ॥ नवियण ॥ चोथी पोल उघाडजो, जे मन राखो आंट ॥ नवियण ॥ ध० ॥ ११ ॥ मन वचन काया व सकरी, सुधो पाल्यो शील ॥ नवियण ॥ साखी सूरज देवता, जेहने देव वकील ॥ नवियण ॥ ध० ॥ १२ ॥ पगे लागो ते अधिपती, पगे लागी नरनार ॥ नवियण ॥ फूल वृषा देवें करी, सील तणो अधिकार ॥ नवियण ॥ ध० ॥ १३ ॥ सीले सूर सानिध्य हुवे, सीले सिंह सीयाल ॥ नवियण ॥ दुःख दोहग दूर टळे फणीधर हूवे पुष्फ माल ॥ न० ॥ धन० ॥ १४ ॥ सतीया माहे शिरोमणी, धन धन सुभद्रानार ॥ नवियण ॥ सील तणे परभावथी, पाम्यो भवनो पार ॥ नवियण ॥ धन० ॥ १५ ॥ तप गच्छ तिलक तप सदा, प्रभु श्रीविजे मुणिंद ॥ नवि० ॥

तस प्रतेन्न दीवाकरु, श्रीबिजे रतन मुणिंद ॥ भ० ॥ घ० ॥ १६ ॥ तस गछमे महिमानी लो, पाठक माहे परधांन ॥ भवि० ॥ जय सागर जग जाणीयो, तस कीधो वर्द्धमान ॥ भवियण ॥ घ० ॥ १७ ॥ कुलमंडन कवी केसरी, जीतसागर गणीसीर ॥ भवियण ॥ सतीय सुभद्रा गावतां, पुगी मननी जगीस ॥ भविय० ॥ घ० ॥ १८ ॥ सतरेसे गुणसट समे. बछराजपुर चोमास ॥ भवियण ॥ सुबुद्धि जिनंद प्रसादथी, पुगी मननी आस ॥ भ० ॥ घ० ॥ १९ ॥ राग भलो धन्यासिरी, चंगी चोथी ढाल ॥ भवियण ॥ मांनसागर कहे सीलथी, फलीय मनोरथ माल ॥ भवियण ॥ घ० ॥ २० ॥ इति ॥

अथ चंद्रगुप्त राजारा सोळे सुपना लिख्यते

दुहा ॥ पाडलीपूर नामे नगर, चंद्रगुप्त तिहां राय ॥ सोळे सुपना देखीया, पाखी पोसा मांह्य ॥ १ ॥ तिणकालें ने तिन अवसरे, पांचसें साधु परिवार ॥ भद्रबाहुमुनि

समोसरया, पाडली वन्न मझार ॥ २ ॥ चं द्रगुप्त वांदण गयो, वैठो परखदा आय ॥ मुनिवर देवे देशना, सकल जीवां सुखदा य ॥ ३ ॥ हात जोडी राजा कहे, सांभलजो मुनिराय ॥ सोळे सुपना देखीया, ज्यारो अर्थ दिजो सुणाय ॥ ४ ॥ वलता मुनिवर इम कहे, सांभलजो तुमे राय ॥ सोळे सुप ना देखीया, तेहना अर्थसुणो चितलाय ॥ ५ ॥

ढाल ॥ करजोडी आगल रही ॥ ए देशी ॥ दीठा सुपनो पेलडो, भांगी कल्पवृक्षनी डालोरे ॥ राजा संजम लेसी नही, दुषम पां चमे आरोरे ॥ १ ॥ चंद्रगुप्त राजा सूणो ॥ ए आंकणी ॥ कहे भद्रबाहू स्वामीरे ॥ चव दे पूर्वना पाठीया, चार ग्यान अभिरामीरे ॥ चंद्र० ॥ २ ॥ सूरज अकाले आथम्यो, दूजे सुपने राय मानोरे ॥ जाया पांचमां कालना, तिणने न होसी केवळ ग्यानोरे ॥ चं० ॥ ३ ॥ तीजे चंद्रमा चालणी, तिण रो फळ राय जाणीरे ॥ समाचारी जुई जु

ई, बारोटीये धर्म थासीरे ॥ चं० ॥ ४ ॥ जू त जूतणी दीठा नाचतां सुपने चोथे राय जोसीरे ॥ कुगुरु कुदेव कुधर्मनी, घणी मान ता होसीरे ॥ चं० ॥ ५ ॥ जेषधारी पाखंडी नी, मानतां पूजा बहुलीरे ॥ शुद्ध साधन साधवो, ज्यांरी मानतां थोडीरे ॥ चं० ॥६॥ नाग दीठो बारा फणो, पांचमो सुपनो रा य बोलोरे ॥ कीतराइक बरसा पछे, पट सी बार बरसी कालोरे ॥ चं० ॥ ७ ॥ देव वि मान पाछा वल्या, तिणरो सुणो राय जे दोरे ॥ जंघा विद्या चारणी, जासी लब्द वि छेदोरे॥ चं० ॥८॥ उगो उकरडा उपरे, सातमे कमल विकासीरे ॥ च्यारुंही वरणामध्यें, वाणयारे जिनधर्म थासीरे ॥ चं० ॥ ९ ॥ एको नही सहु वाणीया, जुदा जुदा मत्त फालीरे ॥ खांत करसी आपो आपणी, वि राधक बहु थासीरे ॥ चं० ॥ १० ॥ हेत क थाने चोपई, स्तवन सज्झायनी जोरारे ॥ ते हमे घणा प्रति बोधसी, सूत्रनी रचना थो

डीरे ॥ चं० ॥ ११ ॥ दिठो सुपने आठमे
आग्यानो चमत्कारोरे ॥ उद्योत होसी जि
न धरमनो, विच विच मिथ्यात्व अंधारोरे
॥ चं० ॥ १२ ॥ समुद्र सुको तीनुं दीसा, दि
खण कानी पाणी डोलोरे ॥ तीनुं दीसा ध
मं विछदसी, दिखण दिसा धर्म जीणोरे॥चं०
॥ १३ ॥ जिहां जिहां पंच कल्याणका, ति
हां तिहां धर्मनी हानोरे ॥ नवमा सुपनानो
अर्थ थासी, एह आहि नाणोरे ॥चं०॥१४॥ सो
नारी थाली मध्यें, कुत्तो खायछे खीरोरे ॥
दसमा सुपनाको अर्थ, सुण तूं राय सधीरो
रे ॥ चं० ॥ १५ ॥ उंच तणी लिछमी तीका,
निच तणे घर जासीरे ॥ वधसी चूगलने चो
रटा, साहूकार सिधासीरे ॥ चं० ॥ १६ ॥
न्यायमारग सुध चालसी, ते साहुकारी कि
जेरे ॥ दंड मुंड करसी घणो, चोर चुगल प
खीजेरे ॥ चं० ॥ १७ ॥ देतो देखी दातारने,
मूड वले मन माहीरे ॥ दान दियो वधसी
घणो, सुपना दसमो प्राहीरे ॥ चं० ॥ १८ ॥

हाथी उपरे बेठो वानरो, सुपनो इग्यारमो दिठारे ॥ म्लेछ राजा उंचो होसी, क्षत्री हिंदु हेठारे ॥ चं० ॥ १९ ॥ हीन जात अ नारजुं, असुर म्लेछनो वारारे ॥ हिंदु खी रनी आपसी, राजा सुण अधिकारोरे ॥ चं० ॥ २० ॥ दीठा सुपने बारमे, समुद्र लोपिछे कारोरे ॥ केई ठगुरु गोरु सा बापना, होई जासी ब कारोरे ॥ चं० ॥ २१ ॥ शिनो त्ना व थोडो होसी, मत्सर घरसी जादारे ॥ पुतर सीख गुरु बापनी, मुकदेशी मर्यादारे ॥ चं० ॥ २२ ॥ निज इछाए बोलसी, बंद गुरुनो थोडारे ॥ लाज हीत अभिमानीया, क्रिया करतुतमे कोरारे ॥ चं० ॥ २३ ॥ कितराइक साधुने साधवी, द्रव्य लेई दिखासीरे ॥ आगन्यामे थोडा चालसी, सिख देता करसी दुःखारे ॥ चं० ॥ २४ ॥ आकुल हुवा वांछसी, गुरुवादीकनी घातोरे ॥ सिख अवनीतएहा होसी, थोडा उत्तम पात्रोरे ॥ चं० ॥ २५ ॥ किसो गुन्हा नवी मा

नसी, साहमा जवाव देसीरे ॥ गुरु आया
उठै नही, गुरुनी आग्या नही लेसीरे ॥चं०
॥ २६ ॥ कार लोपी वडातणी, आपणो कर
सी जाणयोरे ॥ अरथ बारमा सुपना तणो,
भद्रबाहु वखाणयोरे ॥ चं० ॥ २७ ॥ महार
थ जूतो वाछरु, वाला धर्मज थासीरे ॥ क
दाचित वुढ्ढा करे, तो प्रमादमे पडजासी
रे ॥ चं० ॥ २८ ॥ वालक वहु घर गांडसी,
आणी वैरागज भावोरे ॥ लज्जा संजम पा
लसी, वुढ्ढा धेंड सभावोरे ॥ चं० ॥ २९ ॥
सरला नही सहु वालका, धेंडा नही सहु
वुढ्ढारे ॥ समाचारि माहे भापीया अरथ
विचारो उंडारे ॥ चं० ॥ ३० ॥ रत्न कळ
के दिठा चउदमे, तिण सुपनानो जाडोरे
॥ भरत क्षेत्रना साधु साधवी, हेत मिलाप
होसी थोडोरे ॥ चं० ॥ ३१ ॥ कलहकारीने
रमकडा, असमाधकारी निरसरोरे ॥ उग्यां
गकारी निरबुद्धिया, रहसी थाका थाकारे ॥
चं० ॥ ३२ ॥ वैराग्य भाव थोडा होसी, द्र

व्य लिंगिनाधारोरे ॥ जली सीखदेतां थका,
करसी द्वेष अपारोरे ॥ चं० ॥ ३३ ॥ परसं
सा करसी आप आपणी, कुटक वचन बहु
गेरीरे ॥ सरल साधु साधवी तणा, उलटा
होशी बैरीरे ॥ चं० ॥ ३४ ॥ पोताना आव
गुण ढांकने, परतणा अवगुण पेखेरे ॥ पग
तले बलतो देखे नही, डुंगर बलतो देखेरे
॥ चं० ॥ ३५ ॥ सूधो मारग पुरुपसी, तीण
सुं मछर लावोरे ॥ निंदक बहु साधातणा,
होसी धीट सभावोरे ॥ चं० ॥ ३६ ॥ रा
य कुंवर चढ्यो पोठीयें, सुपने पंदरमे दि
ठोरे ॥ श्री जिनधर्म छोडी करी, मिथ्या म
त माहे पेठोरे ॥ चं० ॥ ३७ ॥ न्याइ पुरु
ष नही मानसी, नीच गमसी वातोरे ॥ कु
बुद्धिने घणा मानसी, लाच ग्राही पर ता
तोरे ॥ चं० ॥ ३८ ॥ बिगर मावत हाती ल
डे, सुपने सोलमे राय येहोरे ॥ काल थाडा
ने आंतरे, होसी नही मांगया मेहोरे ॥ चं०
॥ ३९ ॥ बेटा गुरु मावीतनी, करसी जग

ती थोडीरे ॥ मावीत वात करता थकां ति चमे लेसी तोडीरे ॥ चं० ॥ ४० ॥ कारन कु रव थोडा होसी, ओगो होसी हेतोरे ॥ घ णा राडने इसका, वधसी इणे भरत खेत्तोरे ॥ चं० ॥ ४१ ॥ अरथ सुपना सोले तणा, कह्यो भद्रबाहू स्वामीरे ॥ जिन भाख्यां न होवे अन्यथा, सुण राजा धरी कानोरे ॥ चं० ॥ ४२ ॥ एहवा वचन राय सांभली, राय जोड्या वेहू हातोरे ॥ वैराग्य भाव मा णी कहे, मैं सच्या कृपा नाथोरे ॥ चं० ॥ ४३ ॥ ए सोले सुपना सुणी, संजम परा क्रम करसीरे ॥ जिनजी वचन आराधसी, शिव रमणीने वरसीरे ॥ चं० ॥ ४४ ॥ राज थापी निज पुत्रने, हूं लेसुं संजम भारोरे ॥ वलता गुरु इसडी कहे, मतकरो ढील लि गारोरे ॥ चं० ॥ ४५ ॥ पुत्रने राज्य बेसाडी ने, चंद्रगुप्त राजा जानोरे ॥ छता भोग वी टकायने, दियो पट कायने अभय दानोरे ॥ चं० ॥ ४६ ॥ धन करणी साधातणी, वयण

अमृत वरसेरे ॥ जेहनो दर्शन देखवा, घ
णा नवि जीव तरसेरे ॥ चं० ॥ ४७ चोखो
चारित्र पालने, सुर पदवी लही सारोरे ॥
जिन मारग आराधने, करसी खेवोपारोरे
॥ चं० ॥ ४८ ॥ अथीर माया संसारनी, आ
प कही जिनरायोरे ॥ दया धर्म शुद्ध पा
लने, अजरामर पद पावोरे ॥ चं० ॥ ४९ ॥
विवहार सूत्रनी चुलका, भद्रबाहू कीयो
निचोडोरे ॥ इण अनुसारे जानजो, रिख जे
मलजीनो जोडोरे ॥ चं० ॥ ५० ॥ इति ॥
अथ अनंत चोवीसी साधु वंदना लिख्यते
नमुं अनंत चोवीसी, रिखबादिक महा
वीर ॥ जिण आरज क्षेत्रमे, घाली धर्मनी
सीर ॥ महा अतुल बली नर, सूर वीरने धी
र ॥ तीर्थ प्रवरतावी, पोहोता भवजल तीर
॥ १ ॥ श्री सिमंदर परमुख, जघन्य तीर्थंक
र वीस ॥ बे अढी द्वीपमे, जयवंता जगदीश
॥ एकसो ने सित्तर, उत्कृष्ट पदे जगीश ॥ घ
न मोटा प्रभूजी, ज्यांने नमावुं सीस ॥ २ ॥

केवली दोय कोडी, उत्कृष्टा नव कोड ॥ मु
नि दो सहँस कोडी, उत्कृष्टा नव सहँस को
ड ॥ विचरे विदेहमें, मोठा तपसी घोर ॥ जा
वे करी वंदु, टाले जवनी कोड ॥ ३ ॥ चो
वीसे जिनना, सघला ए गणधार ॥ चउद
से बावन्न, ते प्रणमुं सुखकार ॥ जिन शासन
नायक, धन्य श्री वीर जिनंद ॥ गौतमादि
क गणधर, वर्ताव्यो आणंद ॥ ४ ॥ श्री रि
खव देवना, जरतादिक सो पुत्र ॥ वैराग म
न आणी, संजम लियो अद्भूत ॥ केवल उ
पराजी, कर करणी करतुत ॥ जिनमत दी
पावी, सघला मोक्ष पहुंत ॥ ५ ॥ श्री जरते
सरना, पट्टाधर हुआ आठ ॥ आदित्य
जसादिक, लीधी शिवपुर वाट ॥ इण जैन
मतमांहि हुवा पाट असंख ॥ मुनि मुक्ते
पहुंता, टाली कर्मनो वंक ॥ ६ ॥ धन क
पील मुनिसर, नमी नमुं अणगार ॥ जेने
ततक्षण त्यागा, सहँस रमणी परिवार ॥
मुनिवर हरकेशी, चित्त मुनिवर सार ॥ शु

द्ध संजम पाली, करदियो ज्ञवपार ॥ ७ ॥ वली इखुकार राजा, घर कमलावती नार ॥ ज्ञगूने जशा, जेहना दोय कुमार ॥ गए रिद्धि गडीने, लीनो संजम ज्ञार ॥ इण अल्प काळमें, पाम्या मोक्ष दुवार ॥ ८ ॥ बळे संजती राजा, हरण आहिंडे जाय ॥ मुनिवर गदवाळी, आएयो मारग ठाय ॥ चारित्र लईने, ज्ञेट्या गुरुना पाय ॥ क्षत्री राज रिखोसर, चरचा करी चित्तलाय ॥ ९ ॥ वली दस चक्रवर्ति, राज रमणी रिद्धि छंड ॥ दसे मुक्त पोहोतां. कुलने शोज्ञा मंड ॥ इण उत्सरपण माही, आठ राम गया मोक्ष ॥ बलज्ञद्र मुनिसर, गया पंचमे देव लोक ॥ १० ॥ दशार्णज्ञद्र राजा, वीर वांद्या धरी मान ॥ पछे इंद्र हटायो. दीयो छकाया अज्ञय दान करकंडु प्रमुख जे, चार प्रत्येक बुद्ध ॥ मुनि मुक्ते पहुंता, जीत्या कर्म महाजुद्ध ॥ ॥ ११ ॥ धन मोठा मुनिवर, म्रघा पुत्र जगीश ॥ मुनिवर अननाथी. जित्या रागने

रिश ॥ वली समुद्रपाल मुनि, राजेमति रह
नेम ॥ केशीने गौतम, पाम्या सिवपुर खेम
॥१२॥धन विजयघोषमुनि जयघोषवलीजा
ण॥श्री गर्गाचारज, पोहोताछे निरवाण ॥ श्री
उत्तराध्ययनमे, जिनवर कस्था वखाण ॥ शु
द्धे मन ध्यावो, मनमे धीरज आण ॥ १३॥
वली खंदक संन्याशी राख्यो गौतम स्ने
ह ॥ महावीर समीपे, पंच महाव्रत लेह ॥
तप कठण करीने, झूशी आपणी देह ॥ ग
या अचुत देवलोके, चवी लेशे भव छेह ॥
॥ १४ ॥ वली रिखवदत्त मुनि, शेठ सुदर्श
न सार ॥ शिवराज रिखीसर, धन गंगयो
अणगार ॥ शुद्ध ॥ संजम पाली, पाम्या केव
ल सार ॥ ये चार मुनिवर, पहुंता मोक्षमझा
र ॥ १५ ॥ भगवंतनी माता, धन सती दे
वानंदा ॥ वली सती जयवंती छोड दीया
घर फंदा ॥ सती मुक्त पहुंती, वली वीरनी
नंदा ॥ महासती सुदर्शना, घणी सतीनांवृं
दा ॥ १६ ॥ वली कार्तिक शेठ, पडिमावहीं सु

र वीर ॥ जिम्यो मोरा उपर, तापस बलती खीर ॥ पोते चारित्र लीधो, मंत्री पांचसे वीर ॥मरी हुवा शकेंद्र, चव लेशे नव नवतीर ॥ १७ ॥ धन राय उदाई दियो नाणेजाने राज ॥ पोते चारित्र लीधो, सार्या आतम काज ॥ गंगदत्त मुनि आणंद, तारण तरण जिहाज कोसल मुनिरोहो, दीयो घणाणे सा ज ॥ १८ ॥ धन सुनक्षत्र मुनिवर, सर्वानुभू ति अणगार ॥ आराधिक हुयने, गया देव लोक मझार ॥ चवि मुक्ते जाशी, वली सिं हो मुनिसार ॥ बीजा पिण मुनिवर, श्री भ गवती इधकार ॥ १९ ॥ श्रेणिकनो बेटो, मो ठो मुनिवर मेघ ॥ त्यजी आठ अंतेउर, आण्यो मन संवेग ॥ वीर पाशे व्रत लेईने, बांधी तपनी तेग ॥ गयो विजय विमाने, चव लेशी सिव वेग ॥ २० ॥ धन्य थावर चा पुत्र, तजी बत्तीसुं नार ॥ तिण साथे निकल्या, पुरुष एक हजार ॥ सुखदेव सं न्याशी, एक सहँस सिष्य लार ॥ पांचसे

मुं संलिग, लिधो संजम भार ॥ २१ ॥ म
वे सहैस अढाई घणा जीवाने तार ॥ पां
डु गिरि उपर, कर्यो पादोपगमन संथार ॥
आराधिक हूयने, कर दिनो खेवो पार ॥ ह
या मोटा मुनिसर, नाम लीया निस्तार ॥
॥ २२ ॥ धन निजपाल मुनिवर, तीन घ
नावा साध ॥ गया प्रथम देवलोके, मोक्ष
जाशी आराध ॥ श्री मल्लीना मत्री. महाव
ल प्रमुख मुनिराय ॥ सर्व मोक्ष सिधाया,
गणाधर पदवी पाय ॥ २३ ॥ वली जीतश
त्रु राजा, सुबुधि नामे प्रधान ॥ पोते चा
रित्र लेईने, पाम्या मोक्ष निधान ॥ धन्य
तेतली मुनिवर, दीयो छकाया अभय दान ॥
पोटीला प्रतिबोधि, पाम्या केवल ज्ञान ॥
॥ २४ ॥ धन्य पांचे पांडव, वली द्रोपदा
नार ॥ थविराने पासे, लीधो संजम भार ॥
श्री नेम वांदनगी, पहवो अभिग्रह कोध ॥
मास मास खमण तप, शत्रुंजय जाय सि
द्ध ॥ २५ ॥ धर्म घोष मुनिनाणा शिष्य, ध

मेरूची आगार ॥ कीडीयानी करुणा, आ
णी दया धरम सार ॥ कडवा तुंबाना, कि
धो सघलो आहार ॥ सरवार्थ सिद्ध पोहो
ता, चव लेशी नवपार ॥ २६ ॥ वली पुंडरी
क राजा, कुंडरीक डगीयो जाण॥पोते चा
रित्र लेईने, न घाली धर्मनी हाण ॥ सर
वार्थ सिद्ध पहूंता, चवी लेशी निरवाण ॥
श्री ज्ञाता सूत्रमे, जिनवर करयो वखाण ॥
॥ २७ ॥ गौतमआदिक कुंअर, सगा अठारे
भ्रात ॥ अंधक विष्णु सुत, धारणा ज्यांरी
मात ॥ त्यजी आठ आठ नारी, काढी दी
क्षानी वात ॥ चारित्र लेईने, कीधो मुक्ती
नो साथ ॥ २८ ॥ श्री अणीसेणादिक, बहु
सहोदर नाय ॥ वसुदेवना नंदन, देवकी
ज्यांरी माय ॥ भद्दिलपुर नगरी, नाग गा
हावई जाण ॥ सुलसा घर वधिया, सांभ
ली नेमनी वाण ॥ २९ ॥ त्यजी बत्तीस ब
त्तीस नारी, निकलिया छटकाय ॥ नल कु
बर समाणा. भेट्या श्रीनेमना पाय ॥ क

री वठ्ठवठ पारणा, मनमें वैराग्य लाय ॥ ए
क मास संथारे, मोक्ष विराज्या जाय ॥ ३० ॥
वली दारूण सारूण, दुमुख सुमुख मुनि
नाम ॥ कुंवर अणादी, गया मुक्त गति ठा
म ॥ वसुदेवजीना नंदन, धन धन गजगु
खमाळ ॥ रूपे अती सुंदर, कळावंत वय
वाल ॥ ३१ ॥ श्री नेम समीपे, गेड्यो
मोह जंजाल ॥ लीधुनी पडीमा, गया मसा
णाकाल ॥ देखी सोमल कोप्यो, मसतक
बांधी पाल ॥ खेरोना खीरा, शिर ठवीया
असराल ॥ ३२ ॥ मुनि नजर न खंडी, मे
टी मननी जाल ॥ कठण परिसह सहीने,
मोक्ष गया तत्काल ॥ धन जाली मयाली,
उवयालादिक साध ॥ सांवने प्रद्युम्न, अनि
रूद्ध साध अगाध ॥ ३३ ॥ सत्यनेमी दृढ
नेमी, करणी कीधी बाध ॥ दशे मोक्ष पहो
ता जिनवर वचन आराध ॥ धन अर्जुन
माळी, कर्यो कदाग्रह दूर ॥ वीरपे व्रत
लहीने, सत्य वादी हुवा सूर ॥ ३४ ॥ कर्या

छठ छठ पारणो, क्षमा करी जरपूर ॥ छ मा सामाहे, कर्म कर्यो चकचूर ॥ वली कुमर अ इमंतो, दीठो गौतम स्वाम ॥ सुणी वीरनी वाणी, कीधा उत्तम काम ॥ धुर आद म काई, अनंत अलक्ष मुनि नाम ॥ चारित्र पालीने, पहुतां शिवपुर ठाम ॥ ३५ ॥ वली कृष्ण रायनी, अग्रमहिषी आठ ॥ पुत्र व हू दाये, संचिया पुण्यना थाठ ॥ चारित्र लईने तपकरी कर्मज काट ॥ एक मास सं थारे, पहूंता शिवपुर वाट ॥ यादव कुल सं तीया टाल्यो दुःख उच्चाट ॥ पोहोती शि वपुरमे, एछे सुत्रनो पाठ ॥ ३६ ॥ श्रेणीक नी राणी, कालियादिक दस जाण ॥ दस पु त्र वियोगे, सांभली श्रीवीरनी वाण ॥ चं दन बालापे. संजम लीयो सुजाण ॥ तप करी देह झुंशी, पोहोतीछे निरवाण ॥ ३७ ॥ नंदादिक तेर, श्रेणीक नृपनी ना र ॥ चंदन बालापे, लीधो संजम भार ॥ ए कमास संथारे, पहोती मोक्ष मझार ॥ ए न

वु जिणयानो, अंतगडमां अधिकार ॥३८॥
श्रेणीकना बेटा, जालियादिक तेवीस ।
वीरपे व्रत लेईने, पाल्यो विश्वा वीस ॥ त
प कठण करीनें, पुरी मननी जगीश ॥ दे
व लोके पोहोता, मोक्ष जासे तजी रीस ॥
॥ ३९ ॥ काकंडीनो धन्नो, तजी बत्तीशे ना
र ॥ महा वीर समीपे, लीधो संजम भार ॥
करी छठ छठ पारणां, आंबिल उचित आ
हार ॥ श्री वीर वखाण्यो, धन धनो अण
गार ॥ ४० ॥ एक मास संथारे, सरवारथ
सिद्ध पहूंत ॥ महाविदेह क्षेत्रमें, करशे भ
वनो अंत ॥ धन्नानी रीते, हुवा नवेई संत
॥ श्री अनुत्तर उववाईमें, भाख गया भगवं
त ॥ ४१ ॥ सुबाहु प्रमुख वली, पांच पांच
से नार ॥ त्यजी वीर समीपे, लीयो संजम
भार ॥ शुद्ध चारित्र पाल्यो, टाळ्या सहु
अतिचार देव लोके पहूंतां, सुत्र विपाक
अधिकार ॥ ४२ ॥ श्रेणीकना पोता, पउमा
दिक हुवा दस ॥ वीरपे व्रत लेईने, काढ्यो

देहिनो कस ॥ संजम आराधि, देव लोक
मां जई वश ॥ महाविदेह क्षेत्रमां, मोक्ष
जासे लेई जश ॥ ४३ ॥ बलभद्रजिना नं
दन, निषधादिक हुवा बार ॥ पचास प
चास अंतेउर, त्याग दियो संसार ॥ सहू
नेम समीपे, चार महाव्रत लीध ॥ सरवार्थ
सिद्ध पहुंता, हुसी विदेहमें सिद्ध ॥ ४४ ॥
धन्नोने साळभद्र, मुनिश्वरानी जोड ॥ ना
रीना बंधन, तटके नाख्या तोड ॥ घर कुटुं
ब कबीलो, धन कंचननी कोड ॥ एक मा
स संथारे, टाली भवनी खोड ॥ ४५ ॥
श्री सुधर्माना शिष्य, धन धन जंबु स्वामी
॥ त्यजी आठ अंतेउर, मात पिता धन धा
म ॥ प्रभवादिक महामुनि, पहुंता शिवपुर
ठाम ॥ सूत्र प्रवर्तावी, जगमे राख्यो नाम
॥ ४६ ॥ धन ढंढण मुनिवर, कृष्ण रायना
नंद ॥ शुद्ध अभिग्रह पाली, टाल दियो ग्र
ह फंद ॥ वली खंदक ऋषिनी, देह उतारी
खाल ॥ परिसह सहिने, भव फेरा दियो

ढाल ॥ ४७ ॥ वली स्कंदक ऋषिना, हूया पांचसें शिष्य ॥ घाणीमें पीलत, मोक्ष ग या तजी रीस ॥ संभूति विजय शिष्य, भ द्रबाहू मुनिराय ॥ चवदे पुरव धारी, चंद्र गुप्त आण्यो ठाय ॥ ४८ ॥ वली अंद्रकुंवर मुनि, थूलिभद्र नंदिशेण ॥ अरणक अइमं तो, मुनिश्वरानी श्रेण ॥ चोविसीना मुनि वर, संख्या अठ्ठावीस लाख ॥ सहेस अड तालीस उपर, सूत्र परंपरा भाख ॥ ४९ ॥ कोई उत्तम वाचो, मुखे जयणा राख ॥ उ घाडे बोल्या, लागे पाप विपाक ॥ धन म रूदेवी माता, ध्यायो निरंजन ध्यान ॥ ग ज होदे पाम्या, निर्मळ केवळ ज्ञान ॥५०॥ धन आदिश्वर पुत्र्यां, ब्रांम्ही सुंदरी दोय ॥ चारित्र लेईने, मुक्ति गई शुद्ध होय ॥ चो वीश जिननी, वडी शिष्यणी चोविस ॥ स ती मुक्ते पहूंती, पूरी मननी जगीस ॥ चो वीशे जिननी, सर्व साधवी सार ॥ अडता लीस लाखने, आठसें सीत्तर हजार ॥५१॥

चेडानी पुत्री, राखी धर्मसुं प्रीत ॥ राजेमति विजया, मृघावती सुविनीत ॥ पद्मावति मेणरया, द्रौपदी कौसल्या सीत ॥ इत्यादिक सतीया, गई जमारो जीत ॥५२॥ चोवीशे जिणाना, साधु साधवी सार ॥ गया मोक्ष देवलोके, हिरदे राखो धार ॥ इण अढीद्वीपमां, गरदा तपसी बाल ॥ पंच महाव्रत धारी, नमुं नमुं त्रीकाल ॥ ५३ ॥ इण जाति सतीसुं, राखो उजळ भाव ॥ सुधे मन ध्यावो, एहिज तीरणरो डाव ॥ या जत्या सत्यांरा, लीजे नित्य प्रतें नाम ॥ इम कहे रिख जेमलजी, एहिज तीरणरो ठाम ॥ संमत अठारे, वरसानो सिरदार ॥ सहेर जालोरमे, एह कह्यो अधिकार ॥ ५४ ॥

।इति अनंत चोवीसी साधु बंदणा समाप्त॥

॥ अथ लघु साधु बंदना लिख्यते ॥

प्रहसम उठीया भावसुं, समरो पंच नवकारो ए ॥ सुत्र सिद्धंत ज्यांरा मुख वसे, चवदे पूरव धारोए॥ १ ॥ नित जित करूं सा

गुजीने वंदना ॥ ए आंकणी ॥ आणी हर
ख उमेदोए ॥ सफल करूं भव नर तणो,
मिट जावे दुःखने खेदोए ॥ नि० ॥ २ ॥
बारे गुण कह्या दीपता, पहेले पद जगदी
सोए ॥ देव अराधु एहवा, जीत्या रागने
रीसोए ॥ नित० ॥ ३ ॥ आठ गुण सिद्धां
तणा, अतिसे छे इगतीसोए ॥ दोय पदारा
भेला किया, गुण हुवा पूरा बीसोए ॥ नि०
॥ ४ ॥ आचारज तिजे पदे, दीपे गुण छती
सोए ॥ उपाध्यायजीने म्हारी बंदणा, हो
जो अह नीस दिसोए ॥ नि० ॥ ५ ॥ द्वा
दस सूत्रा तणो, भणे ने भणावेए ॥ गुण पं
चवीस करी शोभता, ज्यारी सेवा किया
सुख पावेए ॥ नि० ॥ ६ ॥ गुण सत्तावीस
साधुना. विचरे छे अवारूंए ॥ ज्यांने होजो
म्हारी बंदना, आठोत्तरसो वारोए ॥ नि०
॥ ७ ॥ एकसो आठज गुण कह्या, नवकरवा
लीना पूराए ॥ मुंकको चितकरी समरल्यो,
आखर छे अति रूडाए ॥ नि० ॥ ८ ॥प्रथम

जिणेसर समरीए, आदेसरजीना पायोए ॥ शासन सुध वरताविने, मोक्ष नगर सिधा याए ॥ नि० ॥ ९ ॥ प्रथम जिणेश्वर सुत हूवा, येकसोने पुराए ॥ इण जव मुक्त सिधाविया, करणी कर हुवा सूराए ॥ नि० ॥ ॥ १० ॥ चउरयाशी गणधर हुवा, लबध तणा जंडाराए ॥ सहेंस चोरयाशी शिष्य हूवा, ज्यां लिधो संजम जाराए ॥ नि० ॥ ॥ ११ ॥ तीन लाख शिष्यणी हुइ, ज्यांमे सहेंस चालीस शिवपुर पोहोतीए ॥ तिणा मे हूई बाई मोटकी, ज्यांरो तो नाम विशमीए ॥ नि० ॥ १२ ॥ कंपील ब्राम्हण मोटको, सोनोलाडं दोय मासोए ॥ कोडाइ पाग वल्यो नही, तृष्णारो बडो तमासोए ॥ नि० ॥ १३ ॥ व्हे इछा थांरी मांगले, बोले राय नरसोए ॥ ममता पाग मुकीने, लुंच्या शिरना केसोए ॥ नि० ॥ १४ ॥ पांचसे त्रिह्ल प्रतिबोधने, कह्यो जिणेसर येमोए ॥ करम खपावी मुक्ते गया, पाम्या पदवी खेमो

ए ॥ नि० ॥ १५ ॥ नमिराय हुवो मोट
को. प्रत्येक बुद्ध श्रीकारीए ॥ छोडी घणी
ऋद्धि सायबी, एक ससेंस आठ नारीए ॥
नि० ॥ १६ ॥ शक्रेंद्र तिहां आविया, करी
ब्राम्हणनो रुपोए ॥ दस प्रश्न तिहां पुछी
या, सांभलजो तुमे भूपोए ॥ नि० ॥ १७ ॥
हेतु कारण कह्या घणा. न्यारा न्यारा भेदो
ए ॥ उत्तर दिधो आगिते, न आण्यो म
नमे खेदोए ॥ नि० ॥ १८ ॥ इंद्र सुणी ह
रषीत हुवो. धनधन आपरी वाणीए ॥ अ
ठई आप उत्तम हुवा, आगे उत्तम निरवा
णीए ॥ नि० ॥ १९ ॥ वीर कहे गौतम भ
णी, सांभलजो तुमे साधुउ ॥ पांचे इंद्रिय
पायके, रखे करो प्रमादोए ॥ नि० ॥२०॥
बहुश्रुती साधा भणी, होजो म्हारो नम
स्कारोए ॥ थांरातो गुण कह्या घणा, सोले
ओपमा श्रीकारोए ॥ नि० ॥२१॥ हरकेशी ना
मे जती, जाततणा चंडालोए ॥ ज्यारी सेवा
करे देवता, धन ठ कायना प्रतिपालोए ॥

नि० ॥ २२ ॥ यज्ञपांडे उठ्या गोचरी, बो
ले अनारज तडकीए ॥ देवता जीड आया
तिहां, गाती घणारी घडकीए ॥ नि० ॥२३॥
डरप्या ब्राम्हण तीनसें, राय ऋषिसर रु
ठाए ॥ विनंती करी प्रतिलाभिया, पांच
द्रव्य तिहां वुठाए ॥ नि० ॥ २४ ॥ ज्ञाति
रो कारण को नहीं, करणीरा फल साराए ॥
हरकेसी मोठा मुनि, पोहता मुक्त मझारोए
॥ नि० ॥ २५ ॥ चित्त उपदेश दियो आ
यने, ब्रम्हदत्त चक्रवर्ति आगेए ॥ पेली बंद
ना पडीगयो, अंबकेरी केसी लागये ॥ नि०
॥ २६ ॥ हाती दाडम कलि रह्यो, तिम मु
जणे जाणोए ॥ चित्त उत्कृष्टी आदरी, पो
हताछे निरवानोए ॥ नि० ॥ २७ ॥ इखुका
र राजा तिहां, घर कमलावती नारोए ॥
भगुपुरोहीत जसा नारजा, ब्राम्हणरा दोय
कुमारोए ॥ नि० ॥ २८ ॥ छउं अनुक्रमे नि
सरया लिधो संजम नारोए ॥ करम खपा
वी मुक्त गया, चउदमा अध्येन विस्तारो

ए ॥ नि० ॥ २९ ॥ संजती आहिंडे निस
र्यो, वायो मृगने बाणोए ॥ गदनाली गुरु
देखने, मनमे घणो संकानोए ॥ नि० ॥
॥ ३० ॥ खमजो अपराध म्हारो, इण अ
वसर हूं चूकोए ॥ कृपा करो हो महामुनि,
हुं थांरी बाणीरो भूखोए ॥ नि० ॥ ३१ ॥
म्हांसुं राजा थें डरपीया, थांसुं डरपे घणा
जीवोए ॥ सुण तूं राजा मोटका, मती देवो न
रकारी निवोए ॥ नि० ॥ ३२ ॥ सात भय सं
सारमे, मरण तणो भय भारीए ॥ ऋषिसर
कोप्या पछे, कोडारी करदेवे छारीए ॥ नि०
॥ ३३ ॥ अधिपति राजा तुज भणी, म्हां
रो भय मती राखोए ॥ आगा जितव का
रणे, समता रस तुमे चाखोए ॥ नि० ॥ ३४॥
अथीर राजा थांरो आऊखो, जीवाने व
णाइ संतापोए ॥ थांरेता राजा साथे चाल
सी, एक पुण्य विजा पापोए ॥ नि० ॥
॥ ३५ ॥ वीजलीरे चमकार ज्युं, जैसो सं
ज्यारो भागोए ॥ डाव आणी जल बिंदुवो,

जैसो कुंजररो कानोए ॥ नि० ॥ ३६ ॥ हय गय रथ पायक दल, सेन्या चार प्रकारोए ॥ थेई राजा छोडने, लवानी संजम न्नारोए ॥ नि० ॥ ३७ ॥ इत्यादिक उपदेश दिया, खुली न्नितरनी गांठोए ॥ संजती राजा संजम आदरयो, कोरे घडे लागि गंटोए ॥ नि० ॥ ३८ ॥ अनेक चक्रवर्ती नीसरया, छोडी राज नंडारोए ॥ चोसठ सहेंस अंतेउरी, दो दो वारंगणा लारोए ॥ नि० ॥ ३९ ॥ नरतेसरजी आददे, दसुई चक्रवर्ती सारोए ॥ सुधो संजम पालने, करदीयो खेवो पारोए ॥ नि० ॥ ४० ॥ इण सरपणी माहे हुवा, आठ राम गया मोक्षोए ॥ बलन्नद्रजी आठे होवसी, तीन लोकरा नाथोए ॥ नि० ॥ ४१ ॥ करकंडु आददे, प्रत्येक बुद्ध श्रीकारोए ॥ राय उदाई हूवा मोटका, सोले देस सिरदारोए ॥ नि० ॥ ४२ ॥ मोसम किणही न वांदीया, मनमे एम विचारीए ॥ इंद्र जाणीने कोपीया, दियो अहंकार उता

रीए ॥ नि० ॥ ४३ ॥ दसारणभद्र राजा नि
सरचा, कीनी जलुसाइ भारीए ॥ रथ सि
णगारचा वाजणा, साथे पांचसें नारीए ॥
नि० ॥ ४४ ॥ एरा पतिने हुकम हूवो, हा
थी वेक्रिय साठ हजारोए ॥ एकेका हाथी
तणी, सुंडा पांचसे बारोए ॥ नि० ॥ ४५ ॥
देखी ऋद्धि इंद्र तणी, चित्त पाम्यो चम
त्कारोए ॥ इहां तो मान रहे नही, हूं लेउं
संजम भारोए ॥ नि० ॥ ४६ ॥ इंद्र आय
वंदणा करी, धन धन दसार्णभद्र राजाए
॥ थेंतो संजम आदरचो, थांरा अधिक वि
वाजाए ॥ नि० ॥ ४७ ॥ श्रेणीकरे वाडी निक
रची, दिठा श्री अणगारोए ॥ आपरी व
सकुमार हे, उत्तर दियो मिठोए ॥ नि० ॥
॥ ४८ ॥ भ्रवा पुत्र मेहेला वेठा, दिठा श्री
अणगारोए ॥ जाती समरण पामिनें, हे
उतरचा ततकालोए ॥ नि० ॥ ४९ ॥ आ
मातानें इम कहे, हुं लेसु संजम भारोए
संजमछे वच दोहालो, जेसी खाडानी धा

ए ॥ नि० ॥ ५० ॥ कायरने माता दोहिलो, सुराने सोहेलोए ॥ उत्तर पड उत्तर किया घणा, लीनो संजम भारोए ॥ नि० ॥५१॥ कोई केसर कोई गंटनो, कोई कुहाडासु छेदेए ॥ मुनीवर समता आणने, राग द्वेष दोय भेदेए ॥ नि० ॥ ५२ ॥ लेई दिख्या शुध्य भणी, हुवा एकल मल अणगारोए ॥ सिहतणी परे विचरंता, ज्यारी पांच अछे अती भारीए ॥ नि० ॥ ५३ ॥ मुनी अनुक्रम विचरंता, भव्य जीवारे भागोए ॥ मारग दिपायो मोक्षरो, हूवा बुद्धिरा रागोए ॥ नि० ॥ ५४ ॥ संमत अठारे चोसठे, फलोदी गांम चोमासोए ॥ पुज जेमलजीरा पाटवी, ऋषि रायचंदजी भणे हुलासोए ॥ नि० ॥ ५५ ॥ इति

॥ अथ स्तवन सज्झाय लिख्यते ॥

॥ अथ शांतिनाथ स्वाध्याय लिख्यते ॥

प्रात उठ श्री संत जिणंदको, स्मरण कीजे घडी घडी ॥ संकट कोट कटे भव संचीत, जो ध्यावे मन भाव धरी ॥ प्रा० ॥ ए आंकणी ॥ जनमत पाण जगत दुःख टळीयो, गाळियो रोग असाध मरी ॥ घटघट अंतर आनंद प्रगटयो, हुलस्या हियडो हरष धरी ॥ प्रा० ॥ ॥ १ ॥ आपद वित्र विषम भय भांजे जैसे पेखत मृग हरी ॥ एकण चितसुं सुद बुद्ध ध्यात प्रगटे परिचय परम सिरी ॥ प्रा० ॥ ॥ २ ॥ गये विला भरमके बादल, परमार्थ पद पवन करी ॥ अवर दे एरंड कुण रोपे, जो निज मंदिर केळफळी ॥ प्रा० ॥ ३ ॥ प्रभु तुम नाम जग्यो घट अंतर, तो शुं करी करम अरी ॥ रतनचंद सीतलता व्यापी, पापीला कषाय टळी ॥ प्रा० ॥ ॥ ४ ॥ इति ॥

॥ अथ नेमिनाथ स्तवन स्वाध्याय लिख्यते ॥

सांवरियो साहेब है मेरो, म्हे चाकर प्रभु तेरो भव सागरमें बहुविद भटक्यो, आवतो करो निवे ॥ सांवरि० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ अष्ट करम भ

दल निरखी, हरखीहै मेहतारी ॥ पिता परम सुख पायो प्रभुको, मुरत मोहन गारी ॥ सां० ॥ २ ॥ यौवन वय माहे जोर दिखायो, विस्मय थये मुरारी ॥ सब सज्जन मिल ब्याह रचाये, मोह दसा मन धारी ॥ सां० ॥ ३ ॥ ब्याय बिरधमे जीव बुडाये, तारी राजुल नारी ॥ सहेंस पुरखसुं संजम लेकर, आप रहे ब्रह्मचारी ॥ सां० ॥ ४ ॥ परजून सुंब कुंम रकुं तारे, आठ कृष्णकी नारी ॥ धन धन नेम जिणेसर साहेब, पांडव पंच उधारी ॥ सां० ॥ ५ ॥ सहेंस अनेक पुरुष निसतारे, पहुंता मुक्त मझारी ॥ रतन चंदजी कहे आवतो आई, आज हमारी बारी ॥सां०॥६॥

॥ अथ उपदेशी पद लिख्यते ॥

जोवनीयारी मोंजा फौजा, जाय नगारा देतीरे ॥ चेत चेत तूं चेत चतुर नर, चिडीया चुग गई खेतीरे ॥ जोब० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ छीनक छीनकम आयु छीजे, क्युं करडा मण एतीरे ॥ छंग जीतब कारण चेतन, पडे मुक्तसुं छे तीरे ॥ जो० ॥ २ ॥ मोती कडा कि-लंगी पोंची, शोभा इधकी देतीरे ॥ पारकी नार देखे नैनासुं, वचन कहे मुख सेतीरे ॥ जो० ॥ ३ ॥ मात पिता तिरिया सुत बंधव, मिली संप्रदा एतीरे ॥ छनिक छीनकमे सगळी छीजे, ज्युं जळ भरीयो रेतीरे ॥ जो० ॥

बतावो, तो हुं सहु अरपामी ॥ तूं ध० ॥ ५ ॥ इति ॥

॥ अथ श्री महावीर स्वामीको स्तवन ॥

॥ स्वाध्याय लिख्यते ॥

महावीर स्वामीने सिवरूं, पलक पलक पल घडी घडी ॥ वर्द्धमान स्वामीने विसरूं ॥ पल० ॥ ए आंक णी ॥ सिद्धारथ घर सुंदर नारी, त्रिसळा रूपे जाण श्री ॥ दसमा स्वरग थकी चवि आये, स्वपनंतरसुं खबर पडी ॥ म० ॥ १ ॥ मधुमास सुखळ पख तेरस, रजनी पूर्व अर्ध खरी ॥ जनम थयो सुरपत निज कुळमे, ले चाल्या प्रभु मेरगिरी ॥ म० ॥ २ ॥ सब इंदर सुर अवछर मिलकर, मोहछव विध तिहां सकळ करी ॥ चरण अंगुठे मेर कंपायो, महावीर तब नाम धरी ॥ महा० ॥ ३ ॥ भर जोबन सुंदर सुख भोगवे, परिहरी प्रभु राजसिरी ॥ संजम ले तप कठण करम हण, केवळ ले सिव वेग वरी ॥ महा० ॥ ४ ॥ महावीर मन मां जपतां, भांजत अलगा करम अरी ॥ रिख कुशाळचं कहे सिवपुर दिजे, जनम मरण दुःख दूर हरी ॥ म० ॥ ५

॥ अथ नेमिनाथजीनो स्तवन लिख्यते ॥

सांवलिया साहेब सुख दायक, सुणजो अरज हमा ॥ जग सागर कारागृह सरिखो, तिणमेंतो मोय ता ॥ सां० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ जनमत नयन कम

अंतरजामी ॥ राग धेष दोय स्वय करणा ॥ वंदु सोळई जिन सोवन वरणा ॥ १ ॥ सुमतीनाथजीने सुपासो, प्रभु मुगत गया मेल्यो गरभावासो ॥ मेट दिया जनमने मरणा ॥ वं० ॥ २ ॥ सीतल श्रेयांस जिन दोई, प्रभु चवदेई राज रह्या जोई ॥ विमल मत निरमल करणा ॥ वंदु० ॥ ३ ॥ अनंतनाथ अनंत ज्ञानी, ज्यासुं मनडारी बात नही छानी ॥ धर्मनाथजीको ध्यान हिरदे धरणा ॥ वं० ॥ ४ ॥ संतनाथ प्रभु साताकारी, कुंथुनाथ स्वामीजीरी जावुं बलीहारी ॥ अरियनाथ आतम उद्धरणा ॥ वंदु० ॥ ५ ॥ महीमा घणीहो नमीनाथ तणी, महावीरजी हुआ सासणरा धणी ॥ मे धरिया प्रभु थारा चरणा ॥ वं० ॥ ६ ॥ तीन लोकमें रूप प्रभु पायो, ऐसो मायडी पुत्र बीजो नही जायो ॥ चोसठ इंद्र भेटे चरणा ॥ वं० ॥ ७ ॥ शरीर संप्रदा सुंदर सोहे, निरखंतारा नयण तुरत मोहे ॥ चतुराराती चित्त हरणा ॥ वं० ॥ ८ ॥ जिग मिग दीप रही देही, ज्याने सुरनर निरख रह्या केई ॥ ज्यांरी आंख जाणे अमीय ठरणा ॥ वं० ॥ ९ ॥ पग नखसुं मस्तक ताई, ज्यारो सरीर वखाणयो सुत्तर माही ॥ चारुई संघ लेवे सरणा ॥वं०॥ ॥ १० ॥ सम चेई आरज सुणो सोळे, रिखरायचंदजी आपरे ओळे ॥ म्हारी आवा गमण दुःख दुरे हरणा

॥ ४ ॥ काळकी फौज लगी सीर तेरे, घुरे नगारा, द
तीरे ॥ पलकु माहे परवस कर देवे, जरा लपेटा लेतीरे
॥ जो० ॥ ५ ॥ जोवन लेहेरा रंग पतंग सम, कहुं
सीखामण केतीरे ॥ इणमे रतन दया सुखकारी, आराधो
सुख सेतीरे ॥ जो० ॥ ६ ॥

॥ अथ उपदेशी पद दुजो लिख्यते ॥

रे चेतन पोते तुं पापी, परना छिद्र चितारे तुं ॥
निरमळ होय करम करदमसुं, निजगुण अंबू नितारे
तुं ॥ रे० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ समकित दृष्टी नांम
धरावे, सेवे पाप अठारे तुं ॥ नरक निगोद थकी किम
छुटे, जोपर हियो न ठारे तुं ॥ रे० ॥ २ ॥ जिम तिम
करने शोभा आपणी, या जग माहे दिखाडे तुं ॥ प्रगट
कहाय धर्मको धोरी, अंतर भरयो विकारे तूं ॥ रे० ॥
॥ ३ ॥ परमेश्वर साकी घटघटको, ज्याकी सरम न धारे
तुं ॥ पचसी कुंभी पाक नरकमे, अंतस छल न निवारे
तुं ॥ रे० ॥ ४ ॥ पर निंदा अघ पिंड भरीजे, आगम
सास्त्र संभारे तुं ॥ वनेचंद करे आतम निंद्या, भवभव
दुक्रुत टाळे तूं ॥ रे० ॥ ५ ॥

॥ अथ सोळे जिन स्तवन लिख्यते ॥

(श्री नवकार मंत्रजीरो ध्यान धरो ॥ एहनी देशी)

श्री ऋषभ अजीत संभव स्वामी, वंदु अभिनंदन

अंतरजामी ॥ राग धेष दोय स्वय करणा ॥ वंदु सोळेई जिन सोवन वरणा ॥ १ ॥ सुमतीनाथजीने सुपासो, प्रभु मुगत गया मेट्यो गरभावासो ॥ मेट दिया जनमने मरणा ॥ वं० ॥ २ ॥ सितल श्रेयांस जिन दोई, प्रभु चवदेई राज रह्या जोई ॥ विमल मत निरमल करणा ॥ वंदु० ॥ ३ ॥ अनंतनाथ अनंत ज्ञानी, ज्यासुं मन-डारी बात नही छानी ॥ धर्मनाथजीको ध्यान हिरदे धरणा ॥ वं० ॥ ४ ॥ संतनाथ प्रभु साताकारी, कुंथु-नाथ स्वाभीजीरी जावुं बलीहारी ॥ अरियनाथ आतम उद्धरणा ॥ वंदु० ॥ ५ ॥ महीमा घणीहो नमीनाथ तणी, महाबीरजी हुआ सासणरा धणी ॥ मे धरिया प्रभु थारा चरणा ॥ वं० ॥ ६ ॥ तीन लोकमें रूप प्रभु पायो, ऐसो मायडी पुत्र बीजो नही जायो ॥ चोसठ इंद्र भेटे चरणा ॥ वं० ॥ ७ ॥ शरीर संप्रदा सुंदर सोहे, निरखंतारा नयण तुरत मोहे ॥ चतुरारातो चित्त हरणा ॥ वं० ॥ ८ ॥ जिग मिग दीप रही देही, ज्यानें सुरनर निरख रह्या केई ॥ ज्यांरी आंख जाणे अमीय ठरणा ॥ वं० ॥ ९ ॥ पग नखसुं मस्तक ताई, ज्यारो सरीर वखाण्यो सुत्तर माही ॥ चारुई संघ लेवे सरणा ॥वं०॥ ॥ १० ॥ सम चेई आरज सुणो सोळे, रिखरायचंदजी आपरे ओळे ॥ म्हारी आवा गमण दुःख दुरे हरणा

॥ वं० ॥ ११ ॥ संमत अठार छतीसे वरसे, कियो नागोर चउमासो भाव सरसे ॥ ज्यारो भजन किया भवसायर तिरणा ॥ वं० ॥ १२ ॥ इति ॥

॥ अथ अष्ट जिन स्तवन लिख्यते ॥

(श्री नवकार जपो मनरंगे ॥ एहनी देशी)

पह ऊठी परभाते वंदु, श्री पद्म प्रभुजीरा पाय रीमाई ॥ वासुपुज्यजी तो म्हारे मन वसीया, कर्मारिन राखी काय रीमाई ॥ उपजे आनंद आठ जिन जपता, आठुं कर्म जाय तूट रीमाई ॥ १ ॥ सुख संपदने लीला लाधे, रहे भरिया भंडार आखूट रीमाई ॥ उ० ॥ २ ॥ दोनुं जिनवर जोड विराजे, हिंगुळ वरण लाल रीमाई ॥ तीरथ थापीने करमाने कापी, पाप किया पय माट रीमाई ॥ उ० ॥ ३ ॥ चंद्रा प्रभुजीने सुबुधि जिनेश्वर, दोय हूवा सुपेत रीमाई ॥ मोत्या वरणी देही दीपे, मुज देखण अधीक उमेद रीमाई ॥ उ० ॥ ४ ॥ मल्लियनाथ जिन पारस प्रभु, ए निला मोरनी पांख रीमाई ॥ निरखंतारा नयण न धापे, अमिय ठरे ज्यांरी आंख रीमाई ॥ उ० ॥ ५ ॥ मुनियसुव्रत जिन नेमि जिणेश्वर, सांवळ वरण सरीर रीमाई ॥ इंद्रासुं चर्ची इनका दीपे, दीठां हरपे हिवडो हीर रीमाई ॥ उ० ॥ ६ ॥ रूप अनोपम आवळ विराजे, ज्युं हीरा जडीया हेम

रीमाई ॥ अत्तरसुं अधिकी कसबोई, मुज केहेता न आवे केम रीमाई ॥ उ० ॥ ७ ॥ सिवपुर माहि साहेब सोवे, हुं नवी जाणुं दूर रीमाई ॥ मुज चित्त माहे वस्या परमेश्वर. वंदु उगंते सूर रीमाई ॥ उ० ॥ ८ ॥ ए आठुं अरिहंतारे आगल, अरज करूं कर जोडी रीमाई ॥ रिख रायचंदजी कहे ग्यानी म्हारा, पूरोनी सघला कोड रीमाई ॥ उ० ॥ ९ ॥ संमत अठाराने वरस छत्रीसे, कीयो नागोर सेहेर चोमास रीमाई ॥ प्रसाद पुज जेमलजी केरो, कीयो ज्ञानतणो अभ्यास रीमाई ॥ उ० ॥ १० ॥ इति ॥

॥ अथ सिमंदर स्वामीको स्तवन लिख्यते ॥

(केसरीया उपर वारणाजी ए देशी)

श्री सिमंदरजी सुणजो म्हारी विनंती, तुम छोजी परम दयालोजी ॥ जगत वछल भगवंत छो, करुणा सागर कीरपाळोजी ॥ श्री० ॥ १ ॥ राज श्रेयांसघर आवतरया, संतकी मात मलारोजी ॥ वृषभ लंछन पगतळ वसे, सेवकने सुखकारोजी ॥ श्री० ॥ २ ॥ आडाजी डुंगर वण घणा, देवे न दिधी मुझको पंखोजी ॥ कहोजी हुं किणविध आय नमुं, अरज करेछे मोरी आंखोजी ॥ श्री० ॥ ३ ॥ एक अळगा पिण ढुंकडा, वसो तुम जेहने चित्तोजी ॥ अणगमता अलगा

रहे, मन पाके किम हुवे प्रीतोजी ॥ श्री० ॥ ४ ॥ तु मविना देव अनेरडा, महारे मन न सुहायजी ॥ सरस मेवा लेई सायवा, कुण लिंबोलडी खायजी ॥ श्री० ॥ ५ ॥ राग घेष जिणने नहीं, सो परमेश्वर दिठाजी ॥ चाख्या विना किम जाणीये, केई फल कडवा के मिठाजी ॥ श्री० ॥ ६ ॥ प्रेम निजर भर निरखजो दीजो दीजो सिवपुरनो वासोजी ॥ ग्यानी लालचंद कहे माहारी,सामीजीसुं एही अरदासोजी ॥श्री०॥७॥इति

॥ अथ उपदेशी पद लिख्यते ॥

वटाऊरे वित गईओ सारी रेण ॥ गुजर गईओ सारी रेण ॥ ए टेर ॥ दोय घडी तणो तडको रहे गयो, सुण सुण सतगुरुनी वेण ॥ वटा० ॥ १ ॥ राग घेष दोय चोर लुटेरा, जाग जाग [illegible] वदा प्रभुजी [illegible] व० ॥ २ ॥ कुटुंब कवीलो नही तेरो [illegible] माई ॥ म [illegible] दोय नेण ॥ व० ॥ ३ ॥

॥ अ [illegible] पद लिख्यते ॥

रे जीव जिन [illegible] कीजीये, धर्मना चार प्रकार ॥ दान शियल तप भावना, जग माहे ए ततसार ॥ रे० ॥ ॥ १ ॥ वरस दिवसने पारणे, श्री आदेसर आहार ॥ इक्षु रस प्रतिलाभियो, श्री श्रेयांस कुमार ॥ रे० ॥ ॥ २ ॥ गजभव सुसलो राखीयो, किधी करुणा सार ॥ श्रेणिक नृप गृह आवतयो, अंगज मेघ कुमार ॥

॥ रे० ॥ ३ ॥ चंपा पोल उघाडीयो, चालणी काढयो नीर ॥ सतीए सुभद्रा जस थयो, तिणरो शिल सधीर ॥ रे० ॥ ४ ॥ तपकरी काया सोखवी, अरस निरस ले आहार ॥ वीर जिणंद वखाणियो, धन धन्नो अणगार ॥ रे० ॥ ५ ॥ अनंति भावना भावता, धरतां निरमल ध्यान ॥ भरत आरिसा भुवनमे, पाम्यो केवल ग्यान ॥ रे० ॥ ६ ॥ एह धर्म सुरतरु समो, एहनी सीतल छाय ॥ समय सुंदर कहे सेवता, मोक्ष तणा फळ पाय ॥ रे० ॥ ७ ॥

॥ अथ छे संवरनी स्वाध्याय लिख्यते ॥

श्री वीर जिणेश्वर गौतमने कहे, संवर धरतारे सहु जन सुख लहे (त्रोटक छंद) सुख लहे संवर, कहे जिनवर, जीव हंसा टालिये ॥ सुक्षम बादर त्रस थावर, सर्व प्राणी पाळिये ॥ मन वचन काया धरी समता, ममता कबु न आणिये ॥ सुण वच्छ गोमय वीर जंपे, प्रथम संवर जाणिये ॥ १ ॥ बीजे संवर जिनवर इम कहे, साचो बोल्यारे सहु जन सुख लहे (त्रोटक छंद) सुख लहे साचो, सुजस सगळे, सत्य वचन संभाळिये ॥ जिहां होय हंसा जीव केरी, तेह भाषा टाळिये ॥ असत्य टाळी सत्य आगम. मंत्र नवकार भाषिये सुण वच्छ गोमय वीर जंपे, जीव जतन कर राखीये ॥ २ ॥

तीजो संवर घर बाहेर सही, अदत्त परायोरो लेतां गुण
नही (त्रोटक छंद) गुण नही लेता अदत्त जाता,
दूर परायो परिहारो ॥ निजराज दंडे लोक भंडे, ऐसो
भंडण कांइ करोजी ॥ ऐसो जाण मन विवेक आणी,
संच्योज लाधे आपणो ॥ सुण वच्छ गोमय वीर जंपे,
नही लिजे पर थापनो ॥ ३ ॥ चउथे संवर सवथी व्रत
धरो, शियल सघळेरे अंगे अलंकरो (त्रोटक छंद)
अलंकरो अंगे शियल सगळे, रंग राचो ए सही ॥ जुग
माहे जोता एह जालम, ओर ओपमा को नही ॥ एम
जाण तुम नार पराई, रिखेज निरखो नेणसु ॥ सुण
वच्छ गोमय वीर जंपे, कछु न कहिए वेणसुंजी ॥ ४ ॥
पांचमे संवर परिग्रह परिहरो, मुरख मायार ममता मत
करो (त्रोटक छंद) मत करो ममता दिन रेण रह
ता, जोय तमासो ए वडो ॥ मणी रेण कंचन क्रोड हु
तो, तृपत न थाये जिवडो ॥ होय जिहां तिहां ला
चहलो, लोभ वाधे अति बुरो ॥ सुण वच्छ गोमय वीर
जंपे, त्रपणा घेटी परिहारो ॥ ५ ॥ छट्टे संवर छठो व्रत
धरो, रात्रे भोजन भवियण परिहरो (त्रोटक छंद)
परिहरो भोजन रेणकेरो, प्रतिकपातिक पहनो ॥ संसार
तशी दुःख सहेसी, मुख दळशी देहनो ॥ एमी जाण
संवेग श्रावक, मूळगुण व्रत आदरो ॥ सुण वच्छ गोमय

चंदन बाळा ॥ ज्यारे केवळ ग्यानी सातसोए, प्रभु प-हुंता निरवाण ॥ सासण वरते स्वामीनो, एकवीस स-हेंस वर्ष प्रमाण ॥ ७ ॥ पुरव तिनसो धार, तेरासे आ-वधि ज्ञानी ॥ मन प्रजव पांचसो जाण, सातसो केवळ नाणी ॥ वेक्रिय लब्धिना धार, सातसो मुनिवर कहिये ॥ वादी च्यारसो जाण, भिन्नभिन्न चरचा लहिये ॥ एकाएक चारित्र लियोए, प्रभु एकाएक निरवाण ॥ चोसट वरस लग चालियो, दरसण केवळ नाण ॥ ८ ॥ बारा नरबळ वृषभ, वृषभ दस एक जिम हैवर ॥ बारा हैवर महिख, महिख पांचसें एक गैवर ॥ पांचसो गज हरी एक, सहेंस दोय हरी आस्टापद ॥ दस लाख बल-देव वासुदेव, अरु दो दोय चक्री ॥ क्रोड चक्रि एक सुर कह्याये. क्रोड सुरा एक इंद्र ॥ इंद्र अनंता सुननमे, चिटी अंगुली अग्र जिनंद ॥ ९ ॥ आपतणा प्रभु गुण अनंत, कोई पार न पावे ॥ लभद, प्रभावे क्रोड काय, कोड गुण सि बणावे ॥ सीर सीर क्रोडा क्रोड, वदन जस करेसु ग्यानी ॥ जिभ्या जिभ्यासु कोड, कोड गुण करेसु ग्यानी ॥ कोडा कोड सागर लगेए, करे ग्यान गुणसार ॥ आपतणा प्रभु गुण अनंता, कहेता न आ-हावे पार ॥ १० ॥ चवदेई रज्जु लोक, भरिया वालुंदा रासया ॥ सरव जीवना रोम रोय, नही जावे गिणिया

॥ एक एक वालु गुण करेस, प्रभु अणंता अनंता ॥ पुज प्रसाद रिख लालचंदजी, नही आवे कहेतां ॥ समत अ- ठारे वासठए, मास मिगलर छंद ॥ साम पुरे गुण गाइ- या, धन श्री वीर जिणंद ॥ ११ ॥

॥ अथ उपदेशी पद लिख्यते ॥

तेरी फुलसी देह पलकमे पलटे, क्या मगरुरी राखेरे॥ आतम ग्यान अमीरस तजने, [illegible] जडी किम चाखेरे ॥ ते० ॥ १ ॥ काळ वैरी तेरे लारे लागो, ज्युं पीसे जिम फाकेरे ॥ जरा मंजारी छळकर वैठी, जिम मुसाप- र ताकेरे ॥ ते० ॥२॥ सिरपर पाग लगी कसवांई, तिवडा छिनगा राखेरे ॥ निरखे नार पारकी नेणा, वचन विखे रस चाखेरे ॥ ते० ॥ ३ ॥ इंद्र धनुष्य ज्युं पलकमे पल- टे, देह खेह सम दाखेरे ॥ इणसुं मोह करे सोही मुरख, इम कह्यो आगम साखेरे ॥ ते० ॥ ४ ॥ रत्नचंदजी जग देख इथगता, वंधिया कर्म विपाकेरे ॥ शिव सुख ग्यान दीयो मोय सदगुरु, तिणसुं सरी आवीलाखेरे ॥ ॥ ते० ॥ ५ ॥ इति ॥

॥ अथ धर्मरुचीनी सझाय लिख्यते ॥

चंपा नगर निरोपम सुंदर, जठे धर्मरुची रिख आ[illegible] ॥ मास पारणे गुरु आग्याले, गोचरिया भिक्षा[illegible] मुनिवर, धर्मरुची रिख वंदु ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ [illegible]

निकंदु हो ॥मु०॥
वे पाप निकांचत संचत, दुक्रत दूर निकंदु हो ॥मु०॥
ते २ ॥ निची द्रिष्ट धरण सिर सोहे, मुनिश्वर गुण मं-
डारे ॥ भीक्षा अटल करता आया, नागश्री घर द्वारे हो
॥ मु० ॥ ३ ॥ खारो तुंबो जेहेर हळाहळ, मुनिवरने
बेहेराव्यो ॥ सहेज वुखरडी आई अमघर, कहो बाहेर
कुण जावेहो ॥ मु० ॥ ४ ॥ पूरण जाणी पाछा वलिया,
गुरु आगे आवी धरीयो ॥ कोण दातार मिल्यो रिख
तोने, पूरण पातर भरियो हो ॥ मु० ॥ ५ ॥ नाना क
रतां मोने वहिराव्यो, भाव उलट मन आणी ॥ चाखीने
गुरु निरणय किधो, जेहेर हळाहळ जाणी हो ॥ मु० ॥
॥ ६ ॥ अखर अभोज कुटक सम खारो, जो मुनिवर
तुं खासी ॥ निरबळ कोठे जेहेर हळाहळ, अकाळे मर-
जासी हो ॥ मु० ॥ ७ ॥ आग्याले परठणने चाल्या,
निरवध ठोर मुनिआया ॥ बिंदु एक परठव्या ऊपर, कि-
डिया बहू मरजाया हो ॥ मु० ॥ ८ ॥ अल्प अहारथी
एहवी हंसा, सर्वथी अनरथ जाणी ॥ परम अभय रस
भाव उल्ट धर, किडीयारी करुणा आणीहो ॥ मु० ॥
॥ ९ ॥ देह पडंता दया निपजे, तो मोठा उपगारे ॥
खीर खांड सम जाणीहो मुनिवर, ततक्षण करगया आ-
हारेहो ॥ मु० ॥ १० ॥ प्रबळ पीड सरीरमे व्यापी, आ
[illegible]सत्तज थाकी ॥ पादु गमन कियो संथारो, समता

हुइता राखी हो ॥ सु० ॥ ११ ॥ सरवारथ सिद्ध पहुं शुभ जोगे, महा रमणीक विमाणे ॥ चउसट मणारो मोत लटके, करणीरे परमाणे हो ॥ सु० ॥ १२ ॥ खबर क रणने मुनिवर आया, शिखजी काळज कियो ॥ धीग धीग इण नागश्रीने, मुनिवरने विष दियो हो ॥ मु० ॥ ॥ १३ ॥ हुइ फजीती कर्म बहु बांध्या, पहुंती नरक दु वारे ॥ धन धन इण धर्मरुचीने, कर गया खेवो पार हो ॥ सु० ॥ १४ पेंसठ साल जोधाणा मांहे, सुख कियो चोमासो ॥ रतनचंदजी कहे एह मुनिवरना, ना थकी शिव वासोहो ॥ सु० ॥ १५ ॥

॥ अथ विजे सेठ विजया सेठाणीनी सझाय लिख्यते ।

शुक्ल पक्ष विजया व्रत लिनो, सेठ कृष्ण पक्षरो जाणी ॥ धन धन श्रावक पुण्य प्रभावक, विजे सेठने सेठाणी ॥ ए आंकणी ॥ हिवडे तो हार सिणगार सजी तनु, काम घटा जिम उलमाणी ॥ सज सिणगार चढी पिउ मंदिर, तेज घणो हिये हरषाणी ॥ ध० ॥ १ ॥ तीन दिवस सुज नरत तणाहे, सेठ बोले मधुरी वाणी ॥ वचन सुणी नणा नीर ढळीयो, वदन कमळ गयो विलखाणी ॥ध ॥ ॥ २ ॥ पूछे प्रीतम सुण सुलखणी, कुण चिंता मनमें आणी ॥ शुक्ल पक्ष गुरु सुख व्रत लिनो, तुमे श्याणी ज्ञानी माणी ॥ ध० ॥ ३ ॥ अवर नार सुज पेण परणावो,

धन धीरज थारी जाणी ॥ एकण सेज्या हेज अपर वळ, तो पिण मन राख्यो ताणी ॥ ध० ॥ ४ ॥ ब्रखाकाळ गिजत घन गाजे, चउधारा बरसे पाणी ॥ खटऋतु बरस द्वादश निरमळ, शिळ पाळ्योजी सुमता आणी ॥ ध० ॥ ॥ ५ ॥ विमळ केवळी करी प्रसंसा, ए दोनुई उत्तम प्राणी ॥ खबर हुई संजम व्रत लिनो, मोह करम कीया धुळ धाणी ॥ ध० ॥ ६ ॥ पुज गुमानचंदजी गुरु मिलिया, सेठ कथा ज्या सुद्द आणी ॥ रिख रतनचंदजी पाय वंदे, केवळ लगया निरवाणी ॥ ध० ॥ ७ ॥

दसमी काळकना आष्टमा अध्ययनना ॥

॥ अर्थनी ढाळ लिख्यते ॥

श्री जिणवर गणधर मुनिवरने कहेरे, हंसा ढाळीलें दया पाळरे ॥ जूवा जूवा जीव कह्या छकायनारे, पग पग जयणा करीने चालरे ॥ श्री० ॥ १ ॥ टाळे मुनि सुक्षम आठ विराद्धनारे, छंडे वली मदमछर परसादरे ॥ तप जप खप कर काया सोसहेरे, जीपे इंद्रियाना स्वाद्य संवादरे ॥ श्री० ॥ २ ॥ जराजा न करे देही जोजरीरे, न बधे रोग पीडा घट माह्यरे ॥ इंद्रिया तो हिणी न पडे जिहां लगेरे, तिहां लग कर धर्म उछाह्यरे ॥ श्री० ॥ ॥ ३ ॥ क्रोधथी वैर बधे घटे प्रीतडीरे, माणथी विणसे विनय आचाररे ॥ माया वाला बाले सरनी गसेरे, लो-

नथी विनसे सहु संसाररे, ॥ श्री० ॥ ४ ॥ जोतिष नि सत्त सहुयणा फळ कहेरे, जंतर मंतर झाडा तेमरे ॥ ओखद वेखद कामण केळवेरे, ते गुरु तीरे न तारे केमरे ॥ श्री० ॥ ५ ॥ चित्त प्रीती न जोवे नारी चित्तरीरे, बाळ लोचन जिम रवी तेजरे ॥ हिणीतो खीणी सो वरसा तणीरे, न धरे ब्रम्हचारी जिणसुं हेजरे ॥ श्री० ॥ ॥ ६ ॥ कुकडीरा बचडा डरे बिलावसुरे, डरे ब्रम्हचारी नारीसुं तेमरे ॥ सोळा शिनगारने खटरस खायवोरे, ताळे पुटे जेहेर करे जेमरे ॥ श्री० ॥ ७ ॥ वस्ती सय णासण पाय पुगणोरे, पढि लेहण लवा लेवा जोगरे ॥ धन धन मुनिश्वर चंदल्युं निरमळारे, जस लसी इह लोग परलोगरे ॥ श्री० ॥ ८ ॥ आचार पणाही नाम अध्ययनमेरे, आठमे सखर आचाररे ॥ सिद्धंत साख नामे जेतसीरे, सूत्रथी हुयजो मुज निस्ताररे ॥ श्री० ॥ ९ ॥

॥ परस्त्रीने सझाय लिख्यते ॥

मत ताक हो नार बिराणी, हरीहे आ नरक निसाणी ॥ म० ॥ ए टेर ॥ परनारी हे कालीरे नागण, के वीष वेल समाणी ॥ तेज पराक्रम पिलण काजे, ए वर मंडी घाणी ॥ गुणवण वाळण झाणी ॥ म० ॥ १ ॥ रावण राये त्रिखंडको नायक, सीता हरी घर आणी ॥ राम लक्ष्मण दळ वादळ लेकर, मारयोहे सारंगपाणी ॥ कथा

आगम माहे आणी ॥म०॥ २ ॥ पदमोत्तर निज लाज गमाई, कीचक निच लहाणी ॥ मणीरथ मुवो मेणरया वस, अपजस लियो अनाणी ॥ जग माहे प्रगट कहाणी ॥ म० ॥ ३ ॥ गो ब्राम्हणने बाळ हित्या रिख, नार हित्या बळी जाणी ॥ तिणथी पाप अधिक पिण लागे, भाख्यो केवळ नाणी ॥ के अनंत दुःखारी खाणी ॥ म० ॥ ४ रतन जतन कर सिळ आराधो, छंडोनी कुमत पुराणी ॥ मुक्त मेहेलकी सेहेल अचल सुख, मुक्त रमण निसिराणी ॥ के वीर जिनंदनी वाणी ॥ म० ॥ ॥ ५ ॥ साल बियांसीए महा मंदिरमे, शियल कथा सु वखाणी ॥ शिल बिना सहु जन्म अरथारथ, क्यां राजा क्यां राणी ॥ शियल जस उत्तम प्राणी ॥ म०॥६॥ इति॥

॥ अथ नेम राजुलनी लावणी लिख्यते ॥

फिकर अब लगी मेरा तनमे, नगिना नेम गया बनमे ॥ बात कीस आगे कहु सजनी, पिया विन देहीकुं तजणी ॥ पीया परवतमे दुःख खमता, मेहेल मिंदर मुज नही गमता ॥ शाम के खडी खाय गमकुं, सती राजुल केहेती तुमकु ॥ नेम बीन गुणा, सजण बीन गुणा ॥ प्रीतम बीन गुणा, तजी हमकु ॥ सती० ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ सती रथ संजम पर बैठी, जरमणा अंतरकी मेटी ॥ सती सब सोना तज देती जगतमे रास्ती

नही रेती ॥ सती जग बीचे ख्यिा खाती, सती मन आस सुक्त सेती ॥ सती वस कीया आपणे दमकुं ॥ सती राजुल० ॥ ने० ॥ २ ॥ साज सिवपुरका सब साजिया, करम से खुब कीया कजिया ॥ मेरे सिरपती शाम सुजा, नेम वीन और नही दुजा ॥ अनुपण गाते सुज खुचता, जगतका भोग नही रुचता ॥ जगत जन जीता है जि- नकुं ॥ स० ॥ ३ ॥ नेम गिरनारी हुवा ध्यानी, सा- तेरी सब जुग माहे जाणी ॥ जाप तेरा जपता पार पा- अखल जिणदास ख्याल गावे ॥ मुक्त पद दिजे प्र- हमकुं ॥ स० ॥ ४ ॥

॥ अथ लावणी उपदेशी लिख्यते ॥

तुम तजो जगतके ख्याल, इसकका गाणा ॥ इ० । तेरी अलप उमर खुट जाय, नरक उठ जाणा ॥ ते कि- च्यार जुग बिच, लीयां थे भामा ॥ ली० ॥ तेरे सिराप बैठा काळ, करतहै हांमा ॥ स बोलुं साचिबात, कुद नहीं सामा ॥ कु० ॥ तुं सुतो है किण निंद, फिलिकर्ड़ा आम ॥ अब भेव देव जिनराज, खलक माहे मामा ॥ ख० ॥ तेरा जोबन पतंगके रंग, कुड मन आमा ॥ अब सि- धारो मेरी सीख, समजो शाणा ॥ स० ॥ ते० ॥ १ ॥ तुं विसर गया जग बिच, नाम जिनवरका ॥ ना० ॥ पन जो डुबेंगे काल, किया ... ॥

धर्म बिन खोया, जन्म सहु नरका ॥ ज० ॥ ते पल्ले बांधिया पाप, कसाई सरीखा ॥ तें लिया नहीरे लाभ, बखत माहे करके ॥ ब० ॥ तेरी बिती बात सब जाय, जनम ज्युं खरके ॥ अब सुख दुःखको सिरदार, रंक नही राणा ॥ रं० ॥ ते० २ ॥ अब भली बुरी सुण बात, मौनकर रहिजे ॥ मो० ॥ सुखमिठो संसार, भेद नही दीजे॥ कर वित्तराग विशवास, हिये धर लीजे ॥ हि० ॥ तुं नीच नारका, विष्ण माहे मत भीजे ॥ सात कुव्यसनको संग, परथ मत कीजे ॥ प० ॥ तने दे दुरगत पहुंचाय, तेरा तन छिजे ॥ अब हिये धरो मेरी सिख, समजरे शाणा ॥ स० ॥ ते० ॥ ३ ॥ में शरण सेजपर पढ्यो, आनंद दिन आया ॥ आ० ॥ मेरी भांगी भूख सब प्यास, सुत्र की छाया ॥ मेरे सिरपर तुं सिरदार, जिनेश्वर राया ॥ जि० ॥ में चाहुं चरणकी सेव, सफल करूं काया ॥ मुज द्यो दोलत दरसनकी, मेरे एही माया ॥ मे० ॥ इम अरज करे जिनदास, अलप गुण गाया ॥ अब कुगुरुका उपदेश, सुणो मत काना ॥ सु० ॥ ते० ॥ ४ ॥

॥ अथ सुमति कुमतिकी लावणी लिख्यते ॥

तुं कुमत कलेसण नार, लगी किम केडे ॥ ल० ॥ चल सरक खडी रहे दूर, तुजे कुण छेडे ॥ ए आंकणी ॥ तें सुमताके भरमाय, मुजे किम छोडी ॥ मु० ॥ मेरी अ-

नंत कालकी प्रीत, पलकमे तोडी ॥ तुज विन सुणो मेरी सेज, कहुं कर जोडी ॥ क० ॥ उठ चलो हमारे संग, सुखी रहो पोडी ॥ इम कुरकुर कुमता नार, आंख आंसु रेडे ॥ आं० ॥ च० ॥ १ ॥ तेरी नरक नीगोदकी सेज, थकी में रूठो ॥ थ० ॥ मे सेव्या श्री जिनराज, संग तेरो तुटो ॥ तेरी मुरख माने वात, हियाको फूटो ॥ हि० ॥ में सेजे होगयो दूर, तेरो डर तूटो ॥ अब दूर खडीकर वात, आव मत नेडी ॥ आ० ॥ च० ॥ २ ॥ तुं सुम ताके जरमाय, मुज कीम टाळो ॥ मु० ॥ मेरी अनंत काळकी प्रीत, पलख नही पाळी ॥ तुं सुमतीको सिरदार, सुणावे मोय गाली ॥ सु० ॥ में दोनुंई तेरी नार, गोरी एक काली ॥ मुजकू दूरी ठेल, सुमतिकु तेडे ॥ मु० ॥ ॥ च० ॥ ३ ॥ अब कुमतिको टलचायो, रति नही दि- गीयो ॥ र० ॥ सुणी सुतरुकी सीख, सेठो होय लागयो ॥ चेतन दूर कुमतिके, सेजसे जगीयो ॥ से० ॥ जिनरा- ज वचनको ग्यान, हियामे जागीयो ॥ जिनदास कुमतकी वात, खोटी मत खेडे ॥ खो० ॥ च० ॥ ४ ॥

॥ अथ काळरी सझाय लिख्यते ॥

इण काळरो [illegible] नांहि को नहीं, यो कि- [illegible] माहे आवे रे ॥ बाल जवाण [illegible] नहीं [illegible] सर्व [illegible] [illegible] रे ॥ इण० ॥ १ ॥ [illegible]

दादो बैठो रहे, पेतो उठ चल जावे ए ॥ तो पिण धेठा जीवने, धरमरी बात न सुहावे ए ॥ इ० ॥ २ ॥ मेहेल मिंदरने माळीया, नदीय निवाणने नाळो ए ॥ सरगने मृत्यु पातालमे, कठीयन गेडे काळो ए ॥इ०॥३॥ घर नायक जाणी करी, रिख्या करी मन गमती ए ॥ काळ अचाणक ले चल्यो, चौक्या रहे गई झीलती ए॥ इ० ॥ ४ ॥ रोगी उपचारण कारणे, वेद बीचक्षण आवे ए ॥ रोगीने ताजो करे, आपरी खबर न पावे ए ॥ इ० ॥ ५ ॥ सुंदर जोडी सारखी, मनोहर मेहेल रसाळो ए ॥ पोढ्या ढोलिये प्रेमसुं, जठ आण पहुंतो काळो ए ॥ इ० ॥ ६ ॥ राज करे रळियामणो, इंद्र अनोपम दिसे ए ॥ वैरी पकड पछाडियो, टांग पकडने घींसे ए ॥ इ० ॥ ७ ॥ वल्लभ बाळक देखने, मांडी मोटी आसो ए ॥ खिनक माहे चलतो रह्यो, होय गई निरासो ए॥इ०॥८॥ नार निरखने परणियो, अपछरने उणिहारे ए ॥ मूळ ऊठ चलतो रह्यो, आ ऊभी हेला मारे ए ॥ इण० ॥ ९ ॥ चेजारे चित्त चंपसुं, करी अंबारत मोटी ए ॥ पावडीये चढतो पड्यो, खाय न सकीयो रोटी ए ॥ इ० ॥ १० ॥ सुर नर इन्दर किन्नरा, कोई न रहे निसंको ए ॥ मुनिवर काळने जीतिया, जीण दिया मुक्तमाहे डंको ए ॥ इ० ॥ ११ ॥ किसनगड माहे सिद्धसटे, आया सेखे काळो ए

रतन कहे भव जीवने, कीजो धर्म रसाळो ए ॥ ३० ॥ १ ॥

॥ अथ भूलो मन भमरानी सझाय लिख्यते ॥

भूलो मन भमरा कांई भम्यो, भमीयो दिवसने रात।
मायारो लोभी प्राणीयो, मरने दुरगत जात ॥ भु०
॥ १ ॥ केहना छोरुरे केहना वाछरु, केहना मायने बाप।
यो प्राणी जासी एकलो, साथे पुण्यनें पाप ॥ भु०
॥ २ ॥ आशा तो डुंगर जेवडी, मरणो पगल्यारे हेट।
धन संचीरे संची कांई करो, करो जिनजीरी भेट ॥ भु
॥ ३ ॥ उलट नदी मारग चालवो, जायवो पेलरे पार।
आगळ नही हटवाणीयो, सांबळ लिजेरे लार ॥ भु०
॥ ४ ॥ मुरख कहे धन माहरो, ते धन खरचे न खाय।
वस्त्र विना जाय पोढियो, लखपति लकडारे माय ॥ भु
॥ ५ ॥ धंदो कररि धन जोडीयो, लाखा उपर कोड।
मरणारी वेळा मानवी, लेसी कंदोरो तोड ॥ भु० ॥ ६
लखपती छत्रपती सहु गये, गये लाख बेलाख ॥ गर्व
रतारे गोखे बेसता, जळ बळ होय गई राख ॥ भु०
॥ ७ ॥ म्हारीरे म्हारो कर रह्यो, थारो नहीरे लिगार।
कुण थारो तुं केहनो, जोवो हिये विचार ॥ भु०
॥ ८ ॥ समर कहे समजो सहु ॥ सांवळ लेजोरे सार।
आपणा लाभ उगारिया, लेवो साहिबनाथा ॥ भु० ॥ ९ ॥

॥ अथ नामनी दुरनी सझाय लिख्यते ॥

नामेला पुत्र जाणिए, धनदत्त सेठनो पूत ॥ नटवी देखीने मोहियो, नही राख्यो घरनो सूत ॥ करम न छुटेर प्राणिया ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ पूरब नेह विकार ॥ निज कुळ छंडीरे नट थयो, नाणी शरम लिगार ॥क०॥ ॥ २ ॥ एक पूर आव्योरे नाचवा, उंचो वांस विसेक ॥ तिहां राय आव्योरे जोयवा, मिलिया लोक अनेक ॥क० ॥ ३ ॥ दोय पग पेहेरीरे पावडी, वांस चढ्यो गज गेल॥ निरधारा उपर नाचतो, खेले नव नवा खेल ॥ क० ॥ ॥ ४ ॥ ढोल बजावेरे नाटवी, गावे किन्नर साद ॥ पाय घुंगरा घम घमे, गाजे अंबर नाद ॥ क० ॥ ५ ॥ तब राजिंद्र मन चिंतवे, लुब्धो नटवीने साथ ॥ जो नट पडेरे नाचतो, तो नटवी मुज हाथ ॥ क० ॥ ६ ॥ दान न आपेरे भुपती, नट जाणी नृप वात ॥ हुं धन वंछुरे रायनो, राय वंछे मुज घात ॥ क० ॥ ७ ॥ तब तिहां मुनिवर पेखिया, धन धन साधु निराग ॥ धिग धिग विषयारी जीवने, इम पाम्यो वैराग ॥ क० ॥ ८ ॥ संवर भावेरे केवळी, थयो थयो करम खपाय ॥ केवळ मांहमारे सुर करे, लब्ध विजे गुण गाय ॥क०॥९॥इति॥

॥ अथ अरणक मुनिनी सझाय लिख्यते ॥

अरणक मुनिवर चाल्या गोचरी, तडके दाजे सीसोजी ॥ पाय उभराणारे वेळु परजळे, तन सुखमाळ मुनि

मोजी ॥ अर० ॥ १ ॥ मुख कुमळानोरे मालति फूल ज्युं, उभो गोखा हेठोजी ॥ खरी दुपेहरारे दिठो एकलो, मोह्यो माननी मिठोजी ॥ अर० ॥ २ ॥ वयण रंगीलीरे नयणा विंदियो, रिख थंभ्यो तिण ठायोजी ॥ दासीने कहे रे जाय उतावली, रिख तेडीनेल्यावोजी ॥ अ० ॥ ३ ॥ पावन कीज हो मुज घर आंगणो, वेहरो मोदक साराजी ॥ नव जोवनभरे काया काई दहो, सफल करो अवतारोजी ॥ अ० ॥ ४ ॥ चंद्रावदनीसुं चारित्र चुकियो, सुख विलसे दीन रातोजी ॥ एक दिन गोखरे रमता सुगटा, तव दिठी नीज मातोजी ॥ अ० ॥ ५ ॥ अरणक अरणक करती मा फीरे, गळीया गळीया मकारोजी ॥ कहो किण दिठोरे म्हारो वालुडो, लोके बहु नर नारोजी ॥ अ० ॥ ६ ॥ तिहांथी उतरीरे जननीरे पाय नम्यो, बहु लाज्यो मन माह्योजी ॥ आग वच तोनारे चारित्र चुकियो, जेथी सिवपुर जायोजी ॥ अ० ॥ ७ ॥ अगन धुखंतीरे सिला उपरे, अरणक आणसण कीधोजी ॥ समय सुंदर कहे धन ते मुनिवरु, मन वंछित फल लीधोजी ॥ अ० ॥ ८ ॥ इति ॥

॥ अथ ढंढण मुनिनी सझाय लिख्यते ॥

ढंढण रिखजीने वंदणा हुंवारी, उत्कृष्टो आणगारो रे लाल ॥ अभिग्रह किधो एहवो हुंवारी, लब्धे लेस्युं

आहाररे हुंवारी लाल ॥ ढं० ॥ १ ॥ दिन प्रते जावे गोचरी हुंवारी, न मिळे सुजतो भातरे हुंवारी लाल ॥ मूळ न लिजे असुजतो हुंवारी, पिंजर हुय गया गातरे हुंवारी लाल ॥ ढं० ॥ २ ॥ हरी पुछे श्री नेमने हुंवारी, मुनिवर सहेंस आढाररे हुंवारी लाल ॥ उत्कृष्टो कुण एह मे हुंवारी, मुजने कहो किरताररे हुंवारी लाल ॥ ढं० ॥ ॥ ३ ॥ ढंढण अधीको दाखीयो हुंवारी, श्री मुख नेम जिणंदरे हुंवारी लाल ॥ कृष्ण उमायो वांदवा हुंवारी, धन जादव कुलचंदरे हुंवारी लाल ॥ ढं० ॥ ४ ॥ गळियारे मुनिवर मिल्या हुंवारी, वांद्या कृष्ण नरेस्वरे हुंवारी लाल॥ कोईक गाथापति देखने हुंवारी, उपनो भाव विसेखरे हुंवारी लाल ॥ ढं० ॥ ५ ॥ मुज घर आवो साधुजी हुंवारी, वहीरो मोदिक अभिलासरे हुंवारी लाल ॥ वोहरीने पाछा फिरया हुंवारी, आया प्रभुजीने पासरे हुंवारी लाल ॥ ढं० ॥ ६ ॥ मुज लबद मोदक किम मिल्या हुंवारी, मुजने कहो किरपाळरे हुंवारी लाल ॥ लबध नहीं आ वत्स ताहरी हुंवारी, श्रीपति लबध निहाळरे हुंवारी लाल ॥ ढं० ॥ ७ ॥ तो मुजने कल्पे नहीं हुंवारी, चाल्या परठण ठोररे हुंवारी लाल ॥ इंद्र निहाळे जायने हुंवारी, चुरया करम कठोररे हुंवारी लाल ॥ ढं० ॥ ॥ ८ ॥ आई सुधी भावना हुंवारी, उपनो केवळ ग्यान

रे हुंवारी लाल ॥ ढंढण रिख मुक्ते गया हुंवारी, कहे जिनहर्ष सुजाणरे हुंवारी लाल ॥ ढं० ॥ ९ ॥

॥ अथ सीता सतीनी सझाय लिख्यते ॥

जल चलती मिलती घणीरे लाल, झाळो झाळ विचाररे ॥ सुजाण सीता ॥ जाणे केसु फूलियारे लाल, राता खेर अंगाररे ॥ सुजाण सीता ॥ धीज करे सीता सतिरे लाल ॥ १ ॥ शील तणे परमाणरे, सुजाण सीता ॥ लिछमण राम तिहां खडारे लाल, मिलिया राणो राणरे ॥ सुजाण सीता ॥ धी० ॥ २ ॥ स्नान करी निरमळ जळेरे लाल, पावक पासे आयरे ॥ सु० ॥ उभी जाणे देवंगनारे लाल, बिमणो रूप देखायरे ॥ सु० ॥ धी० ॥ ३ ॥ नरनारी मिलिया घणारे लाल, उभा बहु अकुलायरे ॥ सु० ॥ भस्म होसी इण आगमेंरे लाल, राम करे अन्यायरे ॥ सुजा० ॥ धी० ॥ ४ ॥ रावण बीन वंछ्यो हुवेरे लाल, सुपनामें नर कोयरे ॥ सु० ॥ तो मुज अग्नि प्रजालजोरे लाल, नहीं तर पाणी होयरे ॥ सु० ॥ धी० ॥ ५ ॥ इम कही पेठी आगमेंरे लाल, तुरत थयो अग्नि नीररे ॥ सु० ॥ जाणे द्रह जळशुं भर्योरे लाल, झीले मनशुं धीररे ॥ सु० ॥ धी० ॥ ६ ॥ देव कुसुम वरसा करीरे लाल, एह सती सीरदाररे ॥ सु० ॥ सीता धीजे उतरीरे लाल, साख भरे संसाररे ॥ सु० ॥

धी० ॥ ७ ॥ जगमे जस जेहनो घणोरे लाल, अविचल शिल सुहायरे ॥ सु० ॥ कहे जिनहर्ष सती तणारे लाल, नित नित प्रणमुं पायरे ॥ सु० ॥ धी० ॥ ८ ॥

॥ अथ कामदेव श्रावकनी सझाय लिख्यते ॥

श्रावक श्री वीरनो चंपानो वासीजी ॥ ए आंकणी एक दिन इंद्र प्रसंसीयोजी, भरिय सभारे माय ॥ द्रढताई कामदेवनीजी, कोई देव न सके चलाय ॥ श्राव० ॥ १ ॥ सरध्यो नहीं एक देवताजी, रुप पिशाच्च बणाय ॥ काम देव श्रावक कनेजी, आयो पौषधसाळरे माय ॥ श्रावक० ॥ २ ॥ रुप पिशाच्चनो देखनेजी, डरयो नहीरे लिगार ॥ जाणयो मिथ्याती देवताजी, लियो शुभ मन ध्यान लगाय ॥ श्रा० ॥ ३ ॥ हंभोरे कामदेवजी, तोने कळपे नहीछे कोय ॥ थारो धर्मज छोडणोजी, पिण हूं छोडाव शु तोय ॥ श्राव० ४ ॥ हाथी रूप वक्र कीयोजी पिशाच्च पणो कीयो दूर ॥ पौषध साळामे आयनेजी, बोले वचन करूर ॥ श्रा० ॥ ५ ॥ मनमाहे नही कंपी-योजी, हाथी सुंडमे झाल ॥ पौषध साळा बारे लाईजी, दियो आकाशे उछाल ॥ श्राव० ॥ ६ ॥ दंत सुंडमे झाल नेजी, कांचळनी परे रोळ ॥ उज्जल वेदना उपनीजी, नही चळियो ध्यान अडोळ ॥ श्रा० ॥ ७ ॥ गजपणो तज सर्प भयोजी, काळो महा विकराळ ॥ डंक दियो

कामदेवनेजी, क्रोधी माहा चंडाल ॥ श्रा० ॥ ८ ॥ श्रा०
तुल वेदना उपनीजी, चळियो नहीं तिल मात ॥ सुर
तिहां प्रगट थयोजी, देवता रूप साक्षात ॥ श्रा० ॥
॥ ९ ॥ कर जोडीने इम कहेजी, थांरा सुरपती कियाहै
वखाण ॥ म्हें नही सरधो सुदमतीजी, थांने उपसर्ग दिनो
अाण ॥ श्रा० ॥ १० ॥ तन मन कर चळिया नहींजी,
थें धर्म पायो परमाण ॥ खमजो अपराध ते महाराजी,
इम कही गयो निज ठाण ॥ श्री० ॥ ११ ॥ वीर जि-
णंद समोसरयाजी, कामदेव वांदण जाय ॥ वीर कहे उप
सर्ग दियोजी, तांने देव मिथ्याती आय ॥ श्रा० ॥ १२॥
हंतासामी साचकेजी, तद समणा समणी बुलाय ॥ घर
बेठा उपसर्ग सह्याजी, इम परसंसे जिनराय ॥ श्रा० ॥
॥ १३ ॥ बीस बरस लग पाळियाजी, श्रावकना ब्रत
बार ॥ पेहले सर्गे उपनाजी, चव जासी भव पार ॥ श्रा०॥
॥ १४ ॥ आ दृढताई देखनेजी, पाळो श्रावक धर्म ॥
कामदेव श्रावकनी परेजी, थें पामो शिव सुख पर्म
॥ श्रावक० ॥ १५ ॥ सुखधर हेमनुं आगनेजी, अपुर
कियोहै चोमास ॥ अष्टादश छियासीजी, शिव कृष्णानं-
दनजी कियो प्रकाश ॥ श्रावक० ॥ १६ ॥ इति ॥
॥ अथ चबदे श्रावकनी सझाय लिख्यते ॥
चबदे श्रावकनी लिख छू, श्रावं सुणो करो वखाण सू॥

तिणरोए तिणरो विवरो, हिवे सांभळोए ॥ १ ॥ वडी नीत उच्चारए, पासवण एम विचारए ॥ बे घडीए बे घडी पछे जीव उपजेए ॥ २ ॥ आळस भयंकर रातरो ए, भेळो कर राखे मातरोए ॥ इण बातरो ए निरणय, हिवे तुमे सांभलोए ॥ ३ ॥ कसकस दाणा एवडाए, जंबुद्वीप जेवडाए ॥ एवडाए असनीया, मुवा घणाए ॥४॥ अस्त्री पुरुष संजोगमे ए, मरतग जीव विजोगमेए ॥ इण जोगमेए, नगर असुची नाळा भरेए ॥ ५ ॥ इमहिज खेळमे जाणजोए ॥ ना करो मेल पिछाणजोए ॥ वमनजए वमनज, पीत्त दीनुं कह्योए ॥ ६ ॥ इमहिज लोही रांधमेए, शुक्र तणी मरजादमे ए ॥ सुकोए सुको पुदगळ, निलो हुवेए ॥ ७ ॥ सर्व असुची ठामए, चवदे थांनकरा नामए ॥ जतनजए जतनज, कोई विरळा करेए ॥ ८ ॥ ग्यानी पुरुषा देखीयाए, ज्यां आप सरीखा लेखीयाए ॥ जाणजए जाणज, पुरुष जयणा करेए ॥९॥ न्हाणा धणा अथागए, अंगुळ असंख्यातमे भागए ॥ आजजए आजज आवे, ग्यानी तणोए ॥ १० ॥ इति ॥

॥ अथ पंच जिन स्तवन लिख्यते ॥

आदिये आदिये आद जिणेसरूए, उज्जल उज्जल गढ शिणगारके ॥ नथरी वनीता समोसर्या ए, भवीयण भवीयणने हित कारके ॥ आदिये आदिये आद जिण-

सरूप ॥ आदिये आद जिणंद जाणु, गुण वखाणु
जेहना ॥ नवरंग मानव देव दानव, पाय पुजे ते
हना ॥ लाख चोरासी पूरव आयु, पेहलो जेहनो
जाणिए ॥ श्री आदिस्वामी मुक्तिगामी, ध्यान निरमल
आणिए ॥ १ ॥ दिठोए दिठोए देविंद्र मंडणोए, मि-
ठोए मिठो आमिय समानके ॥ संत जिणेसर सोलमाए,
कायाए कायाए कंचन वाणके ॥ दीठोए देविंद्र मंडणो
ए ॥ देविंद्र मंडण दुरी खंडण, दिठा दालिद्र दुरए ॥
सेविया सहु संकट हरे, पुजिया आसा पूरए ॥ सुर की
माया सरणे आया, पारेवा जिन राखियो ॥ दाता न-
लेरो दान केरो, दया मारग दाखीयो ॥ प्रभु दया धर्म
प्रगट कियो ॥ २ ॥ गिरुवोए गिरुवोए गढ गिरनारनोए,
तिहां श्री श्री नेम कुमारके ॥ समुद्रविजे राय कुल
तिलोए, सवादेवी सेवादेवी ज्यांरी मातके ॥ गिरुवोए
गढ गिरनारनोए ॥ गिरनार गिरुवो डुंगर उपर, मंगाणी
कीधी चवरी ॥ नवि परणी नेम केरी, सेना कायुं ए
मही ॥ जिन चित्त दिठी, दया मिठो, गणी पशु
पशुवो ॥ संसार छांडी शिवपद पाम्यो, धाम शिवरमणी
वर्यो ॥ प्रभु नेम शिवरमणी वर्यो ॥ ३ ॥ वाल्हए वाल्हए
नगरी बनारसीए, तिहां श्री श्री पारसनाथके ॥ अश्वसेन
राय कुलतीलो ए, वामादेवी वामादेवी ज्यांरी मातके ॥

धारुए नगरी बनारसीए ॥ बनारसी वारु तीरण तारु, दान दे चारित्र लियो ॥ पुरुषा माहे पार्श्व दाणी, दया धर्म प्रगट कियो ॥ जिन कमठ जितो जग सब दिठा, लोकां-मे फेली वासना ॥ तेत्रीस संगे मुक्ति पहुंता, पाय पुजुं तेहना ॥ प्रभु पाय पुजुं पार्श्वना ॥ ४ ॥ साचोए साचो ए जिण सासण धणीए, त्रिभुवण त्रिभुवण नायक वि-रके ॥ तरुण पणे बहु तप तप्याए, खमसम खमसम धी रम धीरके ॥ साचोए जिण सासण धणीए ॥ सासण धणी सदा साचो जगत जाचो, तरुणपणे बहु तप तप्या॥ आस पूरे पाप चूरे, जाप जोगीसर जप्या ॥ सुखी मंडण दुरी खंडण, दीठा हरष सुहामणो ॥ जिनराज आज द-याल भेट्या, उपजे आनंद अति घणो प्रभु उपजे हर ष अति घणो ॥ ५ ॥ ए पांचुए पांचुए मेरु समानके, ए जिनवरने सदा भजे ए ॥ तस घर तस घर नवनिधानके मुनि लावण्यसमे इम भणे ए ॥ ६ ॥

॥ अथ नेमिसरजीरो स्तवन लिख्यते ॥

समुद्रवीजे सुत घर नेमजी आया, बाळ ब्रह्मचारी ॥ येतो राजुल लाया ॥ जागो जागोरे जीव, साधुजी वांदण चालनो ॥ जागो जागोरे जीव, नेमजी वादण चालणो ॥ १ ॥ ढोल ददामा बाजे निशाणा गुडे, चोसठ इंद्र मिलकर मोहछव करे ॥ समुद्रवीजे राजुल नेम-

कुमार, सेवादेवी राणी च्यारु मुक्ति मझार ॥ जा० ॥
॥ २ ॥ दान दिया बिन सिद्ध नहीं होय, एहवो जाणी
दान देवानि सहु कोय ॥ दान दियो श्री श्रेअंस कुंमार,
सुबाहुजी आददेने पाम्या भव पार ॥ जा० ॥ ३ ॥
शियल पाळ्या बिना सिद्ध नवि होय, एहवो जाणी शि-
यल पाळोनी सहू कोय ॥ शियल पाळ्यो ब्राम्ही सुंदरी
चनणबाळा, राजेमतिजी आददेने पाम्या भवपार॥जा०।
॥ ४ ॥ तप तप्या विन करम क्षय नहीं होय, एहवो
जाणी तप तपोनी सहु कोय ॥ तप तप्या हो श्री श्री
नेम महावीर, धन्नाजी आददेने पाम्या भवतीर ॥जा०॥
॥ ५ ॥ भावना भाया बिना भव पार न होय, एहवो
जाणी भावना भावोनी सहु कोय ॥ भावना भावी हे
माता मरुदेवी माय, भरतेश्वरजी आददेने पाम्या भवपार
॥ जा० ॥ ६ ॥ खीम्या कीया बिना करम क्षय नवी होय,
एहवो जाणी खीम्या करोनी सहु कोय ॥ खिम्या किधी
हो श्री श्री गजसुकमाळ, अरजून माळी आददेने पाम्या
भवपार ॥ जा० ॥ ७ ॥ दान शिवल तप भाव ए च्यार
खिम्या कीया प्राणी मुक्ति मझार ॥ जा० ॥ ८ ॥ इति ।

॥ अथ गजसुकमाळजीको स्तवन लिख्यते ॥

देवकी नंदन शिरोमणी सुंदर, नेम तणी सुन वाणी
तज संसार संजम आदरीयो, अतुल वैराग मन आणी।

तुम परवारी, म्हेवारीजी वारी वारी, तुम परवारी॥ए टेर॥ माता हात तणो कर भोजन, ओर आहार नही लीधो॥ आग्याले श्री नेम जिणंदरी, सुनिमुक्ती मेहेल मन कीधो॥ तु० ॥ १ ॥ महाकाळ समसाण बळे अति, लाल अंबर जिम दीसे ॥ उज्वळ झाळ बळेछे झीगझीग, तरु तळ रह्या मुनिसे ॥ तु० ॥ २ ॥ नेत्र द्रिष्ट लगी अंगुष्टे, सकल सिष्ट ब्रिद साजे ॥ राचे आतमराम तणो रस, पूरब पातक न्हासे ॥ तु० ॥ ३ ॥ मुनिश्वर मेरु शिखर जिम निश्चळ, करम काटण महा वलियो ॥ देखी गजमुनी श्वान ज्युं, सोमल, क्रोध करीने परजलीयो ॥ तु० ॥४॥ मस्तक पाळ बांधी माटीरी, मुनिवर समता भरीया ॥ झिगझीगता खेराग खीरा, मुनिवररे सीर धरीया ॥ तु० ॥ ५ ॥ खद खद खींच तणीपर सिजे, तट तट नासा तुटे ॥ आतम भाव राख्यो मन निश्चळ, लाभ अनंतो लुटे ॥ तु० ॥ ६ ॥ अलप प्रवरजाने अतुल परिसा, अंत समे गड लीधो ॥ ठाणाअंग अंतगडमे देखो, मुनि उत्तम कारज कीधो ॥ तु० ॥ ७ ॥ रतनचंदजी कहे ते मुनिवरना, नामथकी निस्तारो ॥ सेहर नगीने जोड करीहे, मधू मास गुरुवारो ॥ तु० ॥ ८ ॥ इति ॥

॥ अथ पंच तीर्थनो स्तवन लिख्यते ॥

तुम तरण तारण भव निवारण, भविक मन आनंदनं ॥

श्री नाभी नंदन जगत वंदन, श्री आदिनाथ निरंजनं ॥ १ ॥ श्री आदिनाथ अनाद सेवुं, भाव पद पूजा करूं ॥ कैलास गिरपर ऋषभ जिनवर, चरण कमल ही यंडे धरूं ॥ २ ॥ ध्यान धूपे मन पूफे, अष्ट करम विनासनं ॥ खिम्या जाप संतोष सेवा, पूजुं देव निरंजनं ॥ ३ ॥ तुम अजीतनाथ अजित जीते, अष्ट करम महाबळी ॥ प्रभु बिरद सुणकर सरण आयो, कृपा कीजो नाथजी ॥ ४ ॥ तुम चंद्र पूरण चंद्र लंछन, चंद्रपुरी परमेश्वरं ॥ महासेन नंदन जगत वंदन, चंद्रनाथ जिनेश्वर ॥ ५ ॥ तुम बाल ब्रम्ह विवेक सागर, भविक मन आनंदनं ॥ श्री नेमिनाथ पवित्र जिनवर, तिमिर पाप विनाशनं ॥ ६ ॥ तिन तजीय राजुल राज कन्या, कामसेना वस करी ॥ चारित्र रथपर चढे दुलहे, शास शिव सुंदर वरी ॥७॥ कंदर्प दर्प सुसर्प लंछन, कमठ सठ निरमळ कियो ॥ श्री पार्श्वनाथ सुपुज्य जिनवर, सकळ संघ मंगल कियो॥ ॥ ८ ॥ तुम कर्म घाता मोक्ष दाता, दीन जान दया करो॥ सिद्धार्थ नंदन जगत वंदन, महावीर मया करो ॥९॥ इति॥

॥ अथ चार सर्णाको स्तवन लिख्यते ॥

हारिदे धारियेहो भवियण, मंगलीक सर्णा च्यार ॥ एटर ॥ पोहो उठी नित समरिजेहो, भवियण मंगल क सर्णा च्यार ॥ आपदा टले संपदा मिलेहो, भवियण, दा-

लतना दातार ॥ ही० ॥ १ ॥ अरिहंत सिद्ध साधु तणा हो ॥ भ० ॥ केवली भाषित धरम ॥ ए चारूं जपता थका हो ॥ भ० ॥ तुटे आठुई करम ॥ ही० ॥ २ ॥ ए सरणा सुखकारीयाहो ॥ भ० ॥ ए सरणा मंगलीक ॥ ए सरणा उत्तम कह्याहो ॥ भ० ॥ ए सर्णा तप तेज ॥ ही० ॥ ३ ॥ सुखसाता वरते घणाहो ॥ भ० ॥ जे ध्यावे नरनार ॥ परभव जातां जीवने हो ॥ भ० ॥ एह तणा आधार ॥ ही० ॥ ४ ॥ डाकण साकण भुतणी हो ॥ भ० ॥ सिंह चित्ताने सूर ॥ वैरी दुसमण चोरटाहो ॥ भ० ॥ रहे सदाई दूर ॥ ही० ॥ ५ ॥ निसदीन याने ध्यावताहो ॥ भ० ॥ पामे परम आनंद ॥ कमी नही कीनी बातरी हो ॥ भ० ॥ सेव करे सुर इंद्र ॥ ही० ॥ ६ ॥ गेले घाटे चलताहो ॥ भ० ॥ रात दिवस मझार ॥ गांवा नगरा विचारताहो ॥ भ० ॥ विघन निवारण हार ॥ ही० ॥ ७ ॥ इण सरिखा सर्णा नही हो ॥ भ० ॥ इण सरिखी नही नाव ॥ इण सारिखो मंत्र नहीहो ॥ भ० ॥ जपता वाधे वाव ॥ ही० ॥ ८ ॥ राखो सर्णारी असताहो ॥ भ० ॥ नेडो न आवे रोग ॥ बरते आनंद जीवनेहो ॥ भ० ॥ एह तणो संजोग ॥ ही० ॥ ९ ॥ मन चिंत्या मनोरथ फले हो ॥ भ० ॥ नीश्चे फल निरवाण ॥ कमी नही देवलोकमेहो ॥ भ० ॥ मुक्त तणा फल जाण

॥ ही० ॥ १० ॥ संमत अठारे बावन्नेहो ॥ न० ॥ पाली सेखे काळ ॥ रीख चोथमलजी इम कहेहो ॥ न० ॥ सुणजो बालगोपाळ ॥ ही० ॥ ११ ॥ इति ॥

॥ अथ श्री ऋषभ देवजीरी लावणी लिख्यते ॥

सुणीयेरे बाता सदासीवजी, निहचल जाना धूलेवा। गढपती उनका बडा अटंगा, मत बेडो तुम उण देवा ॥ सु० ॥ १ ॥ सरग मृत्यु पाताल सबेही, सुरनर वाकु ध्यावतहे ॥ इंद्र चंद्र मुनी दरसण आवे, मनकी मोजा पावतहे ॥ सु० ॥ २ ॥ सकतावत चुडावत बोले, हमही नोकर उनहीका ॥ हिंदुपत वाकुं हात जोडे, तिन भुवन सिरहै टिका ॥ सु० ॥ ३ ॥ गया राज उनहीसे पावे, निरधनीयाकुं धन देवे ॥ बांझ खिलावे सुंदर बेटा, सदा-सुखी जो नित सेवे ॥ सु० ॥ ४ ॥ तारे जहाज जाय समुद्रमे, रोग निवारे भव भवका ॥ भुप भुयंग नाहर गज नदीया, चोरन बंधन अरिदलका ॥ सु० ॥ ५ ॥ गिगरदी गिगरदी धौं धौं धौं धुंसा बाजे, दसो दिसामे है डंका ॥ भावे जिणसुं आण मिलावे, मतबतलाना ग-ढवंका ॥ सु० ॥ ६ ॥ राणाजी केई उमराव बसतहे, मानत नहीहै ए बाता ॥ थांकी किनी थेइज पावो, म्हे नही आवा तुम साता ॥ सु० ॥ ७ ॥ सुळमरोडे चडे अभिमाना, जेहर भरयाहे निजरामे ॥ रिखबदास कहे

साहेब ऐसा, देख तमासा फजरासे ॥ सु० ॥ ८ ॥

॥ अथ संतनाथजीरो स्तवन लिख्यते ॥

संत जिणेसर सोळमारे लाल ॥ शांति तणो किरतारे ॥ सोभागी ॥ आणंद हरष वधामणारे लाल, सुख संपतरा दातारारे ॥ सो० ॥ संत० ॥ ए आंकणी ॥१॥ हसतीयणापुर सोभतोरे लाल, जाणे लंका रूपरे ॥सो०॥ राज करे रळीयामनोरे लाल, वसुसेणराय तिहां भूपरे ।सो० ॥ सं० ॥ २ ॥ तस घर राणी दिपतीरे लाल, अचळा नाम उदाररे ॥ सो० ॥ सुख सेजा माहे सुता थकारे लाल, सुपना लिया दस चाररे ॥ सो० ॥ सं० ॥ ३ ॥ गजगती अंगभे फळकतीरे लाल, सुंदर पिउ जिरे पासरे ॥ सो० ॥ चवदे सुपना स्वामी में लियाजी लाल, पामी तन आवाजरे ॥ सो० ॥ सं० ॥ ४ ॥ हसती वीर कजसी भलारे लाल, श्री देवी पुष्परी माळरे ॥ सो० ॥ चंद सुरज धजा सुंदररे लाल, कुंभ कलश सुरसाळरे ॥ सो० ॥ संत० ॥ ५ ॥ पदम सरोवर कमळ छायेरे लाल, सायर थंभ्यो गाजरे ॥ सो० ॥ पाणी रतन झीग झीगतारे लाल, दुमरतन खाणी थायरे ॥ सो० ॥ संत ॥ ६ ॥ राय सुणी मन हरषियारे लाल, पुत्र होशी अतिसाररे ॥ सो० ॥ हम कुल शोभा चढावसीरे लाल, तुम कुलतणो आधाररे ॥ सो० ॥ संत० ॥

॥ ७ ॥ सर्वार्थ सिद्धसु चवी करीरे लाल, उत्तम जीव पुण्यवंतरे ॥ सो० ॥ अचलारे कुंखज अवतरयारे लाल, जुगमाहे वरतायो संतरे ॥ सो० ॥ सं० ॥ ८ ॥ हलुकरमी जिनजी अवतरयारे लाल, जेठ वद तेरस साररे ॥ सो० ॥ कंचन वरण सुहामणारे लाल, दिपे तेज अपाररे ॥ सोना० ॥ संत० ॥ ९ ॥ छप्पन कुंवरी मिली करीरे लाल, कुंवर करे मनवाररे ॥ सो० ॥ चोसठ इंद्र पधारयारे लाल, मुख जंपे जै जै काररे ॥ सो०॥सं०॥ ॥ १० ॥ पांच रूप इंद्र कियारे लाल, लेजावे मेरुरे शृंगरे ॥ सो० ॥ मेरू सिखर न्हवरावीयारे लाल, मुक्या मातरे पासरे ॥ सो० ॥ सं० ॥ ११ ॥ दुंदुभी वाजे घणीरे लाल, मांदल ढोल कंसालरे ॥ सो० ॥ रुणरुण रूणके नेपुरोरे लाल, झवझव झबुके ताळरे ॥ सोना० ॥ ॥ सं० ॥ १२ ॥ जुंगल भेरी अति भलिरे लाल, वाजे नवनवा रंगरे ॥ सो० ॥ इंद्र तातज नचावीयारे लाल, गावे गीतने ग्यानरे ॥ सो० ॥ संत० ॥ १३ ॥ आया इंद्र मोहछव कियारे लाल, मुक्या मातारे पासरे ॥ सो०॥ राजाजी मोहोछव मांडियारे लाल, मुक्या माता पासरे ॥ सो० ॥ सं० ॥ १४ ॥ राज ऋध्दी पामी घणीरे लाल, भोगवे भोग अपाररे ॥ सो० ॥ मनमेतो वैराग आणियारे लाल, ओ संसार असाररे ॥ सो० ॥ संत० ॥ १५॥

अचळारे कुखज अवतरयारे लाल, जगमाहे वरत्यो स त्यरे ॥ सोभा० ॥ तीण गुण नामज थापीयारे लाल, संतकुंवर सुखकाररे ॥ सो० ॥ संत० ॥ १६ ॥ राजाजी संजम आदर्यारे लाल, करता उग्र विहाररे ॥ सो० ॥ जप तप अति करीरे लाल, न चळे मेरु समानरे ॥ सो० ॥ ॥ संत० ॥ १७ ॥ जप तप केवळ पामीयारे लाल, दिपे पुनम चंदरे ॥ सो० ॥ आठ करम ख्य कियारे लाल, पो-होता मुगति मझाररे ॥ सो० ॥ सं० ॥ १८ ॥

॥ अथ रहनेमजीनी सझाय लिख्यते ॥

देखी देवरको मन डोल्यो, राजेमती कहे एम ॥ काम केल करणी इण काया, नेम बिना मोहे नेम ॥ देवर दूर खडोरे, लोकां भरम धरेगा नारी संग कियासुरे, पापे पिंड भरेगा ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ जोबन रुप रच्यो जगदीसर, जगमे मोटो जाळ ॥ कामी मिनख मारण करतारे, मुढम पडद फाळ ॥ देवर० ॥ २ ॥ केसर व-रणी देखी काया, मुढ करे मन हुंस ॥ पिन ए जेहेर हळाहळ गोटी, जैसे थुळीके तुस ॥ देव० ॥ ३ ॥ देखी नेण काजलसुं भरीया, जाणे दळ बादलका ॥ कामी पु-रुष मारण विष लिना, कामदेवकी भलका ॥ देवर० ॥ ॥ ४ ॥ कनक कलश सरीखा थण देखी, मुढ जाणे मन मेह ॥ कामी धजि मरावण करतां, लोहो गोळाकी एह

लाह ॥ देवर० ॥ ५ ॥ उज्वळ कुळने कलंक चढावे, नासे दुरगत उडी ॥ खोवे लाज जमनकी खोटी, नारी नरकनी कुडी ॥ देव० ॥ ६ ॥ राजा जाणे तो घर छुटे, खरचाढे सीर मुंडी ॥ जग सगळाही मुह करे कथा, ए करणी जग भुंडी ॥ देव० ॥ ७ ॥ फिरता गिरता राजदुवारे, संचारता फीर गळीया ॥ हंसे हात दे ताळी महाजन, देखाडे आंगळिया ॥ देव० ॥ ८ ॥ दुसमणरो होसी चिंतावियो, सांभळ वात तुं मिणी ॥ कांख बजावी करसे हांसो, जासी साख लाखीणी ॥ देव० ॥ ९ ॥ वंस छोत लागे तुम कलथी, सहु जग लसी सिंचो ॥ परीयानो पाणी उतरसे, जादव जोसी निचो ॥ देव० ॥ १० ॥ भोजाइसुं एह अकारज, उत्तमने नवी छाजे ॥ अति मिठो हुवे तो पिण देवर, अखज कहो किम खायजे ॥ देव० ॥ ११ ॥ सुणी वात लाज्यो मन मुनिवर, लागो राजुल पाय ॥ कुवचन जे मैं कह्या पापी, ते खमजो मोरी माय ॥ दे० ॥ ॥ १२ ॥ तुं मुज माता बेन सुहावण, तुं तिरथ तुं गुरणी ॥ तुं मुज तारण पाप निवारण, तुं मुज पातीक हरणी ॥ देव० ॥ १३ ॥ धन धन राजेमती सतवंती, जिण तारयो रहनेम ॥ वचन बाण देई वस आणयो, अंकुश देई गज जेम ॥ दे० ॥ १४ ॥ नगरी माहे वडी द्वारका सोइठ देस मझार ॥ कुळमाहे जादव कुल मोटो, सिलवंत

नेम कुमार ॥ देव० १५ ॥ सती माहे राजमती मोटी, मुनिवर माहे रहनेम ॥ गछपतमे विजय प्रभु मुरिंदा, ऋषिहरष कहे एम ॥ देव० ॥ १६ ॥ इति ॥

॥ अथ महावीर स्वामीको पारणो लिख्यते ॥

दुहा ॥ श्री अरिहंत अनंत गुण, अतिसे पूरण गात॥ ग्यानि ध्यानि मुनि संजमी, कहिए उत्तम पात्र॥१॥पात्र तणी अनुमोदना, करतो जीरण सेठ॥श्रावक उंची गती लही, नवग्रीवेगने हेठ ॥ २ ॥ दस चोमासा वीरजी, विचरंता संजम वास ॥ विसालापुरे आविया, इग्यारम चोमास ॥ ३ ॥

ढाल ॥ चोमासो इग्यारमेजी, विचरंत संजम धीर॥ विसालापुरमे आवियाजी, स्वामी श्री महावीर ॥ जगत गुरु त्रसला नंदन वीर ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ भले भले भेट्या जिनराज सखीरी, मेरो भाग अनोपम सार ॥ मेरो चोक पुराऊ आज ॥ जगत० ॥ २ ॥ बलदेवनोंवे देहरोजी, तिहां प्रभु काउसग्ग कीध ॥ पच्चखाण चोमासनोजी, स्वामीए तप कीध ॥ ज० ॥ ३ ॥ जीरण सेठ तिहां वसेजी, पाले श्रावक धर्म ॥ आकारे करी ओलख्याजी, जाण्यो धर्मनो मर्म ॥ जग० ॥ ४ ॥ आज अबे उपवासीयाजी, स्वामी श्री महावीर ॥ काले करसी प्रभु पारणोजी, हुं सही करदेसुं दान ॥ जगत० ॥

॥ ५ ॥ सदा सेठ इम चिंतवेजी, सफल होसी मुज आ-
स ॥ पट मास गिणतां थकाजी, पूरण थयो चोमास॥
॥ जग० ॥ ६ ॥ सामग्री सर्व आहारनीजी, सेजे हुई
तयार ॥ प्रभुनो मारग पेखतोजी, बैठो घररे बार ॥ज०॥
॥ ७ ॥ घरे आव्या जे प्राहुणाजी, नोत्या एकण वार॥
प्रभुजी क्युं नही आवसीजी, में विनंती करी वारंवार ॥
॥ ज० ॥ ८ ॥ पछे हुं करसुं पारणोजी, स्वामीने प्रति
लाभ ॥ होय मनोरथ एहवाजी, ज्युं वरसाले आभ
॥ ज० ॥ ९ ॥ अवसर उठ्या प्रभु गोचरीजी, श्री
सिद्धारथ पूत ॥ विसालापुरमां आवियाजी, पूरण घरे
पहूंतां ॥ ज० ॥ १० ॥ मिथ्यामति जाणे नहीजी, जुगमे
सुरतरु एह ॥ दासी प्रते इम कहेजी, काईक भिक्षा देय॥ज०॥
॥ ११ ॥ चाटु भरने बाकलाजी, आणी प्रभुने दीध॥
निरागी लेई करीजी, स्वामीजी पारणो कीध ॥ ज०॥
॥ १२ ॥ देव बजावे दुंदुभीजी, बोल बेकर जोड ॥ हेम
वखा तिहां हुइजी, साढी बारे क्रोड ॥ ज० ॥ १३ ॥
धन धन दासी तुं सहीजी, धन तेरो अवतार ॥ दान दियो
श्री वीरनेजी, पाम्यो भवनो पार ॥ ज० ॥ १४ ॥ राजा
दिक सहु आवीयाजी, धन धन पूरण सेठ ॥ उत्तम करणी
थें करीजी, अवर सहु तुज हेट ॥ ज० ॥ १५ ॥ लोक
कहे तुमे सुं दियाजी, पारणो कियो वीर ॥ लोकां प्रते

इम कहेजी, में वोहोरावी खीर ॥ ज० ॥ १६ ॥ जीर-
ण सेठ सुणी तिहांजी, वाजी दुंदुजी नाद ॥ अनेथ की
यो प्रभु पारणोजी, जगमे थयो विखवाद ॥ ज० ॥
॥ १७ ॥ हुं जगमे अभागीयांजी, मेरे न आव्या स्वामी॥
कल्पवृक्ष किम पामिएजी, मारूं मंडल ठाम ॥ ज० ॥
॥ १८ ॥ जे जे मनोरथ में कीयाजी, ते ते रह्या मन
माय ॥ निरधन जिम जिम चिंतवेजी, तिम तिम नि-
रफल थाय ॥ ज० ॥ १९ ॥ स्वामीजी कियो तिहां
पारणोजी, कियो उग्र विहार ॥ आया पास संतानी
याजी, ते मुनि केवळ धार ॥ ज० ॥ २० ॥ विसालानो
राजवीजी, लोक सहू आनंद ॥ राय प्रश्न करे इसोजी,
सतगुरु चरण पाय वंद ॥ ज० ॥ २१ ॥ मेरे नगरमे
कुण अछेजी, पुण्यवंत ने जसवंत ॥ कहे केवली आज
अछेजी, जीरण सेठ महंत ॥ ज० ॥ २२ ॥ राय कहे
किण कारणजी, जीरण सेठ महंत ॥ दान दियो श्री
वीरनेजी, पूरण ते जसवंत ॥ ज० ॥ २३ ॥ राय प्रते
कहे केवलीजी, पूरण दिधो दान ॥ हेम वरखा तिहां
थईजी, अवर नही परमाण ॥ ज० ॥ २४ ॥ देवलोक
जण बारमेजी, जीरण घाल्यो बंद ॥ अनदिया दीयो
फल्योजी, उत्तम फल संबंध ॥ ज० ॥ २५ ॥ एक घडी
जर दुंदुभीजी, जो नई सुणतो कान ॥ तो जीरण लेतो

सहीजी, उत्तम केवळ ग्यान ॥ ज० ॥ २३ ॥ राय जी·
रण वधावियेजी, अधिको मान सनमान ॥ मुख्य नग·
रमे थापीयोजी, जोवो पुण्य प्रमाण ॥ ज० ॥ २७ ॥
दान देवे सुपात्रनेजी, ते नही निरफळ होय ॥ पात्र
तणा अनुमोदनाजी, जीरण सेठ फळ होय ॥
॥ जग० ॥ २८ ॥ इम जाणी अनुमोदनाजी, दान
सुपात्र रसाल ॥ दान देवेछे साधुनेजी, तेने नमे मुनि
माल ॥ ज० ॥ २९ ॥

॥ अथ नेमिसरजीरो स्तवन लिख्यते ॥

सुरपुर नगर सुहामणो, कांई समुद्रवीजे सुत सार ॥
माता सेवादे लाडलाहो नेमजी, जादव कुल अवतार ॥
॥ सु० ॥ १ ॥ दस धनुष्य करी शोभता, कांई शाम व·
रण शरीर ॥ शंख लंछन पग सोहताहो, नेमजी भरीया
गुण गंभीर ॥ सु० ॥ २ ॥ इंद्र प्रसंसा जे करे, कांई म·
हा बलवंत कुमार ॥ दिन दिन तेजे दिपताहो, नेमजी
चमक्या चित्त मझार ॥ सु० ॥ ३ ॥ कपट हटी कर
थोभीया, कांई भंगळीकनो व्यवहार ॥ उग्रसेन घरणी
नंदनीहो, नेमजी परणो राजुल नार ॥ ५ ॥ जान करी
आडंबरे, कांई चढिया नेमकुमार ॥ राणीतो राजुल देख
ने हो, नेमजी हरखी चित्त मझार ॥ सु० ॥ ५ ॥ ग्या·
नीतो ध्यानी मोटा साहेबा, कांई पशुवा सुणीरे पुकार ॥

तोरणथी रथ वालियाहो, नेमजी धरी मनमे वैराग ॥ ॥ सु० ॥ ६ ॥ गोखामे बैठो थकी, कांई देखण आवे जान ॥ विण अपराधे परिहरीहो, नेमजी राजुल नेव-रसान ॥ सु० ॥ ७ ॥ राणी तो राजुल वीनवे, थांरा मारो अधिक सनेह ॥ नव भव केरी प्रीतडिहो, नेमजी ते कीम छोडो एह ॥ सु० ॥ ८ ॥ खाणातो पिणा वली खरचना, नित नित नवला भेष ॥ शरीरने सरखी जोड लीहो, नेमजी अंतर नही लवलेश ॥ सु० ॥ ९ ॥ लोक सहू कोई इम कहे, कांई अवर भलो भरतार ॥ इण भव एहीज नाहलो हो, नेमजी सावलीयो सिरदार ॥ ॥ सु० ॥ १० ॥ समजायो समजे नही, राजुल राजकुमार ॥ ओछा जल जिम माछलीहो, नेमजी विरह विलंगी नार ॥ सु० ॥ ११ ॥ वैरागे व्रत वालियो, कांई जाय चढीया गिरणार ॥ दिख्यातो लिधी भावसुं हो, नेमजी तारया बहु नरनार ॥ सु० ॥ १२ ॥ पिउ पेहला जे पदमणी, चित्त धरे पिउ वात ॥ शिवरमणी सुख भोगावे हो, नेमजी जोड रही जुग वात ॥ सु० ॥ १३ ॥ शिल बडो संसारमे, शिल बडो संसार ॥ शिल सरिखो जगको नही हो, नेमजी शिल धरो सुखकार ॥ सु० ॥ १४ ॥ सकल कलाधर शोभतां, कांई मोहनवीजे गुरुराय ॥ तास शिष्य कर जोडने हो, नेमजी मनरुपप्रणमेपाय ॥ सु० ॥ १५ ॥

॥ अथ शत्रुंजाजीरो स्तवन लिख्यते ॥

श्रीरे शत्रुंजागिर भेटवा, मुज मन अधिक उमाहो ॥ ऋषभदेव पुजा करी, लिजो भवतणो लाहो ॥ श्रीरे सिद्धाचल भेटवा ॥ १ ॥ मणीमाहे सुरत ऋषभनी, निपाई अभिराम ॥ भवन करायो कनकमे, राख्यो भरतजी नाम ॥ श्री० ॥ २ ॥ पूरव निन्याणुं समासेर्‌या, स्वामी वीर जिणंद ॥ राम पांडव मुक्ते गया, पाम्या परमानंद ॥ ॥ श्री० ॥ ३ ॥ नेम विना तेवीस जिन, आया सिद्ध क्षेत्रे जाण ॥ शत्रुंजा समो तिरथ नहीं, बोल्या श्री सिमंदर वाण ॥ श्री० ॥ ४ ॥ पूरव पुण्य पसाउले पुंडरीकगिर पायो ॥ कुंतिविजय हरषे करी, श्रीविमलचल गायो ॥ श्री० ॥ ५ ॥

॥ अथ राणापुराजीरो स्तवन लिख्यते ॥

राणापुरो रळियामणोरे लाल, प्रथम तिर्थंकर देव ॥ सुखकारीरे ॥ हुं आयो उलट धरीरे लाल, संप्रत करवा सेव ॥ सुखकारीरे ॥ राणापु० ॥ १ ॥ नयण कमळरी पांखडीरे लाल, अथवा अमिय कचोल ॥सु०॥ सुरत दिठी जिनवर तणीरे लाल, मुज मन हरष किलोल ॥ सु० ॥ २ ॥ दरसण जोता हीरा जडियां लाल, अधर प्रवालीनो रंग ॥ सुख० ॥ बांहे मोर बेहरखारे लाल, तिलक बिराजीत भाल ॥ सु० ॥ रा० ॥ ३॥

चोवीस मंडप चहु दीसरे लाल, प्रतमा चार हजार ॥ ॥ सु० ॥ त्रीलोक दीपक देहरोरे लाल, इण सम बडो नही संसार ॥ सु० ॥ रा० ॥ ४ ॥ दिठी बोहोत्तर देहरीरे लाल, माहे अस्टापद मेर ॥ सु० ॥ सुयरा दिठा अति भलारे लाल, सुता ऊठ सबेर ॥ सु० ॥ रा० ॥ ॥ ५ ॥ पंच तिरथ भलारे लाल, शत्रुंजा गिरनार ॥ ॥ सु० ॥तोरण एकसो जाणीयेरे लाल, धजा दोय हजार ॥ सु० ॥ रा० ॥ ६ ॥पांचसे बावन पुतलीरे लाल अपछराने उणहिार ॥ सु० ॥ आदिनाथ दरशन देखीयेरे लाल, पोल चहुदीस चार ॥ सु० ॥ रा० ॥ ७ ॥ चौमुख दीपे देहरारे लाल, क्षण एक मेलो न जाय ॥ सु० ॥ जिम निरधन धन पामीयोरे लाल, जीव रहे लपटाय ॥ । सु० ॥ रा० ॥ ८ ॥ जिणवर गुण सायर भणेरे लाल, फ़ील रह्यो मन मीन ॥ सु० ॥ ते काईक धीमो नहीरे लाल, नयण हुवा लयलीन ॥ सु० ॥ रा० ॥ ९ ॥ देवांगना तिण देहरीरे लाल, तिणरो रंग पतंग ॥ सु० ॥ फाटे पिण फिटे नहीरे लाल, जिनवर संजिठरो रंग ॥ ॥ सु० ॥ रा० ॥ १० ॥ देखता नयण न ठरेरे लाल, भेटंतां सुख थाय ॥ सु० ॥ सुपनामे नवी विसरेरे लाल, श्री आदसरजीरा पाय ॥ सु० ॥ रा० ॥ ११ ॥ राणापूरारी महेमारे लाल, कहेतां न आवे पार ॥ सु० ॥जिण-

॥ अथ शत्रुंजाजीरो स्तवन लिख्यते ॥

श्रीरे शत्रुंजागिर भेटवा, मुज मन अधिक उमाहो ॥ ऋषभदेव पुजा करी, लिजो भवतणो लाहो ॥ श्रीरे सिद्धाचल भेटवा ॥ १ ॥ मणीमाहे सुरत ऋषभनी, निपाई अभिराम ॥ भवन करायो कनकमे, राख्यो भरतजी नाम ॥ श्री० ॥ २ ॥ पूरब निन्याणुं समासेरया, स्वामी वीर जिणंद ॥ राम पांडव मुक्ते गया, पाम्या परमानंद ॥ ॥ श्री० ॥ ३ ॥ नेम बिना तेवीस जिन, आया सिद्ध क्षेत्रे जाण ॥ शत्रुंजा समो तिरथ नहीं, बोल्या श्री सिमंदर वाण ॥ श्री० ॥ ४ ॥ पूरव पुण्य पसाउले, पुंडरीकगिर पायो ॥ कुंतिविजय हरषे करी, श्रीविमलाचल गायो ॥ श्री० ॥ ५ ॥

॥ अथ राणापुराजीरो स्तवन लिख्यते ॥

राणापुरो रळियामणोरे लाल, प्रथम तिर्थंकर देव ॥ सुखकारीरे ॥ हुं आयो उलट धरीरे लाल, संप्रत करवा सेव ॥ सुखकारीरे ॥ राणापु० ॥ १ ॥ नयण कमळरी पांखडीरे लाल, अथवा अमिय कचोल ॥ सु० ॥ सुरत दिठी जिनवर तणीरे लाल, मुज मन हरष किलोल ॥ सु० ॥ २ ॥ दरसण जोता हीरा जडियारे लाल, अधर प्रवालीनो रंग ॥ सुख० ॥ चांद सोने चंदनहारे लाल, तिलक बिराजीत भाल ॥ सु० ॥ रा० ॥ ३ ॥

चोवीस मंडप चहु दीसरे लाल, प्रतमा चार हजार ॥
॥ सु० ॥ त्रीलोक दीपक देहरोरे लाल, इण सम बडो
नहीं संसार ॥ सु० ॥ रा० ॥ ४ ॥ दिठी बोहोत्तर देह-
रीरे लाल, माहे अस्टापद मेर ॥ सु० ॥ सुयश दिठा
अति भलारे लाल, सुता ऊठ सबेर ॥ सु० ॥ रा० ॥
॥ ५ ॥ पंच तिरथ भलारे लाल, शत्रुंजा गिरनार ॥
॥ सु० ॥तोरण एकसो जाणीयेरे लाल, धजा दोय ह-
जार ॥ सु० ॥ रा० ॥ ६ ॥पांचसे बावन पुतलीरे लाल
अपछराने उणहार ॥ सु० ॥ आदिनाथ दरशन देखी-
योरे लाल, पोल चहुदीस चार ॥ सु० ॥ रा० ॥ ७ ॥
चौमुख दीपे देहरारे लाल, क्षण एक मेलो न जाय ॥ सु० ॥
जिम निरधन धन पामीयोरे लाल, जीव रहे लपटाय ॥
॥ सु० ॥ रा० ॥ ८ ॥ जिणवर गुण सायर भणेरे लाल,
फील रह्यो मन मीन ॥ सु० ॥ ते काईक धीमो नहींरे
लाल, नयण हुवा लयलीन ॥ सु० ॥ रा० ॥ ९ ॥ दे-
वांगना तिण देहरीरे लाल, तिणरो रंग पतंग ॥ सु० ॥
फाटे पिण फिटे नहीरे लाल, जिनवर संजिठरो रंग ॥
॥ सु० ॥ रा० ॥ १० ॥ देखता नयण न ठरेरे लाल,
भेटतां सुख थाय ॥ सु० ॥ सुपनामे नवी विसरेरे लाल,
श्री आदसरजीरा पाय ॥ सु० ॥ रा० ॥ ११ ॥ राणापू-
रारी महेमारे लाल, कहेतां न आवे पार ॥ सु० ॥जिण-

भेटंता जोणजोरे लाल, मेरु तेणे विस्तार ॥ सु० ॥ रा० ॥ ॥ १२ ॥ सांभळ साहेबा विनंतीरे लाल, एक करूं अर दास ॥ सु० ॥ जो सेव करे तुम तणीरे लाल, तो पूरो मन आस ॥ सु० ॥ रा० ॥ १३ ॥ कुवेरा सम मोटो कह्योरे लाल, मोटो देस मेवाड ॥ सु० ॥ मोटो तिरथ मंडाणीयोरे लाल, धन धनो पोरवाड ॥ सु० ॥ रा० ॥ ॥ १४ ॥ संमत सतरेसे पनरामेरे लाल, चैत्र पुनम सोमवार ॥ सु० ॥ जात्रा कीधी जिनवर तणीरे लाल, धन धन जय जयकार ॥ सु० ॥ रा० ॥ १५ ॥ तपगछ माहे दिपतारे लाल, श्री वीजे प्रभुराय ॥ सुख० ॥ नाभिनंदण गुण गावतारे लाल, कवी जणने सुख थाय ॥ सु० ॥ रा० ॥ १६ ॥ इति ॥

॥ अथ सती चंनणबालारी सझाय लिख्यते ॥

श्री दधिवाहन पुत्री जाणी, जिणरी माता धरणी राणी ॥ नणे गुणेने रुप रसाला, धन धन श्री चंदण बाळा ॥ १ ॥ अपछरा गुण जाणी इंद्रानी, तिणसु पिण रुप अधिको जाणी ॥ देही दिपे दिपक जिम कमला ॥ ॥ ध० ॥ २ ॥ चंपा लुंटीने सती वांदणा गई, जठे सेठ घनोए मोले लही ॥ जोवे जोर करमरा चाला ॥ ध० ॥ ॥ ३ ॥ मुल मस्तक मुंडीने दुःख दिनो, सती भोयरा माहे तेलो किनो, सेठ आनीने काढी ततकाला ॥ ध० ॥

॥ ४ ॥ जाई जुने बाकुला उडद्ना, कोई साध आवे-
तो देऊ नाव घणा ॥ जुख तृषाने दई सुखमाला ॥
॥ घ० ॥ ५ ॥ वीर जिणंद निजरा दिठा, सतीरे रोम
रोम लागे मिठा ॥ सामे जोय रही उजीयाला ॥ घ० ॥
॥ ६ ॥ तेरे बोले अधूरा जाणी, सतीरे आंख्या माहे
न दीसे पाणी ॥ वीर पाछा फिरगया ततकाला ॥घ०॥
॥ ७ ॥ में पूरब नव पापज करीया, वीर आया आंग-
ण पाछाजी फिरिया ॥ नेण नीर वहे जिम परनाला ॥
॥ घन० ॥ ८ ॥ श्री वीर जिणंद केवळ पाया, जठे स-
तीरे नणी देवता लाया ॥ संजम लेई छोडी जंजाला ॥
॥ धन० ॥ ९ ॥ सती बत्तीस हजारारी हुई गुरणी,
सती उतकृष्टी किधी करणी ॥ मेट्या मिथ्यातणारे
जाला ॥ घ० ॥ १० ॥ श्रीवीर जिणंद पारणो किधो,
जेठ देवता आय उछव किधो ॥ हात कंकण गल मोती-
री माला ॥ धन० ॥ ११ ॥ जठे देवता तणी दुंदूजी
बाजे, आकासा माही अंबर गाजे ॥ पंच द्रव्य उठा तिण
वेला ॥ धन० ॥ १२ ॥ पुज्य गुमानचंद प्रसादे जोडी, ज
पता तुटे करमारी कोडी ॥ रतनचंदजी ढाल जोडी र-
साला ॥ घन० ॥ १३ ॥ इति ॥

॥ अथ तिर्थमालाको स्तवन लिख्यते ॥

शत्रुंजे ऋषभ समोसरया, भला गुण भरियारे ॥ सि-

द्धा साधु अनंत, तिरथ ते नमुरे ॥ १ ॥ तीन कल्याणक तिहां थया, मुक्ति गयारे ॥ नेमिसर गिरनार, तिरथ ते नमुंरे ॥ २ ॥ समेत सिखर सुहामणो, रळियामणोरे॥ सिधा तिर्थंकर वीस ॥ तिरथ० ॥ ३ ॥ अस्टापदजी देहरो, शिर सेहरोरे ॥ भरत भरायो बिंब ॥ ति० ॥ ॥ ४ ॥ आबु चोमुख अतिभलो, त्रीभुवनतीलोरे ॥ विमळवंसी वस्तुपाल ॥ ति० ॥ ५ ॥ नगरी चंपा निरखीये, हीये हरखीएरे ॥ सिधा श्री वासुपूज्य ॥ ति० ॥ ॥ ६ ॥ पूरब दिशी पावापुरी, ऋद्धे भरीरे ॥ मुक्ति गया महावीर ॥ तिरथ० ॥ ७ ॥ जसलमेर जुहारीए, दुःख वारीयेरे ॥ अरिहंत बिंब अनेक, तिरथ ते नमुंरे ॥ ८ ॥ सेरीसो संखेसरो, पंचासरोरे ॥ फलुंदी मंडण पास ॥ ॥ ति० ॥ ९ ॥ बीकानेर वंदीए, चिरनंदीयरे ॥ अरिहंत देहरा आठ ॥ ति० ॥ १० ॥ अंतरीक आजाहरो, अमीझरोरे ॥ जीरावलो जगनाथ ॥ तिरथ० ॥ ११ ॥ नाडुळाई यादवो, गोडीसतवोरे ॥ श्री वीर काणा पार्श्व ॥ ॥ तिरथ० ॥ १२ ॥ नंदीसरना देहरा, बावनकीणारे ॥ रुचिक कुंडळ चार ॥ ति० ॥ १३ ॥ त्रिलोक दीपक देहरा, यात्रा करोरे ॥ राणापुरारी सहेज ॥ ति० ॥ १४ ॥ नवा नगरा देहरा, बावन्न झीणारे ॥ कराया राज भीस ॥ ति० ॥ १५ ॥ सास्वती असास्वती, प्रतिमा वतीरे॥

सरग मृत्यु पाताल ॥ ति० ॥ १६ ॥ तिरथ यात्रा फल तिहां, होजो मुज इहांरे ॥ समय सुंदर कहे एम ॥ति० ॥१७॥

॥ अथ सुबुधिनाथ स्तवन लिख्यते ॥

मुजरा साहीब मुजरा साहीब मेरारे ॥ साहीब सुबुधि जिणेश्वर स्वामी, चरण पखालुं तेरारे ॥ मु० ॥ १ ॥ केसर चंदन चरचुं अंगे, फूल चढाऊं सेरारे ॥ घंटा बजाऊं करूं आरती, देऊं प्रदक्षीना फेरारे ॥ मु० ॥ २ ॥ पंच शब्द वाजिंत्र बजाऊं, नृत्य करूं बहु तरारे ॥ रूप चंद गुण गावत हरषीत, नाम निरंजन तेरारे ॥मु०॥३॥

॥ अथ चित्त संभूतको स्तवन लिख्यते ॥

चित्त कहे ब्रम्हरायने, कबु दिलमाहे आणोहो ॥ पूरब भवरी प्रीतडी, तुमे मूल न जाणोहो ॥ बंधव बोल मानोहो ॥ १ ॥ कतवारीरा सुत ज्युं, सांधो दे आणोहो॥ जाती समरण ग्यानथी, पूरब भव जाणोहो ॥ बं० ॥२॥ देस दसायण राजा घरे, पेहले भव दासोहो ॥ बीजे भव कालिंजरे, थया मृग बन बासोहो ॥ बं० ॥ ३ ॥ तीजे भव गंगा तटे, आपे हंसला हुताहो ॥ चौथे भव चंडालरे, घर जन्म्या पुता हो ॥ बं० ॥ ४ ॥ चित्त संभूत दोनु जिणा, गुण बहुला पायाहो ॥ सरणे आया आपणे, तिण पिंडत पढायाहो ॥ बं० ॥ ५ ॥ राजा नगरीथी काढीया, आया मरणा मंडीयाहो ॥ बन माहे गुरु उपदे-

शथी, आपां घर छंडीयाहो ॥ वं० ॥ ६ ॥ संजम ले तपशा करी, लब्ध धारी हुताहो ॥ गांवा नगरा विचरंता हत्तीनापूर पहुंताहो ॥ वं० ॥ ७ ॥ निमुच ब्राम्हण आलव्या, नगरीथी काढाव्याहो ॥ कोप चढ्या बेहु जिणा, संथारा ठायाहो ॥ वं० ॥ ८ ॥ धुवो थें कीधो लब्धथी, नगरी भय पाया हो ॥ चक्रवार्ति निज परिवारसुं, आवि तुरत्त खमाव्याहो ॥ वं० ॥ ९ ॥ रत्नाराणी रायनी, आवि सिस नमायोहे ॥ पग पुंज्या केसा थकी, थांर मन भायोहो ॥ वं ॥ १० ॥ नियाणो तुमे कियो, तपनो फल हारयोहो ॥ म्हे थांने वंधन वरजियो, तुमे नाही विच्यारयोहो ॥ वं० ॥ ११ ॥ ललनी गुलनी विमानमे, भव पाचमे थयाहो ॥ तुमे तिहांथी चवी करी, कंपीलापुर आयाहो ॥ वं० ॥ १२ ॥ हमे तिहांथी चवी करी, गाथापती थयाहो ॥ संजमभार लेई करी, तोसुं मिलणने आयाहो ॥ वं० ॥ १३ चक्रवार्ति पदवी थें लिवी, ऋद्धि सगळी पाईहो ॥ किधो सोई पामिया, हिवे कमीयन काई हो ॥ वं० ॥ १४ ॥ समरथ पदवी पामिया, हिवे जनम सुधारोहो ॥ संसारना सुख कारिमा, विखया रस निवारोहो ॥ वं० ॥ १५ ॥ राय कहे सुणो साधुजी, कनु आर ?तावोहो ॥ आ ऋद्धि तो छंडे नहीं, पछे थें पिस्तासोहो ॥ वं० ॥ १६ ॥ थें आया म्हारा राजमे, नरभव

सुख मानोहो ॥ साध पणामाही छे कीसो, नित मांगने खाणोहो ॥ बं० ॥ १७ ॥ चित्त कहे सुणो रायजी, इसडी किम जाणेहो ॥ म्हे ऋद्धि तो छोडी घणी, गिणती कुण आणेहो ॥ बं० ॥ १८ ॥ हुं आयो थाने केणने, आ ऋद्धि तो तुमे त्यागोहो ॥ वैरागे मन वालने, धर्म मारग लागोहो ॥ बं० ॥ १९ ॥ भिन्न भिन्न भाव कह्या घणा, नही आवे वैरागेहो ॥ भारी करमा जीवडा, ते किणवीद जागेहो ॥ बं० ॥ २० ॥ नियानो तुमे कियो, षट खंडज केराहो ॥ इण करणीसुं जाणजो, थांरा नरके डेराहो ॥ बं० ॥ २१ ॥ पांचु भव भेळा किया, आपे दोनुं भाईहो ॥ हिवे मिळणो छे दोहिलो, जिम परवत राई हो ॥ बं० ॥ २२ ॥ ब्रम्हदत्त पहुंतो नरक सप्तमी, चित्त मुक्ति मझारीहो ॥ करजोडी कवीयण कहे, आवागमन निवारी हो ॥ बं० ॥ २३ ॥

॥ अथ म्रघा पुत्रको स्तवन लिख्यते ॥

सुगरीव नगर सुहामणोजी, राजा बळभद्र नाम ॥ तस घर राणी म्रघावतीजी, तस नंदन गुणधाम ॥ ए माता खीण लाखीणीरे जाय ॥ १ ॥ एक दिन बैठा गोखडेजी, राणयारे परिवार ॥ तिस दाजेने रवी तपेजी, हिवे दीठा अणगार ॥ ए माता० ॥ २ ॥ मुनि देखि भव सांभल्योजी, मन बसियोरे वैराग ॥ हरष धराने

उठीयाजी, लागा माताजीरे पाय ॥ ए जननी अनुमत दे मोरी माय ॥ ३ ॥ तुं सुखमाळ सुहामणोजी, भोगवो संसारना भोग ॥ यौवन वय पाछी पडे जब, आदर-जो तुमे जोग ॥ रे जाया तुजविन घडीरे छमास ॥ ॥ ४ ॥ पाव पलकरी खबर नही ए माय, करे काळ-कोजी साज ॥ काळ अजाण्यो झडपडेजी

लागसीजी, उनाळे लूंरे वाय ॥ चोमासे मेला कापडाजी, ए दुःख सह्योह न जाय ॥ रे जाया० ॥ १२ ॥ वनमे छे एक मृगलोजी, कुणकरे उणरिज सार ॥ मृगनी परे विचरसुंजी, एकलडो अणगार ॥ ए माता० ॥ १३ ॥ मात वचन ले निसरयाजी, अवा पुत्र कुमार ॥ पंच महाव्रत आदरयाजी, लिधो संजम भार ॥ ए माता० ॥ ॥ १४ ॥ एक मासनी सलेखनाजी, उपनो केवळग्यान ॥ कर्म खपाय मुक्ते गयाजी, ज्यांरो लीजे नित प्रत नाम ॥ ए माता० ॥ १५ ॥

॥ अथ पांचमां आराको स्तवन लिख्यते ॥

पहिले पद अरिहंत जाणी, ज्यांरो भजन करो भवियण प्राणी ॥ ज्यांरा नामथकी जयजयकारो, पुरो सुख नही ओ पांचमे आरो ॥ १ ॥ हिवे जीव पचेरे घणा, कोई पार नहीरे दुःख तणा ॥ तेरे तिणगा लागी रह्या लारो ॥ पु० ॥ २ ॥ नितरो नित गावडे जावे, वलि माथे भार उठाई लावे ॥ नित नित पेट भरी जिवारो ॥ पु० ॥ ३ ॥ देस विदेसामे नित भमे, वली आलस सेती दिन गमे ॥ वलि आमीने सामी ऊडपा मारे ॥ पु० ॥ ४ ॥ किणहीकने वणिज माही तोटो, इम जाणीने दुःख लागो मोटो ॥ वले रात दिवस छलवल पाडे ॥ पु० ॥ ५ ॥ किणने वणिजमे नफोरे घणो, पीण

उठीयाजी, लागा माताजीरे पाय ॥ ए जननी अनुमत दे मोरी माय ॥ ३ ॥ तुं सुखमाळ सुहामणोजी, भोगवो संसारना भोग ॥ यौवन वय पाछी पडे जब, आदर-जो तुमे जोग ॥ रे जाया तुजविन घडीरे छमास ॥ ॥ ४ ॥ पाव पलकरी खबर नही ए माय, करे काळ-कोजी साज ॥ काळ अजाण्यो झडपडेजी, ज्युं तितर-पर बाज ॥ ए माता खिण लाखीणीरे जाय ॥ ५ ॥ रत्न जडीत घर आंगणोजी, तुं सुंदर अवतार ॥ मोटा कुलनी उपनीजी, कांई छोडो निरधार ॥ रे जाया ॥ ॥ तु० ॥ ६ ॥ वादी गरवादी रचिये ए माय, खिणमे खेरुज थाय ॥ ज्युं संसारनी संप्रदाजी, देखतडां विल जाय ॥ ए माता० ॥ ७ ॥ पिलंग पथरणे पोढणोजी, तुं भोगीरे रसाळ ॥ कनक कचोळे जिमणोजी, कांचल-डीमे आहार ॥ रे जाया ॥ तु० ॥ ८ ॥ सायर जळ पीया घणा ए माय, चुग्या मातारा ए थान ॥ तृप्त न हुवो जीवडोजी, इधक अरोग्या धान ॥ ए माता ॥ खी० ॥ ॥ ९ ॥ चारित्र छे जाया दोहिलोजी, चारित्र खांडानी धार ॥ विन अपराधे झुंजणोजी ॥ ओखद नहये छि-गार ॥ रे जाया ॥ तु० ॥ १० ॥ चारित्र छे माता मो-हालोजी, चारित्र सुखनीजी खान ॥ चवदेई राज लोक-नाजी, फेरा टाळणहार ॥ ए माता० ॥ ११ ॥ मिथ्याळसी

लागसीजी, उनाळे लूंरे वाय ॥ चोमासे मेला कापडाजी, ए दुःख सह्योह न जाय ॥ रे जाया० ॥ १२ ॥ वनमे छे एक मृगलोजी, कुणकरे उणरिज सार ॥ मृगनी परे विचरसुंजी, एकलडो अणगर ॥ ए माता० ॥ १३ ॥ मात वचन ले निसरयाजी, अवा पुत्र कुमार ॥ पंच महाव्रत आदरयाजी, लिधो संजम भार ॥ ए माता० ॥ ॥ १४ ॥ एक मासनी सलेखनाजी, उपनो केवळग्यान ॥ कर्म खपाय मुक्ते गयाजी, ज्यांरो लीजे नित प्रत नाम ॥ ए माता० ॥ १५ ॥

॥ अथ पांचमां आराको स्तवन लिख्यते ॥

पहिले पद अरिहंत जाणी, ज्यांरो भजन करो भवियण प्राणी ॥ ज्यांरा नामथकी जयजयकारो, पुरो सुख नही ओ पांचमे आरो ॥ १ ॥ हिये जीव पचेरे घणा, कोई पार नहीरे दुःख तणा ॥ तेरे तिणगा लागी रह्या लारो ॥ पु० ॥ २ ॥ नितरो नित गावडे जावे, वलि माथे भार उठाई लावे ॥ नित नित पेट भरी जिवारो ॥ पु० ॥ ३ ॥ देस विदेसामे नित भमे, वली आलस सेती दिन गमे ॥ वलि आमीने सामी ऊडपा मारे ॥ पु० ॥ ४ ॥ किणहीकने वणिज माही तोटो, इम जाणीने दुःख लागो मोटो ॥ वले रात दिवस छलवल पाडे ॥ पु० ॥ ५ ॥ किणने वणिजमे नफोरे घणो, पीण

सोच लाग्योरे पुत्र तणो ॥ पुत्र हुसीतो नाम रेसी लारे
॥ पु० ॥ ६ ॥ पुत्र तणो तो सुख फलीयो, पीण पा-
डोसी खोटो मिलीयो ॥ उलणाएत लागो लारे ॥ पु० ॥
॥ ७ ॥ मायडी पुत्र जायारे घणा, नारी आया पछे जु-
दारे हुवा ॥ एक एकरे कोई नही सारो ॥ पु० ॥ ८ ॥
पाडोसीनी द्रिष्टी निकी, पीण घरमे नारी काली किकी
॥ वा रात दिवस छाती बाले ॥ पु० ॥ ९ ॥ हिवे नारी
जुगता पुण्य जोगे, पीण देहीने आण घेर्यो रोग ॥
फोडा फुणगलाने छलबल पाडे ॥ पु० ॥ १० ॥ देहीमे
सर्व सातारे पाई, पीण घरमे पुत्री घणीरे जाई ॥ तिणरी
तो चिंता घणी साले ॥ पु० ॥ ११ ॥ संसारमे छे दुःख
घणा, कोई राजा कालने धन तणा ॥ एक एकरे लागे
लारो ॥ पु० ॥ १२ ॥ एहवो जाणीने धर्म करो, वली
समतारस मन माहे धरो ॥ पुज जेमलजी कहे ए सुख
सारो ॥ पु० ॥ १३ ॥

॥ अथ नव घाटीको स्तवन लिख्यते ॥

नव घाटीमाहे भटकत आयो, पाम्यो नरभव सार ॥
जेहने वंछे देवता, जीवा ते किम जावो हार ॥ ते किम जावो
हार, जीवाजी ते किम जावो हार ॥ कुलवंतो मानव भव
पायो ते किम जावो हार ॥ १ ॥ धन दोलत रिद्ध भं-
पूरा पाई, पाम्यो जोग रसाल ॥ मोहो माया माहे फु

रह्यो, जीवा नही लिवी सुरत संभाळ ॥ नही लिवी सुरत संभाळ, जीवाजी नही लिवी सुरत संभाळ ॥ दु० ॥ ॥ २ ॥ काया तो थांरी कारमी दिसे, दिसे जिन धर्म सार ॥ आवुखो जाता वार न लागे, चेतो किवुनी गिवार ॥ चेतो किवुनी गिवार, जीवाजी चेतो किवुनी गिवार ॥ दु० ॥ ३ ॥ यौवन वय माहे धंदो लागो, लागो हे रमणीरे लार ॥ धन कमायने दोलत जोडी, नही किनो धर्म लिगार ॥ नही किनो धर्म लिगार, जीवाजी नही किनो धर्म लिगार ॥ दु० ॥ ४ ॥ जरा आवेने यौवन जावे, जावे इंद्रिया विकार ॥ धर्म किया बिन हात घसोला, परभव खासो मार ॥ परभव खासो मार, जीवाजी परभव खासो मार दु० ॥ ५ ॥ हातामे कडाने कानामे मोती, गेल सोवनकी माल ॥ धर्म किया बिन एह जीवाजी, अभरणछे सहुभार ॥ अभरणछे सहु भार जीवाजी, अभरणछे सहुभार ॥ दु० ॥ ६ ॥ ए जग है सब स्वारथ केरा, तेरो नहीरे लिगार ॥ बारबार सतगुरु समजावे, ल्यो तुमे संजम भार ॥ ल्यो तुमे संजम भार, जीवाजी ल्यो तुमे संजम भार ॥ दु० ॥ ॥ ७ ॥ संजम लेईने कर्म खपावो, पामो केवळ ग्यान ॥ निरमळ हुयने मोक्ष सिधावो, आछे साचो ग्यान ॥ आछे साचो ग्यान, जीवाजी आछे साचो ग्यान ॥ दु० ॥

॥ ८ ॥ संमत अठोरे ने वरस गुणयाशी, हरकेनमिच जी उल्लास ॥ चेत वद सातम सायपुरमे, किनो ग्यान प्रकाश ॥ किनो ग्यान प्रकाश, जिवाजी किनो ग्यान प्रकाश ॥ दुलभतो० ॥ ९ ॥ इति ॥

॥ अथ विजेसेठ विजया सेठाणीरो स्तवन लिख्यते ॥

शिल तणीरे महीमा सांभल, सुमता चित्तलाई ॥ एक चित्त आदरया जीवरो, पाप परो जोई ॥ १ ॥ करे ज्याकुं कमी नही काई ॥ चित्त चोखे मन शिल आदरयो, भर जोवन माही ॥ ए आंकणी ॥ कछ देस कसुंबी नगरी, दिखणदेस माही ॥ धरम ध्यान अधकेरो सोभे, भरत खेत्र माही ॥ करे० ॥ चित्त० ॥ २ ॥ पुण्य जोगे ज्यांरे माहो माहे, हुई सगपण सगाई ब्याव थयोने प्रितम पुठे, सुंदर सेजाई ॥ करे० ॥ ३ ॥ दे खने तो प्रितम बोले, सुंदर भले आई ॥ हिवे तो म्हारे काम नहीवे, फिर पाछी जाई ॥ करे० ॥ ४ ॥ कृष्ण पक्षरो नेम लियोछे, कंवर पणा माही ॥ तिन दिवस उने बाकी रह्यावे, पिव बतलाई ॥ करे० ॥ ५ ॥ वचन प्रितमरा सांभल विजया, तनमन सुखदानी ॥ मो सरिखो कंतो मिलियो, तुं क्युं बिलखाणी ॥ करे० ॥ ६ ॥ हिवे तो म्हारे शुक्ल पक्षरो नेम लियोछे, सुकणीपे जाई ॥ हिवे तो म्हारे काम नहीछे, जाव जीव ताई ॥ करे० ॥ ७ ॥ म्हारे

पिणरी आस हुती, रही मन माही ॥ थेंतो कंताजी दु- जी परणो, सुख बिलसो चित्तलाई ॥ करे० ॥ ८ ॥ तो सरखी सती छोडकर, दूजी कुण लाई ॥ रतन छोडकर पल्ले पत्थर, कुण बांधे भाई ॥ करे० ॥ ९ ॥ कामधेनु थांरे आंगण धुजी, कमी नहीं काई ॥ आकडने तो सु- रख बांधकर, धका लात खाई ॥ करे० ॥ १० ॥ बोले प्रितम सुणहो सुंदर, तुं मुज घर आई ॥ जाव जीवरा त्यागज कीधा, घणी खीर खाई ॥ करे० ॥ ११ ॥ बोले सुं दर सुणहो प्रितम, करडा मात तात भाई ॥ आपणे तो घणा खीजसी, सुणसी सुणपाई ॥ करे० ॥ १२ ॥ बोले प्रितम सुनहो सुंदर, तुं क्युं बिसमाई ॥ मात तात सांभलीया पिछे, चारित्रीयो थाई ॥ करे० ॥ १३ ॥ श्रा वक धर्म साचो मन पाले, चित्तमे चतुराई ॥ दान दया हिरदासुं चाले, दिन दिन अधिकाई ॥ करे० ॥ १४ ॥ एकण अंतेउर बेठे सामे, चारित्रिया थाई ॥ एकण से- ज्या दोनुं पोढे, जाणे बेन भाई ॥ क० ॥ १५ ॥ सामा यिक पडिकमणो करतां, सुख माहे दिन जाई ॥ बारे बरस बीतिया पिछे बात, सब नगरीमे हूई चाई ॥करे०॥ ॥ १६ ॥ विमल केवली आप बखाणे, जाणे दिल आई॥ देखणने सब नगरी आई, हीयडे हरख पाई ॥ क० ॥ ॥ १७ ॥ बिजियानेतो तिजीया मिली, कुण करे भाई॥

घन घन सती जीतब थारो, उदे भले आई ॥ क० ॥ ॥ १८ ॥ मात तात सांभलीया पीछे, खिजीया घर माही ॥ मैंतो पोतारी बाट जोवता, पुछा वेद भोई ॥ ॥ क० ॥ १९ ॥ शिलवंतारा गुण अधकेरा, टुक एकत्र नाई ॥ रीख चोथमलजी इम कहेसरे, सुणो सेन भाई ॥ करे० ॥ २० ॥

॥ अथ तिर्थंकरजीरा परिवार स्तवन लिख्यते ॥

राजा शर्णारो कडुंवो घणोजी, दिपती कवरारी जोड॥ संसार सगपण जाणने, काचा सुत ज्युं नाख्यो तोड ॥ ॥ १ ॥ जिनेसर मोहोणीजी, आपणे दिन दिन हुं ग्या न चिंतुजी ॥ ए आंकणी ॥ ऋषभ देवजीरे बेट्या दोय, भरतादिक सो पूत ॥ सगळाई संजम आदरया, प्रभु कीनो मुक्तरो सूत ॥ जिने० ॥ २ ॥ अजीत नाथजीरे बेटो नहीं, सेजाई टळगयो पाप ॥ संसार सगपण जाणने, प्रभुजी नही आणयो मनमे संताप ॥ जिने० ॥ ॥ ३ ॥ संभव अभिनंदन सुमतीजी, तीनारे तीन तीन पूत ॥ पद्मप्रभुजीरे तेरे बेटा, जिके भारी घरा सूत॥ ॥ जिने० ॥ ४ ॥ सुपार्श्वनाथजीरे मंतरे बेटा, चंद्रा-प्रभुजीरा दस आठ ॥ उगणीस बेटा सुबुद्धीनाथजीरे, जिके करता मिल्या चिलापात ॥ जि० ॥ ५ ॥ मितल नाथजीरे चार दोय, श्रीहंसजीके निन्याणु नया पूत ॥

विमलनाथजी कंवरा रह्या, संजम ले धारया कर्मासु जुध ॥ जि० ॥ ६ ॥ अठयायशी बेटा अनंतनाथजीरे, धरमनाथजीरे उगणीस ॥ दोड क्रोड बेटा संतनाथजीरे, लागी जीग जोत जगीस ॥ जि० ॥ ७ ॥ दोड क्रोड कुंथुनाथजीरे बेटा, सवा क्रोड अरिहंत ॥ मल्लिनाथजी कुवारा रह्या, बाल ब्रह्मचारी ज्यारे लार ॥ जि० ॥ ८ ॥ उगणीस बेटा मुनिसुव्रतजीरे, नेमिनाथजी रह्या कंवार ॥ वलि नेमनाथजी बालब्रह्मचारी, तोरण जाय छोडी राजुल नार ॥ जि० ॥ ९ ॥ पार्श्वनाथजीरे बेटो नहीरे, महावीरजीरे बेटी एक ॥ प्रभुजी संजम आदरया, मुक्त नगरमे दिवी टेक ॥ जि० ॥ १० ॥ ए चोविसीनो परिवार सवाचार क्रोड, वलि चारसोने सात ॥ सतरा जिनेरे बेटा हुवा, तिनुं बेटयारी चाली वात ॥ जि० ॥ ११ ॥ अजीत विमल मल्लीनाथजी, नमि नेमजी पार्श्वनाथ जसवंत ॥ सतवादी हुवा श्री महावीरजी, ज्यांरे नही बेटारो फंद ॥ जि० ॥ १२ ॥ संसार सगपण जाणने, भाई भाई मनमे नही आण ॥ मुक्तरा ध्यानी हुवा, ज्यांरा श्रावक कियाहे बखाण ॥ जि० ॥ १३ ॥ पालीमे पानमल वली हर्ष रिखजीरी जोड ॥ रिख सुखलालजीने विनवुं, ते सगळा बेटाने दिनो छोड ॥ जि० ॥ १४ ॥

॥ अथ षट द्रव्यनी सझाय लिख्यते

षट द्रव्य ज्यामे कह्या जिन जिन, आगम सुणतहे वखाणए ॥ पंचास्तिकाया नव पदारथ, पांच भाख्या ग्यानए ॥ १ ॥ चारित्र तेरा कह्या जिनवर, ग्यान दर्शन प्रधानए ॥ जे शास्त्र नित सुणे भविपण, आण सुध मन ध्यानए ॥ २ ॥ चोवीस तीर्थंकर लोक माही, तरण तारण जिहाजए ॥ नव वासुदेव नव प्रति वासुदेव, बारे चक्रवर्ति धारए ॥ ३ ॥ बलदेव नव सरव हुवा त्रेसट, घणा गुणारी खाणए ॥ च्यार देसना दिवी जिनवर, कियो पर उपगारए ॥ ४ ॥ पांच अनुव्रत च्यार सिख्या, तिन गुणो व्रत धारए ॥ ए संवर जिनवर भाख्या, दया धर्म नित ध्यानए ॥ ५ ॥ और कहां लग करूं वर्णन, तिन लोक प्रमाणए ॥ सुणत पाप विलाय जावे, थाये पद निर्वाणए ॥ ६ ॥ देव विमानीक माहे कही, पदवी पंच प्रधानए ॥ जे शास्त्र नित सुणे भविपण, आण सुध मन ध्यानए ॥ ७ ॥

॥ अथ पावापुरीको स्तवन लिख्यते ॥

पावापुरी माहे वीर जिणेसर, चालो वांदणा जावां ॥ ए टेर ॥ दिलरतन प्रभू दर्शन, आगम आणंद उपावां ॥ परमपूज्य पुरुषोत्तम पेखी, पातिक दूर पलावां ॥ पा० ॥ १ ॥ न्हाय धोय पेहर धोतीयां, वलि सुचि मंजराणावा ॥ पा० ॥ गुरु चंदण मृगमदघोली, प्रभु जीनी अंगिया रचावां ॥ पा० ॥

॥ २ ॥ सतरे भेद पूजा अति सुंदर, करके सुकृत कमावा ॥ कंचन थाल भरी मुक्ताफल, विणयसुं प्रभुने वधावा ॥ पावा० ॥ ३ ॥ संत उद्धारण जग साधारण, ध्यान अहो निस ध्यावा ॥ श्री जिनचंद सदा सुखकारी, जिन चरणे चितलावा पावा० ॥ ४ ॥

॥ अथ धन्नाजीरी सझाय लिख्यते ॥

धन्नाजी रिख मन चिंतवे, तप करतां तुटी हमतणी कायके ॥ श्री वीर जिनंदने पुछने, आगयाले संथारो दियो ठायके ॥ १ ॥ धन करणी हो धनराजरी ॥ ए आंकणी ॥ पह उठीने वांद्या श्री वीरने, श्रीजी आग्या दिवी फुरमायके ॥ विमलगिरी थेवर संगे, चाल्या समसथ साध खमायके ॥ धन० ॥ २ ॥ ठायो संथारो एक मासनो, थेवर आया प्रभुजीरे पासके ॥ भंडउपगरण जिन वीरने, गौतम पुछे बे कर जोडके ॥ ध० ॥ ३ ॥ तप तपीया बहु आंकरा, कहो स्वामी बासो किहां लिधके ॥ सागर तेत्रीसारे आउखो, नव महिनामे सर्वारथसिद्धके ॥ ध० ॥ ४ ॥ महाविदेह खेत्रमाहे सिद्ध हूशी, विस्तार नवमा अंगरे माह्यके ॥ शिव सुख साध पदवी लही, असकरणजी मुनी गुण गायके ॥ ध० ॥ ॥ ५ ॥ संमत अठारे बरस गुणसटे, बेसाख वद पक्षरे माह्यके ॥ विसलपुरमे गुण गाइया, पुज्ज रायचंदजीरे प्र-

सादके ॥ ध० ॥ ६ ॥ ओछोजी इधको में कह्यो, तो मुज मिछामी दुकडं होयके ॥ बुद्धि अनुसारे गुण गाईया, सूत्रनो सार जोयके ॥ ध० ॥ ७ ॥

॥ अथ ऋषभदेवजीरो पारणो लिख्यते ॥

घडा एसमो आठ, सबी मन रस भरिया निको ॥ उलट भावसुं दान वेहरायो, मांड दियो बूको ॥ १ ॥ ए मारी रस सेलडिया, आद जिणेसर कीधो पारणो ए आंकणी ॥ देव दुदुंभी वाज रहिहै, सोनईयारी बिरखा॥ बारे माससुं कियो पारणो, गई भुकने तिरखा ॥ ए मारी० ॥ २ ॥ रिद्ध वृद्धने मनो कामना, घर घर मंगलाचार ॥ दुनीया हरष वधामणाज कांई, आखा तीज तिवार ॥ ए मा० ॥ ३ ॥ चिंता चूरण विघ्न निवारण, पूरो मनकी आस ॥ सेवक कहे म्हारी आरज सुणजो, ऋषभ देव महाराज ॥ ए मा० ॥ ४ ॥ दान शिगल तप भावनाज कांई शिवपुर मारग चार ॥ कर्म खपाय मुक्ते गयाज पहो, वरत्यो जय जयकार ॥ ए मा० ॥५॥

॥ अथ पार्श्वनाथ जिन स्तवन लिख्यते ॥

जय बोलो पार्श्व जिनंसरकी ॥ जय० ॥ ए टेर ॥ मस्तक मुगट सोहे मनमोहन, आंगिया सोहे केसरकी ॥ त्रिभुवन जोत असंख्य तनकी, शाम घटा जैसे जलधरकी ॥ जय० ॥ १ ॥ कमठ उठाय साथ निस बादल,

जीत करी अ णे घरकी ॥ बालपणामे अद्भुत ग्यानी, करुणा आणी विषधरकी ॥ जय० ॥ २ ॥ आठ कर्म दल सबल खपायो, श्रेण चढे जे शिवपुरकी ॥ कहे जिनचंद मेरा प्रभु पारस, जैशी छाया सुरतरुकी ॥ ॥ जय० ॥ ३ ॥ इति ॥

॥ अथ श्रावकने उपदेश स्तवन लिख्यते ॥

पूरब सुकृत पुण्य करीने, मानवरो जब पाया ॥ आरज क्षेत्रने कुल उत्तम छे, वली निरोगी काया॥१॥ अब थांने जोग मिलीयोछे, थें ल्यो जिनवरजीरो नाम ॥ सुग्यानी जोग मिलियोछे ॥ ए आंकणी ॥ पुरी इंद्रिया लांबो आउखो, वली साधकी सेवा ॥ सुणवा जोग मिल्योरे प्राणी, वाणी अमृत मेवा ॥ अब० ॥ २ ॥ आठ बोलरा ठाणा मिलीया, नही आई सरधा सेंठी ॥ कुगुरु कुदेव तणी कर संगत, कुबुद्ध हियामां पेठी ॥ अब० ॥ ॥ ३ ॥ आ देही थांरी जसमज होसी, कांई चंणनसुं चरची ॥ दान शील तप भावना भावजो, लारे लिजो खरची अब० ॥ ४ ॥ चार पोहरका लेणा देणा, चार पोहोरका धाटा ॥ आठ पोहोर जब बितगया, तब आया मुदलमे तोटा ॥ अब० ॥ ५ ॥ विसा तिसा भले पचासा, लगा निसाणा नेडा ॥ करना होयतो करले प्राणी, हुवा बडा अंधेरा ॥ अब० ॥ ६ ॥ सात दिवस

तुं धंदो करतो, जिनजीरो नांव न लेतो ॥ तेरा सिग र काल भमेछे, वेंत्र नगारो देतो ॥ अ० ॥ ७ ॥ मात पीता भाई सूत बंधव, हुवा स्वारथी भेळा ॥ दिन चार देखतां जासी, जिम हटवाडा मेळा ॥ अ० ॥ ८ ॥ साच भुठ कर जगने ठगिया, माल पराया खाया ॥ अणचिंतवीयो आयो आउखो, धरी रही ए सब माया॥ ॥ अ० ॥ ९ ॥ साचा सदगुरु कदे न सिमरया, जे सिमरया जे खोटा ॥ आद अनादी फिरयो रुलतो, भया जंगलमे गोटा ॥ अ० ॥ १० ॥ माया ममता सबी मेटकर, जिन धरम करवा ढूको ॥ कहे साधुजी सुणो भविक जीव, इण अवसर तुम मत चूको ॥ अ० ॥ ११ ॥ सतगुरु सिख हीयामे धारो, कुबुद्ध कुमत निवारो ॥ वारवार सतगुरु समजावे, काया कारज सारो ॥ अव०॥ ॥ १२ ॥ करो सामायिक पोसा पडिकमणा, रहो ममगतमें मैठा ॥ दिन दिन चलना नेडा आया, कीसी भरोसे बैठा ॥ अव० ॥ १३ ॥ दान धरम थे कदे नही कीनो, मन ममता नही त्यागी ॥ आउखा जाता वार न लागे, जिम अंजलीमे पाणी ॥ अव० ॥ ॥ १४ ॥ जीव वंछे जीवणो वंछे मरणो न वंछे कोय ॥ जीव जीवाने हणता थकां, मुक्त न पहुंतां कोय ॥ ॥ अव० ॥ १५ ॥ इति ॥

॥ अथ रिखबनाथजीरो स्तवन लिख्यते ॥

मुरत मोहन वेलडी, सुरत सुखनाजी वास ॥ जो आवे तुम सरणेजी, तेहनी पुरवो आस ॥ १ ॥ रिखब जिन सांभलो, ए मेरी अरदास ॥ ए आंकणी ॥ जैशी करणी थें करीजी, तैसी म्हासुं नवी होय ॥ मनमाने जिम राखजोजी, शरणे आयोछुं तोय ॥ रि० ॥ २ ॥ नेहे अछे मुज तुमसुंजी, जैसे रंग मंजीठ ॥ ऐसोही प्रभु राखजोजी, मत दिजो मुज पीठ ॥ रि० ॥ ३ ॥ राग धेष मेटिया अछेजी, प्रीत घणी बन बाज ॥ अविचल पदवी आपसोजी, मोठा छो जिनराज ॥ रि० ॥ ४ ॥ आशाछे मुज मोटकीजी, शरणे आयो राज ॥ जो मुजने तारो नहीजी, तो कीम सरसे मुज काज ॥ रि० ॥ ५ ॥ अवगुण भरिया मानवीजी, आयो सरणे राज ॥ अवतो तारया विणजी, प्रभु वाये घरकी लाज ॥ रि० ॥ ६ ॥ अवगुण मुजमे छे घणाजी, गुण थोडा सुविवेक ॥ तुमे सरणे कृपानाथजी, राखजो मुज टेक ॥ रि० ॥ ७ ॥ देव घणा में देखियाजी, रामकृष्ण मुरार ॥ तुम दरिशन मन मोहियोजी, भव सायरथी तार ॥ रि० ॥ ८ ॥ नाभिरायना नंदलाजी, मोरादेवी तुझ माय ॥ हर्षत गुणसागर सुरिजी, वंदे तेहना पाय ॥ रि० ॥ ९ ॥

॥ अथ इग्यारे गणधरको स्तवन लिख्यते ॥

श्री इंद्रभुतीजीरो लीजे नाम, तो मन वंछीत सीझे काम ॥ मोटा लब्ध तणा भंडार, वंदु इग्यारे गणधार ॥ १ ॥ अागनभुती गौतमजीरा भाई, विरजीने दिठा सभता आई ॥ ऋद्धि त्याग लियो संजम भार ॥ वं० ॥ ॥ २ ॥ वायभुती मोटा मुनिराय, ए तीनुंइ सग्गा भाई॥ पांच पांचसे निकल्या लार ॥ वं० ॥ ३ ॥ विगतसामी जी चोथा जाण, भजन किया होय अामर विमाण ॥ देव लोक सुखरा झणकार ॥ वं० ॥ ४ ॥ स्वामी सुदरमा वीरजीरे पाट, जनम मरण सेवगरा काट ॥ मुजने आप तणो आधार ॥ वं० ॥ ५ ॥ मंडी पुत्रने मोरीज पूत मुक्त जावणरा किधा सूत ॥ त्रिवीध त्यागा पाप अठार ॥ वं० ॥ ६ ॥ अकंपितने अचलभ्राता, वीरजीने वचने रह्या रता ॥ चवदे पूरबना भंडार ॥ वं० ॥ ७ ॥ मेतारजने श्रीप्रभाम, मोक्ष नगरमे किधो वास ॥ जपता हुवे जयजयकार ॥ वं० ॥ ८ ॥ ए इग्यारे ब्राम्हण जात, चम्मालीसे निकल्या साथ ॥ ज्यां कर्मांनो खेवोपार ॥ वं० ॥ ९ ॥ इण नामे मह आसा फळे, दोषी दुसमण दूर टळे ॥ रिद्धसिद्ध पामे सुखसार ॥ वं० ॥ १० ॥ इण नामे सब न्हासे पाप, नितरो जपीये जगदीश जाप ॥ चित्त चोखे हीरदामे धार ॥ वं० ॥ ११ ॥ संमत अठारे तयालीसे जाण, पूज जेमलजीरी सकल वाण ॥ सौ

मासे स्तवन कियो पिपाड ॥ वं० ॥ १२ ॥ आसाड सुद सातमरे दीन, गणधरजीने गायो इक मन ॥ आसकर णजी भणे अणगार ॥ वं० ॥ १३ ॥

॥ अथ पंच तीर्थनी चैत्य वंदना लिख्यते ॥

धूर सिवरुं श्री आदिदेव, विमळाचळ मंडण ॥ नाःभीराय कुल केसरी, मोरा देवी नंदण ॥ गिरणार गिरवो वंदसु, सामी नेम कुमार ॥ बालपणे चारित्र लियो, तारी राजुल नार ॥ बंमणवारे वीर जिणंद, मन वंछत पूरे ॥ साइणडाइण भूत प्रेत, तेहना मद चुरे ॥ श्री संकेसर पारस नाथ, महीमा वंतो ॥ गोडी गोडी गाईये, पुरे मननो खंतो ॥ चक्रवर्ति पदवी तजी, लीनो संजम भार ॥ संत जिण सर सोळमा, नित नित करूं जुहार ॥ पंचे तिरथ जे नमे, प्रह उठी नर नार ॥ कमल विजे कवी इम कहे, जिण घर जैजैकार ॥ जंकंची नामतीथं, संसग्गे पीयाले माणस लोए ॥ जाइजी बोइए, ताइ सव्वोइए वंदामि ॥ १ ॥

॥ अथ सोळे सतीरो स्तवन लिख्यते ॥

सीतळ जिनवर करूं प्रणाम, सोळे सतीरा लेसुं नाम ॥ ब्राम्ही चंदण राजमती, द्रोपदा कउसल्या मृगावती ॥ सुळसा सीता सुभद्रा जाण, सेवा कुंता सीळ गुणखाण ॥ नळ घरनी दवदंती सती, चेलणा प्रभावती पद्मावती ॥ शीयळ गुणे सुहावे सिरी, रिखवदेव

धीया सुंदरी ॥ सोळे सतीया शील गुणवरी, जवीयण प्रणमो भावे करी ॥ ए सिमरया सब संकट टळे, मन चिंत्या मनोरथ फळे ॥ इण नामे सब सिजे काज, लईये मुक्त पुरीनो राज ॥ भूत प्रेत इण नामे टळे, रिद्धसिद्ध घर आवी मिळे ॥ इण नामे सहु होय ज गीस, ए सतीया सिवरूं निस दिस ॥ १ ॥

॥ अथ श्री पारसनाथजीरो स्तवन लिख्यते ॥

तुम भले विराजोजी ॥ श्री सावलीया महाराज सिखरपर, भले विराजोजी ॥ ए आंकणी ॥ तेरे गोडा चवकी लागे, जात्री आणंद पावे ॥ हुकम हूवो श्री पार्श्व जिणंदर, बोहा पकड लीजावे ॥ तुम० ॥ १ ॥ टुक टुक पर धजा विराजे, झालरे झणकारे ॥ झालरे झणकारा सेती, वाजे अविचळ वायरे ॥ तुम० ॥ २ ॥ उंचा निचा परवत सोहे, तले कदमका वास ॥ बडे बडे सिंह गुजता, जिहां लीया तुम वास ॥ तुम० ॥ ३ ॥ देस देसका जातरू आवे, पुजा आण रचावे ॥ अष्ट द्रव्य पुजामे लावे, मन वंछत फल पावे ॥ तु० ॥ ४ ॥ सुरनर मुनिवर वंदण आवे, महा प्रेम सुख पावे ॥ चंद कुसाल चरणाको सारू, हरष हरष गुण गावे ॥ तुम० ॥ ५ ॥ इति ॥

॥ अथ दिवाळीका स्तवन लिख्यते ॥

भजन करो भगवंतनो, गणधर गौतम स्वामि ॥ नाम

ण तारण जुग प्रगटीया, लीजो नितप्रत नाम ॥ १ ॥ दिवा- ळी दिन मौटको, रखो धरमसुं सीर ॥ गोतम केवळ पामीया, मुक्ति गया महावीर ॥ २ ॥ दिवाळीरे दीन लोको, जरा मतकरो पाप ॥ निंदा वदंता परीहरो, करो जिनजीरो जाप ॥ ३ ॥ सामायिक पोसा करो, पडिकमणा दोय काल ॥ इम श्रातमने उध्दरो, कुटो मत करोजी काल ॥ ४ ॥ नव मल्लिने नव बली, देश अढारे राय ॥ वीर स्वामी पासे श्रायने, पोसा दीधो ठाय ॥ ५ ॥ काती वद श्रमावश्या, टाळीयोजी श्रातम दोष ॥ नव जीवाने तारने, श्री वीरजी पहुंता मोक्ष ॥ ६ ॥ देव देवी तिहां श्राविया, लागी जिगमिग जोत ॥ वलि विसेष बहु थयो, रतन तणो उद्योत ॥ ७ ॥ देवश्रमण प्रतिबोधवा, गया गौतम स्वामी ॥ वीर मुक्ति गया जाणने, श्राव्या पाछा ठाम ॥ ८ ॥ मोहो कुटुंबने टालने, ध्यायोजी सुकलज ध्यान ॥ अनंत पणे ध्यावो इसो, पामो केवळ ज्ञान ॥ ९ ॥ मोक्ष नगरना दायका, भगवंत श्री महावीर ॥ गौतम लब्ध तणा धनी, राखो धर्मसुं सीर ॥ १० ॥ तिण कारण मंगळीक दिन, मोटो साहमो नाळ ॥ श्रारंभ सगळो छोडने, निरमळ शिलज पाळ ॥ ॥ ११ ॥ वारवार मिनखा जनम, पामसी नहीरे गिवार ॥ धरम ध्यान मन श्रादरो, विषय विवाद निवार ॥

॥ १२ ॥ जीवदया जतन करो, मतकरो छकायनी घात॥ नवपद जाप जपो भलो, मोटी दिवाळीनी रात ॥ १३ ॥ कायारूप दया देवरी, ज्ञान रुप ओ देव ॥ जीवन मोक्ष उजालरी, करो सेव नित मेव ॥ १४ ॥ घिरज मत करो धुपनी, तपकर अगरज खेव ॥ सरधा पुरी ज्ञान जलच-की, इस जोईजो जिनदेव ॥ १५ ॥ दयारुपी देव लोक री, सेव गुप्त पिण वाट ॥ समकित जोत उजाळने, मि-थ्याती अंधेरो काट ॥ १६ ॥ संवररूप कर ढांकणी, ज्ञान-रूप ओ तेल ॥ आठुंई करम प्रजालने, अज्ञान अंधेरो ठेल ॥ १७ ॥ काया हाट उजालने, ग्यान वस्त माही सार ॥ भवी जीवाग्रह कवीयण भले, नफो पर उपगा-र ॥ १८ ॥ अवलीगत संसारनी, धन लिखमीरे काज॥ हचकारा करतां थका, मेटे कुटुंब लाज ॥ १९ ॥ हच-कारा करतां थकां, अढ़्यीया सहु फिर जाय ॥ लिखमी इम कीधा थका, नहीं पसा घर माय ॥ २० ॥ नमन श्री जिनराजनो, गावो सदा चित्त लाय ॥ जिण किनो जुग ए इम सहु, आरंभ उथाय ॥ २१ ॥ श्री मिंधर स्वाद देवजी, जघन्य तीर्थंकर वीस ॥ चउदई दीपमें प्रग टिया, जयंता जगदीस ॥ २२ ॥ हिंसाथुं देव गायो न-ही, इसी लगोमें मत भूल ॥ साचे मन नवपद जपो, इज्यो पु-ण्य मूल ॥ २३ ॥ दुःख कीणही देनो नही, समता मन

न सामो भाल ॥ जिनवरजीना गुण गावता, मोक्ष पो-होचो तत्काल ॥ २४ ॥ दान शिल तप भलो, एहसुं मन सुधज ठाय ॥ ज्ञान दरसण चारित्र भावना, कर आषा चढाय ॥ २५ ॥ इण भव दोय भेदसुं, पुजो जि-नवर राय ॥ नेचो मनमे धारने, जिन चरणा चित्त लाय ॥ २६ ॥ लीपण धोवण माडला, जीवारा करो जतन ॥ भवजल माहे भमता थकां, पाम्यो मीनखा ज-नम ॥ २७ ॥ भजन करो भगवंतनो, जिम थांरा सुधेर काज ॥ काल अनंतो दोहिलो, अवसर लीनो आज ॥ ॥ २८ ॥ काया रूप हवेली आ, तपस्या कर उजिया-ल ॥ सुध व्रत करो ढांकणो, आदरे भव पार ॥ २९ ॥ खिम्या रूपी खाजा करो, धरो घृत भरपूर ॥ तप सम मैदो गाळने, बांधो मोतीचूर ॥ ३० ॥ सतगुरू बचन सांभळजो, करजो जिनवर सेव ॥ मुनि मनोहर इम भ-णे, जिन वंदु नित मेव ॥ ३१ ॥

॥ अथ नेमीनाथजीरो बारामासीयो लिख्यते ॥

मिंगसरियो भल आवियो, हियडे हरष हुल्लास ॥ तो-रणथी पाछा वल्या, सब जादव सिरदार ॥ कहीजो सं-देसो भोला नेमने ॥ १ ॥ पोस महीनो पवनको, पूरारे पुन संजोग ॥ पोस महीनारी गोरली, कठण सियाला-री रात ॥ क० ॥ २ ॥ माहा महीने सी पडे, वाजे सी

तल वाय ॥ उंडेजी ओरया पोढणो, कामण कंठ लगाय ॥ कही० ॥ ३ ॥ फागण महीनो वसंतरो, सुन सुन जोगी नरतार ॥ दुर देसारी चाकरी, कुण जासी असलगिवार ॥ क० ॥ ४ ॥ जेतन महीनो चिंतवे, साहीब चालणहार ॥ तुरियाजी तंग खचावनो, साथे हे सेयणारो सात ॥ कही० ॥ ५ ॥ वैसाखियो नल आवियो, सुणो सुणो साहिल्यानो वेण ॥ ऊभीजी जूरे गोरडी, हवडव भरीया नेण ॥ कही० ॥ ६ ॥ लूं बाजे धरती तपे, लागोहे आंकरो जेठ ॥ नैणजी काजल पिगयले, ठभी बंगलारे हेठ ॥ कही० ॥ ७ ॥ पुनमथी पख पलटियो लागोहे मास आसाढ ॥ दुःखदे साहीब चालीया, करगया गोरीसुं घात ॥ कही० ॥ ८ ॥ सावनियो भल आवियो, वरसन लागो मेह ॥ चारू दिसा चमके बिजली, धूजन लागो देह ॥ कही० ॥ ९ ॥ भादरवो भल आवियो, नदिया खळके नीर, बापीयो पिउ पिउ करे, घर आवो नणदल बाईरा वीर ॥ कहो० ॥ १० ॥ आसोज महिनो चांदणो, सब खुलरही रात ॥ राजुल राणी जोवे वाटडी, घर आवो नेमकुमार ॥ कही० ॥ ११ ॥ कातीजी कंत पधारिया, बोलिया बारेही मास ॥ मुक्ति गया श्रीनेमजी, साथें राजुल नार ॥ कही० ॥ १२ ॥ इति ॥

॥ अथ श्रावकरी सझाय लिख्यते ॥

श्रावक तुं ऊठे परभात, चार घडि ले पाछली रात ॥ मनमे समरे श्रीनवकार, ज्युं पामे भवसायर पार ॥ ॥ १ ॥ कवण देस कवण गुरु धरम, कवण हमारे छे कुलकरम ॥ कवण हमारो छे व्यवसाय, एहवो चिंतवजे मनमाय ॥ २ ॥ सामायिक लेजे मन सुध धरम तणी हिये धरिजे बुध ॥ पडिकमणो कर रयणीरणो, पातीक आलोये आपणो ॥ ३ ॥ काया सगत करे पचखाण, सुधी पाळे जिनवरनी आण ॥ भणजे गुणजे स्तवन सझाय, जिणहुती निसतारो थाय ॥ ४ ॥ चितारे नित चवदे निम पाले जीव दया ते सीम ॥ गुरुने मुख लिजे आंखडी, धरम न मेले एका घडी ॥ ५ ॥ वारु सुध करजे व्यापार, इछा अंधकारो परिहार ॥ मतभरे कुडी केहनी सास, कुडासुं सकथन मत भाक ॥ ६ ॥ परभाते उठ गुरु वादण जाय, सुणे वखाण सवे चितलाय ॥ निर दुषण सुझतो आहार, साधुने देजे सुविचार ॥ ७ ॥ सामी वछल करजे घणो, सगपण मोटा सामी तणो ॥ दुःखीया हीणा दीना देख, करजे तास दया सुवीशेष ॥ ८ ॥ घर अनुसारु देजे दान, मोटासुं मतकरे अभिमान ॥ अनंत काय कहिये बत्तीस, अभक्ष बावीसे वीशवा वीस ॥ ९ ॥ केवलीया भाक्या छे इमे, काचा

कवला फल मत जीमे ॥ गांणा इंधण चुल्ले जोय, नाया बिन ते पापज होय ॥ १० ॥ घीरतनी पर वावरजे नीर, अणगल नीरमे धोवे चीर ॥ बारे व्रत सुधा पालजे, अतिचार सगलो टाळजे ॥ ११ ॥ कह्या पनरे करमादान, पापतणी परिहरजे खाण ॥ रात्रे भोजननो बहु दोष, जाणीने करजे संतोष ॥ १२ ॥ साबु सोजी लोहने गुलि, मधु धाहनिया मत वेचे वली ॥ बळे मत करावे रागने रिस, दोषण घणा कह्याछे तास ॥ १३ ॥ पाणी गलजे वे बे वार, अनगळ पिधा दोष अपार ॥ जीवानिरा करजे जतन, पातिक टाली करजे पुण्य ॥ १४ ॥ सम्यकित सुध हिये राखजे, बोल विचारीने भाखजे । उत्तम ठामे खरचे वित्त, पर उपगार करे सुभचित्त ॥ १५ ॥ तेल तकर घृत दुधने दही, उघाडा मत मेसही ॥ पांचे तिथम करे आरंभ, पाले शिल तजे मदंभ ॥ १६ ॥ दिवसतनो आलोये पाप, जिम भांसगळो संताप ॥ आठुं करम पातला, भव भावना भांजे आमला ॥ १७ ॥ वारु लहिये अमर विमाण, जिम पामो शिवपुरनो थान ॥ किरत हर्ष कहे सनेह, श्रावकरी करणीछे एह ॥ १८ ॥

॥ अथ पद्मावती आराधना प्रारंभः ॥

हिवे राणी पद्मावती, जीवरास खमावे ॥ जाण पणे

जग दोहिलो, इण वेला आवे ॥ १ ॥ ते मुज मिच्छा-
मि दुक्कडं ॥ अरिहंतनी साख, जे में जीव विराधीया,
चौराशी लाख ॥ ते मुज० ॥ २ ॥ सात लाख पृथिवी
तणा, साते अपकाय ॥ सात लाख तेउकायना, साते
वली वाय ॥ ते० ॥ ३ ॥ दस प्रत्येक वनस्पति, चउद
साधारण ॥ बी ती चउरिंद्री जिवना, बे बे लाख विचार
॥ ते० ॥ ४ ॥ देवता तिर्यंच नारकी, चार चार प्रका-
शी ॥ चउद लाख मनुष्यना, ये लाख चौराशी ॥ ते०॥
॥ ५ ॥ इण भवे परभवे सेविया, जे में पाप अढार ॥
त्रिविध त्रिविध करी परिहरूं, दुर्गतिना दातार ॥
॥ ते० ॥ ६ ॥ हिंसा किधी जीवनी, बोल्या मृखावाद॥
दोष अदत्ता, दानना, मैथुनने उन्माद ॥ ते० ॥ ७ ॥
परिग्रह मेल्यो कारमो, किधो क्रोध विशेष ॥मान माया
लोभ में किया, वली रागने द्वेष ॥ ते० ॥ ८ ॥ कलह
करी जीव दुहव्या, दिधा कुडा कलंक ॥ निंद्या किधी
पारकी, रति अरति निशंक ॥ ते ० ॥ ९ ॥ चाडी कि-
धी चोतरे, किधो थापण मोसो ॥ कुगुरु कुदेव कुधर्म-
नो, भलो आण्यो भरोसो ॥ ते मुज० ॥ १० ॥
खाटीकने भवे में किया, जीव नानाविध घात ॥ चिडी-
मारने भवे चिडकला ॥ मारया दिनने रात ॥ ते० ॥
॥ ११ ॥ काजी मुल्लाने भवे, पढी मंत्र कठोर ॥ जीव

अनेक भवे कीया ॥ कीधा पाप अघोर ॥ ते० ॥
॥ १२ ॥ मच्छीमारने भवे माछला, जाल्या जल वास ॥
धीवर भील कोळी भवे, मृग पाड्या पास ॥ ते० ॥
॥ १३ ॥ कोटवालने भवे जे कीया ॥ आकरा कर
दंड ॥ बंदीवान माराविया, कोरडा छडी दंड ॥ ते० ॥
॥ १४ ॥ परमाधामीने भवे, दीधा नारकी दुःख ॥ छेद
न भेदन वेदना ॥ ताडण अति तिख ॥ ते० ॥ १५ ॥
कुंभारने भवे में कीया, नीमाहपचाव्या ॥ तेली भवे ति
ल पीलिया, पापे, पिंड भराव्या ॥ ते० ॥ १६ ॥ हाली
भवे हल खेडीया, फाड्या पृथ्वीना पेट ॥ सूडने दान
घणा कीया, दीधी बदल चपेट ॥ ते० ॥ १७ ॥ माली
नें भवे रोपिया, नानाविध वृक्ष ॥ मूल पत्र फल फूलना,
लागा पाप ते लक्ष ॥ ते मुज० ॥ १८ ॥ अद्धोवाई
याने भवे, भरया अधिका भार ॥ पोठीपुठे कीया पडच्या,
दया नाणी लिगार ॥ ते मुज० ॥ १९ ॥ छीपाने
भवे छेतरया, कीधा रंगण पास ॥ अग्नि आरंभ कीधा
घणा धातुर्वाद अभ्यास ॥ ते० ॥ २० ॥ सुरपणे रण
झुंझता, मारया माणस वृंद ॥ मदीरा मांस माखण भ-
ख्या, खादा मूलने कंद ॥ ते० ॥ २१ ॥ खाण खणावी
धातुनी, पाणी उलंच्या ॥ आरंभ कीया अतिघणा पो-
ते पापज संच्या ॥ते०॥ २२ ॥ करम अंगार कीयावली

घरने दव दीधा ॥ सम खाधा वीतरागना, कुडा कोलज कीधा ॥ ते० ॥ २३ ॥ बिली भवें उंदर लीया, गिरोली हत्यारी ॥ मूढ गिमार तणे भवे, में जूवा लीखा मारी ॥ ॥ ते० ॥ २४ ॥ भडभुंजा तणे भवें, एकेंद्री जीव ॥ जुआरी चणा बहु शेकीया, पाडंता रीव ॥ ते० ॥ ॥ २५ ॥ खांडण पीसण गारना, आरंभ अनेक ॥ रांधण इंधण अग्नीना, कीधा पाप अनेक ॥ ते० ॥२६॥ विकथा चार कीधा वली, सेव्या पांच प्रमाद ॥ इष्ट वियोग पाड्या कीया, रूदनने विखवाद ॥ ते० ॥ २७ ॥ साधु अने श्रावक तणा, व्रत लिहीनो भांग्या ॥ मूल अने उत्तर तणा, मुझ दुषण लाग्या ॥ ते० मुज० ॥ ॥ २८ ॥ साप बींछु सिंह चितरा, सिकराने समलि ॥ हिंसक जीव तणे भवें, हिंसा कीधी सबली ॥ ते० ॥ ॥ २९ ॥ सुआवडी दुषण घणा, वली गरभ गलाव्या ॥ जीवाणी ढोल्या घणी, शील व्रत भंगाव्या ॥ ते० ॥ ॥ ३० ॥ भव अनंत भमता थका, कीधा देह संबंध ॥ त्रिविध त्रिविध करी वोसरू, तिणसु प्रतिबंध ॥ ते० ॥ ॥ ३१ ॥ भव अनंत भमता थका, कीधा कुटुंब संबंध ॥ त्रिविध त्रिविध करी वोसरू, तिणसु प्रतिबंध ॥ ॥ ते० ॥ ३२ ॥ इणपरे इहभवें परभवें, कीधा पाप अक्षत्र ॥ त्रिविध त्रिविध करी वोसरू, करूं जन्म पवी-

त्र ॥ ते० ॥ ३३ ॥ इण विध ए आराधना, भावे कर-
से जेह ॥ समय सुंदर कहे पापथी, इह भव छूटसे तेह ॥
॥ ते० ॥ ३४ ॥ राग वैराडी जे सुणे, एह त्रिजी ढाल ॥
समय सुंदर कहे पापथी, छुटे भव ततकाल ॥ ते० ॥३५॥

॥ अथ शिवपुर नगरीको स्तवन लिख्यते ॥

सिद्ध भुमीथी उंची अलगी, सात राजु परमाणे ॥ लाख पेंताळीस जोयन चहुदिस, ग्याना बिना नही जाणे ॥ नगरी खूब बनीछेजी, देखण हुंस घणिछेजी, ज्यांरा सिद्ध धनीछेजी, आगम वेण सुणीछेजी ॥ १ ॥ दस दरवाजा हिवडां जडियां, पांच रहे नित खुटा ॥ करी किल्लो एक छिनसे कायम, अष्ट करमथी छुटा ॥ नगरी० ॥ ॥ २ ॥ सुर नर इंदर ते पिण इधका, मुनिवररा सुख जाणे ॥ तिनसुं सुख अनंता इधका, करम हणिने माने ॥ नग० ॥ ३ ॥ तिरखा भुखने सुख दुःख पुदगळ, मूल न दिसेजी काई ॥ धरती नही पिण रहेवे अनंता, नही वसती नही रोही ॥ नग० ॥ ४ ॥ काया नही पिण अटल आगण, आंख नही पिण देखे ॥ पुण्य पाप तो मूल न दिसे, जोग भोग नहीं वांके ॥ नग० ॥ ५ ॥ सुख असुख एक नही छोडे, जो जुग छोटो मोटो ॥ वितो काल अनंत वोपारी, नफो न दिसे तोटो ॥ नग० ॥ ६ ॥ इस नगरीमे वसे धनवंता, चहु दिस हुंडया चाले ॥ मा

ल खरीद लेवे चहु दिसनो, मूल्य न पाछो घाले ॥ नग० ॥ ॥ ७ ॥ डोले नही पिण रेहेवे शुभ किरती, दान नही पिण दायक ॥ जावेहे पिण आवे नही पाछो, नही सेवक नही नायक ॥ नग० ॥ ८ ॥ इगसठ साल रसाल नगरमे, भरभादरवो गायो ॥ काल अनंत रुलियो चिहु गतमे, अबतो मारग पायो ॥ नग० ॥ ९ ॥ माहिपुरमे शिवपुरने गायो, पायो परम आनंदो ॥ रतनचंदजी कहे उस नगरी बिना, कटे नही भवको फंदो ॥ न० ॥ १० ॥

॥ अथ सात वाराको स्तवन लिख्यते ॥

आदितरे दिन भोळी दुनिया, मिनख जमारो पायजी ॥ छे कायारा आरंभ करतां, गयो जमारो हारजी ॥ सुणो भवियण महावीरजीरी बाणी, सत पुरुषारी अमृत वाणी ॥ १ ॥ सोमवाररे सुता सुख, मनमथ वाली निंदजी ॥ काळ सीराणे आण खडो, जिम तोरण आयो बींदजी ॥ सुणो० ॥ २ ॥ मंगळवाररे मंगलाचार, दया धरमसु प्रेमजी ॥ सामायिक पडिकमणो करतां, लाहो ल्यो नित नेमजी ॥ सु० ॥ ३ ॥ बुधवाररे बली ओसता, बुढापो दुःख थायजी ॥ बैठे खाट पोलके उपरे, पडियो करे बिलापजी ॥ सुणो० ॥ ४ ॥ बीसपतवाररे त्रिखो पडियो, कोई न मेटणहारजी ॥ मातपीतारी करो बंदगी, जिम उतरो भव पारजी ॥ सुणो० ॥ ५ ॥

सुक्रवाररे सुक्राचार, जासी शिवपुर मायजी ॥ अनंत सुखासे डेरो दिया, ज्यारो हुजासी खेवो पारजी ॥सु०॥ ॥ ६ ॥ थावरवाररे थिरका हूसी, हूं धनवंती नारजी ॥ सेर सेर सोनो पेरती, मोत्या भरती भारजी ॥ सु० ॥ ॥ ७ ॥ ए सात वार सदा सिमरीजे, आ सतगुरुकी सिखजी ॥ ए सात वार नित नित सिमरीया, हुजासी खेवो पारजी ॥ सुणो० ॥ ८ ॥

॥ अथ श्री छगन मुनिसरजीरो स्तवन लिख्यते ॥

(धूम चालमे) ए छगन मुनिसर नाम, पुरुष अवतारी ॥ पु० ॥ तुम नमो गुरुके पाय, सुनो नर नारी ॥ ए आंकणी ॥ एक अहमदनगर हे गांव, दिखणके माही ॥ दि० ॥ कहु जिन धरमकी मेहेमा, सुनो चितलाइ ॥ ज्याहां ओसवाल है पंच, वडेजी भारी ॥ व० ॥ नित धरे प्रभुको ध्यान, सुणो इधकारी ॥ तुम० ॥ १ ॥ ए नव मुनिसर नित, नमुं त्रिकालो ॥ न० ॥ जिन छोडाहे संसार, सवी जंजालो ॥ नित वाचे शास्त्रको सार, सुनावे नरनारी ॥ सु० ॥ दोय चेला कीया साथ, आग्याकारी ॥ तुम० ॥ २ ॥ ज्यांरे मनमे उठो वैराग, दिख्या म्हे लेवा ॥ दी० ॥ कहे छगन मुनिने जाय, चरणमे सेवा ॥ कहे मुनिसर ज्यांने, श्रावक तुम भारी ॥ ॥श्रा०॥ इण अलप उमररे माय, सुब वीचारी ॥ सु० ॥

॥ ३ ॥ ए साध पणारो काम, बडोहै कठण ॥ ब० ॥ ए दोहिलो मानव भव, करो थें जतन ॥ म्हें छोडीहै सब आस, माय बापारी ॥ मा० ॥ अब तारो दीन दयाळ, सरण तुमारी ॥ तु० ॥ ४ ॥ इम देखी ज्यांरो सांच, श्रावक हुवा भेळा ॥ श्रा० ॥ कहे मुनिसराने जाय, दिन देखो बेळा ॥ अब देखो मास आषाड, आदितवार भारी ॥ आ० ॥ ए बद इग्यारस तीथ, करो तुम त्यारी ॥ तुम० ॥ ५ ॥ जद उछव करनो मांड्यो, नगररे माही ॥ न० ॥ नित खावे बनोळा, दोनो जिना ए भाई॥ इम नित नवा पकवान, जिमनमे भारी ॥ जि० ॥ ए गावे मंगल गीत, सुनो नरनारी ॥ तु० ॥ ६ ॥ इम मोह छोड्यो संसार, सुधी मन ध्यावे ॥ सु० ॥ ए देस देसका श्रावक, दरसण आवे ॥ जिम नेम लियो वैराग, राजुल तजी नारी ॥ रा० ॥ ए खोटो मोह जंजाल, सुनो संसारी ॥ तु० ॥ ७ ॥ बद इग्यारस वार, आदीत बड भागो ॥ आ० ॥ ज्यां लीयो मुनिवर कने, जाय वैरागो ॥ दिन दोपारारे पुद, दया सुध धारी ॥ द० ॥ कीनो कायारो कल्याण, नमे नरनारी ॥ तु० ॥ ८ ॥ इम पाछा आया लोक, मंगल गीत गाता ॥ मं० ॥ ज्यांने ग्यान दियो मुनिराज, पामी सुख साता ॥ ज्यांरो किनोछे परसाद, जिमो नर नारी ॥ जी० ॥ इण कलजुगरे

माय, धन्य है ज्यांरी ॥ तु० ॥ ९ ॥ छगन मुनिसर रेवे, बुंदिकोटा मांही ॥ त्रुं० ॥ ज्यारे सुरजमलजी, ज्यांनोछे गुरु भाई ॥ भारमलजीरी दिख्या, दया सुध धारी ॥ द० ॥ सुरजमलजीरा बेटा हूता, बडा आग्याकारी ॥ तु० ॥ १० ॥ ए संमत उगणीसेरे, छत्रीसेजी बखानो ॥ छ० ॥ जोडयो चुतर गुमानचंद, नगर माहीने जानो ॥ भुल चूक गुनो माफ, अरज है मेरी ॥ आ० ॥ मे नमुं तिर्थंकर देव, सरण तुमारी ॥ तुम० ॥ ११ ॥

॥ अथ श्री महावीरजीको स्तवन लिख्यते ॥

सिद्धारथ कुल दिपक चंद, त्रसलादे राणीजीरा नंद ॥ कोमल कंचण बरण सरीर, मन बंछत पूरण महावीर ॥ ॥ १ ॥ कृपानाथजीरे करूणा घणी, मुज सामो जोवो सासणारा धणी ॥ त्रीभुवननाथजी आउं तुम तीर ॥म०॥ ॥ २ ॥ अनंत बळी तप दुक्कर किया, करमाने दावा नळ दिया ॥ खमसम दमने धिमा धीर ॥ मन० ॥३॥ वेसाखे सुद दसमी जाण, प्रभुजी पाम्या केवळ ग्यान ॥ सायर जैसा हुवा गंभीर ॥ म० ॥ ४ ॥ समोसरण सुणजो इधकार, जोजन वाणी अमृत धार ॥ दिठा हरषे हियडो हीर ॥ म० ॥ ५ ॥ चम्मालीसे चेला कीया, एकण दीनमे महाव्रत दीया ॥ गोतम सरिखा हुवा वजीर ॥ म० ॥ ६ ॥ चिंतामणी चिंता चकचूर, दोमी

दुसमण न्हासे दूर ॥ दीन दीन बधे संपदा सीर ॥ म० ॥ ७ ॥ पलक करे प्रभुजीरो ध्यान, पग पग प्रगटे पुण्य निधान ॥ बचन मीठा जिम मिसरी खीर ॥ म० ॥ ॥ ८ ॥ चिंतामण जिनवरजीरो जाप, कोड भवारा काटे पाप ॥ रोग सोग वलि न्हासे दूर ॥ म० ॥ ९ ॥ तुम नामे भवसायर तरे ॥ तुम नामे भव कारजसरे ॥ रिद्धि व्रिद्धि पामे हीर चीर ॥ म० ॥ १० ॥ पावापुरीमे मुक्ते गया, रिख रायचंदजी कहे करजो मया ॥ पोंचावो मोय भव जल तीर ॥ म० ॥ ११ ॥ संमत अठरासे छत्रीसे जाण, मेडते सेहेर किया गुणग्राम ॥ छकायाना प्रभुजो पीर ॥ मन० ॥ १२ ॥ इति ॥

॥ अथ अरिहंतजीको मंगळ लिख्यते ॥

दुहा ॥ अनंत चोविसी नित नमुं, सकळ जीवा हित कार ॥ भवजीव उपगारने, भणसु मंगळ चार ॥ १ ॥ पहेलो मंगळ अरिहंतनोए, दुजा सिद्ध मंगळीक ॥ तीजो मंगळ साधनोए, चोथो दया धरम मंगळीक ॥ २ ॥

ढाळ ॥ मंगळ पहेलो अरिहंतनोए, भावसुं भणसुं हितकारके ॥ बिघन दूरे टलेए, पामीजे भवनो पारके ॥ ॥ १ ॥ मंगळ मोटकोए ॥ ए आंकणी ॥ जघन तिर्थंकर बीसछेए, उत्कृष्ठा एक सो ने साठके ॥ महा विदेह क्षेत्र माहेए, सिद्धगतीना दातारके ॥ मंग० ॥ २ ॥ चो-

तीस अतिसे परवरयाए, वाणीरे गुण पेंतीसके ॥ एक-सो आठ लखणना घणीए, जीत्याछे प्रभु रागने रिस-के ॥ मं० ॥ ३ ॥ जिहां जिहां जिनवर विचरे जठेए, न ही पडे कबु दूकालके ॥ सो सो कोसारे माहे सहीए, न ही हुवे मारग जीणो मारके ॥ मं० ॥ ४ ॥ स्वचक्रने प-रचक्रिनोए, देस जोनी जायके ॥ आसाता कांई हुवे न हीए, सो सो कोसारे माह्यके ॥ मं० ॥ ५ ॥ चार गुणे-करी दिपताए, मोढागे प्रति हारज आठके ॥ कांटा सहु उंधा पडेए, चलंता स्वामि हुवे वाटके ॥ मं० ॥ ६ ॥ लो-हीने मांस ज्यांरो उज्वलोए, सुगंध श्वासो श्वासके ॥ दो-ष रेश मात्र नहीए, संचीया प्रभु पुण्यतणी रासके ॥ ॥ मं० ॥ ७ ॥ अनंत वळी अरिहंतजीए, ग्यान दर्शन तणी जोतके ॥ भामंडल दिपतोए, जाणे सुरज उद्योत के ॥ मं० ॥ ८ ॥ चोसठ इंद्र सेवा करेए, सुरनर सारेछे सेवके ॥ जस महिमा अती घणीए, मोटाछे देवाधि देव-के ॥ मं० ॥ ९ ॥ देवता आय त्रीगडो रच्योए, अरि-हंत महिमारे काजके ॥ बजावे छे देव दुंदुभीए समोसर ण तणो साजके ॥ मं० ॥ १० ॥ पेहलो गढ रुपा तणोए, सोनाना कोसीसा सुरंगके ॥ ब्यारुंई पोळा नणीए, तोर-ण मणी माहे चंगके ॥ मं० ११ ॥ पावडीया गढ पेलो तणीए, दस हजार प्रमाणके ॥ सोवनमें गढ दुजोए रत्न को

सीसा सुरंगके ॥ मं० ॥ १२ ॥ त्रीजो गढ रत्ना तनोए, मोतीना कोसीसा सारके ॥ चारुंई पोला ज्ञणीए, पावडीया पांच हजारके ॥ मं० ॥ १३ ॥ जिता गढ तीनुं तणीए, उंचीछे धनुष्य पचासके ॥ धनुष्य तेत्रीसनोए, छत्रीस अंगुल साचके ॥ मं० ॥ १४ ॥ इतरी जित चवडी कहीए, पावडीयाछे एक एक हातके ॥ उंची कही पिण पातलीए, लांबीछे धनुष्य पचासके ॥ मं० ॥१५॥ सोना रुपा रत्ना तणाए, झीग झीगतां गढ तीनुं जाणके ॥ गढ गढने आंतरोए, तेरेसे धनुष्य प्रमाणके ॥ मं० ॥ ॥ १६ ॥ छाइससें धनुष्य मध्यें विचेए, चौहु दिस तोरण अभिरामके ॥ जैसे चमके बिजलीए, तैसो दिसे मंडाणके ॥ मं० ॥ १७ ॥ रतन सिंहासण बेसनेए, जिनवर देवे वखाणके ॥ जविकजीव तुमे सांजलोए, छंडी कुमत कलेसके ॥ मं० ॥ १८ ॥ साधने वली साधवीए श्रावकने वली श्रावीकानी जोडके ॥ एसो रंग अति आणीयोए, तोडेछे कर्मनी कोडके ॥ मं० ॥ १९ ॥ चारुंई जातरा देवताए, देवंगणा चारुंई जातके ॥ चतुरविध संघ ए कह्याए, बारेई प्रखदा मंडाणके ॥ मं० ॥२०॥ श्रावकने वलि श्राविकाए, वले विमानीक देवके ॥ इशान्य कुणमें बेसनेए, करयाकरे प्रभुजीरी सेवके ॥ मं० ॥ ॥ २१ ॥ देवी वलि विमानीकनीए, साधुने साधवी सा-

रके ॥ अग्नेय कुणमे वेसनेए, दरसण करे चितलायके ॥ मं० ॥ २२ ॥ भवनपती वितरिक जोतकीए, देवंगणा तीनुंई जातके ॥ नैऋत्य कुणमे वेसनेए, वाणीतो सुणे उल्लासके ॥ मं० ॥ २३ ॥ भवनपती वितरिक जोतकीए देवंगणा तीनुंइ जातके ॥ वायव्य कुणमे वेसनेए, सुणे सुणे प्रभुजीनो वखाणके ॥ मं० ॥ २४ ॥ वाणी जो-जन गामणीए, सकर दुधनी वायके ॥ पीया त्रप्त हुवे नहीए, भावसुं मगन हुजायके ॥ मं० ॥ २५ ॥ भाषा वली अरध मागधीए, अक्षरमालपर वंदके ॥ सांसो कोई उपजे नहीए, वोलतां उटपर वेदके ॥ मं० ॥ २६ ॥ वालने विरद समजे सहुए, इसीज है जिनवर वाणके ॥ भविक जीव चेते घणाए, लागेछे प्यारो वखाणके ॥ मं० ॥ २७ ॥ वकरीनें वाग भेला सुणेए, नही हुवे खेच विसेखके ॥ परखदा नर आई नमेए, गाळे अह-कार अोर मानके ॥ मं० ॥ २८ ॥ दरसण दिठो जिण राजनोए, टल जाय भवतणी कोडके ॥ देवता पासे रहे सहीए, थोडोतो एकज कोडके ॥ मं० ॥ २९ ॥ अनंत ग्यान तणा घणीए, समता रस भरपूरके ॥ भाव आया थकाए, दालिद्र जावे सबी दूरके ॥ मं० ॥ ३० ॥ पेलो सगो सोईने सुवेए, सोनती जिणतणी देहके ॥ कृपानाथ जगत गुरुए, दिठो जग धरम सनेहके

॥ मंग० ॥ ३१ ॥ वृक्ष आशोक छाया करेए, जिहां वि-
चरे जिणराजके ॥ जठेई सुख सासतोए, तरण तारण
जिहाजके॥ मं० ॥ ३२ ॥ बारे गुण उंचा कह्याए, वृक्ष अ
शोक परधानके ॥ सरब सुख उपजेए, जिहां रहे जिण
राजके ॥ मं० ॥ ३३ ॥ चिहुं दिस चोमुख विराजतोए,
जिणराज देवे उपदेसके ॥ भावसुं जे सुणेए, पामेछे पद
वी खेमके ॥ मं० ॥ ३४ ॥ मस्तक छत्र तीनुं धरेए, जि-
णवर त्रीभुवन शामके ॥ चवर सुरनर करेए, प्रतगंग पर
भावके ॥ मं० ॥ ३५ ॥ भामंडल पुठे हुवोए, बारे
गुण तज देणके ॥ रतन हीरा जड्याए, जाणे उगोछे भा-
णके ॥ मं० ॥ ३६ ॥ फूल बिरखा करे देवताए, जोजण
जिण परमाणके ॥ बाजेछे देवनी दुंदुभीए, नादछे अमी-
य सामानके ॥ मं० ॥ ३७ ॥ देव इसो दूजो नहीए, स-
रगने मृत्यु पातालके॥ नित ध्यावो भवियण भावसुए, हु-
जासी कर्म उजियालके ॥ मं०॥ ३८ ॥ गुण अरिहंतना
अतिघणाए, किम कहु जीभडली इहके ॥ पुरोई कह
सकु नहीए, जो मिले जीभ अनेकके ॥ मं० ॥ ३९ ॥
चार करम बाकी रह्याए, बैळ रेडा समानके ॥ मुक्त सि-
धावसीए, रीख जेमलजी कहे एमके ॥ मं० ॥ ४० ॥

॥ अथ श्रीतिलोकरिखजी महाराज कृत काव्य ॥

॥ अथ उपदेशी फटको लिख्यते ॥

धिक तेरा जिवडा, न करतां धरमकुं ॥ धिक तेरा तन मन, धिक है जनमकुं ॥ धि० ॥१॥ रत्नचिंतामणी जन्म जो नरका, खोय दियो जैसे भव तेने खरका। ॥ धि० ॥ २ ॥ निचकुं देखके सिस नमावे, संतकुं देख अधिक अकडावे ॥ धिक० ॥ ३ ॥ धर्मकथा कछु दाय न आवे, जे सुणे तो फुक फुक झोला खावे ॥ धि० ॥ ॥ ४ ॥ इष्कका ख्याल राग अनुरागे, धका खाय तोहि धसे आगे ॥ धि० ॥ ५ ॥ नाटकमे उभो रहे रात सारी, मुनि दरसण आलस अतिभारी ॥ धि० ॥ ६ ॥ तप जप बातमे पट नट जावे, खाणामे लोटो लेई झट जावे ॥ धि० ॥ ७ ॥ स्तवन सझाय कहेता शरमावे, लडता तो कछु दाय न आवे ॥ धि० ॥ ८ ॥ दान देतां थरथर कर धूजे, हिंसा करणमे कर अति जूजे ॥ धि०॥ ॥ ९ ॥ लोभ कारण करे अति नरमाई, साहाधर्मीसु करे गुरमाइ ॥ धि० ॥ १० ॥ पापकरणीमे मन उलझावे, धर्मक्रियामें न चित्त लगावे ॥ धि० ॥ ११ ॥ क्रोध मान तृष्णा छल भारी, दान शील तप भाव विसारी ॥ ॥ धि० ॥ १२ ॥ पाप करणमें जोर जणावे, धर्म उद्यममांहि कायर थावे ॥ धि० ॥ १३ ॥ परख नहीं देव गुरु धर्म केरी, विणजमें दृष्टि पहोचावे वणेरी ॥ धि० ॥ ॥ १४ ॥ जीवदयामें खरचंता रोवे, जस सोना

में निर्थक धन खोवे ॥ धि० ॥ १५ ॥ निंदा विकथामें निशिदिन राते, गुणिजनका गुण सुणी अकुलाते ॥ धि० ॥ १६ ॥ कर्मबंधनकी शिख सुणि राजी, धर्मशिक्षा सुणि अधिक नाराजी ॥ धि० ॥ १७ ॥ पापी कुं आदर देकें बिठावे, धर्मिकुं देख अधिक घुररावे ॥ धि० ॥ १८ ॥ पापथी परचो दयाथकी दूरो, धर्ममें पाछो कर्म माही शूरो ॥ धि० ॥ १९ ॥ परदुःख देखीने अति हरषावे, निच संपतसे अधिथ पोमावे ॥ धि० ॥ ॥ २० ॥ बंबुल बोय आम्रफल चहावे, विष भक्षण करी जीवणो चहावे ॥ धि० ॥ २१ ॥ पच पच खोय दीयो भव सारो, तेलिका बैल ज्युं हारयो जमारो॥धि०॥ ॥ २२ ॥ निशिदिन हाय हाय धन धनकी, लाज नही परभव गुरु जनकी ॥ धि० ॥ २३ ॥ धोबीका श्वान ज्युं कहे धन मेरो, सोचे ने शेवट नरकरमें डेरो ॥धि०॥ ॥ २४ ॥ इहां अपजस आगें दुःख भारी, धर्म विना भव भवमें खुवारी ॥ धि० ॥ २५ ॥ जैसा जाया तैसा सिधाया, धिक जननी जिणें गोद खिलाया ॥ धि० ॥ ॥ २६ ॥ उगणीसे अडातिस माहा वदी जाणो, चोथ तिथि रविवार बखाणो ॥ धि० ॥ २७ ॥ तिलोकरिख कहे आवळकोटी माही ॥ इम सुणी करजो धर्म कमाई ॥ धि० ॥ २८ ॥

॥ अथ उपदेसी फटको दुजो लिख्यते ॥

देशी तेहीज ॥ धन तेरा जीवडा, नित करता धर्मकुं ॥ धन तेरा तन मन, धन है जनमकुं ॥ १ ॥ रत्न चिंतामणी नरभव पाई, धर्म चिंतामणलि उल्लसाई ॥२॥ मिथ्यात्वी नरकुं नही सरसावे, धर्मीकुं देख अधिक हरषावे ॥ ३ ॥ धर्म कथा सुणवा चित्त चहावे, सुणकर सार ग्रही उलसावे ॥ ४ ॥ तप जप किरियामे रहे अगवानी, पुदगल पर कबु ममता न आणी ॥ ख्याल नाटकमें कबहुं न जावे, मुनि दरसन आलस नहिं आवे ॥ ६ ॥ प्रभु गुण गांवतां अधीकें गुंजावे, क्रोध कलेश थकी शरमावे ॥ ७ ॥ दान देवे नित उलट परिणामें, थर थर धूजे सो हिंसाके कामे ॥ ८ ॥ पापका काममें डर अति आणे, धर्म काम सदा भलो जाणे ॥९॥ क्रोध मान तृष्णा छल त्यागे, दान शीयल तप भावमें आगे ॥ १० ॥ सत्यपक्षकी प्रतीत जाणे, कुटको पक्ष रति नही ताणे ॥ ११ ॥ जीव दया धन खरचण जाणे लाभ अनंत हिये इमें ठाणे ॥ १२ ॥ न करे निंदा विकथा सुणे नाही, गुणिजनना गुण सुणि उल्लसाई ॥ १३ कर्मबंधनकी शीख न धारे, धर्मशिक्षा सुखद चारे ॥ १४ ॥ पापीसुं प्रीति न राखे कदाई, अधिकाई ॥ १५ ॥ धरमसुं परचो

कर्मसे पाठो सो तप जप शूरो ॥ १६ ॥ परदुःख दे खि अणुकंपा घणेरी, मगरुरी करे नही निज सुख केरी ॥ १७ ॥ आमको बोय आम फल चहावे, ऐसें गुणी सो कदि न ठगावे ॥ १८ ॥ निशिदिन वंछना धर्म मरमकी, लाज घणी परभव गुरुजनकी ॥ १९ ॥ धन कुटुंब तन नही जाणे मेरो, जाणे जैन धर्म सहायक तेरो ॥ २० ॥ इणभव शोभा आगे सुख भारी, कर्मशत्रु हणी वरे शिवनारी ॥ २१ ॥ नरभव पायके धर्म कमाया, धन जननी जिणे गोद लिखाया ॥ २२ ॥ तिलोकरिख कहे हित उपदेशो, इम सुणी करजो थें धर्म हमेशो ॥ २३ ॥

॥ अथ चोबिस जिनवरका स्तवन लिख्यते ॥

राग प्रभाती ॥ प्रात उठी चोबिस जिनवरको, समरण कीजें भाव धरी ॥ प्रा० ॥ ऋषभ अजित संभव अभिनंदन, सुमति कुमती सब दूर हरी ॥ पद्म सुपास चंदाप्रभू ध्यावो, पुष्पदंत हण्या कर्म अरि ॥ प्रा० ॥ १ ॥ शीतल जिन श्रेयास व सुपुज्य, विमल विमल बुद्धि देत खरी ॥ अनंत धर्म श्री शांति जिनेश्वर, हरीयो रोग असाध्य मरी ॥ प्रा० ॥ २ ॥ कुंथु अर मल्ली मुनिसुव्रतजी, नमी नेमी शिवरमणी वरी ॥ पारसनाथ वर्द्धमान जिनेश्वर, केवल लह्यो भव ओघ तरी ॥

॥ प्रा० ॥ ३ ॥ तुम सम नही कोई तारक दूजो, इम निश्चें मन माहे धरी ॥ तिलोकरिख कहे जिम तिम करी-ने, मुक्त श्री द्यो प्रभू मेहेर करी ॥ प्रा० ॥ ४ ॥

॥ अथ ऋषभ जिन स्तवन लिख्यते ॥

जै गणेश जै गणेश देवा ॥ ए देशी ॥ जै जिणंद जै जिणंद जै जिणंद देवा, उठि प्रभात समर नाथ, श्री ऋषभ देवा ॥ ए टेक ॥ पिता तेरो नाभिराजा, जननी है मरुदेवा ॥ देही कंचन वृषभ लंछन, तेजें रतिपति जेहवा ॥ जै० ॥ १ ॥ जुगला धर्म निवार कियो प्रभु, छे कुल गरकी ठेवा ॥ संजम लीधो श्री जिन भावें, कर्म अरिने हणेवा ॥ जै० ॥ २ ॥ केवल प्रभू ले देशना दीधी, वाणी ज्युं अमृत मेवा ॥ चार तीरथ स्थापना कीनी, भवजल पार करेवा ॥ जै० ॥ ३ ॥ दश महस्र मुनि संगे अष्टापद, चढीया अणसण लेवा ॥ छे दिन संथारे मुक्ति विराज्या, सुखी अनंत मितमेवा ॥ जै० ॥ ॥ ४ ॥ तिलोकरिख कहे मैं तुम चाकर, हुं चरणारज सेवा ॥ जिम तिम करि भव पार उतारो, दिजो अविचल सेवा ॥ जै० ॥ ५ ॥ इति ॥

॥ अथ चोविस जिनवरकी स्तुति लिख्यते ॥

राग वसंत ॥ शांति चरणारी जाउं बलिहारी ॥ शां० ॥ ए देशी ॥ झेलो वंदणा नाथ हमारी, तुमारे चरणाकी

बलिहारी ॥ ए टेक ॥ ऋषभ अजीत संभव अभिनंदन सुमति पदम सुखकारी ॥ श्री सुपार्श्व चंदाप्रभु समरो, जगनायक जसधारी प्रभुजी पूरण उपगारी ॥ ऊ० ॥ ॥ १ ॥ सुविधि शीतल श्रेयांस वासुपुज्य, विमल अनंत धर्म धारी ॥ शांतिजिनंद सुख कंद जगतमें, मेट दिनि सब मारी, हरी मेरी बिपत बिमारी ॥ ऊ० ॥ २ ॥ कुंथु अर मल्लि मुनिसुव्रतजी, नमी नेमी सुविचारी ॥ तोरणसें पाछा फिर आया, छोडिकें राज दुलारी, नाथ तुम करुणा भंडारी ॥ ऊ० ॥ ३ ॥ बेवारसके वारस पारस पंच परमेष्टी उचारी ॥ नाग नागणी जलत बचाया, कीना सुर अवतारी, महिमा जगमें अति भारी ॥ ऊ० ॥ ॥ ४ ॥ शासन नायक वीर जिनेश्वर, हद क्षमा प्रभू धारी ॥ केवळ ले प्रभू धर्म बतायो, सूत्र चारितर सारी, तीरथ थाप्या प्रभू चारी ॥ ऊ० ॥ ५ ॥ अणसण लेई प्रभू जोग त्याग कर, पहुंता है मुक्ति मझारी ॥ अनंत सुख मांही जाय बिराज्या तो, नीरंजन नीराकारी, रह्या लोका लोक निहारी ॥ ऊ० ॥ ६ ॥ मोह माया मांहि उलज रह्यो में, पायो हुं दुःख अपारी ॥ तुम शरण विन चउ गति भटक्यो, धर्मकी बुद्धि बिसारी, शीख सतगुरुकी न धारी ॥ ऊ० ॥ ७ ॥ अशुभकर्म कदु दूर भयासुं, वाणी लगी प्रभू प्यारी ॥ आतम उद्धरण निरु

द सुणिने, सरनो लियो सुविचारी, सार करजो प्रभू ह-
मारी ॥ फे० ॥ ८ ॥ मुझ सारिखो नहि दीन जगतमें,
तुम सरखो दातारी ॥ जिम तिम करि भवपार उतारो, या
मांगु रिझवारी, अरज लीजो अवधारी ॥ फे० ॥ ९ ॥
उगणीशें अडतीस माघ कृष्ण पक्ष, त्रीज तिथी शनिवा-
री ॥ देश दक्षिण आवळकोटि पेठमें, जोड करी हित-
कारी, तिलोक रिख कहे सुविचारी ॥ फे० ॥ १० ॥

॥ अथ बीस विहरमानकी लावणी लिख्यते ॥

दीनदयाल कृपाल करुणा भंडारी ॥ क० ॥ जय
विहरमान जिन वीश, धर्म अधिकारी ॥ श्री सीमंधर
स्वामी, सदा सुखकारी ॥ स० ॥ जय युग्मंधर जसवंत,
चरण बलिहारी ॥ बाहु जिणंद कृपाल करुणा भंडारी ॥
॥ क० ॥ श्री सुबाहु जगदीश, परम पद धारी ॥ सुजा
त प्रभू घनघाती, कर्म किया छारी ॥ क० ॥ स्वयं प्र-
भु वीतराग, ममता विडारी ॥ रिखभानन आनंद, करे
नर नारी ॥ क० ॥ जय विहरमान महाराज, धर्म अ-
धिकारी ॥ ए टेर ॥ १ ॥ अनंतवीरज जगनाथ, त-
ज्या जगनाता ॥ त० ॥ श्री सुरप्रभू सुविख्यात, करो
सुखशाता ॥ विशाल प्रभू सुविशाल, त्रिजगके त्राता ॥ त्री० ॥
श्रीवज्रधर तप वज्र, कर्मके घाता ॥ चंद्रानन सुखकंद, दर्श
चित्त चाता ॥ द० ॥ चंद्रबाहु कर्मबाहु हटाया त्राता ॥

कियो कर्मसें जंग, भुजंग प्रभु भारी ॥ भु० ॥ ज० ॥ ॥ २ ॥ ईश्वर त्रिजग ईश, मेरे मन भावे ॥ मे० ॥ श्री नेमीश्वर जिन ध्यान, करतां दुःख जावे ॥ बीरसेन करे केण, अमर पद पावे ॥ अ० ॥ महाभद्र करे भद्र, विघनकु हटावे ॥ देवजस करे सेव, रीद्ध सिद्ध आवे ॥ रि० ॥ अजीतवीरज निज पद, देत भज भावे ॥ जघन्यपदे वर्तमान, जिणंद उपगारी ॥ जि० ॥ ज० ॥ ३ ॥ धनुष्य पांचशें प्रमाण, प्रभुजीकी काया ॥ प्र० ॥ लक्ष चोराशी पूरब, आयु फरमाया ॥ थाप्यां हे तीरथ चार, भविक मन भाया ॥ भ० ॥ होय अयोगी मोक्ष, जासि महाराया ॥ में अधम उद्धारण बिरुद, सुणी हरषाया ॥ सु० ॥ तिलोकरिख युं जाण, शरणागत आया ॥ जिम तिम करो भवपार, अरज अवधारी ॥ अ० ॥ ज० ॥ ४ ॥ इति ॥

॥ अथ सोळे स्वप्नाकी लावणी लिख्यते ॥

दुहा ॥ शासण नायक सुरतरु, भवभंजन भगवंत ॥ त्रिशलानंद जिनंद सम, प्रणमुं मन धरी खंत ॥ १ ॥ वली प्रणमुं गौतम गुरु, तप संजम दातार ॥ तास प्रसादे वर्णवुं, सुपन सोळे अधिकार ॥ २ ॥ पाडलिपुर नगरी विषे, चंद्रगुप्त राजिंद ॥ बारे व्रत धारक गुणी, परजाणे सुख कंद ॥ ३ ॥ चउदे पूरब ज्ञान शुद्ध, भद्रबाहु मुनि-

राज ॥ समोसरया उद्यानमे, तारण तरण जिहाज ॥४॥ पाखी पोसाने विषे, देख्या स्वपन सोल ॥ पुछे नृप क जोडिने, अर्थ कहो मुनि खोल ॥ ५ ॥

अगडदम अगडदम वाजे चौघडां ॥ ए देशी ॥ कल्पवृक्षकी शाखा तुटी, अर्थ सुणो येह स्वपनका ॥ अब जो राजा होगया कोई, संजम वो नही लेनेका ॥ दुजे आस्त भया सूर्य अकाले, भेद सुणो अब इस्का सही ॥ पंचमे आरे जन्म लिया है, उनकुं केवल ज्ञान नही ॥ नहिं मनपरजव अवधि पूरण, ए अंधकार भया भारी ॥ भद्रबाहु मुनि कहे सुणसुं, पांचमा आरो दुःखकारी ॥१॥ चांद देखा तुम चालणी जैसा, तिसरे सपनाके मांई ॥ अलग अलग समाचारी होयगी, बोल फरक कुछ दरसाई ॥ भूत भूतणी नाचत हिल मिल, देखा चौथे सुपनामांइ ॥ देव धर्म गुरु खोटा जिनकुं, लोक मानेगा अधिकाइ ॥ दया धर्मपर बहोत जलेंगे, थोडे जैन धर्मधारी ॥ भ० ॥ २ ॥ पाचमे देखा सर्प भयंकर, बारे फणाकर फुंकारे ॥ कितेक साल पिछे काल पडेगा, बारे बरस लग भयंकारे ॥ उत्तम साधु कर संथारा, आतम काज सारेगा ॥ कायर साधु मां हिले पडेंगे, हिंसाधर्म विस्तरेगा ॥ खोटा उपदेश लोकांकुं, देवेगा कई ब्रह्मचारी ॥ भ० ॥ ॥ ३ ॥ छठे स्वपनं देव विमाणकुं, आता सो देख्या

फिरता ॥ जिसका अर्थ सुणो तुम राजिंद, दिल अंदर आणी थिरता ॥ जंघाचारण लब्धि धारक, और विद्याचारण जाणो ॥ ए दो लब्धिके है धारक, ऐसे मुनिवरकी हाणो ॥ वैक्रिय और आहारिककी लब्धि, एबी बिछेदेगा सारी ॥ न० ॥ ४ ॥ विकसा कमल उकरडी उपर, जिस्का भेद सुनो भाई ॥ चार वर्णमे महाजनके घर, धरम रहेगा अधिकाइ ॥ सास्तरकी रुची रहेगी थोडी, सुणता निद्रा लेवेगा ॥ स्तवन सझाय और ढाल चोपाई, जिस्मे बहुत खुश रहवेगा ॥ प्रतिबोध पिण इस्मे पाके, होवेगा संजमधारी ॥ न० ॥ ५ ॥ आग्याका चमत्कार आठमे, भेद सुणो इस्का नीका ॥ उद्योत होयगा जैन धरमका, बाकी मिथ्यातम हे फीका ॥ समुंदर सुको तीन दिशा पर, दक्षिणदिश डोले पाणी ॥ दक्षिण दिशपर धरम रहेगा, तीन दिशा रहेगी हाणी ॥ पंचकल्याणिक भये जिण पुरमें, धरम हानि जहां उबारी ॥ न० ॥ ६ ॥ दशमें सोनेकी थाली जिसमें, कुता देखा खीर खाता ॥ उत्तम कुलकी दौलत है सो, जावेगी मध्यम हाता ॥ नट खट सोदा चोर ठगारा, धूरत होयगा धनवाला ॥ साहुकार सो झुरेगा दिलसें, कहे न शके मनकी ज्वाला ॥ धन संपत लछनकी हाणी सत्यवादी कम नर नारी ॥ न० ॥ ७ ॥ हस्तीके पर इ-

ग्यारमे स्वपने, देखा बंदरकुं बैठा ॥ नीच राजा सो मालिक होयगा, उच्च राजा रहेगा हेठा ॥ बारमे स्वपन देखा तुमने, दरिये मरजादा छोडी ॥ बेटा बेटी मात पिताकी, मरजादा राखे थोडी ॥ वहु सासुका न करेगी कहेणा, उलटी दुःख देगी भारी ॥ भ० ॥ ८ ॥ लांच ग्राही सो क्षत्री होयगा, वचन देके नट जावेगा ॥ दगादार विश्वासघाति नर, सच्चे नरकुं हटावेगा ॥ भला शक्सका आदर कमती, पापी आदर पावेगा ॥ गुरु गुराणीकी चेला चेली, सेवा भक्ति कम चहावेगा ॥ आपनी बढाइ करेगा मुखसें, गुरुकुं होयगा दुःखकारी ॥ भ० ॥ ॥ ९ ॥ जोत्या देखा स्वपने तेरमे, वाछरुके महारथमाही ॥ नादान उमरके धरम करेगा, संजम लेगा उमसाइ ॥ लफासुं तप संजम पाली, तप जपमें चित्त देवेगा ॥ बुढ्ढा धिठा होयगा धर्ममें, आलस अधिका रखावेगा ॥ सरखा नहिं सब लडका बुढ्ढा, समुच्चय भाव कहा जहारी ॥ भ० ॥ १० ॥ रत्नकी काती मंदी देखी, चउदमा स्वपनामें जाणो ॥ भरतक्षेत्रका संत साधके, हेत इकलास थोडा मानो ॥ क्रोधी क्लेशी अरु अभिमानी, अपनी बात जमावेगा ॥ भली सीख जो देगा कोई, उसका औगुण बतावेगा ॥ अलप होयगा संजमवंता, होयगा बहोतमा लिंगधारी ॥ भ० ॥ ११ ॥ राज

कुंअरसो चड्य पोठिपर, देखा स्वाने पंदरमें ॥ राजा जैन धर्म तज देगा, राचेगा मिथ्याकरमें ॥ बात करे जो सचावटकी, उस्की थोडी मानेगा ॥ झुटेकी परतीत करेगा, खोटेका पक्ष तानेगा ॥ धर्मी पुरुषकी करेगा ठठा, पापीका आदर भारी ॥ भ० ॥ १२ ॥ लडते हस्ती देखे सोलमे, बिन मावत आपस माहिं ॥ बार बार दुष्काल पडेगा, मन चहाया वर्षेगा नाहिं ॥ मात पिता गुरु बातके करतां, बिच बिच बात करेगा ठोटा ॥ भाइ भाइमें संपत ओछी, लडेगा निरर्थक खोटा ॥ पिता पक्षको आदर ओछो, त्रिया पक्षसुं करेगा यारी ॥ भ० ॥ १३ ॥ कायदावाला प्रामाणिक न्यायी, गुणीजन थोडा होवेगा ॥ झगडा टंटा निरर्थक करके, राजमांहि धन खोवेगा ॥ केण न माने भला सकसकी, फिर पिछे पस्तावेगा ॥ एकविस हजार बरस लग राजिंद, ऐशी रीत कर जावेगा ॥ अरथ सुणी सोले स्वपनेका, राजा भया दृढ व्रतधारी ॥ भ० ॥ १४ ॥ संमत उगणीशें साल सेंतिसका, फागण वदि इग्यारस आई ॥ तिलोकरिख कहे स्वपन लावणी, गांम कडामें बणाई ॥ पांचमा आरो दुःखम नामे, दुःखहै इणमें अधिकाई ॥ धरम ध्यान और समता राखे, उणाकुं सुख समजो भाई ॥ ऐसो जानके करजो सुकृत, उतरोगे भवजल पारी ॥ भ० ॥ १५ ॥

॥ अथ श्री शांति जिणेसरजीकी आरती लिख्यते ॥

आरती शांति जिणंद तुमारी, भवी जिणके मन आणंदकारी ॥ आरती० ॥ १ ॥ शांती मूरती प्रभुजीकी बिराजे, मृग लंछन तुम चरणा छाजे ॥ आरती० ॥ ॥ २ ॥ सरवारथ सिद्ध तजके आये, सुगती रमणी मिल णाकु ध्याये ॥ आरती० ॥ ३ ॥ विश्वसेन सुत आचळा माता, जनम्या गजपुर नगर विख्याता ॥ आरती० ॥ ॥ ४ ॥ लाख बरसको आयु मानी, राजा सहेस्वसु दिख्या जानी ॥ आरती० ॥ ५ ॥ समोवसरणमे प्रभुजी बिराजे, तुम देखतही दुरगत भांजे ॥ आरती० ॥ ॥ ६ ॥ शांतिनाथ प्रभु शांति करीजे, दुष्ट महा दुःख दूर हरीजे ॥ आरती० ॥ ७ ॥ श्री जिनराजकी आरती कीजे, कुशल विजयकु सिव सुख दिजे ॥ आरती शांति जिणंद तमारी ॥ ८ ॥

॥ अथ चोमुखली आरती लिख्यते ॥

इण विध आरती, चोमुख कीजे ॥ चोमुख जिन भज सिव सुख लीजे ॥ इण० ॥ १ ॥ पहीली आरती विमळ जिणंदा, जो भवी जिन शिव सुख कंदा ॥ इण० ॥ ॥ २ ॥ दुसरी आरती धरम जिणंदा, पामे निरमळ ग्यान दिनंदा ॥ इण० ॥ ३ तिसरी आरती मुनिसुव्रतजी ॥ जनम जनमको दुःख दूर करंदा ॥ इण० ॥ ४ ॥ चौथी

आरती नेम जिणंदा, मोहो तिमर दुःख दूर करंदा ॥ ॥ इण० ॥ ५ ॥ एह प्रभू आरती आदर लीजे, कुशळ विजयकु शिव सुख दीजे ॥ इण विध० ॥ ६ ॥

॥ अथ श्री संतनाथजीकी आरती लिख्यते ॥

जय जय आरती, संतनाथ तुमारी ॥ तारा चरण कमलकी, मैं जाउं बलिहारी ॥ जय० ॥ १ ॥ विश्वनाथ सेन, आचलाजीके नंदा ॥ संतीनाथ सुख, पुनम चंदा ॥ जय० ॥ २ ॥ चालीस धनुष्य, सोवनमे काया ॥ मृग लंछन प्रभु, चरण सुहाया ॥ जय० ॥ ३ ॥ चक्रवर्ति प्रभु, पंच माहे सोहे ॥ सोलमा जिनवर, सुर नर मोहे ॥ जय० ॥ ४ ॥ मंगळ आरती, मोरही कीजे ॥ जनम जनमको लाहो लीजे ॥ जय० ॥ ५ ॥ कर जोडी, सेवक गुण गावे ॥ सो नर नारी, अमर पद सुख पावे ॥ जय० ॥ ६ ॥

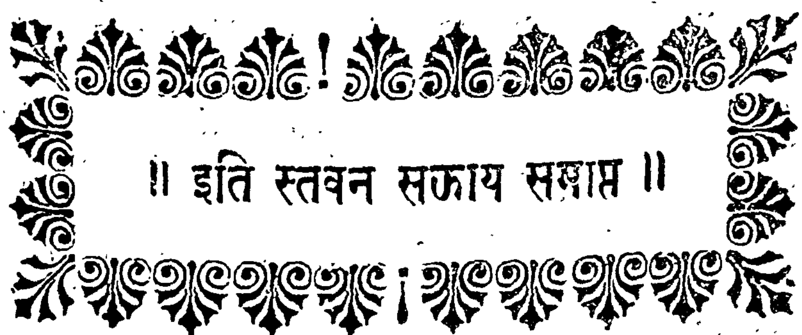
॥ अथ जिणेश्वरकी आरती लिख्यते ॥

जय जय जय जय बोलो जिनवरकी, जो है आशा अमर शिवघरकी ॥ ज० ॥ ए टेक ॥ १ ॥ जैसी कांति शशि दिनकरकी ॥ काया दमके सकल हितकरकी ॥ ॥ जय० ॥ २ ॥ ज्युं खसबोई अगर तगरकी, जिनसुं श्वास सुगंध मनोहरकी ॥ जय० ॥ ३ ॥ जैसी मीठी डली है सक्करकी, वाणी अनंत गुणी सु मधुरकी

॥ जय० ॥ ४ ॥ काया सोहे सुर अनुत्तरकी, शोभा अनुपम प्रभुजिका नुरकी ॥ जय० ॥ ५ ॥ जैसी चाल मराल गजवरकी ॥ तिणसुं गमन गति सुंदरकी ॥जय०॥ ॥ ६ ॥ चिंता आणी है भवसागरकी, संवछरी दान इछा उजागरकी ॥ जय० ॥ ७ ॥ घात करेवा करम रुप आरिकी, क्रिया धारी संजम संवरकी ॥ ज० ॥ ८ ॥ केवल ज्ञान दिश जभ फरकी, जब त्रिगडाकी रचना अमरकी ॥ जय० ॥ ९ ॥ करुणा आणी है जीव अपरकी, दीवी उपदेशना पापका डरकी ॥ जय० ॥ १० ॥ काया माया अथिर है सुरकी, तिण आगें कहां ऋद्धि नरकी ॥ जय० ॥ ११ ॥ परथम थापना करी गणधरकी, पिछे चार तीरथ गुणिवरकी ॥ जय० ॥ १२ ॥ जे गति पावे मोक्ष नगरकी, पदवी सिद्ध अजर अमरकी ॥ जय० ॥ १३ ॥ होड कुण कारेशके ऊण नगरकी, गिणती सागर आगें क्या छिल्लरकी ॥ जय० ॥ १४ ॥ महिमा अपरंमपार गुणागरकी, कहेवा शक्ति नही सुरगुरुकी ॥ ज० ॥ १५ ॥ अयवंतारिखजी महाराज महेरकी, कीर्ति दाखी देव अघहरकी ॥ ज० ॥ १६ ॥ तिलोक रिख कहे धन जिनवरकी, भाव भक्ति करे तिर्थंकरकी ॥ ज० ॥ १७ ॥ इति ॥

॥ कलश ॥

चोवीस जिनवर, प्रथम गणधर, चक्रि हलधर जे
हुवा ॥ संसार तारक केवली वलि समण समणी संजु-
ग्रा ॥ संवेग सूत्रधर, साध सुखकर, आगम वयणे जे सु
एया ॥ श्री ग्यानचंदजी गुरु सुप्रसादे, श्री देव मुनि-
सर संथुएया ॥ १ ॥ अष्टापद श्री आद जिनवर, वीर
पावा पुरवरूं ॥ वासुपुज्य चंपानयर सिद्धा, नेम रेवा गि
रवरूं ॥ श्री समेत शिखरे बीस जिनवर, मोक्ष पहुंता
मुनिवरूं ॥ चोवीस जिनवर नित्य वंदु, सयल संघ
सुहंकरूं ॥ २ ॥ इति ॥

अथ व्यवहार समकितना सिदसष्ट बोल लिख्यते.

१ सरदहणा	४	७ भूषण	५
२ लिंग	३	८ प्रभाविक	८
३ दस प्रकारे विनय	१०	९ आगार	६
४ शुद्धता	३	१० जयना	६
५ लक्षण	५	११ थानक	६
६ दूषण	५	१२ भावना	६

हिवे एहनो बिस्तार कहेछे.

१ सरदहणा चार ते किसी—१ परम अर्थनो परिचय करे ॥ २ ॥ परम अर्थना जाणिवाननी सेवा करे ॥ ३ ॥ धर्म पायने वम्यो तेहनी संगत वरजे ॥ ४ ॥ कुतीर्थीनी संगत वरजे ॥

२ लिंग तीन ते किसा—१ जिम तरुणो पुरुष रंग राग उपरें राचे, तिम श्री वितरागनी वाणी उपरें राचे ॥ २ ॥ तीन दिननो भूखो खीर सक्करना भोजननें आदरकरे, तिम श्री वितरागनी वाणीनें आदर करे ॥ ३ ॥ भणावाकी चाय हुवेनें, भणावणवाळो मिल्या राजी हुवे, तिम श्री वितरागनी वाणी सुण हरपवंत हुवे ॥

वीर जंपे, शिवरमणी वेगे वरो ॥ ६ ॥ इति ॥

॥ अथ श्री नवकार मंत्र स्तवन लिख्यते ॥

प्रथम श्री अरिहंत देवा, ज्यारी चऊसठ इंद्र करे सेवा ॥ मारग ज्यारो सुधस्वरो, श्री नवकार मंत्रजीरो ध्यान धरो ॥ १ ॥ चोतीस अतिसे पेंतीस वाणी, प्रभू सगळारा मनरी जाणी ॥ कर जोडी ज्यांसु विनंती करो ॥ श्री० ॥ २ ॥ भव जिवानें भगवंत तारे, पछे आप मुगत माहे पाउ धारे ॥ सकळ तीर्थ करनो एकसिरो ॥ श्री० ॥ ३ ॥ पनरे भेदे सिद्ध सिध्धा, ज्यां अष्ट करमाने खय किधा ॥ सिवरमणीने वेग वरो ॥ श्री० ॥ ॥ ४ ॥ चवदेइ राजरे उपर सही, जठे जनम जरा कोई मरण नही ॥ ज्यारो भजन किया भव सायर तीरो ॥ श्री० ॥ ५ ॥ तीजे पद आचारज जाणी, जिणरी वल्लभ लागे अमृत वाणी ॥ तन मनसुं ज्यारी सेव करो ॥ श्री० ॥ ६ ॥ संघ माहे सोवे स्वामी, जिके मोक्ष तणा हुय रह्या कामी ॥ ज्यांनें पुज्या म्हारो पाप झरो ॥ श्री० ॥ ७ ॥ उपाध्यायजीरी बुद्धि भारी, ज्या प्रतिबूझया बहु नरनारी ॥ सूत्र अरथ जे करेस खरो ॥ श्री० ॥ ८ ॥ गुण पंचवीसे करी दिपे, ज्यासुं पाखंडी कोई नही जीपे ॥ दूर किया ज्यां पाप परो ॥ श्री० ॥ ९ ॥ पंचमे पद साधुजीने पूजो, यां सरीखा

निजर न आवे दूजो ॥ मिटाय देवे ते जनम ज
॥ श्री० ॥ १० ॥ जो आतमारा सुख चावो, तो
पांच पदाजीरा गुण गावो ॥ क्रोड भवारा करम ह
॥ श्री० ॥ ११ ॥ पुज जेमलजीरे प्रसादे जोडी, सु
ता तुटे करमारी कोडी ॥ जीव छकायारा जतन क
॥ श्री० ॥ १२ ॥ सहेर बिकानेर चउमासे, रिखरायच
दजी इम भाषे ॥ मुक्ती चाहोतो धरम करो ॥श्री०॥१

अथ भरत बाहुबळीनी सफाय लिख्यते ॥

राज तणारे अती लोभिया, भरत बाहुबळी फुंजे
॥ मुठ उपाडी मारवा, बाहुबळी प्रातबूफेरे ॥ बीरा म्हा
गजथकी उतरो, गज चढ्या केवळ न होसीरे ॥ १
बंधव गजथकी उतरो ॥ ब्राम्ही सुंदरी इम भावेरे
ऋषभ जिनेश्वर मोकली, बाहुबळी तुम पासोरे ॥ बी०
॥ २ ॥ लोच करी संजम लियो, आयो वली अभि
मानोरे ॥ लघु बंधव वांदु नही, काउसग्ग रह्या शु
ध्यानोरे ॥ बी० ॥ ३ ॥ वरस दिवस काउसग्ग रह्य
वेलडिया बिंटाणारे ॥ पंखी मांला मांडिया, सीत ता
सोकाणारे ॥ बी० ॥ ४ ॥ साध्वी वचन सुणीकर
चमक्या चित्त मफारोरे ॥ हयगय रथ पायक तज्या
पिण चढियो अहंकारोरे ॥ बी० ॥ ५ ॥ वैरागे मन
वाळीयो, मुक्यो निज अभिमानोरे ॥ चरण उठायो वां

दशा, पाम्या केवळ ग्यानोरे ॥ वी० ॥६॥ पहुंतां केवळी परखदा, बाहुबळी रिख रायोरे ॥ अमर अमर पदवी लही समय सुंदर वंदे पायोरे ॥ वी० ॥ ७॥

॥ अथ महावीर स्वामीको छंद लिख्यते ॥

श्री महावीर सासण धणी, जिन त्रिभुवन स्वामी ॥ ज्यांरे चरण कमल नित चित धरुंस, प्रणमुं सिरनामी ॥ सुरथीत नगरी पिता मात, लछण आवगेहणा ॥ वरण आऊखो कंवर पदे, तपस्या परिमाणा ॥ चारित्र तप प्रभुगुण भणुये, छदमस्त केवळ नाण ॥ तिरथ गणधर केवली, जिन सासण परिमाण ॥ १ ॥ देवलोक दसमे विस सागर, पूरण स्थित पाया ॥ कुंडणपुर नगरी चोवीस श्री जिणवर आया ॥ पिता सिद्धारथ पुत्र, मात त्रसळादे नंदा ॥ ज्यांरी कुछे अवतरया, स्वामी वीर जिणंदा ॥ ज्यारे चरण लंछण वे सिंघनोए, अवगेहणा कर साथ ॥ तनु कंचन सम सोभति, ते प्रणमुं जगनाथ॥२॥ बोहोत्तर बरसनो आउखो. पाया सुखकारी ॥ तीस बरस प्रभु कुंवर पदे, रह्या अभिग्रह धारी ॥ सुमेर गिरपर इंद्र चोसठ, मिल मोहोछव किनो ॥ अनंत बळी अरिहंत जाणी, नाम प्रभुनो दीनो ॥ ज्यारी मात पिता सुरगति ले आये, पछे लीनो संजम भार ॥ तपस्या किनी निरमळी, प्रभु साडी बारे बरस मझार ॥ ३ ॥

नव चोमासी तप कियास, प्रभु एक छमासी ॥ पांच दिण उणो अभिग्रह, एक छमास त्रिमासी ॥ एक एक मासी तप किया, प्रभु द्वादश बिरिया ॥ बोहोत्तर पक्ष दोय दोय मास, छ बिरिया गिणीया ॥ दोय अढाई तीन दोय इम दिडमासी दोय ॥ भद्र महा भद्र सिव भद्र तप तप्या, इम सोळे दिन होय ॥ ४ ॥ भिखुनी पडिमा आठ, भगवतिनी द्वादश किनी ॥ दोयसोने गुणत्तीस छठ्ठम, तप गिणती लिनी ॥ इग्यारे वरस छमास, पचीस दिन तपस्या केरा ॥ इग्यारे मास उगणीस दिवस, पारणा भलेरा ॥ इण विध स्वामीजी तप तप्याए, पछे लिनो केवळ नाण ॥ तीस वरस उण विचरिया, ते प्रणमुं वर्धमान ॥ ५ ॥ प्रथम अस्ती दुजो चंपापुरी, पीस्ट चंपा दोय कहिये ॥ वाणीये विसाळापुर, वेहु मिलीस द्वादश लहिए ॥ चतुरदश मालंदो पाड, छ मथुला गिणिये ॥ भद्दिलपुरी दोय सव मिली, अडतीस भणीये ॥ एक अलंबिया एक सावथीए, एक आनारज जाण ॥ चरम चोमासो पावापुरी, जठे प्रभु पहुंता निरवाण ॥ ६ ॥ मुनिवर चवदे सहंस, सहंस छत्रीस अरजका ॥ एक लक्ष गुणसठ सहंस श्रावक, तीन लाख श्राविका ॥ अधिक अठारे सहंस, इग्यार गणधरनी माळा ॥ गौतम स्वामी वडा शिष्य, सती

३ दस प्रकारनो विनय ते कहीयेछे—१ अरिहंतजीनो विनय ॥ २ ॥ सिद्धजीनो विनय ॥ ३ ॥ आचार्यजीनो विनय ॥ ४ ॥ उपाध्यायजीनो विनय ॥ ५ ॥ थेवरांजीनो विनय ॥ ६ ॥ कुळनो विनय ॥ ७ ॥ गण केहता गछ समुदायनो विनय ॥ ८ ॥ संघनो विनय ॥ ते संघ चार. साधु, साधवी, श्रावक, श्राविका ॥ ९ ॥ साधर्मी केहता सारखा व्रत वाळानो विनय ॥ १० ॥ क्रियावंतनो विनय ॥ एतलाने बहुमान दीजे, भक्ती कीजे, अशातना टाळीजे ॥

४ हिवे तीन शुद्धता कहेछे—१ मन शुद्धता ॥ २ ॥ बचन शुद्धता ॥ ३ ॥ काय शुद्धता ॥ मनेकरी वितराग देवने ध्यावे, अनेरा देवने न ध्यावे ॥ बचन थकी गुणग्राम, श्री वितराग देवना करे, अनेरा देवना न करे ॥ काया करीनें श्री वितराग देवने नमस्कार करे, अनेरा देवने न करे ॥

५ पांच लक्षण ते कहेछे—१ सम ॥ २ ॥ संवेग ॥ ३ ॥ निरवेग ॥ ४ ॥ अनुकंपा ॥ ५ ॥ आसता ॥ सम केहता, शत्रु मित्र उपरे समभाव राखे ॥ संवेग केहता, वैराग्य भाव राखे ॥ निरवेग केहता, आरंभ परिग्रह थकी निवर्तवो वांछे ॥ अणुकंपा केहता, परजीवने दुःखी देखीने करुणा करे ॥ आसता केहता,

जीवादिक द्रवना सुक्षम भाव सांभळीनें मुरजावे नहीं ॥

६ पांच दूषण ते कहेछे—१ शंका ॥ २ ॥ कंखा ॥ ३ ॥ वितिगंछा ॥ ४ ॥ पर पाखंडीनी प्रसंसा ॥ ५ ॥ पर पाखंडीनो सहेस तो परिचय ॥ शंका केहेता, श्री वितरागना वचनमाही संदेसो कं ... मन ति-

९ छे आगार ते कहेछे—१ राय भिउगेणं ॥ २ ॥ बळा भिउगेणं ॥ ३ ॥ गण भिउगेणं ॥ ४ ॥ गुरु निघायेणं ॥ ५ ॥ देवा भिउगेणं ॥ ६ ॥ वितिकंतारेणं ॥ राय भिउगेणं केहेता, राजाना भय थकी ॥ बळा भिउगेणं केहेता, बळवंतना भय थकी ॥ गण भिउगेणं केहेता, न्यातना भय थकी ॥ गुरु निघायेणं केहेता, माता पिताना कहेणा थकी ॥ देवा भिउगेणं केहेता, देवताना भय थकी ॥ वीतिकंतारेणं केहेता, आटवी माहे काळ पड्या थका अन्य तिर्थीने दानादिक देवे ते ॥

१० जयणा छे ते कहेछे ॥ १ ॥ आलाप ॥ २ ॥ सलाप ॥ ३ ॥ दान ॥ ४ ॥ प्रदान ॥ ५ ॥ वंदणा, ॥ ६ ॥ गुणग्राम ॥ आलाप केहेता, समकितीने बतलायवो ॥ सलाप केहेता, विशेष मिष्ट वचने बतलायवो ॥ दान केहेता, प्रतिलाभवो ॥ प्रदान केहेता, बहुमान देवो ॥ वंदणा केहेता, नमस्कार करवो ॥ गुणग्राम केहेता, जस वर्णन करवो ॥

११ थानक छे ते कहेछे—१ धर्मरुपी वृक्ष समकित रुपियो मूळ ॥ २ ॥ धर्मरुप नगर, समकितरूप गढ ॥ ३ ॥ धर्मरूप आभूषण, समकितरूप मंजुस ॥ ४ ॥ धर्मरूपियो मेहेल, समकित रूपिणी नींव ॥ ५ ॥ धर्मरूपी वस्तु, समकितरूप दुकान ॥ ६ ॥ धर्मरूपियो भो-

जीवादिक द्रव्यना सुक्षम भाव सांभळीनें मुरजावे नहीं ॥

६ पांच दूषण ते कहेछे—१ शंका ॥ २ ॥ कंखा ॥ ३ ॥ वितिगंछा ॥ ४ ॥ पर पाखंडीनी प्रसंसा ॥ ५ ॥ पर पाखंडीनो सहेंस तो परिचय ॥ शंका केहेता, श्री वितरागना वचनमाही अंदेसो लावे ॥ कंखा कहेता, अन तिरथिनो आडंबर देखी चाय करे ॥ वितिगंछा केहेता, फलप्रते संदेह लावे ॥ पर पाखंडीनी परसंसा केहेता, अन्य तिरथीनी किरती करे ॥ पर पाखंडीनो सहेंसतो परिचय केहेतां, अन्यतिरथी पासे जायवो आयवो तथा संगत करवी ॥

७ पांच भूषण ते कहेछे—१ जिन मारग विषे धीर्जवंत हुवे ॥ २ ॥ जिन मारगनें दीपावे ॥ ३ ॥ जिन मारगनी भक्ती करे ॥ ४ ॥ जिनमारगमांही चतुर होय ॥ ५ ॥ चतुरविध संघनी सेवा करे ॥

८ आठ प्रभाविक ते कहीयेछे—१ जिन काळे जेतला सूत्र हूवे तेहनो जाण हुवे ॥ २ ॥ मोठा मंडाणसुं धर्मकथा कहे ॥ ३ ॥ यथोक्तवादि केहेता, जथारथ वाद करे ॥ ४ ॥ अतितादिक केहेता, तीन काळनी वात जाणे ॥ ५ ॥ विकट तपशा करे ॥ ६ ॥ अनेक विद्यानो जाण हुवे ॥ ७ ॥ प्रसिद्ध व्रत लेवे ॥ ८ ॥ कविक केहेता, जोडकरी जिन मार्गनें दिपावे ॥

९ छे आगार ते कहेछे—१ राय भिउगेणं ॥ २ ॥ बळा भिउगेणं ॥ ३ ॥ गण भिउगेणं ॥ ४ ॥ गुरु निघायेणं ॥ ५ ॥ देवा भिउगेणं ॥ ६ ॥ वितिकंतारेणं ॥ राय भिउगेणं केहेता, राजाना भय थकी ॥ बळा भिउगेणं केहेता, बळवंतना भय थकी ॥ गण भिउगेणं केहेता, न्यातना भय थकी ॥ गुरु निघायेणं केहेता, माता पिताना कहेणा थकी ॥ देवा भिउगेणं केहेता, देवताना भय थकी ॥ वीतिकंतारेणं केहेता, आटवी माहे काळ पड्या थका अन्य तिर्थीने दानादिक देवे ते ॥

१० जयणा छे ते कहेछे ॥ १ ॥ आलाप ॥ २ ॥ सलाप ॥ ३ ॥ दान ॥ ४ ॥ प्रदान ॥ ५ ॥ वंदणा, ॥ ६ ॥ गुणग्राम ॥ आलाप केहेता, समकितीने बतलायवो ॥ सलाप केहेता, विशेष मिष्ट वचने बतलायवो ॥ दान केहेता, प्रतिलाभवो ॥ प्रदान केहेता, बहुमान देवो ॥ वंदणा केहेता, नमस्कार करवो ॥ गुणग्राम केहेता, जस वर्णन करवो ॥

११ थानक छे ते कहेछे—१ धर्मरुपी वृक्ष समकित रुपियो मूळ ॥ २ ॥ धर्मरुप नगर, समकितरूप गढ ॥ ३ ॥ धर्मरूप आभूषण, समकितरूप मंजुस ॥ ४ ॥ धर्मरूपियो मेहेल, समकित रूपिणी नीव ॥ ५ ॥ धर्मरूपी वस्तु, समकितरूप दुकान ॥ ६ ॥ धर्मरूपियो भा-

जन, समकितरूपीयो थाळ ॥

१२ भावना छे ते कहेछे—१ जीव चेतना लक्षण ॥ २ ॥ जीव द्रव्य सासतो छे ॥ ३ ॥ जीव आठ कर्मानुं करताछे ॥ ४ ॥ जीव पुण्य पापनो भुक्ताछे ॥ ५ ॥ भविजीवने सर्व कर्म खपाया थका मोक्ष छे ॥ ६ ॥ ज्ञान दरसण चारित्र ते मोक्षनुं उपायछे ॥ एवं व्यवहार समकितना सिदसष्ट बोल संपूर्ण ॥ एह बोलानो समकितीनें आवश्यमेव जाणपणो करणो ॥

॥ अथ नव तत्व लिख्यते ॥

१ जीव तत्व,
२ अजीव तत्व,
३ पुण्य तत्व,
४ पाप तत्व,
५ अश्राव तत्व,
६ संवर तत्व,
७ निर्जरा तत्व,
८ बंध तत्व,
९ मोक्ष तत्व,
एवं नव तत्व थया

॥ हिवे एहनो लक्षण कहेछे ॥

१ जीव ते ॥ चेतना लक्षण, पुण्य पापनो करता, सुख दुःखनो भुक्ता, प्रजाय प्राण करी रहित, तेने जीव तत्व कहिये ॥

२ अजीव ते ॥ जड लक्षण, पुण्य पाप करे नहीं, सुख दुःख भुक्ते नहीं, प्रजाय प्राण करी रहित, तेने अजीव तत्व कहिये ॥

३ पुण्य ते ॥ शुभफल, बांधता दोहिला, भोगवता सोहिला, मीठा सुखभोगवे, तेनें पुण्य तत्व कहिये,

४ पापना ॥ अशुभफल बांधतां सोहिला, भोगवता दोहिला, कडवा कसायला, दुःख भोगवे, तेनें पाप तत्व कहिये.

५ आश्रव ते ॥ जीवरूपीयो तलाव, अव्रत रूप नाळा करी ॥ पुण्य पाप रूपियो पाणी आवी भरावे, तेनें आश्रव तत्व कहिये ॥

६ संवर ते ॥ जीवरूपीयो तलाव, तेमाही अव्रतरूप नाळा करी, पुण्य पाप रुपीयो पाणी आवेछे, तेनें व्रतरूप पाळ बांधानें रोकें, तेनें संवर तत्व कहीये ॥

७ निर्जरा ते ॥ जीवरूपीया कापडानें, कर्म रूपीयो मेल लागोछे, तेनें तपशारूपी उदके करी धोवे, तेनें निर्जरा तत्व कहिये ॥

८ बंध ते ॥ जीवना आतम प्रदेसा उपरे, आठ कर्मनी वर्गणा लिपावे, जीवना ज्ञानादिक निजगुणाने ढाके, तेहने बंध तत्व कहिये ॥

९ मोक्ष ते ॥ आठ कर्म थकी जीव सर्वथा प्रकारे मुकावे, पोताना ज्ञानादिक गुण उजळा करे, तेनें मोक्ष तत्व कहिये ॥

॥ हिवे नवतत्वनी ओळखमण कहेछे ॥

जीव, अजीव, पुण्य ए तीन तत्व जाणवा जोगछे पाप, आश्रव, बंध ए तीन तत्व जाणीनें छांडवा जोगछे ॥ संवर, निर्झरा, मोक्ष ए तीन तत्व जाणीनें आदरवा जोगछे.

जीव, संवर, निर्झरा, मोक्ष ए चार जीवछे ॥ अजीव, पुण्य, पाप, आश्रव, बंध ए पांच अजीवछे ॥ जीव, संवर, निर्झरा, मोक्ष ए चार अरूपीछे ॥ पुण्य, पाप, आश्रव, बंध ए ४ रूपी छे ॥ अजीव ते ॥ रूपी अरूपी दोनुं छे ॥

॥ हिवे नवतत्व विशेष प्रकारे दिखाडेछे ॥

॥ हिवे जीवद्वार कहेछे ॥

जीवनो एक भेद ॥ चेतना लक्षण ॥

जीवना २ भेद ॥ सिद्ध संसारी ॥

जीवना ३ भेद ॥ त्रस, थावर, नोत्रसनो थावर ॥

जीवना ४ भेद ॥ स्त्रीवेद, पुरुषवेद, नपुंसकवेद, अवेदी॥

जीवना ५ भेद ॥ नरकगती, त्रिजंचगती, मनुष्यगती, देवगती, सिद्धगती ॥

जीवना ६ भेद ॥ एकेंद्रिया, बेंद्रिया, तेंद्रिया, चउरिंद्रिया, पंचेंद्रिया, अइंद्रिया

जीवना ७ भेद ॥ पृथ्वी काइया, अप काइया, तेउ काइया, वायु काइया, वनस्पती काइया, त्रस का-

इया, अकाइया ॥

जीवना ८ भेद ॥नारकी,त्रिजंच,त्रिजंचणी,मनुष्य,मनुष्यणी, देवता, देवंगना, आठमा सिद्ध भगवंत ॥

जीवना ९ भेद ॥ चार गतीना अप्रजापता, प्रजापता, नवमा सिद्ध भगवंत ॥

जीवना दस भेद ॥ पंच थावर, चार त्रस, दसमा सिद्ध भगवंत ॥

जीवना ११ भेद ॥ पंचेंद्रियाना अप्रजापता, प्रजापता, इग्यारमा सिद्ध भगवंत ॥

जीवना १२ भेद ॥ पंच थावर, सुक्षम, बादर, चार त्रस, बारमा सिद्ध भगवंत ॥

जीवना १३ भेद ॥ छ कायना अप्रजापता, प्रजापता, तेरमा सिद्ध भगवंत ॥

जीवना १४ भेद ॥ नारकी, त्रिजंच, त्रिजंचणी मनुष्य, मनुष्यणी, चार जातना देवता, चार जातिनी देवंगना, चौदमा सिद्ध भगवंत ॥

सिद्ध भगवंतना पन्नरे भेद ॥ तिर्थ सिद्धा, अतिर्थ सिद्धा, तिर्थंकर सिद्धा, अतिर्थंकर सिद्धा,स्वयंबुद्धि सिद्धा, प्रत्येकबुद्धि सिद्धा, बुद्ध बोहि सिद्धा, स्त्रीलिंग सिद्धा सिद्धा, पुरुषलिंग सिद्धा, नपुंसकलिंग सिद्धा, स्वलिंगी सिद्धा, अनलिंगी सिद्धा, गृहे लिंगी सिद्धा, एक सिद्धा, अ-

नेक सिद्धा ॥

॥ संसारी जीवना चउदे भेद ते कहेछे ॥

सुक्रम एकेंद्रीना दोय भेद—अप्रजापता, प्रजापता ॥
बादर एकेंद्रीना दोय भेद—अप्रजापता, प्रजापता ॥
बेंद्रिना दोय भेद—अप्रजापता, प्रजापता ॥
तेंद्रिना दोय भेद—अप्रजापता, प्रजापता ॥
चउरेंद्रिना दोय भेद—अप्रजापता, प्रजापता ॥
असंन्नी पंचेंद्रिना दोय भेद—अप्रजापता, प्रजापता ॥
संनी पंचेंद्रीना दोय भेद—अप्रजापता, प्रजापता ॥

॥ हिवे विशेष प्रकारे संसारी जीवना ५६३ भेद ॥
॥ ते देखाडे छे ॥

॥ नरक गतीना चउदे भेद ॥

नाम	गोत्र
१ गम्मा	१ रतनप्रभा.
२ वंसा.	२ सक्करप्रभा.
३ सिळा.	३ वाळुप्रभा.
४ अंजेना.	४ पंकप्रभा.
५ रिठ्ठा.	५ धुमप्रभा.
६ मग्गा.	६ तमप्रभा.
७ मागवती.	७ तमतमाप्रभा.

एहना अप्रजापता, प्रजापता. एवं १४ भेद नरक

गतीना जाणवा ॥

॥ त्रिजंच गतीना ४८ भेद ॥

पृथ्वी कायना ४ भेद ॥ सुक्षम, बादर, अप्रजापता, प्रजापता ॥ अप कायना ४ भेद ॥ पृथ्वी कायनी परे, एवं तेउ कायना ४ भेद ॥ एवं वायु कायना चार भेद ॥ वनस्पती कायना ६ भेद ॥ सुक्षम, साधारण, प्रत्येक, तेना अप्रजापता, प्रजापता ॥ तीन विकळेंद्रीना अप्रजापता, प्रजापता ॥ पंचेंद्री तिरजंचना ३ भेद ॥ जळचर, थळचर, खेचर ॥ जळचरना ४ भेद ॥ संन्नी, असन्नी, प्रजापता, अप्रजापता ॥ थळचरना ३ भेद ॥ चउपद, उरपुरीसर्प, भुजपुरी सर्प ॥ चउपदना ४ भेद ॥ संन्नी, असंन्नी, अप्रजापता, प्रजापता ॥ एवं उरपुरीना ॥४॥ भुजपुरीना ४ ॥ खेचरना ४ ॥ एवं ४८ भेद त्रिजंच गतीना जाणवा ॥

॥ मनुष्य गतीना ३०३ भेद ॥

॥ पन्नरा कर्म भोमी खेत्रना उपरना मनुष्य ॥

एक भरत, एक एरवत, एक महाविदेह ॥ ए तीन जंबुद्वीप माही छे ॥

दोभरत, दो एरवत, दो महाविदेह ॥ ए षट धातकी खंडद्वीप माही छे ॥

दो भरत, दो एरवत, दो महाविदेह ॥ ए षट पुष्क-

रार्ध द्वीप माही छे ॥ एवं १५ भेद ॥ कर्म भोमि खेत्रना जाणवा ॥

॥ तीस अकर्म भोमी खेत्रना उपरना मनुष्य ॥

१ हेमवय, १ एरन्नवय, १ हरीवास, १ रम्यकवास १ देवकुरु, १ उत्तरकुरु, ए षट जंबुद्वीप माहीछे । एवं दो दो ॥ बारे धातकी खंडद्वीप माही छे ॥ बारे पुष्करार्ध द्वीप माही छे ॥ एवं ३० भेद ॥ अकर्म भोमी खेत्रना जाणवा ॥

॥ छप्पन अंतर द्वीपना उपरना मनुष्य ॥

चूळ हेमवंत परवतनी चार दाढा पूर्व पश्चिम लवण समुद्र माही ऊंडी गईछे, तिहां एक एक दाढा उपरे, चारवीदिसामे सात सात द्वीपा छे तेना नाम ॥

प्रथम चोक,	द्वितीय चोक.
१ रुहे. २ अभासे.	१ हयकन्ना. २ गयकन्ना.
३ विसाणे. ४ लंगुळे	३ गोकन्ना. ४ संकुलीकन्ना.
त्रितीय चोक.	**चतुर्थ चोक.**
१ आयसमुहा. २ मेढमुहा.	१ हहमुहा. २ गयमुहा.
३ आयो मुहा ४ गोमुहा.	३ सिंहमुहा ४ वागमुहा.
पंचम चोक.	**शष्टम चोक.**
१ अश्वकन्ना. २ सिंहकन्ना.	१ उकामुहा, २ मेघमुहा,
३ एकन्ना. ४ कन्नापाउरणा.	३ विजमुहा, ४ विजुदंता,

सप्तम चोक.

१ घणदंता. लठदंता. ३ निगुडदंता. ४ शुद्धदंता,

एवं अठावीस द्वीपा चूळ हमवंत पर्वतनी नेसरायछे॥ तथा इणहिजपरे २८ द्वीपा सिखरी पर्वतनी नेसरायजाणवा सर्व मिली छपन्न थया॥ तथा लारला कर्म भोमी अकर्मभोमि मिली एकसो एकथया॥ एकसो एकना प्रजापता, अप्रजापता॥ सुमुर्छम, एवं ३०३ भेद मनुष्यना जाणवा॥

देवतना १९८ भेद ते कहे छे॥

॥ दस जातना भुवनपती॥

१ असुर कुमार.	४ बिजुकुमार.	७ उदद्धीकुमार,
२ नागकुमार.	५ अग्निकुमार,	८ दिसाकुमार,
३ सोवनकुमार.	६ दीपकुमार,	९ पवनकुमार,
		१० थणितकुमार,

॥ पन्नरे जातना परमाधामी॥

१ अंबे	६ बिरुदे	११ कुंभे
२ अंबरसे	७ काळे	१२ वाळु
३ सामे	८ महाकाळे	१३ वैतरणी
४ सबळे	९ आशिपते	१४ खरखरे
५ रुदे	१० धणु	१५ माहाघोसे

॥ सोळे जातना व्यंतरिक॥

१ पिशाच्य	६ किंपुरीस	११ प्राशीवाई
२ भूत	७ महोरग	१२ भुईवाई
३ जक्ष	८ गंधर्व	१३ उकंदिये
४ राक्षस	९ अन्नपन्नी	१४ महकंदीये
५ किन्नर	१० पानपन्नी	१५ कोहंड
		१६ पयंग

॥ दस जातना त्रीयजंबगा ॥

१ अन्नजंबगा	४ सेणजंबगा	७ पुष्फजंबगा
२ पानजंबगा	५ बथजंबगा	८ फलपुष्फजंबगा
३ लेणजंबगा	६ फलजंबगा	९ आग्निजंबगा
		१० विजुजंबगा

॥ दस जातना जोतकी ॥

१ चंद्र ॥ २ सूर्य ॥ ३ ग्रह ॥ ४ नक्षत्र ॥ ५ तारा ॥
एवं पांच चर ॥ पांच स्थिर ॥ एवं दस ॥

॥ तीन कळमीखी ॥

१ तीन पल्लीया, २ तीन सागरिया, ३ तेरे सागरिया,

॥ बारे देव लोक ॥

१ सुधर्म	५ ब्रम्ह	९ आणत
२ इशाण	६ लांतक	१० प्राणत
३ सनत्कुमार	७ शुक्र	११ आरणत
४ महिंद्र	८ सहसार	१२ आच्युत

॥ नव लोकांतक ॥

१ साइंच	४ बन्नया	७ अवाबा
२ माइंच	५ गंधया	८ अकिट्ठा
३ वरुण	६ तुसया	९ रिट्ठा

॥ नव ग्रीवेग ॥

१ भदे	४ सुमाणसे	७ अमोहे
२ सुभदे	५ सुदर्शणे	८ सुपडीभदे
३ सुजाये	६ प्रियदर्शणे	९ जसोधरे

॥ पंच अनुत्तर विमाण ॥

१ विजय, २ विजयंत, ३ जयंत, ४ अपराजित, ५ सरवार्थसिद्ध ॥

एवं निन्याणव जातना देवता, तेना प्रजापता, अप्रजापता, एवं १९८ भेद देवताना जाणवा ॥

इति श्री जीवद्वार ५६३ बोलनो संपूर्ण ॥

॥ हिवे अजीवद्वार कहे छे ॥

हिवे सामान्य प्रकारे अजीवना चौदे भेद, ते देखाडे छे.

॥ धर्मास्ती कायना ३ भेद

१ खंद ॥ २ देश ॥ ३ प्रदेश ॥

॥ अधर्मास्ती कायना ३ भेद ॥

४ खंद ॥ ५ देश ॥ ६ प्रदेश ॥

॥ आकाशास्ती कायना ४ भेद ॥

७ खंद ॥ ८ देश ॥ ९ प्रदेश ॥ १० दसमो काळ ॥

॥ पुदगळास्ती कायना ४ भेद ॥

११ खंद ॥ १२ देश ॥ १३ प्रदेश ॥ १४ प्रमाणू ॥

एवं चउदे भेद थया ॥

हिवे विशेष प्रकारे अजीवना ५६० भेद ते देखाडे छे,

॥ तीस भेद अरुपीना ॥

॥ धर्मास्तिना कायना ५ ॥

१ द्रव्यथकी, २ खेत्रथकी, ३ कालथकी, ४ ॥ भाव-थकी, गुणथकी ॥

॥ अधर्मास्तीना ५ ॥

१ द्रव्यथकी, २ खेत्रथकी, ३ कालथकी, ४ ॥ भाव-थकी, ५ गुणथकी ॥

॥ आकाशास्तीना ५ ॥

१ द्रव्यथकी, २ खेत्रथकी, ३ कालथकी, ४ भाव थकी, ५ गुणथकी ॥

॥ काळना ५ ॥

१ द्रव्यथकी, २ खेत्रथकी, ३ कालथकी, ४ भाव थकी, ५ गुणथकी, एवं २० भेद थया ॥

धर्मास्तीना ३ भेद पूर्वागत वर्णव्या ते ॥ एवं अध-र्मास्तीना ३ भेद, आकाशास्तीना ३ भेद, काळनो १

भेद, एवं दस ॥ तथा पेहेला कह्या ते २० सर्व मिलने ३० भेद अरुपीना जाणवा ॥

॥ ५३० भेद रुपीना देखाडे छे ॥

वर्ण ५—काळो, नीळो, रातो, पीळो, सफेत ॥

गंध २—सुरबीगंध, दुरबीगंध ॥

रस ५—तीखो, कडवो, कसायलो, खट्टो, मीठो ॥

फर्स ८—खरखरो, सुंहाळो, भारी, हळवो, सीत, उष्ण, चिकणो, लुखो ॥

संठाण ५—परिमंडळ, वट, तंस, चौरंस, आयतन ॥

काळा वर्णनो भाजन कीजे, चार थया प्रत पक्षी बोल पावे बीस ॥

२ गंध, ५ रस, ८ फर्स, ५ संठाण ॥

नीळा वर्णनो भाजन कीजे, चार थया प्रत पक्षी बोल पावे बीस, काळानी परे ॥

राता वर्णनो भाजन कीजे, चार थया प्रत पक्षी बोल पावे बीस, काळानी परे ॥

पीळा वर्णनो भाजन कीजे, चार थया प्रत पक्षी बोल पावे बीस, काळानी परे ॥

सफेत वर्णनो भाजन कीजे, चार थया प्रत पक्षी बोल पावे बीस, काळानी परे ॥

सुरबीगंधनो भाजन कीजे, एक थयो प्रत

पक्षी बोल पावे २३ ॥

५ वर्ण, ५ रस, ८ फर्स, ५ संठाण ॥

दुरबीगंधनो भाजन कीजे, एक थयो प्रत पक्षी बोल पावे २३ सुरबीगंधनी परे ॥

तीखा रसनो भाजन कीजे, चार थया प्रत पक्षी बोल पावे २० ॥

५ वर्ण, २ गंध, ८ फर्स, ५ संठाण ॥ एवं कडवामे २० कसायलामे २० खठामे २० मीठामे २० ॥

खरखरा फरसनो भाजन कीजे, सुंहाळो थयो प्रत पक्षी बोल पावे २३

५ वर्ण, २ गंध, ५ रस, ६ फर्स, ५ संठाण ॥

एवं सुंहाळा माही २३ ॥ भारीनो प्रतपक्षी हळवो, भारी माहे बोल पावे २३ जाव खरखरानी परे ॥ हळवानो प्रतपक्षी भारी, बोल पावे २३ जाव खरखरानी परे ॥ सीतनो प्रतीपक्षी उष्ण बोल पावे २३ जाव खरखरानी परे ॥ एवं उष्णनो प्रतीपक्षी सीत, उष्ण माहे बोल पावे २३ जाव खरखरानी परे ॥ चिकणानो प्रतिपक्षी लुखो, लुखानो प्रतिपक्षी चिकणो, बोलपावे २३।२३ पूर्वनी परे ॥ परीमंडळ संठाणनो भाजन कीजे, ४ थया प्रतिपक्षी बोल पावे २०

५ वर्ण, २ गंध, ५ रस, ८ फर्स,

एवं वटमें २० तंसमें २० चौरंसमें २० आयतनमें २० एवं सर्व मिली ५३० भेद रूपी द्रवना थया ॥ तथा अरूपीना ३० जमले ५६० भेद अजीवना जाणवा ॥

इति अजीवद्वार संपूर्ण ॥

॥ हिवे पुण्यद्वार कहेछे ॥

॥ पुण्य जीव ९ प्रकारे करी बांधे ते कहेछे. ॥

१ आसण पुण्य	४ सेण पुण्य	७ वचन पुण्य
२ पाण पुण्य	५ वथ पुण्य	८ काय पुण्य
३ लेण पुण्य	६ मन पुण्य	९ नमस्कार पुण्य

॥ पुण्य बेचाळीस प्रकारे करी भोगवे ते कहेछे ॥

१ उच्च गोत्र
२ साता वेदनीय
३ मिनखरी गती
४ मिनखरी आणपूर्वी
५ देवतानी गती
६ देवतानी आणपूर्वी
७ पंचेंद्री जात
८ उदारीक शरीर
९ वेक्रीय शरीर
१० आहारीक शरीर
११ तेजस शरीर
१२ कारमण शरीर
१३ औदारीक अंगोपांग
१४ वेक्रीयनो अंगोपांग
१५ आहारीकनो अंग उपांग
१६ भलो वर्ण
१७ भलो गंध
१८ भलो रस
१९ भलो फरस
२० वज्र रिखब नाराच संघयण

२१ समचौरस संठाण
२२ प्रघात नाम
२३ श्वासोश्वास नाम
२४ उद्योत नाम
२५ प्रताप नाम
२६ अगुरुलघु नाम
२७ निर्माण नाम
२८ शुभाग्रुगती नाम
२९ त्रस नाम
३० बादर नाम
३१ प्रजापतो नाम
३२ प्रत्येक नाम
३३ स्थिर नाम
३४ शुभ नाम
३५ सौभाग्य नाम
३६ सुस्वर नाम
३७ आदिय नाम
३८ जस नाम
३९ देवतानो शुद्ध दिर्घायु
४० मनुष्यनो दीर्घायु
४१ तीर्यंचनो दिर्घायु
४२ तिर्थंकरना नाम

॥ इति श्री पुण्यद्वार संपूर्ण ॥

॥ हिवे पापद्वार कहेछे ॥

पाप १८ प्रकारे करी बांधे ते कहे छे.

१ प्राणातिपात
२ मृषावाद
३ अदत्तादान
४ मैथुन
५ परिग्रह
६ क्रोध
७ मान
८ माया
९ लोभ
१० राग
११ द्वेष
१२ कलह
१३ अभ्याख्यान
१४ पैशुन्य
१५ परिपरवाद
१६ रतिअरति
१७ मायामोसो
१८ मिथ्यादर्शणसल्य

पाप ८२ प्रकारे करी भोगवे ते कहे छे.

१ मती ज्ञानावर्णी
२ श्रुति ज्ञानावर्णी
३ अवधि ज्ञानावर्णी
४ मनप्रजव ज्ञानावर्णी
५ केवळ ज्ञानावर्णी
६ चक्षु दर्शनावर्णी
७ अचक्षु दर्शनावर्णी
८ अवधि दर्शनावर्णी
९ केवळ दर्शनावर्णी
१० निद्रा
११ निद्रा निद्रा
१२ प्रचळा
१३ प्रचळा प्रचळा
१४ थिणद्धी
१५ दानांतराय
१६ लाभांतराय
१७ भोगांतराय
१८ उपभोगांतराय
१९ वीर्यांतराय
२० निच गोत्र
२१ अशाता वेदनी
२२ मिथ्यात मोहोनी
२३ नरकनी गती
२४ नरकनो आउखो
२५ नरकनी आणपूर्वी
२६ स्थावर नाम
२७ सुक्ष्म नाम
२८ अप्रजापतो नाम
२९ साधारण नाम
३० अथीर नाम
३१ अशुभ नाम
३२ दुभार्ग्य नाम
३३ दुसर नाम
३४ अनादीज नाम
३५ अजस नाम
३६ अनंतानबंधी क्रोध
३७ अनंतानबंधी मान
३८ अनंतानबंधीमाया
३९ अनंतानबंधीलोभ
४० अप्रत्याक्षानीक्रोध
४१ अप्रत्याक्षानीमान
४२ अप्रत्याक्षानीमाया
४३ अप्रत्याक्षानीलोभ
४४ प्रत्याक्षानी क्रोध

४५ प्रत्याख्यानी मान
४६ प्रत्याख्यानी माया
४७ प्रत्याख्यानी लोभ
४८ संज्वलको क्रोध
४९ संज्वलको मान
५० संज्वलकी माया
५१ संज्वलको लोभ
५२ हास्य
५३ भय
५४ रति
५५ अरति
५६ शोक
५७ दुर्गंछा
५८ स्त्रीवेद
५९ पुरुषवेद
६० नपुंसकवेद
६१ माठो गंध
६२ माठो रस
६३ माठो फरस
६४ माठो वर्ण
६५ एकेंद्रीजात
६६ वेंद्रीजात
६७ तेंद्रीजात
६८ चउरिंद्रिजात
६९ तिर्यंचनी गती
७० तिर्यंचनी आणपूर्वी
७१ रिखबनाराचसंघेण
७२ नाराच संघेण
७३ अर्धनाराच संघेण
७४ किलकासंघेण
७५ छिवठो संघेण
७६ निग्रोधमारिमंडळसंठाण
७७ सादो संठाण
७८ वावनो संठाण
७९ कुवडो संठाण
८० हुंडक संठाण
८१ उपघात नाम
८२ अशुभ्रगती नाम

॥ इति पापद्वार संपूर्ण ॥

॥ हिवे आश्रवद्वार कहे छे ॥

॥ आश्रवना बेंचाळीस भेद ते देखाडे छे ॥

१ मिथ्यात
२ अव्रत
३ प्रमाद
४ कषाय
५ अशुभ जोग
६ प्राणातिपात
७ मृषावाद
८ अदत्तादान
९ मैथून
१० परिग्रह
११ क्रोध
१२ मान
१३ माया
१४ लोभ
१५ मन जोग मोकळोमुके
१६ वचन जोग मोकळोमुके
१७ काया जोग मो० मु०
१८ काईया क्रिया
१९ अधिकरणया क्रिया
२० प्रद्वेषीया क्रिया
२१ परिठावणीया क्रिया
२२ पाणाईवाय क्रिया
२३ आरंभिया क्रिया
२४ परिग्रहईया क्रिया
२५ मायावतीया क्रिया
२६ मिथ्यातदंसणवतीया-क्रिया
२७ अपचखाणीया क्रिया
२८ दिठीया क्रिया
२९ पुष्टिया क्रिया
३० पाडवचिया क्रिया
३१ समतोवणीयाइया क्रिया
३२ सेहतीया क्रिया
३३ निसतीया क्रिया
३४ आणवणीया क्रिया
३५ विदारणया क्रिया
३६ अणाउ भोगवतीया क्रिया
३७ अणाउकारुवतीया क्रिया
३८ पाउक्रिया
३९ समुदाना क्रिया
४० पेजवतीया क्रिया
४१ देशवतीया क्रिया
४२ इरियावही क्रिया

॥ इति आश्रवद्वार संपूर्ण ॥

॥ हिवे संवरद्वार कहेछे ॥

॥ संवरना ५७ भेद ते कहेछे ॥

१ क्षुधा परीसह
२ त्रिषा परीसह
३ सीत परीसह
४ उष्ण परीसह
५ डंसमंस परीसह
६ अचेलक परीसह
७ अरति परीसह
८ इथी परीसह
९ चरीया परीसह
१० नीसीया परीसह
११ सेज्जा परीसह
१२ अक्रोश परीसह
१३ वध परीसह
१४ जाचणा परीसह
१५ अलाभ परीसह
१६ रोग परीसह
१७ त्रणफास परीसह
१८ मेल परीसह
१९ सरकारप्रकारपरीसह
२० पन्ना परीसह
२१ अन्नाण परीसह
२२ दर्सण परीसह
२३ इरजा सुमती
२४ भाषा सुमति
२५ एखना सुमती
२६ आयाणभंडमत्तनी खेवणा सुमती
२७ उच्चारपासवणभेमीजलसंवेणपरीठाविणाया सुमती
२८ मन गुप्ती
२९ वचन गुप्ती
३० काया गुप्ती
३१ खंती
३२ मुक्ति
३३ अजवे
३४ मजवे
३५ लागवे
३६ सच्चे
३७ संजमे
३८ तपे

३९ चयाये	४९ लोकशुभ भावना
४० बंभचेरवासी	५० निर्झरा भावना
४१ अन्यभावना	५१ बोधबीज भावना
४२ अनित्य भावना	५२ धर्म भावना
४३ असर्ण भावना	५३ सामायक चारित्र
४४ संसार भावना	५४ छेदस्थापनी चारित्र
४५ एकंत भावना	५५ परिहारवीशुद्ध चारित्र
४६ असुचि भावना	५६ सुक्ष्मसंप्राय चारित्र
४७ आश्रव भावना	५७ जथाख्यात चारित्र
४८ संवर भावना	इति संवरद्धार संपूर्ण

॥ हिवे निर्झराद्धार कहे छे. ॥

॥ निर्झराना १२ भेद ते देखाडे छे. ॥

१ अणसण	५ कायाकलेस	९ वयावच्च
२ उणोदरी	६ पडिसलेहणता	१० सझाय
३ भीख्याचरी	७ प्रायश्चित्त	११ ध्यान
४ रसपरीत्याग	८ विनय	१२ बीउसग

॥ इति निर्झरा द्वार संपूर्ण ॥

॥ हिवे बंधद्धार कहे छे. ॥

॥ बंधना ४ भेद, ॥

१ प्रकृती बंध, २ स्थित बंध, ३ अनुभाग बंध, ४ प्रदेश बंध.

॥ हिवे बंध द्वार संपूर्ण ॥

॥ हिवे मोक्षद्वार कहे छे.

॥ मोक्षना ४ भेद. ॥

१ ज्ञान, ॥ २ दर्शन, ॥ ३ चारित्र, ॥ ४ तप ॥

॥ इति मोक्षद्वार संपूर्ण ॥

॥ इति श्री नवतत्व समाप्त ॥

॥ श्री जिनायनमः ॥

॥ अथ पच्चीस बोलनो थोकडो लिख्यते ॥

पहिले बोल गती ४ ॥ १ नरकगती २ तिर्यंचगती ३ मनुष्यगती ४ देवतानी गती ॥

दूजे बोल जात ५ ॥ १ एकेंद्रीय २ बेंद्रीय ३ तेंद्रीय ४ चउरेंद्रीय ५ पंचेंद्रीय.

तीजे बोल काया ६ ॥ १ पृथ्वी काय २ अपकाय ३ तेउकाय ४ वायुकाय ५ वनस्ती काय ६ त्रसकाय

चउथे बोल इंद्री ५ ॥ १ सुरतइंद्री २ चक्षुइंद्री ३ घ्राणइंद्री ४ रसइंद्री ५ फर्सइंद्री

पांचमे बोल प्रजाय ६ ॥ १ आहार प्रजाय २ शरीर प्रजाय ३ इंद्री प्रजाय ४ मन प्रजाय ४ वचन प्रजाय ६ श्वासोश्वास प्रजाय.

छट्टे बोल प्राण १० ॥ १ सुरतइंद्री बलप्राण २ चक्षुइंद्री बलप्राण ३ घ्राणइंद्री बलप्राण ४ रसइंद्री बलप्राण

५ फर्सइंद्री बलप्राण ६ मन बलप्राण ७ बचन बलप्राण ८ काया बलप्राण ९ श्वासोश्वास बलप्राण १० आउखो बलप्राण ॥

सातमे बोल शरीर ५ ॥ १ उदारीक २ वैक्रिय ३ आहारीक ४ तेजस ५ कारमण ॥

आठमे बोल जोग १५ ॥ १ सत्यमन जोग २ असत्यमन जोग ३ मिश्रमन जोग ४ व्यवहार मन जोग ५ सत्य भाषा ६ असत्य भाषा ७ मिश्र भाषा ८ व्यवहार भाषा ९ उदारिक जोग १० उदारिक मिश्र जोग ११ वैक्रिय जोग १२ वैक्रिय मिश्र जोग १३ आहारीकजोग १४ आहारीक मिश्र जोग १५ कारमण जोग,

नवमे बोल उपयोग १२ ॥ १ मतीज्ञान २ श्रुत ज्ञान ३ अवधी ज्ञान ४ मनप्रजव ज्ञान ५ केवल ज्ञान ६ मती अज्ञान ७ श्रुत अज्ञान ८ विभंग ज्ञान ९ चक्षु दर्शन १० अचक्षु दर्शन ११ अवधी दर्शण १२ केवल दर्शन

दसमे बोल कर्म ८ ॥ १ ज्ञानावरणी २ दर्शनावरणी ३ वेदणी ४ मोहणी ५ आउखो ६ नाम ७ गोत्र ८ अंतराय.

इग्यारमे बोल गुंठाणा १४ ॥ १ मिथ्यातगुंठाणो २ सास्वादान ३ मिश्र गुंठाणो ४ अव्रती सम्यदृष्टी ५ दे-

शविरती ६ प्रमादी गुंठाणो ७ अप्रमादी गुंठाणो ८ या-
नयट ९ बादर १० सुक्ष्म संप्राय ११ उपशम मोहणी
गुंठाणो १२ खिणमोहणी गुंठाणो १३ संजोगी केवली
गुंठाणो १४ अजोग केवली गुंठाणो.

बारमे बोल पांच इंद्रीयाना १५ विषय.

सुरतइंद्रीना ३

१ जीवशब्द २ अजीवशब्द ३ मिश्रशब्द

चक्षुइंद्रीना ५

१ काळो २ निळो ३ लाल, ४ पीळो ५ धवळो

घ्राण इंद्रीना २

१ सुरवी गंध २ दुरवी गंध,

रस इंद्रीना ५

१ तीखो २ कडवो ३ कसायलो ४ खट्टो ५ मीठो

फरस इंद्रीना ८

१ खरखरो २ मृदू ३ गुरु ४ लघु ५ सीत ६ उष्ण
७ सनीग्ध ८ लुक्ष

तेरमे बोल मिथ्यातीरा १० बोल ॥ १ धरमने अ-
धर्म कहेता मिथ्यात २ अधर्मने धर्म कहेता मिथ्यात ३
जीवने अजीव कहेता मिथ्यात ४ अजीने जीव कहेता
मिथ्यात ५ साधुने असाधु कहेता मिथ्यात ६ अ-
साधुने साधु कहेता मिथ्यात ७ संसार मारगने मोक्ष

मारग कहेता मिथ्यात ८ मोक्ष मारगने संसार मारग कहेता मिथ्यात ९ करम मुकायने अनमुकाय कहेता मिथ्यात १० करम अनमुकायने मुकाय कहेता मिथ्यात ॥

॥ चउदमे बोल नवतत्वको जाणपणो ॥

१ जीवतत्व, २ अजीवतत्व, ३ पुण्यतत्व, ४ पापतत्व, ५ आश्रवतत्व, ६ संवरतत्व, ७ निर्फरातत्व, ८ बंधतत्व, ९ मोक्षतत्व ॥

१ जीवतत्व किसकु कहिये—जीव चेतना सहीत, सुख दुःखना भेदक, प्रजाय प्राणका धरता, आठ कर्मका करता, भोगता, सदाकाल सासता रहे, कदेही विनसे नही, तेहने जीवतत्व कहीये ॥ जीवके दोय भेद, १ सुक्ष्म २ बादर ॥

सुक्ष्म जीव किसकु कहीये—लोकमाहे काजलकी कुंपली समान भरा रह्या छे, काटया कटे नही, बाड्या बडे नही, जाळ्या जळे नही, आउखो आया मरे, बिना आउखो मरे नही, केवल ज्ञानीके निजर आवे, छदमस्तके निजर आवे, जेहने सुक्ष्म एकेंद्री कहीये ॥ सुक्ष्म एकेंद्रीके दोय भेद ॥ १ अप्रजापता, २ प्रजापता,

बादर जीव किसकु कहीये—लोकके देस माही रहीयाछे ॥ काट्या कटे, बाड्या बडे, जाळ्या जळ, आउखो मरे, बिना आउखो मरे, केवल ज्ञानीके निजर

आवे, छद्मस्तके निजर आवे, तेहने बादर जीव कही-ये ॥ एहना १४ भेद ॥ एकेंद्रीके दोय भेद ॥ प्रजापता, अप्रजापता ॥ बेइंद्रीके दोय भेद ॥ प्रजापता अप्रजापता ॥ तेंद्रीके दोय भेद ॥ अप्रजापता, प्रजापता ॥ चउरेंद्रीके दोय भेद ॥ अप्रजापता, प्रजापता ॥ पंचेंद्रीके दोय भेद ॥ संन्नी, असंन्नी ॥ संन्नीके दोय भेद ॥ अप्रजापता, प्रजा पता ॥ असंन्नीके दोय भेद ॥ अप्रजापता, प्रजापता ॥

२ अजीव तत्व किसकु कहिये—अजीव चेतना रहीत, सुख दुःख अभेदक, प्रजाय प्राणका करता, आठ करमका अकरता, पूरण होय अरुगले जड लक्ष-णछे, जेहने अजीवतत्व कहीये ॥

॥ अजीवतत्वके चवदे भेद कहेछे. ॥

धरमास्ती कायना ३ भेद ॥ खंद, देस, प्रदेस ॥ अधरमास्ती कायना ३ भेद ॥ खंद, देस, प्रदेस ॥ आकाशास्ती कायना ३ भेद ॥ खंद, देस, प्रदेस, दसमोकाल, पुदगळास्ती कायना ४ भेद ॥ खंद, देस, प्रदेस प्रमाणु ॥

३ पुण्यतत्व किसकु कहीये ॥ बांधतां दोहीला भोगवता सोहीला

॥ दोहरा ॥

जो विशुद्ध भाव न बंधे, अरु उत्तम सुख होय ॥ जो सुख दायक जगतमें, पुण्य पदारथ सोय ॥ १ ॥ एहने पुण्यतत्व कहिये ॥ पुण्य नव प्रकारे बांधे ते कहेछे ॥

॥ दोहरा ॥

खाण पाण थानक बसण, सेण दाण विधपंच ॥ मन वचन काया शुभरमण, नमन पुण्य नव संच ॥ २ ॥

४ पापतत्व किसकु कहीये ॥ पाप बांधता सोहिला, भोगवता दोहिला ॥ ॥ दोहरा ॥

संकलेस भाव न वधे, सहीज आधो सुख होय ॥ जो दुख दायक संसारमे, पाप पदारथ सोय ॥ ३ ॥

॥ पापके अठारे भेद ते कहेछे ॥

१ प्राणातिपात २ मृषावाद ३ अदत्तादान ४ मैथून ५ परिग्रह ६ क्रोध ७ मान ८ माया ९ लोभ १० राग ११ द्वेष १२ कलह १३ अभ्याख्यान १४ पैशुन्य १५ परिपरवाद १६ रती अरती १७ मायामोसो १८ मिथ्या दरसण सल्य ॥ एवं ॥ १८ ॥

५ आश्रवतत्व किसकु कहीये ॥ जीव रूपीयो तलाव, आश्रव रूपीयो नाळो, कर्म रूपीयो पाणी आवी भरावे॥ जेहनें आश्रवतत्व कहीये ॥ ॥ दोहरा ॥

जो कर्म उद्योत धर, होई क्रीया रस पत्त ॥ करे खे नुतन करमको, सो है आश्रव तत्व ॥ ४ ॥

॥ आश्रवके बीस भेद ते कहेछे ॥

१ मिथ्यात, २ अव्रत आश्रव ३ प्रमाद ४ कषाय श्रव ५ अशुभ जोग ६ जीव हिंसा ७ जुट आश्रव

८ चोरी ९ कुशिळ १० ममता ११ सुरत इंद्री मोकळो मुके १२ चक्षुइंद्री मोकळो मुके १३ घ्राणइंद्री मोकळो मुके १४ रस इंद्री मोकळो मुके १५ फरस इंद्री मोकळो मुके १६ मन मोकळो मुके १७ वचन मोकळो मुके १८ काया मोकळी मेले १९ भंडउपगरण अजेणासुं लेवे अजेणासुं मुके २० सुई कुसग अजेणासुं लेवे अजेणासुं मुके ॥

६ संवरतत्व किसकु कहीये ॥ जीवरूपीयो तलाव, कर्मरूपीयो पाणी, आश्रव रूपीयो नाळो, संवरनी पाळ करीने रोके ॥ तहने संवर तत्व कहीये ॥ ॥ दोहरा ॥

जो उपयोग स्वरूप घर, व्रते जोग थीरतंत ॥ रोके अव्रत करमको, सो है संवर तत्व ॥ ५ ॥

॥ संवरके वीसभेद ते कहे छे ॥

१ सम्यकित २ व्रत ३ अप्रमाद ४ अकषाय ५ शुभजोग ६ जीवहिंसा न करे ७ झूट न बोले ८ चोरी न करे ९ कुशील न सेवे १० ममता न करे ११ सुरत इंद्री वश करे १२ चक्षु इंद्री वश करे १३ घ्राण इंद्री वश करे १४ रस इंद्री वश करे १५ फरस इंद्री वश करे १६ मन वश करे १७ वचन वश करे १८ काया वश करे १९ भंड उपगरण जेणासुं लेवे जेणासुं मुके २० सुई कुसग जेणासुं लेवे जेणासुं मुके ते संवर ॥

७ निर्जरा तत्व किसकु कहीये ॥ समय समय करे

मोंके निर्झरे तेने निर्झरा तत्व कहीये ॥ ॥ दोहरा ॥

जो पूरब सत्ता कर्मकर, स्थिती पुरण आयु ॥ खीर-वेकुं उद्रत भयो, सो निर्झरा कहायु ॥ ६ ॥

॥ निर्झराके १२ भेद ते कहे छे ॥

१ अणसण २ उणोदरी ३ भीख्याचरी ४ रसपरीत्याग ५ कायाकलेस ६ पडिसलेहणा ७ प्रायश्चित ८ विनय ९ वयावच्च १० सझाय ११ ध्यान १२ वीउसग्ग,

८ बंध तत्व किसकु कहीये—समय समय करमोकुं बांधे, तेनें बंध तत्व कहीये ॥ ॥ दोहरा ॥

जो नव करम, पुरानसो मिले गछ दृढ होय ॥ शक्ति बडी वई बंसकी. बंध पदारथ सोय ॥ ७ ॥

॥ बंधके चार भेद कहे छे. ॥

१ प्रकृति बंध २ स्थित बंध ३ अणुभाग बंध ४ प्रदेश बंध ॥

९ मोक्ष तत्व किसकु कहीये—सगळाई करमोने खपावे मुकावे, तेहने मोक्ष तत्व कहीये ॥ ॥ दोहरा ॥

स्थिती पुरण करजो करम, खीर बंध पदहाणा ॥ हंस अंस उज्जळ करे, मोक्षतत्व सो जाण ॥ ८ ॥

॥ मोक्षना ४ भेद ते कहे छे. ॥

१ ज्ञान २ दर्शन ३ चारित्र ४ तप ॥

पनरमे बोल आतमा ८ ॥ १ द्रव २ कषाय ३ जोग ४ उपयोग ५ ज्ञान ६ दर्शन ७ चारित्र ८ बलवीर्य आतमा ॥

८ चोरी ९ कुशिळ १० ममता ११ सुरत इंद्री मोकळो मुके १२ चक्षुइंद्री मोकळो मुके १३ घ्राणइंद्री मोकळो मुके १४ रस इंद्री मोकळो मुके १५ फरस इंद्री मोकळो मुके १६ मन मोकळो मुके १७ वचन मोकळो मुके १८ काया मोकळी मेले १९ भंडउपगरण अजेणासु लेवे अजे णासुं मुके २० सुई कुसग अजेणासु लेवे अजेणासु मुके॥

६ संवरतत्व किसकु कहीये ॥ जीवरूपीयो तलाव, कर्मरूपीयो पाणी, आश्रव रूपीयो नाळो, संवरनी पाळ करीने रोके ॥ तेहने संवर तत्व कहीये ॥ ॥दोहरा॥

जो उपयोग स्वरूप घर, वरते जोग थीरतंत ॥ रोके अव्रत करमको, सो है संवर तत्व ॥ ५ ॥

॥ संवरके वीसभेद ते कहे छे ॥

१ सम्यक्ति २ व्रत ३ अप्रमाद ४ अकपाय ५ शुन- जोग ६ जीवहिंसा न करे ७ झूट न बोले ८ चोरी न करे ९ कुशील न सेवे १० ममता न करे ११ सुरत इंद्री वश करे १२ चक्षु इंद्री वश करे १३ घ्राण इंद्री वश करे १४ रस इंद्री वश करे १५ फरस इंद्री वश करे १६ मन वश करे १७ वचन वश करे १८ काया वश करे १९ भंड उपगरण जेणासुं लेवे जेणासु मुके २० सुई कुसग जेणासुं लेवे जेणासु मुके ते संवर ॥

७ निर्जरा तत्व किसकु कहीये ॥ समय समय कर-

मोके निर्झरे तेने निर्झरा तत्व कहीये ॥ ॥ दोहरा ॥

जो पूरव सत्ता कर्मकर, स्थिती पुरण आयु ॥ खीर- वेकुं उद्दत भयो, सो निर्झरा कहायु ॥ ६ ॥

॥ निर्झराके १२ भेद ते कहे छे ॥

१ अणसण २ उणोदरी ३ भीख्याचरी ४ रसपरी- त्याग ५ कायाक्लेस ६ पडिसलेहणा ७ प्रायश्चित ८ विनय ९ वयावच्च १० सझाय ११ ध्यान १२ वीउसग्ग,

८ बंध तत्व किसकु कहीये—समय समय करमोकुं बांधे, तेने बंध तत्व कहीये ॥ ॥ दोहरा ॥

जो नव करम, पुरानसो मिले गछ दृढ होय ॥ शक्ति बडी वई बंसकी. बंध पदारथ सोय ॥ ७ ॥

॥ बंधके चार भेद कहे छे. ॥

१ प्रकृति बंध २ स्थित बंध ३ अणुभाग बंध ४ प्रदेश बंध ॥

९ मोक्ष तत्व किसकु कहीये—सगळाई करमोने खपा- वे मुकावे, तेहने मोक्ष तत्व कहीये ॥ ॥ दोहरा ॥

स्थिती पुरण करजो करम, खीर बंध पदहाणा ॥ हंस अंस उज्जळ करे, मोक्षतत्व सो जाण ॥ ८ ॥

॥ मोक्षना ४ भेद ते कहे छे. ॥

१ ज्ञान २ दर्शन ३ चारित्र ४ तप ॥

पनरमे बोल आतमा ८ ॥ १ द्रव २ कषाय ३ जोग ४ उपयोग ५ ज्ञान ६ दर्शन ७ चारित्र ८ बलवीर्य आतमा॥

॥ सोळमे बोल दंडक ३० ॥

सात नारकीना सात दंडक, तेना नाम—१ गंमा २ वंसा ३ शिळा ४ अंजेणा ५ रिठा ६ मघा ७ मागवई

॥ दस भुवनपतीना दस दंडक ॥

१ असुर कुमार २ नाग कुमार ३ सोवन कुमार ४ विद्युत कुमार ५ अग्नि कुमार ६ द्वीप कुमार ७ उदद्धी कुमार ८ दिसा कुमार ९ वायु कुमार १० स्तानित कुमार

॥ पंच स्थावरना पांच दंडक ॥

१ पृथ्विकाय २ अपकाय ३ तेउकाय ४ वायुकाय ५ वनस्पती काय

॥ तीन विकळइंद्रीना ३ दंडक. ॥

१ वेइंद्री २ तेंइंद्री ३ चउरेंद्री,

१ त्रिजंच पंचेंद्रीनो दंडक १ ॥ मनुष्यनो दंडक १ ॥ वाण-व्यंतर देवतानो दंडक १ ॥ ज्योतिषी देवतानो दंडक १ ॥

॥ विमाणीक देवतानो दंडक १ ॥

सतरमे बोल लेश्या ६ ॥ १ कृष्ण लेश्या २ नील लेश्या ३ कापोत लेश्या ४ तेजु लेश्या ५ पद्म लेश्या ६ सुकल लेश्या ॥

अढारमे बोल दृष्टी ३ ॥ १ समदृष्टी २ मिथ्यादृष्टी ३ समामिथ्या दृष्टी ॥

उगणिसमे बोल ध्यान ३ ॥ १ आर्त ध्यान २ रुद्र

ध्यान ३ धर्म ध्यान ४ शुक्ल ध्यान ॥

वीसमे बोल द्रव ६ ॥ १ धर्मास्ती २ अधर्मास्ती ३ आकाशास्ती ४ काळास्ती ५ जीवास्ती ६ पुदगळास्ती ॥

एक एक द्रवना पांच पांच भेद ते कहे छे ॥

॥ धरमास्तीना पांच भेद ॥

द्रव थकी, एक द्रव १ ॥ खेत्र थकी, लोकप्रमाण २ ॥ काळ थकी, अदिअंत रहीत ३ ॥ भाव थकी वरण नही, गंध नही, रस नही, फरस नही, अरुपीछे ४ ॥ गुण थकी चलनका स्वभाव ५ ॥

॥ दोहरा ॥

जैसे सलील समुहमे, करे मिन गती करम ॥ तैसे पुदगळ जीवको, चलण सहाय धरम ॥ १ ॥

॥ अधरमास्तीना पांच भेद ॥

द्रव थकी, एक द्रव १ ॥ खेत्र थकी, लोक प्रमाण २॥ काळ थकी, अदि अंत रहीत ३ ॥ भाव थकी वरणनही, गंध नही, रस नही, फरस नही, अरुपी छे ॥ गुण थकी स्थिर गुण ५ ॥ ॥ दोहरा ॥

जीउं पंथक ग्रीष्म समय, बैठो छाया माही ॥ तीउं अधरमकी भुमसे, जड चेतन छह राही ॥ २ ॥

॥ आकाशास्तीना पांच भेद ॥

द्रव थकी, एक द्रव १ ॥ खेत्र थकी लोकालोक प्रमा-

ण २ ॥ काळ थकी, अदि अंत रहीत ॥ ३ भाव थकी,
वरण नही, गंध नही, रस नही, फर्स नही, अरुपीछे ४॥
गुण थकी, विलास पुलाडगुण ५ ॥ ॥ दोहरा ॥
सतत ज्याके उदरमे, सकळ पदारथ वास ॥ जो हे
भाजन जगतको, सोई दरव आकास ॥ ३ ॥

॥ काळास्तीना पांच भेद ॥

द्रव थकी, अनंता द्रव १ ॥ खेत्र थकी अढाई दीप प्रमा-
ण २ ॥ काळ थकी अदिअंतरहित ३ ॥ भाव थकी, वरण
नही, गंध नही, रस नही, फरस नही, अरुपी छे ४ ॥
गुण थकी वरतना लक्षण ५ ॥ ॥ दोहरा ॥
जो नवकर जीरणकरे, काळवस्तु स्थिती ठाण ॥ प·
रावत वरत न धरे, काळ दरव सो जाण ॥ ४ ॥

॥ जीवास्तीना पांच भेद ॥

द्रवथकी अनंता द्रव १ ॥ खेत्र थकी, लोकप्रमाण
॥ काळ थकी, अदिअंत रहीत ३ ॥ भावथकी, वरणन-
ही, गंधनही, रस नही, फरस नही, अरुपीछे ४ ॥ गुण-
थकी चेतना लक्षण ५ ॥ ॥ दोहरा ॥
चेतनवंत अनंत गुण, परया शक्ति अनंत ॥
अलख अखंडत सर्व गती, जीव दरव बीरतंत ॥ ५ ॥

॥ पुद्गलास्तीना पांच भेद ॥

द्रवथकी, अनंताद्रव १ ॥ खेत्रथकी, लोकप्रमाण २ ॥

काळथकी, अदिअंत रहीत ३ ॥ भावथकी, वरण छे, गंध छे, रस छे, फरस छे, सरूपीछे ४ ॥ गुणथकी, पुरण गळन स्वभाव ५ ॥ ॥ दोहरा ॥

फरस वरण रस गंध मय, नीरद पास संठाण ॥ अनुरूपी पुदगळ दरव, नभ प्रदेश समाण ॥ ६ ॥

एकवीसमे बोल रास दोय ॥ १ जिव रास २ अजीव रास.

बावीसमे बोल बारा व्रत श्रावकके ॥ १ पहिले व्रत हालता चालता जीव बीना अपराधे मारे नही, २ दूजे व्रत मोटको झुट बोले नही ३ तीजे व्रत मोटकी चोरी करे नही, ४ चौथे व्रत परस्त्रीको त्याग करे, आपणी स्त्रीकी मरजादाकरे, ५ पांचमे व्रत परिग्रहकी मरजादा करे, ६ छटे व्रत दिसाकी मरजादा करे, ७ सातमे व्रत छाइस बोलाकी मरजादा करे, ८ आठमे व्रत अनर्थ दंडको त्याग करे, ९ नवमे व्रत सामायिक करे, १० दसमो व्रत संवर धरे ११ इग्यारमे व्रत पोसाकरे १२ बारमे व्रत सुकतो दान देवे.

तेवीसमे बोल पंच महाव्रत साधुके ॥ १ सबाओ पाणाइवायाओ वेहरणमं, २ सबाओ मोसाइवायाओ वेहरणमं, ३ सबाओ अदीन्ना दाणाओ वेहरणमं, ४ सबाओ मिहुणाओ वेहरमणं, ५ सबाओ परिग्रहाओ वेहरमणं ॥

॥ चोवीसमे बोल गुणपंचास भागानो जाणपणो ॥

आंक १ इग्यारेको ॥ भागा उपजे नउ॥ एक कर्ण, एक जोगसुं केहणा ॥ करूं नही मणसा ॥ करूं नही वयसा ॥ करूं नही कायसा॥ कराउं नही मणसा॥ कराउं नही वयसा ॥ कराउं नही कायसा ॥ आणमोदुं नही मणसा ॥ आणमोदुं नही वयसा ॥ आणमोदुं नही कायसा ॥

आंक १—१२ को भागा उपजे ९—१ करण, २ जोगसुं केहणा ॥ करुं नही मणसा वयसा ॥ करुं नही मणसा कायसा ॥ करुं नही वयसा कायसा ॥ कराउं नही मणसा वयसा ॥ कराउं नही मणसा कायसा ॥ कराउं नही वयसा कायसा ॥ आणमोदुंनही मणसा वयसा ॥ आणमोदुं नही मणसा कायसा ॥ आणमोदुं नही वयसा कायसा॥

आंक १—१३ को भागा उपजे ३—१ करण, ३ जोगसुं केहणा ॥ करुं नही मणसा, वयसा, कायसा ॥ कराउं नही मणसा, वयसा, कायसा ॥ आणमोदुं नही मणसा, वयसा, कायसा ॥

आंक १—२१ को भागा उपजे ९—२ करण, एक जोगसुं केहणा ॥ करुं नही कराउं नही माणसा ॥ करुं नही कराउं नही वयसा ॥ करुं नही कराउं नही कायसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही मणसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही वयसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही कायसा ॥ कराउं नही आणमोदुं नही मणसा ॥

कराउं नही आणमोदुं नही वयसा ॥ कराउं नही आ-णमोदुं नही कायसा ॥

आंक १—२२ को भागा उपजे ९—२ करण दोय जोगसुं केहणा ॥ करुं नही कराउं नही मणसा, कायसा ॥ करुं नही कराउं नही वयसा, कायसा ॥ करुं नही कराउं नही मणसा, कायसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही मणसा, वयसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही वयसा, का-यसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही वयसा, कायसा ॥ कराउं नही आणमोदुं नही मणसा, वयसा ॥ कराउं नही आणमोदुं नही मणसा कायसा ॥ कराउं नही आ-णमोदुं नही वयसा, कायसा ॥

आंक १—२३ को भागा उपजे ३—२ करण ३ जोगसुं केहणा ॥ करुं नही कराउं नही मणसा, वयसा, कायसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही मणसा, वयसा, कायसा, ॥ कराउं नही आणमोदुं नही मणसा, वयसा, कायसा ॥

आंक १—३१ को भागा उपजे ३—३ करण १ जोगसुं केहणा ॥ करुं नही, कराउं नही, आणमोदुं नही मणसा ॥ करुं नही, कराउं नही, आणमोदुं नही वयसा ॥ करुं नही, कराउं नही, आणमोदुं नही कायसा ॥

आंक १—३२ को भागा उपजे ३—३ करण, २ जोगसुं केहणा ॥ करुं नही, कराउं नही, आणमोदूं नही

आंक १ इग्यारेको ॥ भागा उपजे नउ॥ एक कर्ण, एक जोगसुं केहणा ॥ करूं नही मणसा ॥ करूं नही वयसा ॥ करूं नही कायसा॥ कराउं नही मणसा ॥ कराउं नही वयसा ॥ कराउं नही कायसा ॥ आणमोदुं नही मणसा ॥ आणमोदुं नही वयसा ॥ आणमोदुं नही कायसा ॥

आंक १—१२ को भागा उपजे ९—१ करण, २ जोगसुं केहणा ॥ करुं नही मणसा वयसा ॥ करुं नही मणसा कायसा ॥ करुं नही वयसा कायसा ॥ कराउं नही मणसा वयसा ॥ कराउं नही मणसा कायसा ॥ कराउं नही वयसा कायसा ॥ आणमोदुंनही मणसा वयसा ॥ आणमोदुं नही मणसा कायसा॥ आणमोदुं नही वयसा कायसा॥

आंक १—१३ को भागा उपजे ३—१ करण, ३ जोगसुं केहणा ॥ करुं नही मणसा, वयसा, कायसा ॥ कराउं नही मणसा, वयसा, कायसा ॥ आणमोदुं नही मणसा, वयसा, कायसा ॥

आंक १—२१ को भागा उपजे ९—२ करण, एक जोगसुं केहणा ॥ करुं नही कराउं नही माणसा ॥ करुं नही कराउं नही वयसा ॥ करुं नही कराउं नही कायसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही मणसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही वयसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही कायसा ॥ कराउं नही आणमोदुं नही मणसा ॥

कराउं नही आणमोदुं नही वयसा ॥ कराउं नही आ-
णमोदुं नही कायसा ॥

आंक १—२२ को भागा उपजे ९—२ करण दोय
जोगसुं केहणा ॥ करुं नही कराउं नही मणसा, कायसा
॥ करुं नही कराउं नही वयसा, कायसा ॥ करुं नही
कराउं नही मणसा, कायसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही
मणसा, वयसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही वयसा, का-
यसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही वयसा, कायसा ॥
कराउं नही आणमोदुं नही मणसा, वयसा ॥ कराउं
नही आणमोदुं नही मणसा कायसा ॥ कराउं नही आ-
णमोदुं नही वयसा, कायसा ॥

आंक १—२३ को भागा उपजे ३—२ करण २
जोगसुं केहणा ॥ करुं नही कराउं नही मणसा, वयसा,
कायसा ॥ करुं नही आणमोदुं नही मणसा, वयसा, कायसा,
॥ कराउं नही आणमोदुं नही मणसा, वयसा, कायसा ॥

आंक १—३१ को भागा उपजे ३—३ करण १
जोगसुं केहणा ॥ करुं नही, कराउं नही, आणमोदुं नही
मणसा ॥ करुं नही, कराउं नही, आणमोदुं नही वयसा॥
करुं नही, कराउं नही, आणमोदुं नही कायसा ॥

आंक १—३२ को भागा उपजे ३—३ करण, २
जोगसुं केहणा ॥ करुं नही, कराउं नही, आणमोदुं नही

मणसा, वयसा ॥ करुं नही, कराउं नही, आणमोदुं नही मणसा, कायसा ॥ करुं नही कराउं नही, आणमोदुं नही वयसा कायसा ॥

आंक १—३३ को भागा उपजे १—३ करण ३ जोगसुं केहणा ॥ करुं नही, कराउं नही, आणमोदुं नही मणसा, वयसा, कायसा ॥

पच्चीसमे बोल चारित्र ५ ॥ १ सामायक चारित्र ॥ २ छेदोस्थापनी चारित्र ॥ परिहार विशुद्ध चारित्र ॥ ४ सुक्षम संपराय चारित्र ॥ ५ जथाख्यात चारित्र ॥

॥ इति श्री पच्चीस बोलनो थोकडो संपूर्ण ॥

अथ कर्म विपाक धर्म कथाना बोल लिख्यते

श्री ज्ञाता सूत्रके धर्म कथामाही साडा तीन क्रोड कथा कहिछे, तिणमाहे दोय क्रोड सोले हजार ते उपरलो पांचसोरो थोकडो, तिणमाही कर्म विपाकनामाकथाचाली ते माहेलो भाव समजावा हेते बोल सरूप मांडियो छे॥ शिष्यकहे—कहो सामी ! कानो होय ते किसा कर्मने उदे गुरुकहे—सुनो शिष्य ! जेणे पूर्वे आगला भवमाहे घणा फल बिज बिंधी [तोडिया] तेना प्रतापे कानो होयछे.

शि०—आंधो होय ते कोणसा कर्मथी होय ॥

गु०—जेणें पूर्वे त्रस थावर जीवोने पाणीमाहे डुबोईने मार्या तेना कारणथी अंधत्व पावे ॥

शिष्य०—बेहरो थाय ते कीसा कर्मथी थाय ॥

गु०—जे पूर्वे घणा मध माखीना मुवाल (घरटा) तोडी तेमाथी सेंत लिधा तेना प्रतापे ॥

शि०—कोई जीव आंखे जलमलो देखे ते किण कारणथी ॥

गु०—जेणें पूर्वें घणा कुभावथी रूप निरख्या तेना प्रतापे.

शि०—कुबडो थाय ते कीसा कर्म उदे ॥

गु०—जे पूर्वें एकेंद्री जीवनो चूर्ण [घात] किधो तेना प्रतापे

शि०—कोई प्राणी घुबडो हुवे ते किसा कर्मथी हुवे ॥

गु०—जे पूर्वें पशु (चोपगाराजीव) उपरे अतिभार नाख्यो तेने दुःख दीनो तेना प्रतापे ॥

शि०—थोटो होय ते किसा कर्मथी होय ॥

गु०—जेणें पूर्वभवे दोपगारा चोपगारा जीव तथा एकेंद्री जीवना पांख, अंगउपांग उपाडी नाख्या तिणकारणसुं ॥

शि०—पांगलो होय ते किसा कर्म उदे होय ॥

गु०—जे पूर्वे पशुपक्षी जीवोनें धंदावकरता गलगलो करतो एकेंद्रीनी जड खणतो तेना प्रतापे ॥

शि०—गुंगो, बोबडो होय ते किसा कर्मनें उदे ॥

गु०—जेणें संजमवंत, गुणवंत, सिलवंत जीवनी पुठ पिछे चावत [खोटोआळ] करी तेना प्रतापे ॥

शि०—खोज्यो होय ते किसा कर्मनें उदे ॥

गु०—पूर्व भवे बेदागिरिका काम किधा तेना प्रतापे ॥

शि०—बेहेरो पात्रलो थाय ते किसा कर्मनें ऊदे ॥

गु०—जेणें पूर्वे घणी वनस्पती स्वहाते करीने छेदी तेना कारणसुं ते जीव बेहेरो पात्रलो ऊपजे ॥

शि०—गुंगो टोलो होय ते किसा कर्मथी होय ॥

गु०—जेणें चार तिर्थना अवगुण करया ते प्रतापे ॥

शि०—गलतकोडी जीव उपजे ते किसा कर्मथी ॥

गु०—जेणें पूरवे सोनारुपानो आगर करायो तेना प्रतापे.

शि०—जसकरता अपजस पाय ते किसा कर्मसुं ॥

गु०—जे पूर्वे भवे सचित द्रबादिकना ओखद बेखद घणा किना तेना प्रतापसुं ॥

शि०—आंखबामणी होय ते किसा कर्मनें उदे ॥

गु०—जेणें पूर्वे लुणना आगार कराया तेना प्रतापे ॥

शि०—कांख मांजरो होय ते किसा कर्मनें उदे ॥

गु०—जे पूर्वे पाप ऊदे सम दृष्टी काम किनो तेना प्रतापे.

शि०—बावलो थाय ते किसा कर्मसुं थाय ॥

गु०—जे पूरवे पापथी कायानो मद किनो तेना प्रतापे॥

शि०—रुंडमुंड शरीर होय ते किसा कर्मनें उदे ॥

गु०—जेणें पूरवे आंकरा करडा दंड कराया ते पापनें ऊदे ए भवमां शरीर रुंडमुंड पायो ॥

शि०—शरीरनें विषे भगंदर रोग उपजे ते क्यां करमनें उदे उपजे छ ॥

गु०—जे पूरवे स्वहाते करी पंचेंद्रीय जीवोने हणीया ते-
ना प्रतापे ॥

शि०—द्रव्यनी वांछा करे अनेराने द्रव्य पामे ते किसा
करमनें उदे ॥

गु०—जे पूरवे अनेराने द्रव्यनी अंतराये पाडीया
तेना प्रतापे ॥

शि०—कंठमाला रोग होय ते किसा कर्मनें उदे ॥

गु०—जे पूरवे घणा माछला मारिया तेना प्रतापे ॥

शि०—शरीने पांथरी रोग होय ते किसा कर्मने उदे ॥

गु०—पूर्वभवे मैथून घणा सेवीया तेना प्रतापे ॥

शि०—हर्ष रोग होय ते किसा कर्मने उदे ॥

गु०—जेणे पूर्वे धुणी घाली जीवोनें सतावीया ते प्रतापे॥

शि०—शरीरने वीषे वाला निकले ते किसा कर्म उदे ॥

गु०—जेणें पूरवे घणा जीवारा दोवल तोडी शोभा ब-
णावी तेना प्रतापे ॥

शि०—शरीरने विषे रोग दिसे नही, जीव अनेक दुःख
पावे ते किसा कर्मनें उदे ॥

गु०—जेणें कुटो बोली लांच लीधो तेना प्रतापे ॥

शि०—संजोगना वीजोग थाय ते किसा करमनें उदे ॥

गु०—जे पूरवे माया कपटाई तथा मीत्र कपटाई कृतघ्नता
कीधा तेना प्रतापे.

शि०—शरीर कुवर्ण पामे ते किसा कर्मनें ऊदे ॥

गु०—जे पूरवे घणा फल बीज तोडिया पोते रूप देखाड्या तेना प्रतापे ॥

शि०—जीव डरवे कंपे अपराधी मारगमा पडे ते किसा करमने उदे ॥

गु०—जेणें पूरवे कोटवालना करम कीधा तेना प्रतापे ॥

शि०—शरीरने विषे पाटा रोग थाय ते किसा करमनें ऊदे ॥

गु०—जेणें पुरवे बावडया कुवा खणाव्या तेना प्रतापे ॥

शि०—कोई जीव मीठो बोले अनेरानें कडवो लागे ते किसा करमनें उदे ॥

गु०—जेणें पुरवे पंचेंद्री जीवना आहार कीधा तेना प्रतापे॥

शि०—शरीनें विषे खाज घणी फटणी चाले ते किसा करमने ऊदे ॥

गु०—जेणें पुरवे घणा तेंद्री जीव तावडे अगन पाणी माहे नाखी मरावीया तेना प्रतापे ॥

शि०—मिथ्या शास्त्रभणे प्रपंच करे सो किसा करमने ऊदे ॥

गु०—जेणें पूरवे घणा जीवउपर क्रोध कीधो कुटो आळ दीधो तेना प्रतापे ॥

शि०—कोई जीव सूत्र भणता वयावच्च करे पछे भणे बावलारा अवगुण वाद बोले ते किसा करमनें ऊदे॥

गु०—जेणें पूरवे घी, सेंत, तेलना वासण ऊघाडा मेलीया

माहे जीव हणीवीया तेना प्रतापे ॥

शि०-स्त्री नपुंसक थाय ते कीसा करमनें उदे ॥

गु०-जे पूरवे माया कपटाई करी द्रव्य लीधो नटीगई तेना प्रतापे ॥

शि०-कोडीयो थाय ते कीसा करमनें ऊदे ॥

गु०-जे पुरवे पृथ्वी कायना छेदन भेदन कीधा तेना प्रतापे ॥

शि०-शरीरनें विषे जूंवा पडे ते कीसा कर्मसुं.

गु०-जे पूर्वे माछलाना आहार कीधा तेना प्रतापे ॥

शि०-कोई जीव तप करे, जप करे सझाय करे, ते हारो कीधो अनेराने सुहावे नही ते कीसा कर्मनें ऊदे॥

गु०- जे पुरवे अविश्वासे करी कृतघ्न मित्र कपटाई करी तेना प्रतापे ॥

शि०-तप जप न हुवे ते किसा कर्मनें ऊदे ॥

गु०-जेणें पूर्वे तप जपनो मद कीधो तेना प्रतापे ॥

शि०-कोई जीव बोलीयो अनेराने सुहावे नही ते किसा कर्मनें उदे ॥

गु०-जे पुरवे वचनकलानो अहंकार कीधो तेना प्रतापे॥

शि०-शरीरने अशुभ वर्ण पामे ते किसा कर्मनें उदे ॥

गु०-जे पुरवे आढारमो पापस्थानक वारवार घणो सेवीयो तेना प्रतापे ॥

शि०-आपणे अण किधा अपजस अपकीरत वधे ते

किसा करमनें उदे ॥

गु०-जे पुरवे अस्त्री हती तेवारे सासु, नणंद, भाई, भोजाई, देराणी, जेठाणीनी इरषा कीधी तेना प्रतापे.

शि०-कोई जीव पासे ऊभो रहे बैसे अनेरो जाणे अ-ठाथी आ परो जावे तो ठीक ते किसा करमनें ऊदे ॥

गु०-जे पुरव भवे पोतानी थापे अनेरानी उथापे वचनें करीने अविश्वास धरयो तेना प्रतापे ॥

शि०-कोई जीवनें जीव विराध्याथी क्रोध आवे नहीं ते किसा करमनें ऊदे ॥

गु०-जे पुरवे लोभ घणा कीधा तेना प्रतापे ॥

शि०-कोई जीव अलाभ पणे ऊदे थाय ते किसा करमनें उदे.

गु०-जे पुरवे घणा जीवनें लाभ हुवती वेळा तेहनें अंत-राये पाडयो तेना प्रतापे ॥

शि०-कोई जीव सुसरसंस्थान पामे ते किसा करमनें उदे.

गु०-जे पुरव भवे घणा जीवनें फांसी दीधा तथा मुंडो मुदी मारया तेना प्रतापे ॥

शि०-कोई जीव बोबडो, बहीरो, अशुभ अणगमतो संस्थान पामे ते किसा करमनें उदे ॥

गु०-जे पुरवे सुसर संस्थान माहे मद कीनो घणी हिंसा कीधी मदे करी घणा जीवोनें ताप दीधो तेना प्रताप.

शि०-मनुष्य सुस्वरूपसंस्थान पामे ते किसा करमनें उदे.

गु०-जे पुरवे पर जीवसु मीठा बोलिया तथा तेणी सुर- द्धा किनी पापनी रीत वरजिया तेना प्रतापे ॥

शि०-पंचेंद्री जीव बलहीण ऊपजे ते किसा करमनें उदे.

गु०-जे पुरवे तीव्रभावे मांसनो आहार कीधो तेना प्रतापे.

शि०-पुरुष लिंग छेदी स्त्री लिंग पामें ते किसा करमनें उदे.

गु०-जे पुरवे सतरमो पापस्थानक मायामोसो घणो से- वियो तेना प्रतापे ॥

शि०-मन वंछित वस्तु जीव न पावे ते किसा करमनें उदे.

गु०-जे पुरवे पंचेंद्री जीवना संजोगना बीजोग कीधा तेना प्रतापे ॥

शि०-जीवनें निंदरा घणी आवे ते किसा करमनें उदे ॥

गु०-जे पुरवे तीव्रभावे अति मदिरा पान पिधा तेना प्रतापे.

शि०-शरीर बलहीन पामे ते किसा करमनें उदे ॥

गु०-जे पुरवे कुक्कडाना आहार कीधा तेना प्रतापे ॥

शि०-गुंगो थाय ते किसा करमनें ऊदे ॥

गु०-जे पुरवे जीवोने भांगसीमाहे घाली उपर खारो जल सिंचियो तेना प्रतापे ॥

शि०-जीवनें रोघ घणो हुवे ते किसा करमनें उदे ॥

गु०-जे पुरवे घणा अनंत कायना जीवोना आहार किधा तेना प्रतापे ॥

शि०-कोई जीवनें घणो हांसो आवे ते किसा करमनें उदे.

शि०-रक्तपीती थाय ते किसा करमनें उदे ॥
गु०-जेणें पुरवे सिला नठाणा कर्म किधा तेना प्रतापे ॥
शि०-मरजादा उप्रांत घणी भूक लागे ते किस कारणसुं
गु०-जेणें पुरवे घणा खेत्र खेडीया तेना प्रतापे ॥
गु०-जे पुरवे अवतार पामे ... प्रतापे ॥
शि०-कोई जीवनें संसारी जीवनें तथा माता पितानें
वालो न लागे ते किसा करमनें उदे ॥
गु०-जे पुरवे घणा विकलेंद्री जीव विराधीया तेना प्रतापे ॥
शि०-पुरुषनें तरुणपणें अस्त्रीनो बीजोग थाय ते
किसा करमनें उदे ॥
गु०-जे पुर्वें अकंदजावे कंदर्प सेविया तेना प्रतापे ॥
शि०-घणी धणीयानीमें तरुणपणें बिजोग थाय ते
किसा करमनें ऊदे ॥
गु०-जेणें पूरवे अस्त्री पुरुषना संजोगनी औषधी
घणी मेलिया तेना प्रतापे ॥
शि०-कोई जीवनें पर सेवामां खोट किस कारणसुं थाय.
गु०-जेणें पूरवे घणा मदीरापान पिधा तेना प्रतापे ॥
शि०-कोई जीव साचो बोले पिण अनेराने परतीत
न उपजे ते किसा करमनें ऊदे ॥
गु०-जेणें पूरवे कुडी साख भरी तेना प्रतापे ॥
शि०-कोई जीव घणो दालींद्रपणो पामे ते किसा कर्मसुं

तेना प्रतापे ॥

गु०-जे पू[illegible]

शि०-कोई जीव धर्म पासे ते किसा करमने उदे ॥

गु०-जे पूरवे मोहणी कर्म जोडी, पूर्वे भवे मोहनी सीत्तर कोडा कोड सागरो पमंती बांधी ते माहे गूणत्तर कोडा कोड कीधी, ते माहे बाकी एक सागर रही ते मध्ये भाग तीन बाकी रह्या तेना प्रतापे ॥

शि०-कोई जीव समकीत सहीत बोले श्रावक थाय बदबदीया पछे आडे ते किसा करमनें उदे ॥

गु० जे पूरवे गांम नगर पासे कुवा नीवाण खणया घणा जीवोने दुःख दीधो तेनी प्रसंसा कीधी ते प्रतापे ॥

शि०-कोई जीव खावे, पीवे ओढे छे अनेरो कोई देख सके नही, ते जीव नीसासो मेले ते किसा करमनें उदे ॥

गु०-जे पुरवे तीव्रभावे मैथून सेवीया सेवायो भलो जाणीयो संजोग मेलीया तेना प्रतापे ॥

शि०-चवदे थानक समुछम जीव निपजे ते किसा करमनें उदे ॥

गु०-जे पुरवे नील फूल काटीया कटाधीया तेना प्रतापे॥

शि०-रक्तपीती थाय ते किसा करमनें उदे ॥

गु०-जेणें पुरवे सिला वठाणा कर्म किधा तेना प्रतापे ॥

शि०-मरजादा उप्रांत घणी भूक लागे ते किस कारणसुं.

गु०-जेणें पुरवे घणा खेत्र खेडीया तेना प्रतापे ॥

शि०-मनुष्य अवतार पामे अने हात, पगनी, आंगळी या वेदोडीं थाय ते किसा करमनें उदे ॥

गु०-जे पूरवे झाड, खुट, रूख काटिया तेना प्रतापे ॥

शि०-मनुष्य अवतार पंचेंद्री पुरी पामीनें उपक्रांत सुहामणो दिसे, बोले जदी बांगसिंगतो बोले ते किसा करमनें उदे ॥

गु०-जे पूरवे रंगरेजना कर्म किधा तेना प्रतापे ॥

शि०-मिरगी जोसे आवे ते किसा करमनें उदे ॥

गु०-जेणें पुरवे लुहारनी धम धमाई तेना प्रतापे ॥

शि०-पंचेंद्री पुरी पामीने बोलतांबखत थूक गिडागिडार आवे. डेण सामे देखता दुगंछा थाय ते किसा कर्मसुं.

गु०-जेणें पुरवे गोबर, लीद, कचरो घणा दिन सुदी एकठो राखीनें तेनी गनद थापी तेना प्रतापे ॥

शि०-घणा मनुष्य साहित पाणी माहे नाव डुबी आदमी मरजावे ते किसा करमसु थावे ॥

गु०-जेणें पुरवे पेसाबमाहे पेसाब करी, ते घणा दिन राखनें ढोळी, तथा तारतखानामाहे उच्चारपासवण एक-